மனோவசிய தந்திரம்

5:351
N12
118647

மனோவசிய தத்துவம்.

மூன்றாம்பாகம் அல்லது

பண்டிதை மெஸ்மரிஸா.

முதல் பதிப்பு.

825
1-1-13

BY

ந. பா. தாஉிர்லா.

M A. Press, Madras.

1912

All Rights Reserved.

விலை ரூபா 1—0—0

V. S. M
செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மாதம் 1982 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
Decem மாதம் 198 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்.

இராஜ அவுடதசாலையில் விற்கப்படும் புஸ்தகம் மருந்து ஆகியவற்றின் விலை விபரம்.

யூநாநி வைத்திய தாருட்யவிருத்திபோதினி முதற்பாகம்	1—5—0
ஷை 2-ஆம் பாகம்	2—0—0
யூநாநி தாருட்டிய விருத்திபோதினித் திறவுகோல்	0-10—0
பிரமேக நிவாரண போதினி	0-12—0
சிராவக நிவாரண போதினி	0-13—0
ஆயுர்வேத சிரோமணி யென்னும் வைத்திய சிந்தாமணி முதற்பாகம்	0-14—0
சரபேந்திர மேக நிவாரண போதினி	1—0—0
சரபேந்திர கபமருத்து மஞ்சரி	0—8—0
சிரோரோக நிவாரண போதினி யென்னும் யூநாநி சிகிச்சாசார சங்கிரகம்	1—[illegible]—0
யூநாநி சிகிச்சாசார சங்கிரகமென்னும் நயனரோக நிவாரணபோதினி	1—[illegible]—0
பிளேக் சிகிச்சா போதினி	0—8—0
அநுபோக வைத்திய நவநீதம் முதற்பாகம்	1—0—0
ஷை இரண்டாம் பாகம்	1—0—0
ஷை மூன்றும் பாகம்	1—0—0
ஷை நான்காம்பாகம்	1—0—0
ஷை ஐந்தாம்பாகம்	1—2—0
ஷை ஆறும்பாகம்	1—0—0
மூலரோகச் சிகிச்சா போதினி	1—0—0
வைத்தியத் திருப்புகழ்	0-12—0
விஷபேதி நிவாரணி	0—4—0
கடுக்காய்ப் பிரபாவ போதினி	0—2—0
வீரமாமுனி வாகடத்திரட்டு	1—0—0
அகத்திய மகாமுனிவர் அருளிச்செய்த மகாதிராவகம் என்னூறு	1—0—0
அகத்திய மகாமுனி வைத்தியப் பிள்ளைத்தமிழ்	1—4—0
அகத்தியர் மெய்ஞ்ஞானம்	1—4—0

அகஸ்தியர் பன்னூ	1—2—0
அகத்தியமாமுனி வைத்திய அந்தாதி	1—0—0
இராஜவைத்திய மகுடமென்னும் தேரையர் எமகையமகவெண்பா	1—5—0
டை இரண்டாம்பாகம்	1—5—0
இராஜவைத்திய மகுடமென்னும் தேரையர் எதுகையமகவெண்பா மூலம்	0—6—0
தேரையர் வைத்திய காகரிசல்	0—10—0
போகரேழாயிர சூஸ்திர மேழுநூறு	0—12—0
தன்வந்திரி சூக்ஷம வைத்தியம்	0—5—0
இலக்கு சௌமிய சாகரம்	1—0—0
டை 2 ஆம் பாகம்	0—14—0
டை 3 ஆம்பாகம்	0—14—0
டை ஆம்பாகம்	0—14—0
டை ஆம்பாகம்	1—0—0
இரசவாதசிந்தாமணி முதற்பாகம்	1—5—0
டை 2 ஆம் பாகம்	1—5—0
கொங்கணர் வாதகாவியம் மூவாயிரம்	1—8—0
பூகிமுனிச் சுருக்கம்	0—2—0
இரசவாத மஞ்சரி	1—2—0
ஞாய அஷ்டாங்க தீபம்	0—4—0
மனோவசிய தத்துவம்	2—0—0
மானிடவசியம்	2—8—0
அசன்பேசரித்திரம்	0—8—0
சந்திரகாசனைச் சாமர்த்தியத்தால் விழுங்கிய தாசி	0—2—6

இஸ்லாமார்க்கப் புத்தகங்கள்

தரீகுல் இஸ்லாம் வ தரீகுன்னஜாத்	
இஸ்லாத்தின் சிறப்புகள்	0—12—0
கோன்பாளி நன்கொடை, சிமான் கன் செங்கொடை	0—4—0
பத்ஹுல் மன்னான்	0—10—0
அரபுதமிழ் அகராதியின் முதல்வாலியம்	0—10—0
	3—0—0

FICE OF THE REGISTRAR ... MADRAS

வீரியசிந்தாமணி மாத்திரை.

இது, பிறவியாலுண்டான தாதுநஷ்டம் தவிர மற்ற எல்லா வகைத் தாதுநஷ்டங்களையும் தீர்ப்பதில் முதன்மைபெற்றது. இதனால், நரம்புத்தளர்ச்சி, சோர்வு, மூளைத்துர்ப்பலம், இராஜகருவிகள் துர்ப்பலம் ஆகியவை தீரும். தேகபலம், தேகதிடம் உண்டாம்.

விலை. 30 மாத்திரை ரூ 1—0—0

வீரியசிந்தாமணித் திலா.

இதனை, மேற்கண்ட வீரியசிந்தாமணி மாத்திரைகளுடன் உபயோகித்துவந்தால், மிகவும் சிறந்தகுணத்தைக்காணலாம்.

விலைபுட்டி 1க்கு ரூ 1—0—0

அமிர்த சஞ்சீவி.

இது, அநேக வருஷங்களாகச் செய்துவந்த பல சாஸ்திர ஆராய்ச்சியினாற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது; பல வருடங்களாக உபயோகித்துச் சிறந்த குணங் கொடுத்திருக்கிறது; தலைவலி, சுரங்கள், இருமல், வாயுகள் வயிற்றுரோகங்கள், வாதரோகங்கள், குதக சம்பந்த ரோகங்கள், பாலர் வியாதிகள், தாதுநஷ்டம் முதலிய அநேக வியாதிகள் இதனால் தீரும். பாலர், விருத்தர், ஸ்திரீகள் ஆகிய எல்லோருக்கும் எக்காலத்திலும் எவ்வியாதியிலும் இதை உபயோகிக்கலாம்.

கால் அவுன்ஸ் புட்டி விலை ரூ 1-0-0

மானேஜர்,

விலாசம்: ஹக்கீம்-பா முகம்மது அப்துல்லா சாஹிப்,

இராஜஅவுடதசாலை,

12. அப்புமேஸ்திரி தெரு, ஜார்ஜ்டவுன், சென்னை.

முகவுரை

கனவான்களே!

மானிடவகுப்பார்க்குக் கல்வியே எல்லாவற்றினும் அவசியமானதென்பது எவரும் நன்குணர்ந்த விஷயம். இந்தக்கல்வியை ஆண்பெண் பேதமின்றி எல்லோருமே கற்கவேண்டும். எனினும் எல்லோரும் ஒரே வழியைக்கொண்டு கற்கமுடியாதாகையால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்றவழியைக்கொண்டு அறிவுடையோரால் கல்விகற்பிக்கப்படவேண்டும். எப்படியெனில், வசனரூபமான நூல்களைக்கற்க விரும்புவோர்க்கு வசன நூல்களின்வழியாகவும், செய்யுள்ரூபமான நூல்களைக்கற்க விரும்புவோர்க்குச் செய்யுள் ரூபமான நூல்களின் வழியாகவும், உயர்ந்த அறிவுள்ளோர்க்குக் கடின நூல்களின் வழியாகவும், மந்த அறிவுள்ளோர்க்கு இலகுவான நூல்களின்வழியாகவும், இன்னும் இவைபோன்ற வெவ்வேறுவகைகளாகவும் கல்வியறிவை உண்டாக்கவேண்டும். இந்த விதமாகவே மேல்நாட்டார் கல்வியை விருத்திசெய்து பலவிதத்திலும் சீரும் சிறப்புமடைந்து வருகின்றனர். நம்மிந்தியர்களோ இவ்வித வழக்கத்தை அனுசரிக்கவில்லை. பண்டைக்காலந்தொட்டு மேலான அறிவுடையோருக்கு உபயோகப்படக்கூடிய செய்யுள்ரூபமான கடின நூல்களையே பலர் ஏற்படுத்தி அந்த ஒருவகை நூல்களைக்கொண்டே கல்விகற்பித்து வந்திருக்கின்றனர். அதனால் உயர்தரமுள்ள சிறுபான்மையோர்க்கன்றி மற்றையர்க்குக் கல்வி அருமையாய்விட்டது. அதிலும் இக்காலத்திலோ, அந்த நூல்களைச் சென்னையிலுள்ள சில கல்வியறிவில்லாத வியாபாரிகள், தங்கள் மனம்போனபடி முழுதும் தப்பாக அச்சிட்டுப் பரப்பிவிட்டபடியால், அவற்றைக்கற்கும் வன்மையுடையவர்களுக்கும் சரியானகல்விவாராமல் போய்விட்டது. இதுபற்றி முன்நடந்துவந்த சுதேசபாஷைக் கல்வியின் அபிவிருத்தியும் வரவரக்குறைந்துபோயிற்று. அவ்வாறாகவே சிலகாலமாகப் பல அறிவாளிகள் இக்கால இயலைத்தழுவி இலகுவான நூல்களெழுதி எல்லாவகுப்பாரிடத்திலும் கல்வியைப் பரவச்செய்யவேண்டுமென்று கருதி, ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் வசனரூபமான நூல்களில் எழுதிவெளியிட்டு மேல்நாட்டார்போல போதித்துவருகின்றனர். இதனால் கல்வியும் வரவரப்பரவிவருகின்றது. இப்போது நாட்டுப்புறங்களிலுள்ள கீழ்வகுப்பாரும் உயர்ந்த விஷயங்களை அறிந்து நாகரிகத்தை அடைந்துவருகின்றார்கள்.

ஆதலின், உலகத்துக்குப் பயன்படுமாறு யாமும் சில நூல்களை இலகுவான வசனநடையில் செய்யக்கருதி, இதுவரையில் இந்தியர்கள் அறிந்துகொள்ளாமலிருந்த மெஸ்மரிஸ சம்பந்தமான "மனோவசியதத்துவம்" "மானிடவசியம்" முதலிய சில நூல்களைச் சிலமாதங்களுக்குமுன் எழுதி வெளிப்படுத்தினோம். அந்த நூல்களால் தமிழ்நாட்டார் அடைந்திருக்கும் பிரயோசனத்திற் களவில்லை. அநேகர், அமெரிக்கரைப்போல மெஸ்மரிஸ வித்தையில் பழக்கமுள்ளவராய்விட்டனர். அதனால் பலர் இன்னும் மெஸ்மரிஸ சம்பந்தமான புத்தகங்களிருந்தால் வெளிப்படுத்துமாறு அடிக்கடி எழுதிவருகின்றனர். அதைமுன்னிட்டு, "சுவாசமே உயிர்", இந்தப், "பண்டிதை மெஸ்மரிஸா" முதலிய சில நூல்களை வெளிப்படுத்தக்கருதி, இந்தப் "பண்டிதை மெஸ்மரிஸா" கதைக்குக்கதையாயும், உள்ளே மெஸ்மரிஸ விஷயங்கள் அடங்கினதாயும், படிப்போர்க்கு இனிமையையும் உலககாரியங்களில் அளவிடற்கரிய வெற்றிகளையும் தரத்தக்கதாயும், இருப்பதினால் முதலில் இதனை எழுதிவெளிப்படுத்தினோம்.

இது, படிப்போர்க்கு அநேகம் அரிய விஷயங்களைப் போதிப்பதோடு மெஸ்மரிஸ வித்தையில் பிரியத்தையும் உண்டாக்கும். விடாமுயற்சி, தைரியம், பெருங்காரியங்களைச் செய்துமுடிக்கும் வன்மை முதலியவைகளும் ஏற்படும்.

ஆதலின் நண்பர்கள் அனைவரும் நமது மனோவசியதத்துவம், மானிடவசியம் முதலிய புத்தகங்களைத் தருவித்துப் படித்து எமக்குச் சந்தோஷமான கடிதங்களை எழுதிப் புகழ்ந்து மேலும் இவ்வகை நூல்களை வெளிப்படுத்தும்படி ஊக்கத்தை உண்டாக்கியதுபோல இதனையும் வரவழைத்து வாசித்து முகமன்கூறி மகிழ்ச்சியை உண்டாக்குவார்களென்று நம்புகிறோம்.

இத்தகைய நூல்களை வெளிப்படுத்தும்படி எமக்கு ஊக்கத்தை உண்டாக்குகின்ற தமிழபிமானிகளெல்லோருக்கும் இறைவன் எப்பொழுதும் நல்லருள் புரிவானாக.

இங்ஙனம்.

ந. பா. தா.

8

அட்டவணை.

அத்தியாயம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
1.	மெஸ்மரிஸாவைப்பற்றிக் கேள்வியுற்றேன் ...	1
2.	பயங்கரமான யாத்திரை	19
3.	பண்டிதை மெஸ்மரிஸா	39
4.	பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் கிருகம் ...	67
5.	கொள்ளைநோய்க்குச் சிகிச்சை	85
6.	உள்நாட்டுப் பிரயாணம்	99
7.	எனக்குத் துன்பம் விளைந்தது	111
8.	ஆச்சரியமான சந்திப்பு	120
9.	எங்கள் சூழ்ச்சிவெற்றியடைந்தது ...	129
10.	தற்கொலை	140
11.	பெரும்புலி	153
12.	மேமீ 1ஆம் தேதி	165
13.	விசாரணை நிறுத்தப்பட்டது	175
14.	பெருஞ்சூழ்ச்சியும்நிறைவேற்றும் மார்க்கமும் ...	185
15.	நாங்கள் வெற்றியடைந்தோம்	198
16.	மணம்முடிந்தபின் தீவுக்குச்சென்றோம்	206

பண்டிதை மெஸ்மரிஸா.

அத்தியாயம் 1.

மெஸ்மரிஸாவைப்பற்றிக் கேள்வியுற்றேன்.

ஹாங்கோங் நகரமாயிருந்தும் என்னால் பொறுக்கமுடியாமல் அன்றிரவு அவ்வளவு உஷ்ணமாயிருந்தது. பட்டணத்திலுள்ள கடிகாரத்தில் மணி பன்னிரண்டு அடித்தது; கடிகாரம் அடித்து ஓய்ந்தபின்னரும் அம்மணியோசை அரைநிமிஷம் வரையில் ஸ்பஷ்டமாயிருக்கும் அவ்விருள் நிறைந்த ஆகாயத்தில் சப்தித்துக்கொண்டிருந்தது. ஊர்முழுதும் அடங்கியிருக்கும் அவ்வகாலத்தில் தாய் தந்தையருக்குத் தெரியாமல் சிறுவர்களும், மனைவியருக்குத் தெரியாமல் பெரியவர்களும் காமங்கோரிய இடங்களை நோக்கி இரகசியமாகச் செல்லும்போது, அவர்களைக் கொல்லைப்புறங்களிற் கண்ட நாய்கள் திருடர்களென்று நினைத்து அங்கங்கே துரத்திக் கொண்டிருந்தன; இரவையே தமக்குப் பகலாகக்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் ஆந்தை, கோட்டான் முதலிய பறவைகள் கேட்பவருக்கு அச்சமுண்டாகும்படி சப்தித்துக்கொண்டிருந்தன. ஆகையால் தின்னும்பொருட்டு நகரத்தினுள் வந்து பதுங்கிக்கிடக்கும் நரி, ஓநாய் முதலிய துஷ்டமிருகங்களின் குரைப்பும் கேட்போருக்கு அச்சத்தையும் அமைதியின்மையும் உண்டாக்குமாறு சப்பம் [illegible] ஒலிக்கும் சமுத்திர வொலியும், தம்பிள்ளைகளைப் பெற்ற தாய்மார்கள் குழந்தைகளின் வாயில் பூண் முலையை வைத்துத் தூங்கிவிட, தமக்குப் பசிதணியாமல் குரலிட்டுக்கொண்டிருக்கும் இளம்பிள்ளைகளின் அழுகுரலும், வியாதியால் பிணிப்புண்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மனிதர்களின் துக்ககரமான குரலும், [illegible] மரண [illegible] பேரிரைச்சலும், [illegible] பயணத்திற்கு ஆக்கிச்செல்பவர்களின் ஓசையும், அவரைத் தகனம்செய்து திரும்பிவருபவர்களின் ஓசையும் ஒருபால் கேட்டுக்கொண்டிருந்தன; மற்றொருபால், மணம்புரிந்து முதல்நாள் பள்ளியறையில் சயனிக்கும்போது முரணித்துக்கொண்டிருக்கும் மங்கையரின் பட்டோலையும், மணவிய

ரைத் தா[illegible]ராகம்செய்து விலைமாதரைத் தேடிச்செல்லும் தனிகர்கள் வீதி[illegible]ச்செல்லும் ஓசையும், இவ்வாறு வருபவர்களை எதிர்நோக்கி இரவுமுழுதும் விழித்துக்கொண்டிருக்கும் மிட்டாய்க்கடைகளின் ஓசையும், அங்கே கூடியிருக்கும் தார்மார்க்கர்களின் குதூகல வோசையும், அதற்கப்பால வாசனைப்பண்டம் விற்றுக்கொண்டிருக்கும் அத்தர்க் கடைகளின் ஓசையும், இத்தகையோரைக் களவுசெய்யும் எண்ணத்தோடு தம் தம்வாயிலில் உட்கார்ந்திருக்கும் விலைமாதரின் களிப்பும், அந்நகர்க் கோட்டையில் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் விக்டோரியா பார்ஸி தியாட்ரிகல் கம்பெனியாரின் நாடகத்தைப் பார்க்கச் செல்பவர்களின் ஓசையும், அவ்வாறு சென்று திரும்பிவருபவர்களின் ஓசையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தன; வேறொருபால், பரீக்ஷைக்காகப் படிக்கும் மாணவர்களின் ஓசையும், அவர்களுக்கு ஓதிக்கொடுக்கும்பொருட்டு ஆலாராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கும் உபாத்தியாயர்களின் ஓசையும், ஸத்காலக்ஷேபம் செய்யும்பொருட்டு வேதப் பிரஸங்கம் செய்துகொண்டிருக்கும் வேதாந்திகளின் கெம்பீரமான ஓசையும், அதைக் கேட்கும்பொருட்டுக் கூட்டங் கூட்டமாகச் செல்பவர்களின் ஓசையும், பிரஸங்கம் செய்பவரின் வன்மையைக் கண்டு வியந்து கைகொட்டிக் கெக்கலிக்கும் மனிதர்களின் ஓசையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தன.

நான் அந்நகருக்குப் புதியவனாதலால் அகாலத்தில் வெளியிற் புறப்படக்கூடாதென்று என் அறைக்குள்ளேயே ஓர் ஈஸிச் சேரில் சாய்ந்துகொண்டிருந்தேன். பங்கா இழுப்பவன் தன்னால் முயன்ற ப்ரயாசையோடு இழுத்தும் அன்றிரவுள்ள புழுக்கம் தணியவில்லை. மேலே எலக்ட்ரிக் விளக்கு எரிந்துகொண்டிருந்தது. நான் எவ்வளவு முயன்றும் தூக்கம் வராமையால், பிரான்ஸ் தேசத்திலிருந்த அலக்ஸாண்டர் டூமாஸ் என்பவரால் எழுதப்பட்ட "மாந்திக்ரிஸ்த மன்னன்" என்னும் நாவலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை எடுத்து வாசிக்கலாமென்று நினைத்தேன். மூளைக்கு அதிக சிரமம் கொடுக்காமல் எளிதான நாவல்களைப் படித்தால் நித்திரையுண்டாகுமென்று ஜனங்கள் சொல்வதை நம்பி இப்புத்தகத்தைக் கையிலெடுத்தேன். ஆனால் அக் கதாநாயகன் சிறைச்சாலையினின்று தப்பிக்கொண்டு வந்த பயங்கரமான விஷயம் என் கண்ணில் பட்டது. அதைப் படிக்கப் படிக்க என் மனம் அந்நாவலில் மிகவும் ஈடுபட்டு எனக்கிருந்த சிறிது

அயர்ச்சியும் ஒழியத் தூக்கம் அடியோடு வரவில்லை. சிறையிலிருந்து வெளிப்பட்டவன் சமுத்திரத்தில் லெறியப்பட்டுத் தனக்குப் பிராணஹானி உண்டாகும்படி நள்ளிரவில் மூன்று மைல் தூரம் தமியனாய் நீந்திக்கொண்டு சென்ற விஷயத்தைக் கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது என்னருகில் யாரோ ஒருவர் வந்ததாகத் தோன்றிற்று; நாவலை மூடிவிட்டு அவரை இன்னாரென்று அறியுமாறு தலையை உயர்த்தினேன். அவர், நான் தங்கியிருந்த மஜஸ்டிக் ஹோட்டலின் சொந்தமானவர். அவர் என்னை நோக்கி, "இன்றிரவு புழுக்கம் அதிகமாயிருப்பதால் தங்களுக்கு நித்திரை வரவில்லைபோலும். இவ்வாறே இன்னும் மூன்று மனிதர்கள் நித்திரை கொள்ளாமையால் என்பால் வந்து இந்நேரத்தில் டீபார்ட்டி செய்து சந்தோஷமாயிருக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். அதற்குத் தாங்களும் வரக்கூடுமாயின் தயவுசெய்யுங்கள்" என்று சொன்னார். உடனே மிக்கமகிழ்ச்சியோடு என் அறையை விட்டுப் புறப்பட்டு ஹாலில் வந்து உட்கார்ந்தேன். ஒருவர் சீனதேசத்துக் கப்பற்காரர்; வேறொருவர் ஓர் இங்கிலீஷ் கப்பற்காரர்; மற்றவர் மலாய் தேசத்துக் கப்பற்காரர்.

நாங்கள் நான்குபேரும் உல்லாசமாய் டீபார்ட்டி செய்துகொண்டு அவரவர் தம் தமக்குத் தெரிந்த விஷயங்களைச் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கும்போது வேறொரு சப்தமும் கேட்கவில்லை; அடிக்கடி வீதியில் கிணிகிணெனச் சப்தித்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஆள் இழுக்கும் ரிக்ஷா வண்டிகளின் சப்தமும், தலைக்குமேல் கிர் கிர் எனச் சப்திக்கும் பங்காவிசிறியின் சப்தமும் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது ஹோட்டலின் வாயிலில் ஒரு பிச்சைக்காரன் வந்துநின்று எங்களெல்லோருக்கும் தெரியாத வேறொரு பாஷையில் இனிமையான ஸங்கீதத்தோடு பாட ஆரம்பித்தான். விஷயமும் பாஷையும் விளங்காமலிருந்தும் அப்பாட்டின் இனிமையில் ஈடுபட்டு நாங்களும் பூட்ஸ்களால் தரையில் தாளம்போட ஆரம்பித்தோம். அவன் பாடி முடிந்தவுடன் நான்குபேரும் அவனுக்கு அரைச்சவரன் கொடுத்து அப்பாட்டை ஒரு காகிதத்தில் எழுதித்தரும்படி கேட்டோம். அவ்வாறு அவன் அதை எழுதிக்கொடுத்து, தான் இந்த தேசவாசியென்றும், அத்தேசத்தில் தமிழ்ப் பயின்றுவரும் நாட்டிலுள்ளவனென்றும், தான் அப்போது படித்தது, களிப்பும்

பட்டினத்தில் வாழ்ந்திருந்த பட்டினத்துப் பிள்ளையார் என்ற மகான் பாடியதென்றும், அவர் அதைப்போல் இன்னும் எண்ணிறந்த செய்யுட்கள் செய்திருக்கிறாரென்றும் சொல்லிப்போனான். பிறகு ஒருகாலத்தில் நான் தமிழ்ப்பாஷையைக் கற்க எண்ணங்கொண்டு, போப்பையரிடத்தில் இனிமை யென்னும் பொருள்படும் தமிழ்ப்பாஷையைக் கற்றுணர்ந்தேன். அப்போதுதான் தமிழ்ப்பாஷையில் ஒன்றுமில்லையென்று சிலர் சொல்லிக்கொள்ளும் வதந்தி பொய்யெனப் புலப்பட்டது.

"………தமிழ் வரைந்த வேட்டைப்
பட்டாலே சூழ்ந்தாறு மூவுலகும்
பரிமளிக்கும் பரிந்தெப் போதுந்
தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலும்
வாய்மணக்குந் தொய்யச் சேற்றில்
நட்டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே
பாட்டினுறு களிதந் தானே"

என்னும் செய்யுளின் உண்மை தெற்றென விளங்கிற்று.

அப்பிச்சைக்காரன் அப்பாற் சென்றவுடன் மறுபடியும் நாங்கள் தேக்கரையத்தைப் பிஸ்கோத்தில் ஊற்றித் தின்ன ஆரம்பித்தோம். ஒருவாறு டீபார்ட்டி முடிந்தவுடன் எங்களில் ஒருவர் வாயில் சுருட்டைப் பற்றவைத்தார்; மற்றொருவர் தம் சுருட்டிலுள்ள வெண்ணிறமான சாம்பலை விரலால் தள்ளினார்; நான் ஒரு திருச்சிராப்பள்ளிச் சுருட்டைப்பற்றவைத்தேன்; வேறொருவர் ஜாவாதேசத்துச் சிகரெட்டைப் பிடித்தார். எல்லாரும் அன்றிரவின் புழுக்கத்தைப்பற்றிச் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தோம். இவ்வாறு எல்லாரும் உல்லாசமாயிருக்கும்போது ஒருவர், "ஹோ! யாரது? இஃதென்ன ஆச்சரியம்! வேலைக்காரா! ஏன் இவ்வளவு பதஷ்டம்?" என்று திடுக்கிட்டுக்கேட்டார்.

அப்பொழுது வந்தவன் ஒரு சிறிய உருவமும் பருத்துத் தடித்த தேகமும் உள்ளவன். அவனுடைய சிவந்த முகம் அன்றுதான் க்ஷவரம் செய்ததுபோல் வழுவழுப்பாயிருந்தது. வெண்மையான பற்களும், கறுத்த கண்களும், தடித்த காதும், செந்நிறமான மயிரும் வாய்க்கப்பெற்றவன். அவன் அங்கமுழுதும் வியர்வை நீரால் நனைக்கப்பட்டிருந்தது. வந்து ஐந்து நிமிஷம் வரையில் அவர்கள் செய்த வந்தனத்துக்கும் எதிர் வந்தனம்

செய்யமுடியாமல் அவ்வளவு இளைக்க இளைக்க மூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

அவர்களிலொருவர், "பாடி யென்பவன் எலிக்கடியினால் கஷ்டப்படுகிறான்போலும்; ஐயா! டாக்டர் தாம்ஸன்! இவனுக்கு ஒரு மருந்துதனைச் சொல்லுங்கள்" என்று என்னை நோக்கிச் சொன்னார்.

மற்றொருவர், "இப்பொழுது பாடிக்கு ஒருமுறை சொல்லாவிடில் இவன் நாளைக்குள் இறந்துபோவான்; அவனை மயானத்துக்குத் தூக்கிச்செல்லும்படி நேரிடுமாகையால் நாளைக்கு நம்முடைய டீபார்ட்டியின்றுபோம்" என்று பரிகாசமாகச் சொன்னார்.

"நல்லது; முதலில் உங்களுக்கு—" என்று பதஷ்டத்தோடு ஓடிவந்த பாடியென்னும் சுந்தர்பன் ஆரம்பித்தான்.

"இதோ! இதோ!! இதோ பேச ஆரம்பித்துவிட்டான்."

"இதோ! அவனைத் தடுக்கவேண்டாம்; சுந்தர்பன்! நீ வந்ததைச் சொல்."

"உங்களுக்கு ஊட்ரெட்டா என்னும் கப்பல்——"

"நல்லது! நல்லது!! அக்கப்பல்! அதற்கென்ன? இன்று மாலைதானே அது ஷாங்ஹாய் என்னும் நகர் நோக்கிப் புறப்பட்டது."

"கோடிக்கணக்கான சாமான்களேற்றிக்கொண்டு அது புறப்பட்ட செய்தி உங்களுக்கும் தெரியுமே; எழுமணிக்கு லேடிரோன் என்னும் ஜலசந்திக் கருகில் ஒரு கொள்ளைக்கப்பல் அதைச்சுற்றிக்கொண்டது; அக்கப்பல் அபாயத்திலிருப்பதாக நினைத்து, ஊட்ரெட்டா துணைக்காக ஒருபடகனுப்பிற்று; அதன்பின் தானும்சென்றது; ஐயா! நான் சொல்வதை மன்னிக்கவேண்டும்; உடனே கப்பல் தலைவனும் பத்து மனிதர்களும் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டார்கள்; மீகான் கத்தியால் குத்தப்பட்டான்; ஏனையோர் அச்சங்கொண்டு தம் தம் அறையில் ஒளிந்துகொண்டார்கள்; அதன்பின் திரவியம் வைக்கப்பட்டிருந்த அறை துளைக்கப்பட்டது. ஒரு பையளவும் மிகுதியிராமல் அத்தனை திரவியமும் கொ

னை போயிற்று—கொள்ளைக்காரர்கள் போன இடம் தெரியவில்லை; இதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

"ஆ! ஆ!! ஆ!!! என்ன ஆச்சரியம்!"

"அங்கு வந்த சீனக்கப்பற்காரர்கள் யார்?"

"யாருக்கும் தெரியவில்லை."

"லேயிமூன் என்னுமிடத்திலோ! நம் கண்ணெதிரிலா இவ்வளவாம்! கடற்கொள்ளைக்காரர்களா!"

"மறுமுறையும் அந்த அழகிய பண்டிதை மேஸ்மரிஸா வந்துவிட்டாள்போலும்?"

"அப்படித்தான் தோன்றுகிறது; இன்று முதல், சமாசாரப் பத்திரிகைகள் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி மிகுதியாக எழுத ஆரம்பிக்கும்; உம்மைப்போன்ற சண்டைக்கப்பற்காரர்களையே பத்திரிகைகள் தூஷிக்கும்."

"நான் ஆங்கிலேயக் கடற்படைக்காரனாயிருந்து இவ்வாறு ஒரு பெண்ணிடம் தோல்வியடைந்தால் அரசாட்சியார் என்னை இலேசில் விடார்."

"இந்தா! உடனே நீ உன் கப்பலுக்குப் போய்ச்சேர்."

"நான் கரைக்கு வந்துவிட்டேன்; கப்பலில் ஒருவருமில்லை; உடனே புறப்படவேண்டும்; ஈஸிச்சேரில் சாய்ந்துகொண்டிருக்கும் பத்திரிகைக்காரர்கள் ஒருமுறையேனும் கடற்கொள்ளைக்காரர்களைக் கண்டிருந்தால் கடற்படையைத் தூஷிக்கார்; எவ்வாறு எழுதினாலும், இவள் ஒரு வியக்கத்தக்க பெண்ணாகவே இருக்கிறாள்."

"ஐயா! நீர் அவளிடம் அகப்பட்டுக்கொள்ளவேண்டாம்; அரசாட்சியார் உமக்குத் தகுந்த தண்டனை விதிப்பார்; சிறிது காலமாக அரசாட்சியாரின் கப்பல்கள் மிக்க மோசம்போயிருக்கின்றன."

இப்பொழுது நான் அவர்கள் சம்பாஷணையில் தலையிட வெண்ணினேன்.

"இந்த ஏழைப் பாமரன்மேல் தயவுசெய்து யாரேனும் அவளைப்பற்றி விஸ்தரித்துச் சொல்லுவார்களா? நான் கீழ்த்தேசத்துக்கு வந்தது முதல் எங்கே பார்த்தாலும் பண்டிதை மெஸ்ம

ரிஸா—பண்டிதை மெஸ்மரிஸா—பண்டிதை மெஸ்மரிஸா; கொழும்பு கவர்னர் வீட்டில் விருந்து—பண்டிதை மெஸ்மரிஸா; யோக்கொஹாமா என்னுமிடத்தில் டீபார்ட்டி—பண்டிதை மெஸ்மரிஸா; நாகசாக்கி யென்னுமிடக் கப்பல்—பண்டிதை மெஸ்மரிஸா என்று எல்லாம் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா மயமாகவே யிருக்கின்றன. அவளுடைய கப்பல்களுள் ஒன்றாவதொன்றுள்ள கெடுவாசி மிகுதியாம். அதைப்பற்றி முழுதும் கேட்க எனக்கு ஆவலுண்டு" என்று நான் சொன்னேன்.

அப்பொழுது அங்கிருந்தவரில் ஒவ்வொருவரும் சொல்ல முன்வந்தார். நான் கையை உயர்த்திக்கொண்டு, "நீங்கள் ஆயத்தமாயிருப்பது போதாது; சிறிது என்மேல் இரக்கமும் வைக்க வேண்டும்; நால்வரும் ஒரே காலத்தில் சொல்ல ஆரம்பித்தால் நான் எவ்வாறு கிரஹிக்கமுடியும்?" என்று வேண்டிக்கொண்டேன்.

அங்கிருந்த சீனச்சிறுவர்களில் ஒருவன் சப்தஞ்செய்யாமல் என்னிடம்வந்து ஒரு நெருப்புக்குச்சியைக் கிழித்து என் சுருட்டு நெருப்புப்பிடிக்கும் வரையில் பற்றவைத்தான். பிறகு நான் ஒரு கறுப்பு வர்ணங்கொடுத்த நீண்ட பிரம்பு ஈஸிச்சேரில் சாய்ந்துகொண்டு கதையை ஆரம்பிக்கும்படி சொன்னேன்.

"பாடி யென்பவனே சொல்லட்டும்; அவன்தான் தனக்கு எல்லாம் தெரியுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறான். பாடி! உனக்குத் தெரிந்ததை டாக்டருக்கு ஆதியோடந்தமாகச் சொல்" என்று ஒருவர் சொன்னார்.

சுந்தரப்பன் எல்லோரையும் நிசப்தமாயிருக்கும்படிசொல்லித் தன்பல்முழுதையும் ஒன்றாகத்திரட்டிக்கொண்டு புராணப் பிரசங்கராகிய சூதமுனிபோல் சொல்ல ஆரம்பித்தான்: "இந்தப் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா யார்? அது ஒருவருக்கும் தெரியாத இரகஸ்யம். எங்கிருந்து அவள் வருகிறாள்? அது மகா இரகஸ்யம். அவள் பெயரென்ன? சீனதேசத்தார் இட்டிடும் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா என்னும் பெயரை நான் சொல்லவில்லை. அவள் உண்மைப்பெயர்? அது மகா இரகஸ்யம். நமக்குத் தெரிந்தவரையில் இவள் முதலில் கீழ்த்தேசத்தில் காணப்பட்டது 18—ஆம் ஜூலை 24உ இரங்கூனில். அங்கே இவள் ஒரு சுதேச மன்னனைப்பிடித்து அவன் ஐசுவரியத்தில் ஒன்றரைக்கோடி ரூபா

வரையில் கடற்கொள்ளை செய்து அபகரித்துவிட்டாள். இத்தகைய காரியம் செய்தவர் வேறொருவரா யிருந்தால் உயிரோடு பிழைத்துப்போகார். ஆனால், இவள் தப்பிக்கொண்டனள்; இவள் அபகரித்த பொருளும் அகப்படவில்லை. அதன் பிறகு மூன்று மாதமானபின் ஒருநாள் ஒரு மரக்கலம் சிங்கப்பூர்த் துறைமுகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்ட நாற்பத்தெட்டு மணிக்குள் எங்கிருந்தோ சீனப்படகுகள் வந்து அதைச் சூழ்ந்துகொண்டன; கப்பலிலுள்ளவர்கள் அதிக தைரியத்தோடு தடுக்கமுயன்றும் படகிலுள்ளவர் அக்கப்பலுக்குச் சொந்தமான ஐம்பதினாயிரம் சவரன்களையும், பிரயாணிகளுக்குச் சொந்தமான மூவாயிரம் பவுன்களையும் கொள்ளைகொண்டு போனார்கள்."

"இக்காரியங்களில் பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவைச் சம்பந்தப்படுத்துவதற்குக் காரணம் யாது?"

"சீனப்படகுக்காரர் கொள்ளையடிக்கும்போது அங்கே ஒரு வெள்ளைக்கப்பல் சுற்றுகிறது; அது அவளுக்குச் சொந்தமென்று சொல்லுகிறார்கள்; கொள்ளை நடப்பதற்கு முன் அக்கப்பலின் குறியைக்கொண்டே இவர்கள் நடக்கிறார்கள்; இருவருக்கிடையில் அடையாளம் காட்டப்படுகிறது; கொள்ளை நடந்தவுடன் கொள்ளைக்காரர்கள் நேரே அக்கப்பலுக்குச் செல்லுகிறார்கள்."

"நல்லது; மிகுதியைச் சொல்."

"மறு மூன்றுமாதம் வரையில் ஒன்றும் தெரியவில்லை; பிறகு சுரபாயாதேசத்துச் சுல்தான், பத்தேவியாவில் மனிதர்களாற் காணரிய அழகுவாய்ந்த ஒரு பெண்ணைச் சிநேகிக்கும்படி நேரிட்டது. நாளுக்கு நாள் அவர்கள் நட்பு முதிர்ந்துவந்தது. பிறகு தன் ஊருக்குப் புறப்படும்போது தனக்கு வழியனுப்புமாறு அச்சுல்தானைத் துறைமுகத்திலுள்ள ஒரு நீராவிக்கப்பலுக்கு அழைத்துச்சென்றாள். அவருக்கு உபசாரவார்த்தை சொல்லிக்கொண்டே கப்பலைப் பிரயாணப்படுத்திவிட்டாள். அதன் பிறகு அவருக்கு விலங்கிட்டு நாலுகோடி ரூபா கொடுத்தாலிதான் சுயேச்சை பெறலாமென்று உத்தரவளித்தாள். அதைக் கொடுத்துவிட்டு அவர் ஊர்வந்து சேர்ந்தார். அப்பால் இரண்டு மாதம் சென்றபின் ஹோங்கோங் நகரத்தில் ஜோஹூர் தெருவில் வசிக்கும் பெருந்தனிகரான வாசியென்பவர், நாம் இப்போ

திருக்கும் இதே ஹோட்டலில் ஓரழகிய பெண்ணைக் கண்டார். அவள் அப்பொழுதுதான் பெற்றோரைவிட்டு ஓடிவந்துவிட்டதாகவும் தனக்கு இன்னது செய்வதென்று புலப்படவில்லையென்றும் சொன்னாள். முன்யோசனையில்லாமல் வாசியென்பவர் அவளை மணம் புரிய வேட்கைகொண்டார். அவள் அதற்கு உடன்பட்டவள்போல் ஒருநாள் அவரைச் சமுத்திரத்தில் படகுயாத்திரை செய்யும்பொருட்டு அழைத்துச்சென்றாள். அவள்பாலுள்ள விருப்பத்தால் அவர் உடனே அதற்குடன்பட்டுப் புறப்பட்டார். படகு சிறிதுதூரம் சென்றவுடன் ஒரு வெள்ளைக்கப்பல் அங்கே தோன்றிற்று. உடனே வாசியென்பவருக்குச் சந்தேகம் பிறந்து அவள்மீது வைத்திருந்த மோகத்தைக் கைவிட்டார். அதைக்கண்ட அப்பெண் தன் கையிலுள்ள ரிவால்வரை அவர் தலைக்குநேரே பிடித்தாள். உடனே இருவரும் கப்பலில் சென்று சேர்ந்தனர். சுருங்கச் சொல்லுங்கால், வாசியென்பவர் திரும்பிவரும்போது ஐம்பதினாயிரம் சவரனுக்கு எழுதிக்கொடுத்து வந்தார். அவரைக் கவர்ந்து அழைத்துவந்தவள் செல்வத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதின் மீண்டாள். இவ் வாசியென்பவரைத் திருடிச் சென்றதற்காகச் சீன அரசாட்சியார் அவள்மேல் வைரம் வைத்திருக்கின்றனர். அவளைப்பிடிக்கப் பன்முறை முயன்றும் முடியவில்லை; ஓர் ஆங்கிலேயக்கப்பல் இரண்டு நாள் வரையில் அவளைப் பின்தொடர்ந்தது. 'பார்மோஸா' என்னும் தீவுக்கருகில் அவள் மறைந்துபோனாள். மறு மூன்றுமாதம் வரையில் ஒன்றும் தெரியவில்லை. பிறகு கவர்னர் ஸர் பிரவுன்டர்காஸ்ட் என்பவரும் அவர் மனைவியும், "ஊஜூ" கப்பலில் யாத்திரை செய்துவரும்போது ஓர் அபாயம் நேரிட்டது. கவர்னர் மனைவி விலையுயர்ந்த வயிரங்கள் வைத்திருந்தாள். முப்பதினாயிரம் சவரன் பெறுமானவை இக்கற்களும் ஏழாயிரம் சவரன் பெறுமான தங்கமும் ஷாங்ஹாய் நகரம் வருவதற்காகக்கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் ஹோங்கோங் வந்துசேர்ந்தவுடன் தங்கமும், வயிரமும் காணப்படவில்லை. எப்போது பிரயாணத்தை யெடுத்தும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. யாரோ ஒருவன் பணிமறைவில் மறைந்திருந்து வேறுகப்பலில் தாவிச்சென்றானோ, அல்லது இவர்கள் கப்பலிலே ஒளித்துக்கொண்டானோ தெரியவில்லை. ஐசுவரியம் போனதில் ஒன்றும் சந்தேகமில்லை. கவர்னர் அக்கப்பல் தலைவரிடம் கள்வனைக் கண்டுபிடிக்கும்படி வற்புறுத்திச் சொ

ன்னர். இரண்டு நீராவிப்படகுகள் பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவைத் தேடிச்சென்றன. அவளுடைய கப்பல் இவர்கள் கண்ணில் புலப்பட்டும் பிலிப்பைன் தீவுக்கருகில் மூடுபனி மந்தாரத்தில் மறைந்துவிட்டது. இவைதாம் அவளைப்பற்றிய சரித்திரங்கள், ஐயா டாக்டர்! உமக்கு இவ்வனைத்தும் ஆச்சரியமாகத்தோன்றவில்லையா?"

"மகா ஆச்சரியமாகவிருக்கிறது. அவளையாராவது பார்த்திருக்கிறாரா?"

"அவள் இந்த ஹோட்டலில் இருந்தபோது சுரபாயா கவிதான், வாசி, சுதேச மன்னர் முதலியோர் அவளோடு தங்கியிருந்தார்கள்."

"அவர்களெல்லோரும் அவளைப்பற்றி எவ்வாறு வருணிக்கிறார்கள்?"

"இருபத்தெட்டுப் பிராயமுள்ள ஒருஸ்திரீ; உயர்ந்து வளர்ந்த மெல்லிய தேகத்தையுடையவள்; மகா அழகு வாய்ந்தவள்; மதிபோன்ற முகமும் தங்கவர்ணமான மயிரும் உடையவள்; கிருஷ்ணன் வேணுகானத்தையும் தோற்கடிக்கும் குரல் வாய்ந்தவள்; அவளை மன்மதன் மனைவியென்றே சொல்லலாம்; ஆனால், அவள் ஒருவனை உற்றுநோக்கினால் அவனுடைய உள்ளத்தில் மறைந்திருக்கும் கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் கூரிய பார்வையுடையவள்; மனிதர்களை வசப்படுத்தும் மெஸ்மரிஸம் கற்றவள்; அவளுடைய மெஸ்மரிஸத்தின் பெருமையால்தான் கீழ்த்தேசத்தாரெல்லோரும் அவளைப் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா என்று சொல்லுகிறார்கள்."

"பாடி! நன்கு சொன்னாய்; நீசொன்னதைக்கேட்டு இவர் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறார்" என்று ஒருவர்சொன்னார்.

"ஆனால், அவள் விஷயத்தில் மகிழ்ச்சியடையக் காரணமில்லையோ? உண்மையில் அவளுடைய வாழ்நாட் சரித்திரத்தை யாரேனும் சொல்வாராயின் நான் கவனத்தோடு கேட்பேன்."

"இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ஜெர்மானியா, ஜப்பான் முதலிய தேசத்தார்களின் கப்பல் போக்குவரவு செய்யும் இச்சமுத்திரத்தில் அவள் அகப்படாமலிருப்பதன்றோ பெருவியப்பு" என்று அவர்சொன்னார்.

"அவளை ஏன் ஒருவரும் இதுகாறும் பிடிக்கவில்லை?"

"இந்த நிமிஷம் வரையில் அவள் அகப்படவில்லை. அவள் எவ்வளவு சாமர்த்தியசாலி! ஒருநாளிருந்த இடத்தில் மற்றொருநாளிருப்பதில்லை; அவளுடைய வெள்ளைக்கப்பல் இன்று சிங்கப்பூரில் காணப்படுகிறது; மறுநாள் மகாசார் என்னுமிடத்தில் ஒரு தாம்பிர வர்ணமான கப்பல் காணப்படுகிறது; மற்றொருநாள் ஹாங்காங் என்னுமிடத்தில் வெள்ளைப்பாய் கட்டிய கருங்கப்பலொன்று தோன்றுகிறது; போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களும் கப்பலதிகாரிகளும் அவளைத்தேடிக் கண்பஞ்சடைந்து போகிறார்கள்."

"உண்மையில்நான் அவளைப்பார்க்க விருப்பங்கொள்கிறேன்."

"ஐயா! அப்படிச்சொல்லவேண்டாம்; ஒருகால் அது நேரிட்டுவிடக்கூடும்; இங்கே அவளுடைய ஒற்றர்களில்லையென்று நினைக்கவிடமில்லை; மறுமுறை அவள் எங்கே தோன்றுவாளென்பது தெரியவில்லை; ஒவ்வோரிடத்திலும் அவளுடைய ஒற்றர்களிருக்கிறார்கள். கடற்கொள்ளைக்காரர்களிற் பாதிப்பேர் அவளுக்கு நண்பர்கள்."

"ஆனால், நீசொல்வது உண்மையாயினும்கேட்பவர்கள், ஒரு பெண் இவ்வாறு செய்யமுடியுமோவென்று சந்தேகிப்பார்கள்; இஃதோர் ஆச்சரியமானகதை போலிருக்கிறது."

"ஆச்சரியமான கதை போலிருக்கவில்லை, இஃது ஆச்சரியமான கதையே; இதைக் கேட்டால் [illegible]க்க முண்டாகிறது; சுரபாயா கவிதானும் வயோதிகரான வாசியென்பவரும் அவளுடைய அனுபவத்தைக்கண்டறியுமாறு பாக்கியம் பெற்றவர்கள்; அவள் கப்பலைப்பற்றியும் அதன் அதிகாரிகளைப் பற்றியும் வாசி சொல்வது உமக்குத்தெரியுமா? இந்தப்பெண் தன்நாற்காலியிற் சாய்ந்துகொண்டு அவரைக்கண்ணால் தம்மை உற்று நோக்கின போது [illegible] மயில்போலத் தாம் எழுந்திருந்தும் பிறகு உட்கார்ந்தும் நின்று கதறியும் உன்மத்தர்போல் மயங்கிக் கொண்டிருந்ததாக அவர் சொன்னபோது நாங்களெல்லோரும் [illegible]; அவர் அக் கப்பலில் அனுபவித்த இரண்டு மூன்று விஷயங்களைத்தம் ஆயுளளவும் மறக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறார்."

"வாசியென்பவர் பரிசுத்தமான மனமில்லாதவரென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது."

"அவர் நல்லொழுக்கமும், கூரியபுத்தியும், சமயோசிதமாக நடந்துகொள்ளும் சாதுர்யமும் அமையப் பெற்றவர்."

"எங்ஙனமாயினும் அவரைப்பார்க்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம் எனக்குமேன்மேல் அதிகரித்து வருகிறது."

"நல்லது; ஒருநாள் நீர் இவ்விடத்திற் காணாமற்போய்விட்டால் நாங்கள் ஒன்றும் ஆச்சரியமடையோம்; எல்லா தேசத்தாரும் அவனைப் பிடிக்க முயன்றுவருகிறார்கள்; பலமாதங்களுக்கு முன்னமேயே அவன் அகப்பட்டிருக்க வேண்டும்; இன்னும் அகப்படாமலிருப்பதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாகவிருக்கிறது."

"அவன் அகப்படாமலிருக்கிறானென்பதில் எனக்குச் சிறிதும் நம்பிக்கையில்லை."

பிறகு மற்றொருமுறை எல்லோரும் சேர்ந்து தேக்கஷாயம் குடிக்க ஆரம்பித்தோம். இடக்கையில் கட்டைப்பிங்கானையும், வலக்கையில் டீக் குப்பையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது அந்த ஹோட்டலின் கதவிரண்டும் சடக்கெனத் திறந்தன. அப்பொழுது முகமூடியிட்டுக்கொண்டு ஒரு பெரியவர் உள்ளே நுழைந்தார். தேகமுழுமையும் கறுப்பு ஆடையால் மூடியிருந்தார். இரண்டொரு நிமிஷம்வரையில் நான்கு புறத்தும் சுற்றிப்பார்த்து ஒன்றும் புலப்படாதவர்போல உட்கார்ந்திருந்தவர்களை நோக்கி வணக்கமாக வினவினார்.

"நான் இங்கு வந்ததை மன்னிக்கவேண்டும்; தாம்ஸன் என்பவர் அகப்படக்கூடிய இடத்தை உங்களில் யாரேனும் தெரிவித்தால் நான் மிகவும் நன்றியறிதலுள்ளவனாக நடந்துகொள்வேன்."

"நான்தான் அவன்!" என்று நான் நாற்காலியினின்று எழுந்திருந்து சொன்னேன்.

"நான் சடக்கென வந்ததில் தாங்கள் வருத்தங்கொள்ள வேண்டாம்; ஆனால், தாங்கள் தயவுசெய்து என்னோடு ஐந்து நிமிஷம் சம்பாஷணை செய்ய முடியுமோ?"

"அப்படியே ஆகட்டும்."

அவர் நின்றுகொண்டிருந்த இடத்துக்கு நான் சென்று கதவண்டையில் ஒரு நாற்காலியில் அவரை உட்காரச்சொன்னேன்.

"ஐயா! மன்னிக்கவேண்டும்; ஆனால், நான் இப்போது வந்திருக்கும் காரியம் மகா இரகஸ்யமானது; ஒரு முக்கியமான காரியத்தினிமித்தம் தங்கள்பால் யோசிக்கவந்தேன். நாமிருவரும் தனியே இருப்பதற்குரிய அறையொன்று இந்த ஹோட்டலில் இருக்கிறதோ?"

"நான் குடிக்கூலிக்கிருக்கும் என் அறை ஒன்றுதானிருக்கிறது. அங்கேசென்றால் வேறொருவரும் வாரார்."

"அது நன்று; நாம் அங்கேசெல்வோம்."

உடனே மேல்மெத்தையிலுள்ள என் அறைக்குச்சென்றோம். அங்கே போகும்வரையில், கறுப்பு ஆடையால் தேகத்தையும் முகத்தையும் மூடிக்கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தப் பெரியவருக்கு என்பால் என்ன காரியமிருக்கக்கூடுமென்று என்மனம் குழம்பிக்கொண்டிருந்தது. அவருடைய மாறுவேஷத்தையும் இரகஸ்யத்தையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்னும் அவா எனக்கு அதிகமாக உண்டாயிற்று; நான் ஒரு முறையும் பார்த்திராத ஒரு புதுமனிதரென்பது மட்டும் எனக்குப் புலப்பட்டது.

என் அறைக்குள் வந்து சேர்ந்தவுடன் அங்கே எலக்ட்ரிக் விளக்கு மின்னு விட்டதால் ஒரு மெழுகுவர்த்தியைக் கொளுத்தி வைத்து, ஒரு நாற்காலியில் அவரை உட்காரும்படி சொன்னேன். அவர் உட்கார்ந்தவுடன் நானும் ஒரு நாற்காலியில் திறந்திருந்த சன்னலுக்கு எதிரில் உட்கார்ந்தேன். அறையின் கதவுக்குத் தாழ்ப்போட்டபின்னர் அவர் தம் தேகத்தில் போர்த்திருந்த ஆடையைக் கழற்றினார்; உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரையிலும் வெள்ளை வஸ்திரம் உடுத்தியிருந்தார்; அவர் கையில் பெரிய குடையொன்றிருந்தது; தம்மைச்சுற்றி அதிகதூரம் நீண்டிருக்கும் அகலமான தொப்பியொன்று தரித்திருந்தார்; கண்ணில் கறுத்த மூக்குக்கண்ணாடி போடப்பட்டிருந்தது; வீதியில் அகாலத்தில் போக்குவரவு செய்யும் மனிதர்களின் சப்தமும் வண்டிகளின் ஓசையும் அதிக மந்தமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தன; அப்பொழுதுதான் சந்திரன் கிழக்குதிசையில் சமுத்திரத்துக்கு மேல் உதயகிரியினின்று எட்டிப்பார்த்தான். அன்றிரவின் தோற்றம் இன்றைக்கும் என் மனத்தில் நன்றாகப்பதிந்திருக்கிறது;

இப்படி நான் மனிதர்களின் மனத்தில் சிலவிஷயங்கள் சிறியனவாயிருந்தாலும் நன்றாகப் பதிந்துவிடுகின்றன; அவை எத்தனை வருஷமானாலும், சிலையிலெழுதிய எழுத்தைப்போல அழிவதில்லை; சந்திரன் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தவுடன் அக்கிராமத்தின் மகிமையுள்ள சந்திரகாந்தக் கல்லினின்று ஊறிவரும் நீரைப்பருகி நிற்கும் பிலாஞ்சிப்பறவையின் ஓசை நான்கு புறத்துங்கேட்டது. அப்போது பிருந்தினைப்பார்த்து, "நீங்கள் சுருட்டுப்பிடிப்பதுண்டோ? நல்ல சுருட்டுத் தருகிறேன்." என்று சொன்னேன்.

அவர் சுருட்டுப்பெட்டியினின்று ஒன்றையெடுத்துப் பற்றவைத்து உல்லாசமாக மூக்கு வழியாகவும் வாய் வழியாகவும் புகையைவிட்டார். அப்பொழுது அவர் வந்த விஷயத்தை விசாரித்தேன்.

"ஐயா தாம்ஸன் துரையே! தாங்கள் ஹோங்கோங் நகரத்திற்குப் புதிதாக வந்திருப்பவர்களன்றோ?"

"ஹோங்கோங் நகரத்துக்குமட்டும் நான் புதியவனல்லேன்; ஆனால், இந்தேசத்துக்கே இப்பொழுதுதான் புதிதாக வந்திருக்கிறேன்: நான் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் 'சர்வரோக நிவாரண போதம்' என்னும் ஆயுர்வேத புத்தகத்தில் ஆசியாகண்டத்திற் காணப்படும் வியாதிகளைப்பற்றி எழுத நினைத்திருப்பதால் இத்தேசத்துக்கு வந்து சேர்ந்தேன்."

"தாங்கள் டாக்டர் தொழிலில் சிறந்த பாண்டித்திய முடைத்தாயிருக்கிறீர்களென்று நான் தெரிந்துகொண்டேன்; தங்களைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும் மெச்சிப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்."

நான் வணக்கமாக ஒன்றும் பேசாமல் சும்மா இருந்தேன். அவர்சொன்னதில் எனக்கு அதிகமான சந்தோஷமொன்றுமில்லாயிருந்தாலும் மனிதனுக்குள்ள ஸ்தோத்திரப்பிரியத்தால் நான் அவர் சொன்னதை ஆமோதித்துக்கொண்டு அதிக நட்போடு அவரைப்பார்த்தேன்.

"நான் சொல்வதில் ஏதேனும் குற்றமிருந்தால் மன்னிக்க வேண்டும்; தாங்கள் எவ்வளவு காலம் இத்தேசத்தில் தங்கியிருப்பீர்கள்?"

"நான் அதை இப்போது சொல்லமுடியாது; ஆனால், ஆறு வாரம் வரையில் தங்கியிருக்கும்படி நேரிடும். பிறகு 'எம் ஓ' ஸ்டீமரில் பிரயாணமாகவேண்டும்."

"இந்த ஆறுவாரத்திற்குள் இங்கே தங்களுக்கு ஏதேனும் அவசியமான காரியமிருக்கிறதோ?"

"நான் அதை எவ்வாறு சொல்லமுடியும்? அவ்வளவு முக்கியமான வேலையொன்றுமில்லை; இப்பொழுதே நான் வந்தகாரியம் நிறைவேறிவிட்டது."

"இப்பொழுதுதான் நான் வந்தவிஷயம் ஆரம்பிக்கிறது; சுருக்கச் சொல்லுங்கால், தங்களுக்கு ஆயிரம் சவரன் சம்பாதிப்பதில் ஏதேனும் ஆக்ஷேபமுண்டோ?"

"சிறிதும் ஆக்ஷேபமில்லை! யாருக்கு ஆயிரம் சவரன் கிடைக்கும்? நியாயமான வழியில் கிடைப்பதானால் எனக்கு ஆக்ஷேபமில்லை" என்று நான் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னேன்.

"கொள்ளை நோயில் ஒன்றான வைசூரியில் தாங்கள் நிபுணரென்று கேள்வியுற்றேன்."

"ஆம்; தாங்கள் சொல்வதுபோல், என்மேற்பார்வையின் கீழ் இரண்டு வைசூரி வைத்தியசாலைகளிருக்கின்றன."

"ஆ! எங்களுக்குச் சொன்னவன் உண்மைபேசினான்போலும்; இவ்வியாதி ஓரிடத்தில் வியாபித்திருக்கிறது; அங்கேவந்தால் தங்களுக்கு ஆயிரம் சவரன் கிடைக்கும்."

"அவ்வியாதிக்குச் சிகிச்சைசெய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறீர்களோ?"

"அவ்விஷயமாகப் பேசும் பொருட்டுத்தான் நான் இங்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்."

"அக்கொள்ளைநோயுள்ள இடம் எங்கேயிருக்கிறது?"

"நான் அதைச் சொல்லமுடியாது!"

"என்பால் சொல்லமுடியாதா? இஃது ஏதோ வின்னியாசமாக விருக்கிறது!"

"ஆம்! ஆம்! மகாவின்னியாசந்தான்; தங்கள் உத்தரவானால் மேலும் சொல்லுகிறேன்."

அதற்கு உடன்பட்டுத் தலையை அசைத்தேன்.

"நான் சொல்வதெல்லாம் வின்னியாசமாகத்தானிருக்கும்; ஆனால், தங்களுக்குக் கொடுக்கச் சம்மதித்திருக்கும் தொகையும்

பின்னிய சமாசாரத்தானிருக்கிறது; மேற்காணும் நிபந்தனைகட்கு உட்பட்டு வைசூரி வார்த்த இடத்துக்கு வருவதாக இருந்தால் எங்களுக்கு ஒரு டாக்டர் வேண்டும்: அவருக்குக் கொடுக்கும் தொகை ஆயிரம் சவரன்; டாக்டர் தாம் ஏற்றுக்கொண்ட விஷயத்தை உலகத்திலுள்ள உயிர்ப்பிராணி யாருக்கும் வெளிப்படுத்தக்கூடாது; அவர் உடனே புறப்பட்டு வைசூரி வார்த்த இடத்துக்கு வரவேண்டும்; அவர் திரும்பிவரும்போது யாருக்கும் தாம் கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையும் ஜீவகாலமட்டும் வெளிப்படுத்தக்கூடாது; ஐயா தாம்ஸன்! நான் சொன்னவை விளக்கமாயினவோ?

"செவ்வனே விளக்கமாயின; ஆனால், இது மனிதனுடைய புத்திக்கெட்டாத ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது."

"அப்படித்தான் இருக்குமென்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்; ஆனால், இப்படிப்பட்ட சமயம் வாய்த்தால் யார்தாம் தமக்குள்ள வருவாயைக் கைவிடுவார்?"

"ஒருவன் வருதற்கு ஒப்புக்கொண்டால் அவன் எவ்வாறு கொள்ளை நோயுள்ள இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பது?"

"அதற்கு நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன்."

"அங்கிருந்து எவ்வாறு அவன் திரும்பிவருவது?"

"எவ்வாறு அழைத்துக்கொண்டு போகிறேனோ அவ்வாறே கொண்டு வந்துவிடுவேன்."

"எப்பொழுது அவன் புறப்படவேண்டும்?"

"ஐயமின்றி இப்பொழுதே புறப்படவேண்டும்; இன்று பன்னிரண்டு மணிக்குப் புறப்படவேண்டும்."

"இப்பொழுது சற்றேறக்குறைய மணி பதினொன்றாயிற்று."

"தங்களுக்குப் புறப்படுவதற்கு இன்னும் ஒருமணி நேரமிருக்கிறது; ஐயா டாக்டர்தாம்ஸன்! என்னுடன் வருவதற்குத் தங்களுக்கு இஷ்டமுண்டா?"

"இன்னது மறுமொழி கூறுவதென்று எனக்குப் புலப்படவில்லை; தாங்கள் சொல்லுவது எனக்கு மிக்க வியப்பை யுண்டுபண்ணுகிறது."

"அங்ஙனமாயினும், நான் வந்த விஷயம் இரகஸ்யமாகத்தானிருக்க வேண்டியிருக்கிறது."

அப் பெரியவருக்கு இன்ன உத்தரம் சொல்வதென்று புலப்படாமல் நாற்காலியினின்றெழுந்திருந்து மனக் குழப்பத்தோடு அவ்வறையில் உலாவிக்கொண்டிருந்தேன்; இவர் சொல்லும் வேலையை அங்கீகரிக்கலாமா? அல்லது வேண்டாமென்று சொல்லலாமா? அவர் கொடுப்பதாகச் சொல்லும் ஆயிரம் சவரன் எனக்குப் பேராசையை விளைத்தன. அவர் சொல்வதில் ஏதோ பயங்கரமான இரகஸ்யமிருந்தாலும் நான் கீழ்த்தேசத்துக்குப் புதியவனாதலால் அதை இன்னதென்று கண்டுபிடிப்பதே எனக்கு அஸாத்தியமாயிருந்தது; அச்சமும் அவாவும் என் மனத்தைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தன; நான் முப்பது பிராயமுள்ள சிறுவனாதலால் எனக்குப் பணவிஷயத்தில் பேராசை பிறந்தது. ஆனால் விஷயம் பயங்கரமாக விருந்ததனால் எதேனும் அபாயம் நேரிட்டால் என் வாழ்நாள் முழுவதும் வீணாய்ப்போகுமென்று மற்றொருபால் சந்தேகமும் பிறந்தது.

"ஐயா! நான் புறப்படுவதற்கு முன் ஐந்நூறு சவரன் முன்பணமாகக் கொடுத்துவிடவேண்டும். அதற்குடன்பட்டால் இப்பொழுதே புறப்படுகிறேன்."

"ஐயா டாக்டர்! தங்களுக்கு எவ்வாறு முன்பணமாகப் பாதித்தொகையைக் கொடுப்பேன்?"

இப்படிச்சொல்லிக்கொண்டு அவர் தம் சட்டைப் பையிலுள்ள ஒரு சிறு புத்தகத்தைத் திறந்து பார்த்தார். அதில் நான் கேட்ட தொகை யில்லாததால் அவர் சற்றும் பேசாமல் மௌனமாக விருந்தார்.

"ஐயா! தாங்கள் கேட்கும் தொகையில்லாததால் நான் கோரிய இடத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்தவுடன் முழுத் தொகையையும் கொடுத்துவிடுகிறேன்."

"ஐயா! நீர் சொல்லுவதை நான் அங்கீகரிக்க முடியாதென்று சொல்லுதற்கு——"

"ஐயா! அப்படி நீர் சொல்லவேண்டாம்; நீர் கேட்ட தொகையைக் கொடுத்துவிடுகிறேன்; நான் சொல்வதை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்; இப்பொழுதேனும் நீர் திரும்பிவந்த பிறகேனும் இவ்விஷயத்தை யாரிடத்தும் வெளியிடக்கூடாது."

"ஐந்நூறு சவரன் கொடுத்தால் நான் வெளியிடமாட்டேன்."

"குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தாங்கள் கடற்கரையோரம் வந்து சேரவேண்டும்."

"நிச்சயமாக வந்துவிடுவேன்; என்னைக் கடற்கரையில் நீர் சந்திக்கவேண்டும். நீர் இவ்விடம் விட்டுப் புறப்படுமுன் வைசூரி நோயைப்பற்றிச் சிறிது தெரிவிக்கவேண்டும்; அவ்வியாதி மிக்க கொடுமையாயிருக்கிறதோ?"

"மிக்க கொடுமையாயிருக்கிறது; இதுவரையில் நூறுபேர் அந்நோயால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; ஐம்பதுபேர் வரையில் மரணமாய்விட்டார்கள்; அவ்விடத்தில் தங்களுக்கு வேலையில்லையென்று சந்தேகிக்கவேண்டாம்; இராப்பகல் ஓய்வில்லா வேலையிருக்கும்."

"அப்படியாயின் சிகிச்சை செய்தற்கு வேண்டிய மருந்துகளைத் தும் சேகரிக்கவேண்டும். அங்கே சென்றபின் யாதொன்றுக்காகவும் முட்டுப்படக்கூடாது."

"தாங்கள் அவ்வளவு சிரமமெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை; எல்லா வஸ்துக்களையும் நாங்களே சேகரித்து வைத்திருக்கிறோம்; வைத்தியசாலைக்கு வேண்டிய மருந்துகளெல்லாம் எங்கள் பாலுண்டு."

"நல்லது; நான் உம்மைக் கடற்கரையில் வந்து பார்க்கிறேன்."

"சரியாகப் பன்னிரண்டு மணிக்குப் பார்க்கவேண்டும்; இப்பொழுதுபோய் வருகிறேன்" என்று சொல்லி அவர் எழுந்திருந்தார்.

"ஐயா! பணத்தைக் கொடுக்காமற் புறப்படுகிறீர்களே."

"டாக்டர் தாம்ஸன்! நீர் கடற்கரை வந்தவுடன் கொடுக்கிறேன்."

"இப்பொழுது கொடாவிடில் நான் புறப்படேன்."

"புறப்படமாட்டீரோ? புறப்படமாட்டீரோ? உம்மைப் புறப்படும்படி செய்யட்டுமா? என்னை யாரென்று நினைத்தீர்" என்று எனக்கு அச்சமுண்டாகும்படி சொல்லிக்கொண்டு தம் மூக்குக் கண்ணாடியைக் கழற்றினார்.

கண்ணாடியைக் கழற்றினவர் இரண்டொரு நிமிஷம் என்னை உற்று நோக்கினார். ஒன்றும் பேசாமல் நான் நாற்காலியிற் சாய்ந்து விழுந்தேன். அவர், "தூங்கு" என்று பலமாகச் சொன்னார். பிறகு யாதொன்றும் அறியேன்.

அத்தியாயம் ௫.

பயங்கரமான யாத்திரை.

நான் எவ்வளவு நேரம் மயங்கிக்கிடந்தேனோ தெரியவில்லை. பிறகு திடுக்கிட்டு விழித்துப் பக்கத்திலுள்ள கடிகாரத்தை நோக்கினேன். பன்னிரண்டு அடிப்பதற்கு ஐந்து நிமிஷங்களிருந்தன. உன்மத்தன்போல் ஒன்றும் புலப்படாமல் என்னுடைய ரெயில் பாக்கைமட்டும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஹோட்டல்காரருக்கும் தெரிவிக்காமல் வெளியிற் புறப்பட்டேன். இன்ன திசையை நோக்கிப்போவதென்று தெரியாமல் கால்நடையாகச் சென்றேன்; என்னை யாரோ ஒருவர் தள்ளிக்கொண்டு போவதுபோலிருந்தது. நிசப்தமாயிருக்கும் அந்நள்ளிரவில் சந்திரன் மங்கிய வொளியோடு ஆகாயத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது நகர்க்கடிகாரத்தில் பன்னிரண்டு அடித்தன. பன்னிரண்டாவது ஓசை கேட்கும்போது நான் சமுத்திரக்கரையில் நிற்பதாக எனக்குத் தோன்றிற்று. அன்றிரவு என்னிடம் வந்தவர் அங்கே நிற்பரோவென்று சுற்றிப்பார்த்தேன். சமீபத்தில் ஒருவரும் காணப்படவில்லை. சாந்தமாக எரியும் சந்திர கிரணம் எங்கும் நிறைந்திருந்தது. அம்மந்தவொளியில், திமிங்கலம்போல் சமுத்திரத்தில் மிதந்துகொண்டிருக்கும் கப்பல்களும் படகுகளும் அரை உருவாக என் கண்ணுக்குத் தோன்றின. சமுத்திர அலைகள் நிமிருகற் பாஷாணக்கரைத்ததுபோல் மின்னிக்கொண்டிருந்தன. சிறிது தூரத்துக்கப்பால் இரண்டொரு மனிதர்களின் சப்தம் மெல்லியதாகக் கேட்டது. ஆனால், நான் தேடியவர் அகப்படவில்லை. அங்கே காவலாகநிற்கும் ஒரு பாஞ்சால தேசப் போலீஸ் வீரன், அந்நள்ளிரவில் ஒரு வெள்ளைக்காரனுக்குச் சமுத்திரக்கரையில் என்னவேலை இருக்கக்கூடுமென்று சந்தேகித்துக்கொண்டு நின்றான். அவ்வீரன் மனிதரின் முகக்குறிப்பு

கண்டு அவர்களுடைய பெருந்தன்மையைக் கண்டறியும் சக்தி வாய்ந்தவனல்லான் என்பதில் ஒன்றும் வினவவில்லை. அந்நேரத்தில் அவ்விடத்தில் நான் நிற்பது அவனுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தாலும் என்னை ஒன்றும் அவன் துன்பப்படுத்தவில்லை.

உடனே யாரோ ஒருவர் காலில் பூட்ஸ் இல்லாமல் நடந்து வந்த ஓசை எனக்குப் பின்புறத்திற் கேட்டது; அப்பொழுது திரும்பிப்பார்த்தேன்; இரண்டு வேலையாட்களால் சுமக்கப்பட்ட ஒரு சீனதேசத்து நாற்காலி என்னருகில் வந்துகொண்டிருந்தது. அந்நாற்காலியில் உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பவர் நான் நாடிய மனிதராயிருப்பாரென்று நினைத்தேன்; ஆனால், அவ்வேலையாட்கள் நாற்காலியைக் கீழே வைத்தவுடன் அதிலிருந்தவர், நான் முன்கண்ட கௌரவம் வாய்ந்த ஆங்கிலேயராக இருக்கவில்லை; அதினின்றிறங்கி வந்தவர் ஒரு சீனதேசத்துப் பெருந்தன்மை வாய்ந்த தனிகராகத்தோன்றினர். சித்திரிக்கப்பட்ட பலவர்ணப் பட்டாடை அவர் உடுத்திருந்தார். அவருடைய முழங்கால்வரைத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் பன்றிவால் போன்ற சடைக்குடுமி பலவகையாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் கண்ணில் ஆமையோட்டால் செய்யப்பட்டிருந்த கண்ணாடி தரித்திருந்தார். அவர் முகம் மிக்க அழகாயிருந்தது; இக்கண்ணாடியும் அவ்வழகை அதிகரித்துக்காட்டிற்று; தாம் ஏறிவந்த நாற்காலியைச் சுமந்துவந்தவர்களை அனுப்பிவிட்டுத் தனியே உலாவிக்கொண்டிருந்தார்; அவர் சிறிது நேரத்துக்குள் என்னை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்ததாகத் தெரிந்தது. பிறகு அவர் தைரியத்தோடு என்னருகில் வந்துசேர்ந்தார். நான் திடுக்கிடும்படி கீழ்வருமாறு வினவினார்:—

"ஏ இங்கெ நிக்கிரவன் யாருடா? இங்கே ஒனக்கு என்ன வேலே இருக்கு?"

அவர் இவ்வாறு உளறிய இங்கிலீஷ் எனக்குச் சிறிதும் விளங்காமையால் பின்வருமாறு சும்மா மறுமொழி கூறினேன்.

"ஐயா! நீர் சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லை."

"யாருங்கோ? என்ன வேலே வந்திங்கோ?"

"நான் ஒரு நண்பருக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்."

"ஒன் தோஸ்தன் ஒரு இங்கிலீஷ்காரனோ?"

"ஆம், அவர் ஓர் இங்கிலீஷ்காரரென்றே நினைக்கிறேன்."

"இங்கே நிக்காதே; அந்தாண்டே போ."

"ஐயா! மன்னிக்கவேண்டும்; நான் அவரைப் பார்க்கவேண்டும்."

"ஒரு அம்மெ வாத்த விசையமில்லே?"

"அஃதென்னவோ எனக்குத்தெரியாதையா; உங்களுக்கிஷ்டமானதை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்."

"ஒரு அம்மைவாத்தத்துக்கு ஆயிரம் பவுனு இல்லே?"

"ஐயா! இந்த இங்கிலீஷில் நான் பேசமுடியாது; உமக்கு வந்தனம் போய்வாரும்."

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு நான் அவரைவிட்டு அப்பாற்செல்வதற்குத் திரும்பினேன். உடனே அவர் சுத்தமான இங்கிலீஷில் பேசத்தலைப்பட்டார்.

"ஐயா டாக்டர் தாம்ஸன்! உமக்கு வந்தனம்; என் மெஸ்மரிஸம் வெற்றியடைந்ததில் எனக்கு மிக்க சந்தோஷமே."

"என்ன ஆச்சரியம்! இஃதெல்லாம் என்னவிந்தை?"

"தங்களைப் பரீக்ஷிக்கும் பொருட்டு இவ்வாறு செய்தேன்; இங்ஙனம் ஏமாற்றியதற்கு மன்னிக்கவேண்டும்; எங்கள் நிலைமை அவ்வளவு இரஸ்யமாயிருக்கிறது. நாம் இப்பொழுது புறப்படவேண்டும்; இதோ படகு ஆயத்தமாயிருக்கிறது; பணம் வேண்டுமாயின் ஆயிரம் சவரனும் கொடுக்கிறேன்."

அவர் இவ்வாறு சொன்னபோது எனக்குச் செல்வத்தில் சிறிதும் அவாவுண்டாகவில்லை; அவர் பின் செல்வதே எனக்கு நோக்கமாயிருந்தது.

உடனே ஒரு பெரும் படகு கரையோரம் வந்தது.

"நாம் புறப்படுவதற்குமுன் இரண்டு விஷயங்களில் கவனமாயிருக்கவேண்டும். முதலாவது: நான் ஒரு சீனதேசத்தான்; அரைகுறையான இங்கிலீஷ்தான் பேசுவேன் என்பதை நீர் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்; இரண்டாவது: உம்மிடத்தில் ரிவா

ல்வர் இருந்தால் அதைப் பத்திரமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நாம் எந்தக் கப்பலை நோக்கி இந்தப் படகில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோமோ அக்கப்பலோட்டிகள் நம்பத்தகாதவர்கள். ஆதலின், நான் மாறுவேஷம் பூண்டு வருகிறேன்."

அவர் இதைச் சொல்லிவிட்டு ஏணிவழியே கீழே இறங்கினார். அதற்குள் படகு புறப்பட ஆரம்பித்தது. அதைத் தள்ளிக்கொண்டு போனவள் ஒரு பெண். உடனே சீனபாஷையில் பெரிய சம்பாஷணை நிகழ்ந்தது; அது முடிந்தவுடன் எனக்கு அடையாளங்காட்டினார்; அவர் கையில் என் பெட்டியைக் கொடுத்து நானும் இறங்கினேன். அடுத்த நிமிஷம் அப்படகின் அறையொன்றில் சென்று சேர்ந்தேன்; என் நண்பர் என்னருகில் உட்கார்ந்தார். ஒரு சிறு வாலிபனும் அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தான். இவ்வாறு ஒருமணி நேரம் அப்படகு சமுத்திரத்தில் சென்றது. பலவகை வர்ணமுள்ள கப்பல்களுக்கிடையில் எங்கள் படகு சென்றுகொண்டிருந்தது. அக்கப்பல்களைத் தாண்டித் துறைமுகத்துக்கு வெளியே சென்று பசுந்திவு என்னும் இடம் வரையில் வந்துசேர்ந்தோம். அப்படகில் நாங்கள் இருந்த காலம் அநேகம் யுகமாகத் தோன்றிற்று. மற்றைப் படகுகளைப்போல அதுவும் சகிக்க முடியாத நாற்றமுடையதாயிருந்தது. அப்பெண்ணும் எங்களருகில் நின்ற சிறுவனும் அதை உய்த்துக்கொண்டு போனார்கள். அச்சிறுவனுடைய அதிகாரத் தொனியால் அப்பெண், அவனிடம் வேலைக்கிருப்பவளென்று தெரிந்தது.

கடைசியில், என்னருகில் பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்த என் நண்பர் சிறிது மனத்திருப்பமடைந்தவராகக் காணப்பட்டார்; தம் இடம்விட்டெழுந்திருந்து மேலே சென்று கீழ்த்திசையை உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தார். சிறிதுநேரத்துக்குள், அவர் மனக்குழப்பத்தை விட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார். கீழே யிறங்கிவந்து "சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளுக்கு வந்தனம்" என்று சொல்லிக்கொண்டு என் அருகில் உட்கார்ந்தார். இதன் காரணம் இன்னதென்றறியுமாறு என் பின்புறத்திலுள்ள ஒரு சாளரவழியே எட்டிப்பார்த்தேன். எதிரில் எங்கள் வழியை மறைத்துக்கொண்டு ஒரு பெரிய சீனமரக்கலம் நின்றுகொண்டிருந்ததை நான் கண்டேன். அதன் மேற்றளம் எங்கள் தலைக்குமேல் அதிகதூரம் உயர்ந்திருந்தது. அதனருகில் எங்கள் படகு சென்று நின்றது.

அப்பொழுது அப்படகுக்குத் தலைவன் என் நண்பரிடம் வந்து சில வார்த்தைகள் சொன்னான்; உடனே அவர் அறையை விட்டு வெளியே போய்ச் சீனபாஷையில் யாரையோ கூப்பிட்டார்; அக்கப்பலிலிருந்து ஒருவர் அப்பாஷையில் மறுமொழி சொன்னார். பிறகு நாங்களிருவரும் அக்கப்பலில் ஏற நினைத்தோம். ஒரு கயிறு எங்கள் படகில் எறியப்பட்டது. அதை என் நண்பர் உறுதியாக ஓரிடத்திற் கட்டிவிட்டு என்னை அக்கயிற்றுவழியே ஏறச் சொன்னார்; ஒரு நிமிஷத்தில் நான் அக்கப்பலில் ஏறினேன்; பிறகு நண்பரை என்னருகில் வந்து உட்காரச் சொன்னேன்.

அக்கப்பல்தளத்தில் இரண்டு மூன்று மனிதர்கள் நின்றுகொண்டு எங்களை வேடிக்கைபார்த்து நின்றார்கள். அவர்களிலொருவன் அக்கப்பற்றலைவன் என்று நான் யூகித்தேன். அவன் என் நண்பனிடம் வந்து அதிகநேரம் சம்பாஷிக்கத் தொடங்கினான். இதற்குள் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த படகு புறப்பட்டுவிட்டது; எங்கள் கப்பலும் பிரயாணமாயிற்று. பெரிய பாய்கள் விரிக்கப்பட்டன; ஒருவன் சுக்கானைத் திருப்ப ஆரம்பித்தான். சில நிமிஷத்திற்குள் அக்கப்பலின் வேகம் அதிகரித்தது. அப் மணிக்கு நாற்பதுமைல் விகிதம் சென்றுகொண்டிருந்தது. அப்பொழுதெல்லாம் என் நண்பர் ஒரு வார்த்தையும் என்னிடம் பேசவில்லை; எங்களைச் சுற்றிக் கப்பலில் நடந்துகொண்டிருக்கும் வேலையில் அவர் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்ததாக எனக்குத் தோன்றிற்று. நாகரீகமற்ற ஆங்கிலேயனிடத்தில் சீனதேசத்தார் நடந்துகொள்ளும் வழக்கம்போல், என்னிடம் இவர் அருவருப்புக்கொண்டிருந்தார். அவ்விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் வருத்தமுண்டாகவில்லை.

ஆயினும் எனக்கு உடம்பில் ஒருவகைக் கம்பமுண்டாயிற்று; அவர் என்னிடம் இரகஸ்யத்தைச் சொல்லாமலிருந்ததும், இப்போது மாறுவேஷம் பூண்டிருப்பதும், கப்பற்காரர்கள் சீனபாஷையில் இரகஸ்யமாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பதும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் என்மனத்தில் அச்சத்தை விளைத்துக்கொண்டிருந்தன. அந்நேரமுதல் நடுக்க ஆரம்பித்தது. ஆனால், கரையை விட்டு அதிகதூரம் சமுத்திரத்தில் செல்லச் செல்ல என் அச்சம் சிறிது சிறிதாய்த் தணிந்தது; அச்சம் தணிந்தும் ஐயம் தீரவில்லை; இருந்தவிடம் விட்டுப் பெயராமல் நான்கு புறத்தும் சுற்றிப்பார்த்தேன்.

அக்கப்பல், இதுவரையில் நான் பார்த்திராத அவ்வளவு பெரிதாகத் தோன்றிற்று; பெருங்கப்பல்களுக்குரிய வழக்கம்போல் எல்லாவிடங்களிலும் பாய்கள் பறந்துகொண்டிருந்தன. பாய் மரங்களும் கயிறுகளும் அவ்விரவில் இலையுதிர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த காடுபோல் தோன்றின. கப்பலோட்டிகளும் மிகுந்திருந்தனர்; அவர்களில் ஒருவரேனும் என்மனத்துக் கிசைந்தவராகத் தோன்றவில்லை; அதில் ஒருவன் அம்மை வார்த்த மூஞ்சியுள்ளவனாயிருந்தான்; அவனைப்பார்க்கச் சிறிதும் என்மனம் பொறுக்கவில்லை. அவனும் என்மேல் பொறாமை கொண்டவன்போல் காணப்பட்டான்; ஒரு சமயம் அவன் வழுக்கி விழுந்தவன்போல் என்மேல் வீணே விழுந்தான்; அப்பொழுதே என் பிராணன் போயிருக்க வேண்டும். ஆனால், அவனுடன் நான் சண்டைசெய்யத் துணியவில்லை; என் நண்பருடைய வார்த்தையை நினைத்துக்கொண்டு சும்மா இருந்தேன்.

இராத்திரி மணி ஏறக்குறைய இரண்டாயிற்று. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் காற்று அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது; சமுத்திரமும் மிகுதியாகக் கொந்தளிக்க ஆரம்பித்தது. அப்பொழுது எங்களது கப்பல் ஒரு புறமிருந்து மற்றொருபுறம் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. என் அதிர்ஷ்டத்தால் எனக்கு மயக்கமுண்டாகவில்லை; கடல் யாத்திரை செய்யும்போது வாந்தியும் மயக்கமும் உண்டாகும் வழக்கம் எனக்கில்லை; கப்பல் இடப்பக்கமும் வலப்பக்கமும் சாயும்போது தாரை தாரையான நீர்த்திவலைகள் கப்பலின் மேற்றளத்தில் வீசிச் சட்டையணிந்திருந்த எங்கள் தேகத்தை முழுதும் நனைத்துவிட்டன. கப்பலாட்டத்தால் நாங்கள் வருந்திக்கொண்டிருக்கும்போது இந்தத் திவலைகள் எங்கள் முகத்தில் அதிகவேகத்தோடு வீசி மிக்க துன்பத்தை விளைத்தன. ஆயினும், இன்னும் என் நண்பர் என்னோடு பேசவில்லை; ஆனால் அவர் கப்பலிலுள்ளவர்களுடைய செய்கையை மிக ஊக்கத்தோடு கவனித்துக்கொண்டிருந்ததாக எனக்குத் தெரிந்தது. அந்தப் பயங்கரமான விஷயத்தை நானும் உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தேன்.

அன்றிரவு முழுதும் நான் தூங்காமலிருந்ததால் அப்பொழுது எனக்குத் தெரியாமலே என் கண் மூட ஆரம்பித்தது. காற்றுக்கு அகப்படாமல் மறைவாயிருந்த ஓரிடத்தில் சாய்ந்துகொண்டு அரைத் தூக்கமாயிருந்தேன்; அப்பொழுது யாரோ ஒருவர் என்மேல்

வேகமாக விழுந்தார்போற் றோன்றிற்று. கண்ணைத் திறந்து பார்த்தபோது அவர் என் நண்பரென்று தெரிந்துகொண்டேன். அவர் உட்கார்ந்துகொண்டே உறங்கிக்கொண்டிருந்தார்; அப்பொழுது கப்பல் சடக்கெனச் சாய்ந்தது; அதனால் அவர் தமதிடம் விட்டு என்மேல் விழுந்தார்; அவர் என்மேல் குறுக்கே விழுந்தபோது அவருடைய வாய் என் காதுக்கருகில் வந்து சேர்ந்தது. பிறகு ஒரு நிமிஷத்துக்குள் அவர் என்மேல் விழுந்தது வேண்டுமென்று செய்த காரியமெனத் தெரிந்துகொண்டேன். “கண்ணைத் திறந்துகொண்டிருக்கவேண்டும்; இப்பொழுது அவர்கள் நமக்கு விசுவாசகாதகம் செய்யப்போகிறார்கள்; சிறிது பொழுதைக்குள் நமக்குத் துன்பம் விளையும்” என்று அவர் என் காதில் இரகசியமாகச் சொன்னார்.

பிறகு எனக்குச் சிறிதும் தூக்கம் பிடிக்கவில்லையென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? [illegible] தைரியத்தோடு எழுந்திருந்து என் ரிவால்வர் இருந்த பையில் கையை வைத்தேன். அதில் ரிவால்வர் காணப்படவில்லை; உடனே எனக்கு ஒருபால் ஆச்சரியமும் மற்றொருபால் அச்சமும் விளைந்தன. நான் அக்கப்பலில் ஏறுவதின்முன் யாரோ என் ரிவால்வரைத் திருடியிருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டேன்.

என் நண்பர் என்னை ஜாக்கிரதையாயிருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்ட மாத்திரத்திலேயே நான் என் சட்டைப்பையைப் பார்த்து அதில் ரிவால்வர் இல்லையென்று [illegible] இவ்வளவு பிரதிக்கு, அதில் ரிவால்வர் இல்லையென்பதை [illegible] நிச்சயித்துக்கொள்ளலாம். [illegible] புத்தி சொன்னான்; இப்போது நமக்குத் தக்க சமயத்தில் [illegible] அவர்கள் கையிலிருக்கிறது; போதாக்குறைக்கு நம்முடைய உயிரும் அவர்கள் கையிலிருக்கிறது; நாம் இப்போது பொறுமையாலும் நமக்கு உயிர் தப்புவது அரிது. அனுபவித்தே ஒன்றும் செய்யமுடியாததாகவின் வருங்கவிவினையை நீர் பாசாங்கு செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். தூங்குபவர்போல நான் உமக்குச் சொல்லும் வரையில் நீர் படுத்திருக்க, என்ன நேரிட்டாலும் அசையக்கூடாது. நாம் சரியான சமயத்தில் தீர்ப்படுத்த விட்டுவிட்டு இதோ நின்றுகொண்டிருக்கும் இருக்கும் கப்பலோட்டிகளை அம்மை வடுவுள்ள முகமுடையவனோ? இவனே இத்தேசத்தார் குமாஸ்தர் என்று கூறுவார்; இத்தேசத்தைக் கடற்கொள்ளைக்காரர்களில் இவனைத்தான் எல்லோரும் நம்புவார்கள். இ

றுடைய சபையில் நாம் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்; இந்த யமனை விட்டுத் தப்புவதற்கு ஒருபாயமுமில்லை; வெகு சீக்கிரம் உயிரிழக்கவேண்டும்" என்று சாந்தமாக என் நண்பர் சொன்னார்.

பிறகு அவர் மற்றொருமுறை புரண்டு வீழ்பவர்போலத் தாமிருந்த விடம்போய்ச் சேர்ந்தார். நான் கண்ணை இறுகமூடிக்கொண்டு தூங்குபவன் போலப் பாசாங்கு செய்துகொண்டிருந்தேன். அப்போது குளிர் அதிகரித்தது; காற்றுப் பயங்கரமாக வீசிக்கொண்டிருந்தது; சமுத்திரமும் மிக்க அலைமோதிக்கொண்டு உலகத்தை அழிப்பது போலப் பொங்கியெழுந்தது. அடிவானம் சிறிது சிறிதாக வெளுத்துக்கொண்டு வந்தது; இன்னும் ஒரு மணி நேரத்துக்குள் சூரியன் புறப்பட்டுவிடுவான் போலிருந்தது.

மிக்க அபாயம் நேரிட்டகாலத்தில் சகஜமான மனமும் ஸ்திரமான புத்தியும் தங்களுக்கிருப்பதாக அநேகர் பெருமை பாராட்டி வருகின்றனர். நான் இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டு வரும் விஷயம் நடந்தபின் உலகத்தின் ஆதனமான பாகங்களுக்கெல்லாம் யாத்திரை செய்திருக்கிறேன்; சாதாரண மனிதர்கள் போகமுடியாத இடங்களையெல்லாம் பார்த்திருக்கிறேன்; அங்கங்கே, சண்டை செய்யும் சமயம் வந்தால் மிக்க மனவலிமையோடு எதிர்த்து நிற்கும் மனிதர்கள் அநேகரைக் கண்டிருக்கிறேன். ஆனால், தனக்கு மரணஞ் சம்பவிப்பது நிச்சயமெனத் தெரிந்திருந்தும் ஒன்றும் செய்யாமல் முக்கால் மணி நேரம் வரையில் தன்பால் வரும் யமனை வழிபார்த்துக்கொண்டு சாந்தமாய்ப் படுத்திருக்கும் மனிதன் ஒருவனையும் நான் இதுகாறும் பார்த்திலேன். கபடமில்லாமல் சொல்லவேண்டுமாயின், நானும் மிக்க பயந்தவனாகவே படுத்திருந்தேன். கீழே சமுத்திரம் பொங்கிக்கொண்டிருக்கும் போதும், மேலே குளிர்காற்று வீசிக்கொண்டிருக்கும் போதும் கூட்டமாய்க் கூடியிருக்கும் கொலைபாதகருக்கெதிரில் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் அக்கப்பற்றளத்தில் சாந்தமாகப் படுத்திருப்பதென்றால் யாருக்குத்தான் மனக்கலக்கமிராது? அப்பொழுது எனக்கு நேரிட்ட விஷயத்தைச் சொன்னால் உங்களுக்கு ஆச்சரியமுண்டாகச் சிறிதுங் காரணமில்லை: என் கைகால்களெல்லாம் பனிக்கட்டிபோல் மரத்துப்போயின; கீழ்வாய்ப்பல் மேல்வாய்ப்பல்லில் தடதடவென்றடித்தன; என் தேகமுழுதும் இரத்தவோட்டம் நின்றுவிட்டாற்போற் றோன்றிற்று; வயிற்றிலுள்ள அவயவங்களெல்லாம் என்னால் சொல்லமுடியாத விதமாக அலைந்துகொண்டிருந்தன. நான் தூங்குவதுபோலக் கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தாலும் கொலைபாதகர்கள் பனிமறைவில் நின்றுகொண்டிருந்தது எனக்குச் செவ்வனே தெரிந்தது; அவர்களுடைய தோற்றம் எனக்கு யமன்போலிருந்தது.

நான் என் எதிரில் நின்றுகொண்டிருக்கும் பாதகர்களையே உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தேன். உயிர்க்குறுதி வரும் அத்தருணத்தில் என் ஐம்புலன்களும் அவர்களிடத்தே சென்று நின்றன. நான் அவ்வளவு கவனத்தோடு என் எதிரில் நின்றுகொண்டிருப்பவர்களை உற்றுநோக்கிக் கொண்டிராவிடில், நான் படுத்திருந்த பலகைக்குப் பின்புறத்தில் ஒருமனிதன் வந்த சப்தத்தைக் கேட்டிருப்பேன்; அவன் தரையோடு படுத்து என்னருகில் ஊர்ந்து வந்துகொண்டிருந்ததையுங் கண்டிருப்பேன். அவன் தன் கையில் ஒரு கயிறு வைத்திருந்தான்; அதன் நுனியில் என் கழுத்துக்குப் போதுமான ஒரு சுருக்குப் போடப்பட்டிருந்தது.

சடிதியில் என் கழுத்தில் ஏதோவொன்று தட்டுப்பட்டது போல் தோன்றிற்று; நான் உடனே தலையை யுயர்த்தினேன்; எல்லாம் விளக்கமாயின. அப்பொழுதே என் உயிர் திக்குமுக்காடிக்கொண்டிருந்தது. அவனுடைய கண்ணி என் கழுத்தில் வைக்கப்பட்டது முதல் எனக்கு மூர்ச்சையுண்டாகும் வரையிலுள்ள காலம் இவ்வளவென்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. ஆனால் சிலவினாடிகள் தாம் சென்றிருக்கக்கூடும். அப்பொழுது என் நண்பர் தாம்படுத்த இடம் விட்டுப் பெயரக்கண்டேன். பிறகு பளிச்சென்ற ஒளியும், உரத்த துப்பாக்கிச் சப்தமும், ஒருவெடிகுண்டு என் காதருகில் செல்லும் ஓசையும் உண்டாயின; மற்றையதொன்றும் எனக்கு ஞாபகமில்லை.

எனக்கு மூர்ச்சை தெளிந்த பின்னர் என் நண்பர் [illegible]ல் சாய்ந்துகொண்டிருக்கக் கண்டேன்.

"எல்லா வுத்தமமும் சர்வவன்மையுள்ள தெய்வத்துக்குரியதாகுக. அந்தப் பாதகன் உம்மை உயிர்வதை செய்யக் கருதியிருந்தான்; அப்பாதகன் இறந்துபட்டான். இன்னும் பயங்கரமான துன்பம் நேரிடப்போகிறது; நீர் மிக்க தைரியத்தோடு எழுந்திரும்" என்று என் நண்பர் இரகஸ்யமாகச் சொன்னார்.

...ருபுறத்தும் சுற்றிப்பார்த்தேன். என்னருகில் ஒருவன் கையிலுள்ள கண்ணியோடு கீழே கிடந்தான். அவன் முகம் தரையில் பட்டுக்கொண்டிருந்தது; ஒருகை நீண்டும் மற்றொருகை முடங்கியும் காலொரு புறமும் தலையொரு புறமுமாகக் கிடந்தான். அவன் அங்ஙனந் தலைகுத்திக் கிடந்ததைக்கண்டு இறந்துவிட்டானென்றே எண்ணிக்கொண்டேன். கப்பலின் நடுவில் அவர்களெல்லோரும் வந்துகூடினார்கள். என் நண்பர் எனக்கு அறிவித்திருந்த அந்த வைசூரி வடிவாயிருந்த மூஞ்சியான் அவர் கூடவே நின்றுகொண்டு தன் பரிவாரத்திற்கு ஏதோ உத்தரவு செய்துகொண்டிருந்தான். அப்புலவன் கையில் ஒரு ரிவால்வரைக் கண்டேன். அது என்னுடையதென்று தெரிந்துகொண்டேன். அவன் ரிவால்வரைக் கையில்வைத்து எங்களை நோக்கிப் பேசிக்கொண்டிருந்த தன்மையை நோக்கும்போது, எங்களைப் பரலோகத்துக்கனுப்புவதற்கு ஆயத்தம் செய்துகொண்டிருந்தானென்பது விளக்கமாயிற்று. நான் என் நண்பரைப்பார்த்து அவர் எனக்குச்செய்த உதவிக்காக வந்தனமளித்தேன்.

"அதைப்பற்றி விஸ்தரிக்கவேண்டாம்; அவர் உம்மிடம் வரும்போது நான்பார்க்க நேரிட்டதைக் குறித்துக் கடவுளை வந்திப்போமாக. நான் சுட்டது உம்முடைய உயிரைமட்டும் காப்பாற்றியதாக நினைக்கக்கூடாது; அது நம்முடைய பகைவரில் ஒருவனையும் பரலோகஞ் சேர்த்தது. இன்னும் அவருடைய தொகை அதிகரித்திருக்கிறது; ஒவ்வொருவனையும் இவ்வாறே யமனிடம் ஒப்பிக்கவேண்டும். அதற்காக நாம் செய்யவேண்டிய காரியம் அநேகம்" என்று அவர் சிறிதும் மனங்கலங்காமல் பேசினார்.

நாங்கள் நின்றுகொண்டிருந்த இடத்துக்குச் சிறிது இடப்பக்கத்தில் கப்பலின் கைப்பிடிக்கருகில் இரண்டடிக்கு முன் ஓரிரும்புலக்கை கிடந்தது; அதைத் தந்திரமாகக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு நான் சிறிது தைரியமாக உட்கார்ந்தேன். அவ்வுலக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நான் இருப்பதைப்போல் என்னருகில் வேறொரு வெடிகுண்டின் சப்தம் கேட்டது; அது என் இடக்காதுக்குச் சமீபமாகச் சென்று பின்புறத்திலுள்ள பலகையில் தாக்கிற்று.

"இதுதான் ஆரம்பம்; நீர் ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். அவன் கையிலிருக்கும் ஆயுதம் அந்த ரிவால்வர் ஒன்றுதான். இன்னும் அதில் ஐந்து குண்டுகளே இருக்கின்றன. நீர் என்னருகில் பத்திரமாயிரும்; எதிரிக்கு இடங்கொடுக்கவேண்டாம்; சிறிதேனும் இடங்கொடுத்தால் நம் வெற்றிக்கு இடையூறுண்டாகும்" என்று நண்பர் சிறிதும் மனங்கலங்காமல் புன்சிரிப்போடு புகன்றார்.

பாங்! மற்றொரு குண்டு என் காதுக்கருகில் சென்றது.

பாங்! என் நண்பர் ஏதோ இரகஸ்யமாகச் சொல்லிக்கொண்டு என் பக்கம் திரும்பினார்.

"என் முன் கையைத் துளைத்துவிட்டது" என்று பதட்டப்படாமற் சொல்லிக்கொண்டு தம் கையிலுள்ள ரிவால்வரை நீட்டிச் சமீபத்தில் நின்றவனைச் சுட்டார். சுடப்பட்டவன் அலறிக்கொண்டு அக்கம்பியைக் கீழே விழுந்தான். முகம் தரையிற் பட்டது; உறுப்புக்களெல்லாம் திக்குக்கு ஒன்றாய்க் கிடந்தன; கப்பல் மற்றொருபுறம் சாய்ந்தபோது அவனும் அதனுடன் உருண்டான். உயிரற்ற அவன் தேகம் மேற்றளத்தில் அங்கு மிங்கும் புரண்டுகொண்டிருந்தது; சிறிது நேரத்திற்குள் அவனை அப்பால் தூக்கிக்கொண்டு சென்றார்கள். அங்கு அப்பொழுது காணப்பட்ட அமைதியைப்போல் எப்பொழுதும் நான் கண்டதில்லை. முயல் வேட்டையாடுவதுபோல் அச்சண்டையை அவர்கள் இலேசாக மதித்தார்கள்.

"நம்முடைய இரண்டு குண்டுகள் தப்பிப்போயின" என்று நண்பர் சொன்னார்.

அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் நின்றுகொண்டிருந்த இடத்தில் என் பாதத்தின்கீழ் ஒரு குண்டும், என் வலதோளுக்குச் சரியாய் ஒருகுண்டும் புறப்பட்டன.

"நான்கு தீர்ந்துவிட்டன; தைரியமாய் நில்லும்; அவன்பால் இன்னும் இரண்டு குண்டுகளே மிகுந்திருக்கின்றன; இப்பொழுதுதான் அதிக ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்; இனி அவர்கள் குறி தப்பிப்போகாது; இதோ மற்றொரு குண்டு புறப்பட்டுவிட்டது."

ஆனால், அவர் சொன்னவாறு அக்குண்டு புறப்படவில்லை; அந்தக் கொலைபாதகர் தங்களுடைய நான்கு குறி தப்பியதையும் எங்கள் இரண்டு குறியும் தவறாமல் கொன்றதையும் பார்த்துக்கொண்டு, மறுபடி துப்பாக்கியை உபயோகிக்கத் துணியவில்லை; தங்கள் துப்பாக்கியை ஒளித்துக்கொண்டு எங்கள் குறிக்குப் பதுங்க ஆரம்பித்தார்கள்.

ஒவ்வொரு நிமிஷமும் சூரியன் புறப்படுவதை அடிவானம் அறிவித்துக்கொண்டிருந்தது; அது நன்றாக வெளுத்துவிட்டது. அப்பொழுதும் எங்களெதிரில் ஒளித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய செய்கை ஒன்றும் புலப்படவில்லை; இன்னும் இரண்டு குண்டையும் உபயோகிக்காமல் அவர்கள் பதுங்கிக்கொண்டிருந்ததில் எனக்கு மிக்க அச்சமுண்டாயிற்று; இரண்டு குண்டையும் எங்களிருவர் உயிரைக் கவர்வதற்காகத்தான் சேமித்து வைத்திருக்கிறார்களென்று தெரிந்துகொண்டேன்; அவர்கள் பதுங்கியிருக்குமிடத்தை நாங்களிருவரும் உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தோம். உடனே ஒருவருக்குந்தெரியாமல் களங்கமற்ற ஆகாயத்தில் சூரியன் வந்து தோன்றினன். அன்று அவன் முகத்தில் நான் கண்ட பிரகாசத்தையும், கெம்பீரத்தையும் ஒரு பொழுதும் மற்றொருமுறை கண்டதில்லை. எனக்கு உயிர்த்துணைவன்போல அவன் காணப்பட்டான்; அலைவரையில் நுரையோடு நீல நிறமாய் விளங்கின சமுத்திரம் தங்கவர்ணமான சூரிய கிரணத்தைத் தன்னுடே பிரதிபிம்பித்துக் கொண்டிருந்தது; இராமுழுதும் கடுங்காட்டில் நிற்கும் வாழை, வள்ளி, விளா முதலிய மரங்கள்போல் தோன்றின அக்கப்பல் பாய்மரங்கள் தம் இயற்கை உருவோடு தோன்றின.

எங்கள் கப்பல் நேர் கிழக்கே போய்க்கொண்டிருந்தது; அத்திசையிலுள்ள இளஞ்சூரியனும் எங்கள் முகத்தில் எரித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆதலின், எங்களுக்கெதிரே இன்னது நடந்துகொண்டிருந்ததென்று புலப்படவில்லை. அப்பொழுது என் நண்பர் மிக்க அச்சத்தோடு கேட்டபோதும் துப்பாக்கியை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், சூரியன் புறப்பட்ட பின்னர் ஒன்றும் நிகழ்ந்து கெடாதென்று நான் தைரியமாயிருந்தேன்.

சூரியன் புறப்பட்டு இரண்டு நிமிஷத்திற்குள் மற்றொரு குண்டு புறப்பட்டது. உடனே நான் கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு

கீழே விழுந்தேன். அடுத்த நிமிஷம் மறுபடியும் என் உயிரைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு எழுந்திருந்து மயக்கத்தோடு என் நண்பர்மேல போய்விழுந்தேன். எனக்கு அப்பொழுது இன்னவிதமாகத்தானிருந்ததென்று சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால், நண்பர் எப்பொழுதும்போலச் சாந்தமாகவும் அமைதியாகவும் காணப்பட்டார்.

"இப்போதுதான் கதை ஆரம்பித்திருக்கிறது; அதன் சாரமுழுதும் இனிக்காணப்படும்; நீர் என்னருகில் நின்றுகொள்ளும்; பிராணன்போகும் வரையில் வீரத்தை விடவேண்டாம்; சண்டை செய்யும்போது எதிரிக்கு இடங்கொடுக்கக்கூடாது."

அவர் இவ்வாறு பேசி முடியுமுன் சில மனிதர்கள் வெறுங்காலோடு கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு நாங்கள் நின்றுகொண்டிருந்த இடத்துக்கெதிரில் வரக்கண்டோம். அங்கே ஆறுபேர் வந்து நின்றார்கள்; இன்னும் மூன்றுபேர் சிறிது தூரத்தில் நின்றுகொண்டு வேடிக்கை பார்த்தார்கள். அக்கூட்டத்தைக் கண்டவுடன் என் மனம் தடுமாற்றங்கொண்டது.

அவர்களில் முதல்வன் தன் கையை உயர்த்தினவுடன் என் நண்பர் தம் துப்பாக்கியின் குதிரையை இழுத்தார். அப்போது புறப்பட்ட குண்டு அப்புல்லனுடைய மூக்கைத் துளைத்துக்கொண்டு அப்பாற்சென்றது. ஒருவிரல் நுழையும்படியான துவாரம் காணப்பட்டது; உடனே இரத்தவெள்ளம் ஆறுபோல் பெருகிற்று. மற்றொரு குண்டு இன்னொருவனை யமலோகஞ்சேர்த்தது. இதற்குள் ஏனைய நான்குபேரும் எங்கள்மேல் பாய்ந்து விழுந்தார்கள்.

அதன் பின் நிகழ்ந்தது இன்னதென்று எனக்கு ஞாபகமில்லை. என்மேல் மூவர் விழுந்ததாகத் தோன்றுகிறது; அவர்களில் ஒருவன் என் நண்பர் எனக்குச் சொல்லியிருந்த அந்த வைசூரி வார்ந்த மூஞ்சியை உடைய அயோக்கியனாயிருக்கவேண்டும். அப்பொழுது என் பல்முழுவதையும் ஒன்றுசேர்த்து இருகையாலும் என்பாலிருந்த இருப்புலக்கையை ஓங்கி ஒருவன் தலைமேலே போட்டேன்: அஃது அவன் தலையின் மேற்புறத்தில் வீழ்ந்து முட்டையோட்டை நெரிப்பது போல அவன் கபாலத்தைப் பொடியாக்கிற்று. மற்றை யிருவரும் கீழேயிறந்துகிடக்கும் மனிதனை

ப்பாய்ந் மறைந்துவிட்டார்கள். துரிதமாக அவர்கள் எங்கள்மீது பாய வந்தபோது கீழேகிடந்தவன் தேகத்திலே இடறி விழுந்தார்கள். ஆனால், அவ்விருவரும் விழவில்லை: அம்மை வடிவுள்ள அயோக்கியன் கூனங்பன் மட்டும் விழுந்தான்; மற்றவன் அவன் மேல் இடறிக்கப்பலில் விழாமல் என்மேல் தாவிவிழுந்தான்; நான் இருப்புலக்கையை எறிந்துவிட்டு அவன் கையினின்று தவறி விழுந்த கத்தியைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டேன். அவ்வாயுதத்தால் அவன் குரல் வளையில் குறிவைத்துக் குத்தினேன். ஆனால், அம்மல்யுத்தம் நான் சொல்வதுபோல எளிதாயிருக்கவில்லை. அவன் என்னைக் கைகளால் இறுகப்பிடித்துக்கொண்டான். நான் அப்புறமும் இப்புறமும் அசைந்து கொண்டு காட்டுப்பூனை போல் இருவரும் உருண்டு சண்டையிட்டோம். அவன் என்னினும் சிறு அங்கமுள்ளவனாயினும் ஆரியக் கூத்தாடிபோல பாய்ந்தோடு யுத்தம் பண்ணினான். அவ்யுத்தத்தில் மிக்க தேர்ச்சியுடையவரும் அவன்போல சண்டை செய்யார். மேலும் கீழுமாக ஒருவர் மேலொருவர் புரண்டோம்; கைகளால் ஒருவரையொருவர் கோத்துக்கொண்டு சுற்றிச் சுற்றிப் புரண்டோம். இருவருக்கும் மூச்சுவிடுவது அசாத்தியமாயிற்று. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நகர்ந்து கொண்டே கப்பலின் ஒருபுறம் போய்ச்சேர்ந்தோம்.

அப்பொழுது நடந்த யுத்தம் சில நிமிஷங்களாயினும் அநேக யுகங்கள் சென்றதுபோல் தோன்றிற்று. நான் அச்சண்டையில் தளர்ச்சியடைந்தேன். இதை என் பகைவனும் அறிந்துகொண்டான். ஆனால், என்னைப் பருமடைய சக்தியைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் என் உயிரை நீக்கிவிட நினைத்தான். உடனே கப்பல் மற்றொருபுறம் சாய்ந்தது; நாங்களும் ஒருவர் மேலொருவர் புரண்டுகொண்டு அப்புறம் போய்ச் சேர்ந்தோம்; அதுவரையில் ஒருவரையொருவர் விடவில்லை; ஒருபுறமிருந்து மற்றொருபுறம் உருண்டபோது அவன் கீழும் நான் மேலுமாக இருந்தோம்; நான் அப்படிப்பட்ட சமயத்தை விடுக்க நினைக்கவில்லை. அவன் மார்பில் நான் ஏறியுட்கார்ந்துகொண்டு ஒருகையில் அவன் குரல்வளையைப் பிடித்துக்கொண்டு மற்றக் கையால் அவனை இரண்டு கண்களுக்கிடையில் முஷ்டியால் குத்தினேன். எலும்புமுறிந்து அக்குத்தில் வெளிப்பட்டது; காதிலும் வாயிலும் இ

ரத்தம் கக்கிக்கொண்டு அப்பாமரன் மூர்ச்சை யடைந்தான். பிறகு நான் காலைக் கீழே ஊன்றி மேலே தலையை உயர்த்தினேன். அங்கே நான்கு பிரேதங்கள் கிடந்தன. இருவர் முகம் கீழாய்க் கிடந்தார்கள்; மற்றொருவன் கபாலம் திறந்து என் காலருகில் கிடந்தான். நான்காமவன் பிராணாவஸ்தையோடு மூச்சு விட்டுக்கொண்டு கப்பலோரத்தில் கிடந்தான். அவனுடைய கைகால்கள் துடித்துக் கொண்டிருந்தன. வாயிலும் நாசியிலும் அவன் மூச்சுவிடும்போது ஒவ்வொரு மூச்சிலும் இரத்தம் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. என் நண்பர் வேறொருவனுடைய மார்பில் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டேன். தம்கையில் ஒரு வெறுந்துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு அவன் தப்பியோடாவண்ணம் பயமுறுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

"நாம் இப்பொழுது வெற்றியடைந்திருக்கிறோம்; நீர் தயவுசெய்து அதோ கிடக்கும் கயிற்றை என்கையிற் கொடுப்பீரோ? அக்கயிற்றால் இவன் தப்பிப்போகாவண்ணம் இறுகக்கட்டவேண்டும்" என்று என் நண்பர், இதை ஒவ்வொருநாளும் நடக்கும் விஷயம்போல் கருதிக்கொண்டு சிறிதும் பதஷ்டம் கொள்ளாமல் பேசினார்.

அவர்கையில் கயிற்றைக் கொடுத்து "நிச்சயமாக இவன் இவர்களுக்குத் தலைவனன்றோ! இவன்தான் அந்தத்துஷ்டக் குவாப்பன்" என்று கூக்குரலிட்டேன்.

"நீர் சொல்வது சரியே; இவன்தான் அப்பாதகன்."

"நீர் இப்பொழுது இவனைப் பிடித்துக்கொண்டிராவிட்டால் இவன் தலைவிதி எவ்வாறாகுமோ அறியேன்."

"ஒரு நீண்டகயிறும் அதன் நுனியில் ஒருசுருக்கும் போதும். இவனை இப்போது ஒன்றும் செய்யக்கூடாது; தலைவன் அகப்பட்டுக்கொண்டான்; இனி உம் உயிருக்குத் தீங்கில்லை."

இவ்வாறு சொல்லி என் நண்பர் எழுந்திருந்து அவனைக் காலால் ஒருபுறம் உதைத்தார்.

"ஐயா! உமக்குக் காயம் பட்டிருக்கிறதோ?" என்று அவர் சொல்லிக்கொண்டு என் தேகத்திலுள்ள விரணத்தைக் கவனித்

என் தேகத்தில் புண் அதிகமாயிருந்தும் அப்பொழுது நடந்த சண்டையில் எனக்கொன்றும் ஞாபகமில்லை. ஒரு குண்டு என் இடக்கையைத் துளைத்துக்கொண்டு போயிருந்தது; அதிலிருந்து வெளிப்பட்ட இரத்தத்தால் சட்டை முழுதும் விறைத்துவிட்டது.

என் நண்பரிடமிருந்த ஒருவரும் என்னைப்போல அவ்வளவு உபகாரத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர் என் கோட்டைக் கழற்றி உள்ளேயிருந்த சட்டையைக் கிழித்தார். அப்புண்ணைக் கழுவுவதற்காக நீர் கொண்டுவரும் பொருட்டு அப்பால் சென்றார். ஆனால், போனவர் திரும்பி வருவதற்குள் எனக்கு மயக்கம் அதிகமாயிற்று. என் கண் இருளடைந்தது; என்னை யாரோ ஆகாயத்தில் தூக்கிச் செல்லுவதுபோல் புத்தி பிறழ்ந்தது. இறுதியில் என் தேகத்தில் ஸ்பரிச உணர்ச்சியில்லாமற் போயிற்று. ஸ்மரணை தப்பி நான் இவ்வாறு கிடந்திருக்கிறேன்.

நான் மயக்கம் தெளிந்து விழித்துப் பார்த்தபோது இலேசான ஒரு பாய் விரிப்பின் மேலிட்ட பாதிக் குடிசையில் படுத்திருக்கக் கண்டேன். அப்பொழுது என் ...ளையர் சாந்தமான முகத்தோடு என் பக்கத்தில் முழங்காலை மடக்கிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார். அவருடைய பெயர் லால்மோஹன் என்று பிறகுதான் தெரிந்துகொண்டேன்.

என் வாயருகில் ஒரு பாத்திரத்தில் நீர் வைத்துக்கொண்டு "இப்பொழுது உம் மயக்கம் எப்படியிருக்கிறது?" என்று அன்போடு வினவினார்.

அந்நீரை நான் ஆவலோடு வாங்கிக் குடித்து மயக்கம் தெளிந்துவிட்டதாகவும் ஆனால் அதிக பலஹீனமாயிருக்கிறதென்றும் சொன்னேன்.

"ஆனால், இப்பொழுது நடந்த விஷயத்துக்கு அப்படித்தானிருக்கும். உமக்கு மிகுதியான இரத்தம் கழிந்திருந்தாலும் உயிருக்குத் தீங்கு நேரிடாததைக் குறித்துச் சந்தோஷமாயிருக்க வேண்டும்; நீர் தைரியத்தை விடக்கூடாது வேண்டாம்; சிறிதுநேரத்தில் உமக்கு வியாதி நீங்கிப்போம்."

"இதற்கிடையில் ஏதேனும் நிகழ்ந்ததுண்டோ?"

"அப்படி ஒன்றும் நிகழவில்லை; நாமே வெற்றிகொண்டிருக்கிறோம்; உமக்கு நன்றாக மயக்கம் தெளிந்தபின் அப்பாதகர்க

...ற சென்ற கப்பலைப் பாணிக்கீயல் செலுத்தும்படி கட்டளையிடவேண்டும்; நாம் இங்கே வீண்காலம் போக்கினால் மிக்க மோசம் நேரிடும்."

"எனக்கு இப்பொழுது மூர்ச்சை நீங்கிவிட்டது; ஏதாவது அபாயம் நேரிட்டால் என்னைக் காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டு எனக்கொரு ஆயுதம் கொடுத்துவிட்டு நீர் உம் வேலைக்குச் செல்லலாம்."

"இதோ உம்முடைய ரிவால்வர் இருக்கிறது; இதை நான், ஒரு ...வாம்பயத்தின் கையிலிருந்து பிடுங்கினேன். அதில் இன்னும் ஆறு குண்டுகள் செருகியிருக்கின்றன; இன்னும் மூன்று மனிதர்கள் ...தாயிருக்கிறார்கள்; வேண்டுமானால் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு குண்டுவீதம் உபயோகிக்கலாம்."

பிறகு அவர் ரிவால்வரில் குண்டு செருகப்பட்டிருக்கிறதா என்று கவனித்துக்கொண்டு முற்றுகைக்குச் சென்றார். ஒளிந்துகொண்டிருப்பவர்கள் பிழைக்கவேண்டுமாயின் தம்மிடத்தை விட்டு வெளிப்புறப்படவேண்டும் என்று அவர், சிப்பாய்களையில் கூவினார். அப்பொழுது அம்மூவரும் பதுங்கிக்கொண்டு வெளிவந்து வரிசையாய் நின்றார்கள். அவர்களை முதலில் பயமுறுத்திக் காட்டி ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியே சில கேள்விகள் வினவினார். அவர்கள் மறுமொழி சொன்னபோது லால்மோஹன் மிக்க கோபங்கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதெல்லாம் சொல்லிமுடித்தப் பிறகு, ஏதோ ஒன்றைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார். அவர் தேடிய வஸ்து அகப்படாமையால் அவர்களை அங்கேவிட்டு என்னிடம் வந்து சேர்ந்தார். என்னிடம் ஒன்றும் பேசாமல் இறந்து கிடந்தவர்களுடைய தேகத்தைச் சோதிக்க ஆரம்பித்தார். பிறகு ஒன்றும் புலப்படாதவரைப்போல மிகுதியாகக் கோபங்கொண்டு நின்றார்.

"இப்பொழுது என்ன கேடு நேரப்போகிறது? இன்னும் ஏதேனும் அபாயம் விளையுமோ?" என்று பயப்பட்டுக் கேட்டேன்.

"...இல்லையென்றே நினைக்கிறேன்; இந்த அயோக்கிய குமாஸ்... விரோதமாய் முடிந்ததைக் கண்டு ...பம், சண்டை நடக்கும்போது சமுத்திரத்தில் குதித்து என்னை மேல் பிடிக்கும் பொருட்டுச் ... விட்டுவிடுவான்போல் தோன்று...த் தனிய கப்பலோட்டும்படி.

கிடந்தது. ஆகாரத்துக்கு வேண்டியவற்றையும் குடிநீரையும் சமுத்திரத்தில் கொட்டிவிட்டான். அவன் எறிக்கிறாவிடில் நாம் இன்னும் இரண்டுவேளை ஆகாரம் செய்யலாம்; இப்பொழுது ஆகாரமில்லாமல் என் செய்வது? ஆயினும் அதைப்பற்றி இப்பொழுது பிரலாபிப்பதில் பயனில்லை, இருப்பதை வைத்துக்கொண்டே நம்முடைய காரியத்தைச் சீக்கிரமாக முடிக்கவேண்டும்; கூடிய சீக்கிரத்தில் நாம் தேடுகிறதாகும் மரக்கலம் அகப்படக்கூடும்."

"இன்னொரு கப்பலா? இப்பொழுது ஏறியிருப்பது யாருடைய கப்பல்?"

"இந்தக் கப்பல் நாம் கோரியவிடம் செல்லாது; அந்தத் தீவுக்குப் போதற்குரிய கப்பலைத்தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன்; அம்மரக்கலம் காணக்கிடையாவிடில் நான் வேறொன்றும் செய்யமுடியாது."

"நீர் இவ்வாறு சொல்லும்வரையில் நாம் வேறொரு கப்பலைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோமென்பது எனக்குத் தெரியாது."

"ஆம்; தேடிக்கொண்டுதானிருக்கிறோம்; இன்னும் அக்கப்பல் அகப்படவில்லை; இவ்வயோக்கிய பாதகர்களால் நாம் வழியிழந்துவிட்டோம்."

அவர் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே சுக்கானைப் பிடித்துக் கப்பலைச் செவ்வனே திருப்பினார். கப்பல் கிழக்குத் திசையிலிருந்து மேற்குப் புறமாகத் திரும்பி ஓட ஆரம்பித்தது.

ஒவ்வொருமணியும் வீணே சென்றுகொண்டிருந்தது; எங்களுக்கு அயர்ச்சி மிகுதியாய் உண்டாயிற்று; ஆனால், தேடிய கப்பல் கிடைக்கவில்லை; சூரிய வெப்பம் பொறுக்க முடியவில்லை; பன்னிரண்டு மணி நேரத்தில் காற்றும் அடங்கிவிட்டது; கடல் நீர் முழுதும் உருக்கிவார்த்த வெள்ளிபோல் சூரிய கிரணத்தால் பிரகாசித்தது; வெளியில் கண்ணைத்திறந்து பார்க்க முடியவில்லை. இந்நிலையிலும் நாடிய கப்பல் காணப்படவில்லை. இரண்டொரு மீன் பிடிப்பவர்களுடைய படகுகள் மட்டும் மேற்கிலும் வடக்கிலும் அதிக தூரத்துக்கப்பால் தோன்றின.

அப்பகலில் நான்கு புறத்தும் சுற்றிப்பார்ப்பது மிக்க வேதனையாயிருந்தது. நான், என் லால்மோஹனுடைய மெஸ்மரிஸம் என்னும் மாயவலைக்குள் அகப்பட்டு வந்தேனென்று பல

முறையும் என்னையே தூஷித்துக்கொண்டேன். என்மனம் புண்ணடைந்திருக்கும்போது என் கையும் தன் தொழிலைச்செய்ய ஆரம்பித்தது. கையிலுள்ள புண்ணுக்குச் சிகிச்சை யொன்றும் செய்யாததால் உண்டானவலி இவ்வளவென்று சொல்லமுடியாது. என் நண்பர் தலைக்குமேல் ஒரு பாயிழுத்துக்கட்டி ஆகாயப்பந்தலொன்று போட்டிருந்தும் அவ்வெப்ப மிகுதியால் எனக்கிருந்த நீர் வேட்கை தணியவில்லை. பிறகு சூரியன் மேற்றிசையில் சாய ஆரம்பித்தான். இன்னும் குளிர் காற்றுப் புறப்படவில்லை; கப்பலும் காணப்படவில்லை; இன்னும் ஓரிரவு இத்துஷ்டர்களுடன் பொழுது போக்கவேண்டியிருக்குமேயென்று வியாசங்கொண்டேன். நாங்களிருக்கும் கப்பலைப் பார்க்கும்போதே எனக்கு அருவருப்பு மிகுதியாய் உண்டாயிற்று. சூரியன் அஸ்தமியை அடைந்த பின்னர் எங்கும் இருள் சூழ்ந்துகொண்டது. அப்பொழுது கப்பலிலிருந்தவர்கள் பேய்கள்போல் என் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டார்கள். அந்நேரம் பிறந்து நடப்பவர்களின் தோற்றத்தால் எனக்கொன்றும் அச்சமில்லாமலிருந்தாலும் முதல்நாள் நடந்த விஷயம் எனக்கு அதிக நினைவு உண்டு பண்ணிற்று. முதலையாற் பிடிக்கப்பட்டவன் மனம்போல என் எண்ணமும் அவர்களுடைய பயங்கரயுத்தத்திலேயே நிலைத்துக்கொண்டிருந்தது.

எங்கும் இருள் நிறைந்தபின் சமுத்திரம் அசைவற்றுக் காணப்பட்டது. எங்கள் கப்பலால் சிறிது அலைக்கப்பட்டதல்லாமல் கடல்நீர் குளம்போல அசைவற்று நின்றது. சிறிது சிறிதாக இருள் அதிகரிக்கும்போது வானத்தில் உடுக்குலம் மின்ன ஆரம்பித்தது. சோளப்பொரிபோல நக்ஷத்திரங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வந்து நிறைந்தன. ஆனால், காற்றென்பதே காணப்படவில்லை. சஹாரா பாலைவனத்தில் இருப்பவனைக் காட்டிலும் எனக்கு நீர் வேட்கை அதிகமாயுண்டாயிற்று. சுமார் ஏழுமணிக்கு என் நண்பர் ஒருகலயத்தில் சிறிது குடிநீர் கொண்டுவந்தார். அந்நீர் என் ஆவலை தணிப்பதற்கும் போதவில்லை. ஆனால், அதை அவ்வளவு நிறையுள்ள அமிர்தத்தைப்பார்க்கிலும் நன்கு மதித்தேன்.

"இவ்வளவுதான் இங்கே கிடைக்கக்கூடிய ஜலம்; இனி, தண்ணீரில்லாமலே நாம் போய்ச் சேரவேண்டும்" என்று என் நண்பர் வருத்தத்தோடு மொழிந்தார்.

அவர் வார்த்தை என் காதில் சாப்பறைபோல் தொனித்தது. உடனே மறுபடியும் எனக்கு நீர் வேட்கை தணியவில்லை. அப்பொழுதே எனக்கு ஜுரம் அதிகரித்ததுபோலத் தோன்றிற்று. என் வாழ்நாள் முழுதும் மற்றொருமுறை நான் அவ்வாறு அனுபவித்ததில்லை.

மறுநாள் சூரியன் உதயகிரியினின்றெழுந்து என்முகத்தில் தன் கிரணங்களை வீசும் வரையில் நான் நித்திரையினின்று விழிக்கவில்லை. விழிக்கும்போதே நீர்வேட்கையோடு விழித்தேன். என் நண்பர் இன்னும் தாமிருந்த விடத்திலிருந்தே கப்பலைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தார். கப்பல் முன்போலவே சென்றுகொண்டிருந்தது. அங்கிருந்தே என்னைக் கூப்பிட்டு என் க்ஷேமம் விசாரித்தார். எனக்குச் சிறிது சுகமாயிருக்கிறதென்பதை அவருக்குக்காட்டும் பொருட்டு எழுந்திருக்க முயன்றேன், ஆனால் அவ்வாறு முடியாமல் மறுபடியும் மூர்ச்சித்து விழுந்தேன்.

பிறகு இன்னது நடந்ததென்று எனக்குத் தெரியாது. மறுபடியும் பிரக்ஞை வந்தபொழுது "ஜலம்! ஜலம்!! ஜலம்!!! ஜலம்!!!!" என்று நான் கூவிக்கொண்டிருந்தது மட்டும் எனக்குத் தெரிகிறது. நூறு சவரன் கொடுத்தாலும் ஒருதுளி நீரும் கிடைப்பது அரிதாயிருந்தது.

அன்று சாயங்காலம் எங்கள் நிலைமை மிகப் பரிதபிக்கத்தக்கதாயிருந்தது. கப்பலைச் செலுத்துவதற்குப் போதுமான பலம் யாரிடத்திலுமில்லை. [illegible]ர்களும் கைவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து கப்பலை உய்க்கத் தலைப்பட்டோம். அவர்களில் ஒருவன் தன்னால் சகிக்க முடியாமல் சமுத்திரத்தில் குதித்துத் தன்வருத்தத்தை முடித்துக்கொண்டான். மற்றவர்களும் அவனைப் பின்பற்றியிருப்பார்கள்; ஆனால், வேறொருவன் அவ்வாறு செய்யத் துணிந்தால் சமுத்திரத்தில் இறப்பதற்கு முன் கப்பலிலேயே அவனைச் சுட்டுவிடுவதாக லாம்போஹன் பயமுறுத்தினார்.

சுமார் ஏழுமணிக்குச் சூரியன் மறுபடியும் மறைந்தான்; அவன் போகும் பொழுதே வாயுதேவனும் உக்ரம் [illegible] சென்றான் போலும். உடனே மந்தமாருதம் வீசத்தலைப்பட்டது. பிறகு ஒருமணி நேரத்துக்குள் அம்மாருதம் செவ்வையாய்க் கிளம்பிற்று. பிறகு இருள் வந்து நிறைவதற்கு முன் ஒரு சீன

தேசத் தானுடைய கப்பாடி என் நண்பர்களில் விழுந்தது; அவர் எழுந்திருந்து பார்த்தார். கப்பலருகில் ஓ[illegible]நின்று மேற்குத் திசையை உற்று நோக்கினார்.

"ஆம்! ஆம்!! அது தான்; நாம் பிழைத்துக்கொண்டோம்; ஐயா டாக்டர் தாம்ஸன்! நாம் பிழைத்துக்கொண்டோம். அந்தச் சீனன் சொல்வது உண்மையாயின் நம்முடைய கப்பலைக் கண்டுகொண்டோம்."

அப்பொழுது எனக்கு நான்காவது முறையாக மறுபடியும் மூர்ச்சையுண்டாயிற்று.

அத்தியாயம் 3.

பண்டிதை மேஸ்மரிஸா.

நான் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தபோது எனக்கு ஆச்சரியமுண்டாகும்படியான இடத்தில் படுத்திருந்தேன். என் தேகமுழுதும் பரிசுத்தமான ஆடையால் போர்க்கப்பட்டிருந்தது; அலங்காரமான ஒரு விதானத்தின்கீழ் வசதியான படுக்கையின்மேல் உறங்கிக்கொண்டிருந்தேன். வீட்டைச்சுற்றி நான்கு புறத்திலும் சித்தாண் திரையால் மறைப்புக் கட்டப்பட்டிருந்ததனால் நான் சுற்றிப்பார்த்த பொழுது எனக்கொன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால், நான் சிறிது தலையை உயர்த்தி அம்மறைப்பைத் திறந்து பார்த்தபோது அதி, நான் முன் படுத்திருந்த ஜோன்ஸைக் கப்பலாகத் தோன்றவில்லை. அரசர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் பொருட்டு உபயோகிக்கும் கப்பல்போல் காணப்பட்டது. அது ஒரு சிறிய அலங்காரமான மரக்கலம்; நான் பார்த்தவிடத்தில் ஒருவன் சித்திரச் சாமான்களைத் துலக்கிக்கொண்டிருந்தான். வேறொருவன் ஒரு பெரிய உருளையை உருட்டிக்கொண்டிருந்தான். அக்கப்பலின் மேற்றளம் முழுதும் எனக்காகவே ஒழிக்கப்பட்டிருந்ததென்று தோன்றிற்று. அது யாருடைய மரக்கலம்? அதில் நான் எவ்வாறு வந்து சேர்ந்தேன்? எவ்வளவு நேரமாக அங்கேயிருந்தேன்? இவ்விஷயங்களைப் பற்றி நான் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு அதிக சிரமத்தோடு ஞாபகப்படுத்தியும் ஒன்றும் எனக்குப் புலப்படவில்லை. எனக்குச் சரியான ஞாபகம் [illegible]க்கிலை. மறுபடியும் நான் களைப்படைந்து கண்[illegible] மூடிக்கொண்டு தலையணையிற் சாய்ந்துவிட்டேன்.

நான் கண்ணை மூடுவதற்கு முன் என்னருகில் ஒரு சப்தம் கேட்டது. கண்ணைத் திறந்து பார்த்தேன்; கண்டது இன்னதென்று எவ்வாறு வருணிப்பேன்? அது முதல் இப்பொழுது முன்றுவருதேமாயின. ஆனால், நேற்றுத்தான் பார்த்ததுபோல ஒவ்வொரு விஷயமும் என் மனதில் நன்றாய்ப் பதிந்திருக்கிறது. அப்பொழுது நான் பார்த்த உருவத்தை என்றென்றைக்கும் மறக்கமாட்டேன். இறந்து சவக்குழி புகுந்தாலும் அத்தோற்றம் என் கண்ணை விட்டு அகலாது.

ஒரு நீண்ட பிரம்பு ஈஸிச்சேரில் சாய்ந்துகொண்டு ஒரு கையை நாற்காலியின் கைப்பிடியிலும், மற்றொரு கையைத் தன் கன்னத்திலும் ஊன்றிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த ஓர் உருவத்தைக் கண்டேன். இராமனுடைய கனவிலும் ஜானகி முதலில் அவ்வாறு தோன்றியிராள். அன்னத்தால் வருணிக்கப்பட்ட தமயந்தியின் உருவமும் நளனுடைய மனதை அவ்வளவு கவர்ந்திராது. நான் ஓர் அழகிய அணங்கைக் கண்டேன். அவளைப்பற்றி விஸ்தரிப்பது வீண் முயற்சியாகும். பெண்களின் முழுதும் பாரும் தனக்கு உவமையில்லை யெனப் பெயர்படைத்திருக்கும் அவ்வழகியைக் கண்டேன், நான் அதுவரையில் பார்த்திராத அழகுடையவள். அதன் பின்னும் எப்பொழுதும் அப்படிப்பட்டவளைப் பார்க்க நேரிடவில்லை. என் கண்களால் அவளை என் பக்கலேர்க் கண்டுகொண்டேன். அவள், நாற்காலியில் சாய்ந்திருந்ததனால் அவளுடைய உயரம் இன்னதென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆயினும் அவள் சாதாரண மனிதர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவளென்று தெரிந்துகொண்டேன். இவளைப் படைத்ததற்காகவே பிரமன் படைக்கப்பட்டானென்று அப்பொழுதுதான் தெரிந்துகொண்டேன். தேவ சிற்பியாகிய விசுவகர்மாவினாலும் அத்தகைய உருவத்தைச் செய்யமுடியாது. கோடிக்கணக்கான வருடங்களாகக் கைதேர்ந்த பிரமனும் இவளைச் செய்வதற்கு அதிகமாக முயற்சி செய்திருப்பான். அவள் முகம் பூரணச் சந்திரனை ஒக்கும்; அவளுடைய கண்கள் பருத்துக் கடல் நீர்போல நீல நிறமாய்த் தோன்றின. அவள் தலையினின்று இருபுறமும் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் மயிர் பத்தரைமாற்றுத் தங்கம்போல மஞ்சள் நிறமாயிருந்தது. அவளுடைய வதனத்தைப் பார்க்கும்பொழுதே அம்மயிர் இயற்கையாய் முளைத்ததென்று

தோன்றிற்று. அவள் கண்ணிமை கொட்டாமலிருக்கின் இமையவர் பெண்ணென்றே நினைத்திருப்பேன். அவளுடைய இயற்கை அழகை அதிகப்படுத்தும் பொருட்டுத் தன் தேகமுழுதும் தூய வெள்ளையாடை அணிந்திருந்தாள். அவள், காலிலணிந்திருந்த பூட்ஸும், தலையிலணிந்திருந்த பனாமா தேசத்துத் தொப்பியும் வெண்ணிறமே. ஆனால், அவளுடைய அழகுக்கு ஒன்று மட்டும் குறைவாயிருந்தது. அவள் பக்கத்தில் அவளுடைய அழகுக்கு நேர் விரோதமான உருவம் படைத்த பிராணி ஒன்று தன் முன்னங்காலிரண்டின் இடையில் தலையை வைத்துக்கொண்டு பயங்கரமாகப் படுத்திருந்தது. அவளுடைய உத்தரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு தன்னால் அன்படையத்தக்கவர் பக்கத்தில் ஒருவரும் இல்லையே யென்று சகிக்கிறது போல நெருப்புப்பொறி பறக்கும் சிவந்த கண்களோடு அந்தப் புல்டாக் தன் தலைவியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

அவள் தன் எண்ணத்தில் ஆழ்ந்திருந்தாள். உடனே நாற்காலிக்கருகில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த அவளுடைய இடக்கை அந்நாயின் தலையை மெல்லத் தட்டிக்கொண்டிருந்தது. பிறகு அவளுடைய கண்கள் என்னுடைய கண்களைச் சந்தித்தன. அப்பொழுது என் நித்திரை தெளிந்தென்று நினைத்தேன். அவள் என்னருகில் வந்தாள்.

"ஐயா டாக்டர் தாம்ஸன்! தூக்கத்தில் விழித்துக்கொண்டீரோ? நெடுநேரம் தூங்கிவிட்டீர்; பன்னிரண்டு மணியாகப் போகிறது!" என்று அவள் மந்தகாசத்தோடு பேசினாள். அவளுடைய அழகுகளனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்தால் இவ்வார்த்தையொன்றுக்கு ஈடாகா.

"பன்னிரண்டு மணி நேரமா? நான் பன்னிரண்டு மணி நேரம் தூங்கியதாகவா சொல்லுகிறீர்கள்? அதில் எனக்குச் சிறிதும் நம்பிக்கையில்லை; சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னே அவ்வயோக்கியர்களின் கப்பலில் இருந்ததாக எனக்குத் தோன்றுகிறது; அதற்குப் பின் என்ன நடந்திருக்கிறது? நாங்கள் ஹொங்கொங்கிலிருந்து புறப்பட்டபோது நாடிவந்த கப்பல் இதுதானா?" என்று அதி ஆச்சரியத்தோடு அம்மாதின் முகத்தை நோக்கி வினவினேன்.

"ஆம்; இதுதான் அக்கப்பல்; நாங்களும் உங்களைத் தேடிக்கொண்டு மனவேதனையுற்றிருக்கும்போது நீங்களும் அகப்பட்டீர்கள். உம்முடைய நண்பர் சொன்னவற்றைக் கேட்கும்போது நீங்கள் அக்கப்பலில் மிக்க அபாயமடைந்தீர்களென்று தெரிந்துகொண்டேன்."

"தெய்வத்தின்மேல் ஆணையாக அப்படிப்பட்ட நிலைமை எனக்கு மறுமுறையும் வரவேண்டுமென்று நினைக்கேன்; ஒருவனுடைய வாழ்நாளைக்கு இஃதொன்றே போதும்; அஃதிருக்கட்டும்; என் நண்பர் க்ஷேமமாயிருக்கிறாரா? எங்களுக்கு நேரிட்ட கலகத்தில் அவர் சிறிதும் ஊறடையவில்லையென்று எனக்குத் தோற்றுகிறது."

"அவர் விஷயத்தில் நீர் கலக்கங் கொள்ளவேண்டாம்; நீர் பார்த்ததுபோல அவர் ஒவ்வொரு நாளும் அத்தகைப் பயங்கரத்தில் உழன்று வருகிறார். இறுதியில் வெற்றி இவருடையதே; அவர் இப்பொழுது கீழே சென்றிருக்கிறார்; மேல்தளத்துக்கு வந்தவுடன் உம்மிடம் அனுப்புகிறேன்; அதுவரையில் நீர் இன்னும் சிறிது பொறுக்கும்; உம்முடைய தேக நிலைமே எங்களுக்கு இன்றியமையாதது என்பதை நினைத்துக்கொள்ளும்."

"நீர் சொல்வது எனக்குச் சிறிதும் விளங்கவில்லை; ஆனால், நாம் மேலே சம்பாஷிப்பதற்குமுன் நான் யாருடைய கப்பலில் இருக்கிறேனென்றும், யார் என்னைக் காப்பாற்றினரென்றும் தெரிவிக்கவேண்டும்."

"இந்தக் கப்பலுக்கு ஏகாந்த நக்ஷத்திரம் என்றுபெயர்; நான் இதன் சொந்தக்காரி" என்று அம்மாது தெரிவித்தாள். அவள் இவ்வாறு சொன்னபொழுது என்னைக் கடைக்கண்ணால் ஒருவகை விந்நியாசத்தோடு பார்த்தாள். ஆனால், நான் அதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் வேறொரு விஷயத்தில் வார்த்தையைத் திருப்பினேன்.

"நான் தங்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்க அஞ்சுகிறேன்; ஆயினும் தங்கள் பெயர் இன்னதென்று எனக்குத் தெரிந்தால் மிக்க நன்றியறிதலுள்ளவனாய் நடந்து கொள்ளுவேன்."

"உமக்கு அதைத் தெரிந்துகொள்வதில் அபேக்ஷையிருந்தால் நான் சொல்லுகிறேன்" என்று அவள் மனவேதனையோடு

சிரித்துக்கொண்டு மறுமொழி சொல்லிப் பின்னும் தொடங்கினாள். "ஆனால், என் பெயரை நீர் கேட்டால் உமக்கு அது சிறிதும் இனிமையாயிராது; என் உண்மையான பெயர்: இஸபெல்லா; ஆனால், உலகத்தின் இப்பாகத்திலுள்ள மனிதர்கள் என்னை வேறொரு பெயர்கொண்டு அழைக்கிறார்கள்."

அவள் அதற்கப்பால் ஒன்றும் பேசவில்லை; நான் ஆச்சரியங்கொண்டு பெருமூச்செறிந்தேன்; என் மனத்தில் சிறிது விளக்கமுண்டாயிற்று.

நான் பேசுவதை நிதானித்துக்கொண்டு மிக்க முன்யோசனையோடு "அப்பெயர்——" என்று என் குரலைச் சிறிது நீட்டிக்கொண்டிருந்தேன்.

"அப்பெயர்: ப...ண்...டி...தை...மே...ஸ்...ம...ரி...ஸா."

இவ்வாறு அப்பெண்கள் சிகாமணி தனக்குரிய புன்னகையோடு என் விஷயத்தை முடித்து எனக்கு வந்தனம் சொல்லிவிட்டுத் தன் புல்டாக்கை அழைத்துக்கொண்டு நானிருந்த இடத்தைவிட்டு வெளியிற் சென்றாள். அவள் பூட்ஸ் காலால் பலகையின்மேல் நடந்துசென்றது அவள் அதிகதூரம் போகுமட்டும் என் காதிற் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

நான் என் படுக்கையில் திரும்பப் படுத்துக்கொண்டேன். என் இருதயம் அதிகமாகத் துடிக்க ஆரம்பித்தது. கொலைசெய்யவிட்டுப் போலீஸில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பாதகர்களுக்கும் என்போல் துடிக்காது. நான் பலவாறு சிந்திக்கத் தொடங்கினேன்: கடைசியில் நான் விளையாட்டுத்தனமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த விஷயம் நிறைவேறிற்று. இப்பொழுது பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவைக் கண்ணாற் கண்டுகொண்டேன். நான் அவளைப் பார்த்ததுமட்டும் போதாது; அவளுடைய இரகசியமுழுதும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். நான் ஹொங்கொங்கிலிருந்தபோது இவள் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டால் திருப்தியாயிருக்குமென்று சொன்னபோது என் இருதயம் இவ்வாறு துடிக்கவில்லை. அரபாய தேசத்துச் சுல்தான், ஹொங்கொங் நகரத்து வாசிமுதலியோர்கள்போல நானும் அவள் கையிற் சிக்கிக்கொண்டேன். ஆ! என்ன ஆச்சரியம்! நான் எவ்வளவு எளிதாய் மோசம் போனேன்! ஒருவருடைய மெஸ்மரிஸத்தால் என்னை மறந்துவிட்டேன்.

என் போன்ற ஓர் ஏழையைத் திருடிக்கொண்டுவந்ததால் ஒருபெண்ணுக்கு என்ன இலாபம்? என்னை மடலோடு மடல் இறுகப் பிணித்தாலும் மூவாயிரம் சவரனுக்குமேல் என்பாலில்லை; கோடிக்கணக்கான திரவியத்தில் உழல்பவளுக்கு என் மூவாயிரம் சவரன் எம்மட்டாகும்? ஆனால், என்பால் ஐசுவரியம் கவருவதற்காகப் பிடித்துவந்திருக்க மாட்டாளென்று நினைக்கிறேன். வேறுவிதமாக விளையாடும் பொருட்டு என்னைக் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடும். என்போன்ற டாக்டர்களின் உதவி அவளுக்கு வேண்டியிருக்கும்; அதனாற்றான் நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். நான்செய்ய வேண்டிய தொழில இன்னதென்று என்புத்திக்கு எட்டவில்லை. அவளுக்கு இஷ்டமானால் என்னை ஓர் ஊழியக்காரனாகச் செய்துகொள்ளலாம். நான் கைதியாயிருப்பதனால் அவள் விருப்பத்துக்கு விரோதமாக நடக்க முடியாது.

என்னை ஒரு வைசூரி வார்த்த இடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவதாகச் சொன்ன என் நண்பருடைய வார்த்தையைப் பொய்யென மதித்தேன். பண்டிதை மெஸ்மரிஸா கையிற் சிக்கிக் கொண்ட ஒருவன் வைசூரி வியாதிக்குச் சிகிச்சைசெய்ய வந்தானெனச் சொன்னால் யார் நம்புவார்? என்னை ஹொங்கொங்கிலிருந்து இட்டுக்கொண்டு வந்தவர் ஒரு தீவில் வைசூரி வியாபித்திருப்பதாகவும் அதற்கு நான் அவசியம் வரவேண்டியதாகவும் பொய்யே சொல்லியிருக்கக்கூடும். அவளுடைய மனத்திலல்லாமல் உண்மையில் அப்படிப்பட்ட இடமொன்றில்லை. இவ்வாறு நினைத்தால் நான் முன் நினைத்தது தவறிப்போகிறது. வைத்தியத்துக்காக என்னை அழைத்திரா விடில் நான் இங்குவந்ததன் பயனென்ன? அவள் செல்வத்தில் இச்சை வைத்திருந்தால் ஹொங்கொங்கிலுள்ள கோடீசுவரர்களைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். அவர்களைவிட்டு என்னைப் பிடித்ததற்குக் காரணம் யாது? செல்வத்துக்காக என்னை ஏமாற்றினளென்று நினைத்தால் என்வறுமை அதற்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. வைத்தியத்துக்காக என்னைக் கொண்டுவந்திருக்கிறாளென்று நினைத்தால் நான் அவள்கையில் அகப்பட்டுக்கொண்ட நிலைமை அதற்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. அதிக ஆழமாக நினைக்கநினைக்க என் புத்தி மிகுதியாகச் சுழல ஆரம்பித்தது. ஆகவே, அவ்விஷயத்தை விட்டு வேறு வழியில் என் புத்தியைத் திருப்பினேன்.

அப்பொழுது கப்பலின் மேற்றளத்தில் யாரோ ஒருவர் நடந்துவந்த சப்தங்கேட்டது. அவ்வோசை ஆண்மகனின் நடைபோலத் தோன்றியதால் அது யாரென்று திரும்பிப்பார்த்தேன். என்னை ஹொங்கொங்கிலிருந்து ஏமாற்றிக் கொண்டுவந்த என் நண்பர் லால்மோஹன் அங்கு வந்தார். இப்பொழுது அவர் சீமை இங்கிலீஷ் காரர்போல் ஆடை யணிந்திருந்தார். அவர் கையில் சிகரெட் ஒன்றிருந்தது. நான் விழித்துக்கொண்டிருப்பது தெரிந்து என் படுக்கைக்கருகில் வந்து நின்றார்.

"டாக்டர்! காலை வந்தனம்! உமக்கு உடம்பு சுகமாயிருக்கிறதென்று நம்புகிறேன்; நீர் மக்ஸ்ரீக் ஹோட்டலை விட்டுப் புறப்பட்டபோது சகுனம் நன்றாயிருந்திராது" என்று அவர் சிரித்துக்கொண்டே பேசினார்.

"எனக்கு நேரிட்ட துன்பமனைத்துக்கும் காரணம் நீர்தாம்" என்று எனக்குள் நினைத்துக்கொண்டு அவர் கேட்ட வினாவுக்குத் தக்கவிடை பகர ஆரம்பித்தேன்.

"என்னை அழைத்துக்கொண்டு வந்ததற்குத் தகுந்த மரியாதை நடத்தினீர்கள் என்றே நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், நான் உம்மை ஒன்று கேட்கப்போகிறேன்; நீர் ஹொங்கொங்கில் என்னைக் கண்டபோது இன்னாருடைய சமுகத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு வருவதாக ஏன் என்பால் தெரிவிக்கவில்லை?"

"ஏனெனின், நீர் போலீஸில் அறிவித்து எனக்குத் துன்பம் விளைத்திருப்பீர். நான் சொல்லியிருந்தால் இவ்விடத்தில் நாம் இப்பொழுது இரோம். உம்மால் நாங்கள் அடையவேண்டியிருந்த உபகாரமும் இல்லாமற்போம்."

"நல்லது; என்னைவிட்டு வேறொரு தனிகரை நீர் ஏமாற்றுமலிருந்ததற்காக நான் துக்கிக்கிறேன்; நீர் எனக்குக் கொடுப்பதாகச்சொன்ன ஐந்நூறு சவரனும் கொடுக்கவில்லை; ஒரு பையளவுமில்லாமல் இங்கு வந்த என்னை உன் தலைவி என்ன செய்யக்கூடும்? கல்லைப்பிழிந்து இரத்தம் எடுப்பவர் உலகத்திலுண்டோ?"

அவர் இதைக் கேட்டுக்கொண்டே பண்டிதை உட்கார்ந்திருந்த நாற்காலியிற் சாய்ந்தார். வேறொரு சிகரெட்டைப் பற்றவைத்துக்கொண்டு பேசத் தொடங்கினார்.

"ஐயா! நீர் சொல்வது எனக்குச் சிறிதும் புலப்படவில்லை."

"இதைக் காட்டிலும் நான் விஸ்தரித்துச் சொல்ல ஆரம்பித்தால் என்னைப் பாமரனாக நினைத்துக் கொள்வீர்கள். அஃதாவது, ஐயா லால் மோஹன்! என்னைத் திருடிக்கொண்டுவந்து பணம் அபகரிப்பது உமது நோக்கமாயிருந்தால், நீண்டு அழகிய கலாபமுள்ள வேறொரு மயிலைப் பிடித்திருக்கலாம்."

"ஆனால், பொருள் பறிப்பது எங்களுடைய நோக்கமன்று; உம்மைக் கொள்ளையடிக்க நினைத்திருந்தால் உமக்கு ஆயிரம்சவரன் கொடுப்பதாக வாக்களித்திரேன்; இல்லை! ஐயா டாக்டர் தாம்ஸன்! இவ்வாறு நீர் நினைக்கவேண்டாம். ஒரு யோக்கியமான விஷயத்துக்காகவே உம்மை அழைத்து வந்திருக்கிறோம்; கொள்ளைநோய் வியாபித்திருக்கும் தீவைநோக்கி இம்மரக்கலம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது; அங்கே நீர் செய்யவேண்டிய வேலைமுடிந்தவுடன் உம்மைப் பத்திரமாக மீட்டுக்கொண்டுபோய் ஹாங்கோங் ஹோட்டலில் விட்டுவிடுவோம். இதைக் காட்டிலும் ஒன்றும் அதிகமாக எனக்குச் சொல்லத்தெரியாது. நீர் வஞ்சகமில்லாமல் நடந்து கொண்டால் நாங்களும் அவ்வாறே நடந்துகொள்வோம். சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுக்கவேண்டாம். உம்மை அனுப்பும் வரையில் சந்தோஷமாகவே வைத்திருப்போம்."

அப்பொழுதுதான் எனக்குச் சந்தேகந் தெளிந்தது; மனத்திலுள்ள அச்சமும் நீங்கிற்று; என்னை அவர்கள் திருடிக்கொண்டு வரவில்லை. உண்மையில் வைத்தியத்துக்காகத்தான் என்னை இட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இவ்வெண்ணம் என் சோகத்தை நீக்கிற்று. ஒருவருக்கும் கிடைக்காத அதிர்ஷ்டம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவை அவளுடைய உண்மை நிலைமையில் கண்ணாரக் காண்பது மட்டுமன்றி அவளுடைய நட்பையும் பெறலாமென்று நினைத்தேன்; அந்நட்போடு பெருந்திரவிய லாபமும் எனக்குண்டு. அப்பொழுது மனமகிழ்ச்சியோடு என் எதிரிலிருந்த நாற்காலியில் போய் உட்காரலாமென்று நினைத்தேன்.

லால்மோஹன் தம் சிகரெட்டை முடித்து விட்டு என்னைப் பார்த்து, "இப்பொழுதாவது உம்மால் எழுந்திருக்க முடியாதா? அப்

படிச் செய்தால் உமக்குச் சுகமுண்டாகும். ஆதலின் நீர் எழுந்திருக்கும்போது நானும் உதவி செய்கிறேன்" என்று சொன்னார்.

அவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு நான் எழுந்திருந்து அவருக்கருகிலிருந்த வேறொரு பிரம்பு நாற்காலியில் உட்கார்ந்தேன். இன்னும் எனக்குத் தேகத்தில் பலமுண்டாகவில்லை. ஆதலால் அதிகமான வேலையொன்று [illegible] செய்யமுடியாது. நான் நினைத்திருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமான இரத்தம் என் தேகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டிருந்தது.

நாற்காலியில் நான் உட்கார்ந்தவுடன் நான்கு புறத்தும் சுற்றிப்பார்த்தேன்; அப்பொழுது அக்கப்பலை நான் நன்றாகப் பார்க்க ஏதுவுண்டாயிற்று. நான் நாவிகனல்லாததால் அக்கப்பலைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அது மூந்நூறு டன் நிறையுள்ள சிறுகப்பலாயிருக்கவேண்டும். அதில் ஒரே பாய்மரமிருந்தது. சமயம் நேரிட்டபோது உபயோகிப்பதற்காக நீராவி யந்திரமும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. காற்று வசதியிருக்கும்போது நீராவியை உபயோகிப்பதில்லை. உலகத்தின் எந்தத் துறைமுகப்பட்டினத்தில் அது செய்யப்பட்டதென்று எனக்கு விளங்கவில்லை; அஃது எங்கே செய்யப்பட்டிருந்தாலும் பார்ப்பவர் கண்ணைக் கவரத்தக்க அழகுடையதாயிருந்தது. அக்கப்பலில் ஒன்றும் குறையில்லை. உலகத்தி[illegible]ரிகத்துக்காக ஒரு கப்பல் செய்யப்பட்டால் அஃது இதுவாகவே முடியும். ஆனால், சமுத்திரத்திலேயே எப்பொழுதும் சஞ்சரிக்கும் மரக்கலம்போல் அது தோன்றவில்லை. நான் இவ்வாறு அதிசயித்துக் கொண்டிருப்பதை என் நண்பர் கண்டு சிரித்துக்கொண்டு பேசத்தொடங்கினார்.

"நீர் ஆச்சரியமடைவதற்குக் காரணம் சிறிதுமில்லை; உலகத்திலுள்ள கப்பல்களைக் காட்டிலும் அதிக துரிதமாய்ச் செல்லத்தக்க மரக்கலமே எங்கள் அன்னையாருக்கு வேண்டும். அநேகம் சமயங்களில் இந்த ஏகாந்த நக்ஷத்திரம் தன் பல முழுமையும் செலுத்தி ஓட நேரிடும். இது பகைவர்களின் கண்ணில் அநேக முறை மண்ணைப் போட்டிருக்கிறது; உமக்குச் சக்[illegible]இருந்தால் எழுந்திருந்து இதைச் சுற்றிப் பார்க்கலாம்."

அதைக் காட்டிலும் எனக்கு வேறொன்றிலும் மிக்க பிரியமில்லை; உடனே அவர் தோளிற் சாய்ந்துகொண்டு புறப்பட்டேன். அக்கப்பலில் இருந்த பரிசுத்தமே என் கண்ணில் முதலிற்பட்டது. எங்கே சென்றாலும் பரிசுத்தமே குடிகொண்டிருந்தது; அதன் மேற்புற முழுதும் வெள்ளை வர்ணம் பூசப்பட்டிருந்தது; உருளை, கைப்பிடி, பாய்மரம், ஜன்னல் முதலியவற்றிலுள்ள பித்தளைச் சாமான்கள் பார்ப்பவருடைய முகம் தெரியும்படி அவ்வளவு பிரகாசமாயிருந்தன. அதில் ஒன்றும் கவனக்குறைவாகக் காணப்படவில்லை. எங்கள் தலைக்குமேல் புகைக்கூண்டுபோல் பறந்துகொண்டிருக்கும் பாய்கள் அப்பொழுதுதான் வெளுக்கப்பட்டவைபோல் வெள்ளை நிறமாகக் காணப்பட்டன; அவற்றைக் கட்டியிருக்கும் ஒவ்வொரு கயிறும் அந்நிறமாகவேயிருந்தது. உபயோகிக்கப்படாத கயிறுகள் பத்திரமாகச் சுருட்டிவைக்கப்பட்டிருந்தன; அங்கே ஆறு சிறு படகுகள் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. அவ்வளவு சிறிய கப்பலுக்கு அத்தனை படகுகள் அவசியமில்லை. அவற்றில் இரண்டு, பெரும் படகுகள்; இரண்டு, உயிர்க்கிறுதி வரும்போது தப்பிச் செல்லுதற்குரியன; ஒன்று, சாதாரணப்படகு; மற்றொன்று, அழகாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு சிறு ஸ்டீம் லாஞ்சு; முந்நூற்றுடன் நிறையுள்ள அச்சிறு கப்பலுக்குச் சாமான்கள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. மேற்றளத்திலிருந்து பாய்மரம் நூற்றைம்பதடி உயரமிருந்தது. மற்றைக் கப்பல்களைக் காட்டிலும் அதில் அதிகமாக ஒரு பாய் கட்டலாம். எட்டிப்பார்த்தால் அதன் அங்கமுழுதும் வெண்ணிறமாகவேயிருந்தது. நீர் நிலைக்கு மேற் சிறிது தூரம் தங்க நிறம் பூசப்பட்டிருந்தது.

உள்ளே பார்த்தால் என் கண்ணைப் பறிக்கும்படியான விசித்திர வேலைகளெல்லாம் காணப்பட்டன. நான் இங்கிலாந்திலிருந்தபோது ஐரோப்லேன் என்னும் ஆகாயக் கப்பலைப் பார்த்திருக்கிறேன். அதிற் காணப்படும் சூக்ஷுமங்களெல்லாம் இங்கேயிருந்தன; ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஐரோப்லேனோ நீரில் மிதக்கும் கப்பலோ என்று எனக்குச் சந்தேகம் பிறந்தது. ஒவ்வொரு கருவியும் இரண்டு மூன்று விதமாக மாறத்தக்கதாகக் காணப்பட்டது; ஆறடி நீளமும் மூன்றடி அகலமுமுள்ள பலகைகள் மிகுதியாகக் காணப்பட்டன. அதற்கப்பால் மிகப் பெரி

ய இருப்புத் தூண்கள் கிடந்தன; அவற்றின் பிரயோசனத்தை நான் கேட்டபோது என் நண்பர் சிரித்துக்கொண்டு சொன்னார்.

"ஐயா! நீர் அதிசயமாய் ஒன்றும் கேட்கக் கூடாது; அதற்குக் காரணம் உமக்கே புலப்படும்; ஆனால், நீர் இங்கே பார்ப்பதொன்றையும் உலகத்தவருக்கு வெளிப்படுத்துவதில்லையென்று வாக்களித்திருப்பதால் நான் ஒவ்வொன்றையும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன்."

அவர் சிறிதுநேரம்வரையில் அங்கே கிடந்த கருவிகளை எடுத்து ஏதோ செய்துகொண்டிருந்தார். எனக்கொன்றும் புலப்படவில்லை.

"இப்பொழுது உமக்கு விளக்கமாயிற்றா? இவ்வாறு ஒன்றன்மேலொன்றாக வைத்தடுக்கினால் கப்பல் முழுவதையும் மறைத்துவிடலாம். ஒரு விநாடியில் இவ்வாறு செய்யமுடியும்; அப்பால் பாய்மரம், பாய், காற்றுக்குழாய் முதலியவற்றை மாற்றிவிடலாம்; வேண்டியவற்றை வைத்துக்கொள்வதும் இல்லாததைப் புதுப்பிப்பதும், வேண்டாதவற்றைக் கழற்றுவதும் பிரயாசையான காரியமல்ல. அந்த விஷயத்தில் கயிறுகளெல்லாம் வேறுவிதமாகத் தோன்றும்; இருபத்து நான்கு மணிநேரத்துக்குள் இவ்வொரு கப்பலையே மூன்றுவித வெவ்வேறு கப்பலாகத் தோற்றச் செய்யலாம்."

பண்டிதை மெஸ்மரிஸா அநேகம் கப்பல்களை வைத்திருக்கிறாள் என்று உலகத்தவர் பேசிக்கொள்வதற்குக் காரணம் இன்னதென்று இப்போது எனக்குப் புலப்பட்டது. இப்பொழுது அவள் தப்பிக்கொள்வதன் காரணமும் புலப்பட்டது.

"ஐயா! இது யாருடைய யோசனையால் நிருமிக்கப்பட்டது?" என்று நான் ஆச்சரியத்தோடு வினவினேன்.

"எல்லாக் காரியங்களைப்போல இதுவும் அம்மையாரின் யுக்தி; இக்கப்பல் ஏற்பட்டதனால் எண்ணிறந்த அபாயங்களினின்று தப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம்."

"ஆனால், தங்கள் [illegible] ஏதேனும் [illegible]ல் உமக்குக் கோபம் [illegible]?"

அவர் தம் தலையை அசைத்துக்கொண்டு சொல்லத்தொட
ங்கினார்: "ஆ! அவள் சம்பந்தமான விஷயங்களை நான் வெளியிட
அருகனல்லேன்; ஒன்றும் சொல்லக்கூடாதென்று கடுமையான
உத்தரவு பெற்றிருக்கிறோம்; ஒவ்வொருவனும் தன் உயிரைக்கா
ட்டிலும் அவள் கட்டளையில் பக்தி வைத்திருக்கிறான்; இரகஸிய
த்தை வெளியிட்டு உயிரிழக்க ஒருவரும் துணியோம். உம் உ
யிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள உமக்கிஷ்டமிருந்தால் அவளிடம்
ஒன்றும் விரோதம் செய்துகொள்ள வேண்டாம். அவளிட
த்தில் நீர் கவனத்தோடு நடந்துகொள்ளவேண்டும்; அவள்
எல்லா வெளித்தோற்றத்துக்கும் கபடமற்றவளாகவும், சாந்
தமுடையவளாகவும் காணப்பட்டாலும் நீர் பேசும் ஒவ்வொரு
வார்த்தையையும் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பாள். உமது குணதோஷங்
களை யெல்லாம் எளிதில் கண்டுகொள்வாள். நீர் கபடமின்றி நடந்து
கொண்டால் அவளும் அப்படி நடந்துகொள்வாள்; ஆனால், அ
வளிடம் நீர் வஞ்சகம் பாராட்டினால் உம்முடைய தலை உடலை
விட்டு நீங்கும். நான் இப்பொழுது என் வேலைக்குச் செல்
லவேண்டும். நான் [illegible] முதல் ஏனை வே
லைகளெல்லாம் நிறைவேறாமலிருக்கின்றன. அதோ மணி எட்டடி
த்தது; நான் போய் வருகிறேன்; மன்னிக்கவேண்டும்."

அம் மணியோசை கேட்டவுடன் அவர் என்னை விட்டுக்
கீழே சென்றார். மறு இன்னது செய்வதென்று புலப்படாமல்
நான் என் நாற்காலியிற்போய் உட்கார்ந்தேன். அப்பொழுது ந
ரைத்து ஒட்டக் கத்தரித்த தாடியும், பளிங்குபோன்ற கண்களு
ம், அழகிய முகமும் உள்ள ஒரு நெடிய மனிதன் என் அருகில்
வந்தான்; அவன் அழகிய முகத்தில் இடக்காது முதல் கன்னம்வ
ரையில் நீண்ட ஒரு கத்தித் தழும்பு காணப்பட்டது. அவன் எ
ன்னிடம் ஒன்றும் பேசாமல் திரும்பிக் கீழே போய்விட்டான்.

அவன் போனவுடன் மற்றொருவர் மேலே வந்தார். அப்
பொழுது வேலையாட்களை இன்னாரென்று கவனித்தேன். அவர்க
ளெல்லாரும் [illegible] தேசத்தார்போல்காணப்பட்

டார்கள். சுறுசுறுப்பிலும், புத்திக் கூர்மையிலும், கட்டளையி
ல் கண்ணோட்டமாயிருப்பதிலும் அவர்களைப்போல நான் எங்
கும் கண்டதில்லை. அவர்கள் சீனதேசத்தார்களோ ஜேப்பனியதேசத்
தார்களோ மலாய தேசத்தார்களோ என்று எனக்குத் தெரியவி
ல்லை. கீழ்த்தேசத்துக்குப் புதியவனாதலால் எனக்கு அதொன்
றும் விளங்கவில்லை. ஆனால், அவர்களை விசாரிக்கவும் துணியவி
ல்லை.

அந்நேரத்தில் சூரியன் அழகாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிரு
ந்தான்; அக்காலைப்பொழுது மிக்க ரம்மியமாயிருந்தது. கடல்நீர்
வானம்போல் நீலநிறமாகத் தோன்றிற்று. அப்பொழுது வீசிக்
கொண்டிருந்த காற்று எங்கள் கப்பலை வேகமாகச் செலுத்த ஆர
ம்பித்தது. நான் அருகில் எட்டிப் பார்த்தபொழுது கப்பல் செ
ல்வதால் கொந்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் நுரையினைத்தும் அந்நீ
ர் படும்பாட்டையும் கண்டு ஏகாந்த நக்ஷத்திரத்தின் வேகம் இன்ன
தென்று தீர்மானித்துக்கொண்டேன்.

நான் இவ்வாறு சுற்றி அயர்ச்சி யடைந்தபோது என் நாற்
காலியில் போய்ப் படுத்துக்கொண்டு எனக்கு நேரிட்டிருக்கும்
விஷயத்தைக் குறித்து ஆலோசிக்கத் தொடங்கினேன்: என் நிலை
மை கனவோ நனவோ என்று எனக்குச் சந்தேகம் பிறந்தது.
ஜார்ஜ் தாம்ஸன் எனப் பெயர்படைத்த நான் [illegible]
ஓர் ஆயுர்வேத மாணாக்கனாயிருந்தேன்; ஆச்சாரியத்திரத்துக் குறி
ய எம்.டி. பட்டம் பெற்ற பின் தேசசஞ்சாரம் செய்யாமல்
ஒரு பித்தளைப் பட்டத்தில் என் பெயரை எழுதி வாயிலில்
கட்டித் தொங்கவிட்டு என்னிடம் வரும் [illegible]யாளர்களிடமிரு
ந்து பெருந்தொகையான பொருள் சம்பாதிக்க [illegible]
ன். சென்றவாரம் வரையில் அவ்வாறு நினைத்து [illegible]
நான் இப்பொழுது ஓர் ஆச்சரியமான பெண்ணிடம் [illegible]
[illegible] நேரிட்டது. அவள் தனிதமான ஒரு கப்பலை வைத்துக்கொ
ண்டு [illegible] அரசர்கள், வணிகர்கள், தனிகர்கள் முதலானவர்களை
[illegible] அபகரித்துப் பொருள்சேர்த்திருக்கிறாள். [illegible]
[illegible]
[illegible]

க்கும்போது வேறொரு எண்ணம் பிறந்தது: வெளித் தோற்றத்தில் இவ்வளவு அழகாயிருப்பவள் தன் மனத்துக்குள் எவ்வாறிருப்பாளோ, தெரியவில்லை. லால்மோஹன் எனக்குச் சொன்ன உபாயத்தால் அவள்பால் நான் ஜாக்ரதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது நிச்சயமாயிற்று.

அப்பொழுது பரிசுத்தமான ஆடையணிந்திருந்த ஒரு வேலைக்காரன் என்னிடம் வந்து அரைமணி நேரத்துக்குள் பண்டிதையோடு ஆகாரம் செய்யவேண்டுமென்று அதை இங்கிலீஷில் சொன்னான்; அவன் சொன்ன நேரம் ஆகாரத்துக்குரிய காலமன்று. ஆனால், எனக்குப் பசி அதிகரித்திருந்ததால் அவன் சொன்னதற்கு உடன்பட்டேன். சாப்பிடப்போகுமுன் ஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தேன். ஆனால் அதற்காக இன்ன இடத்துக்குத் தான் செல்லலாமென்று தெரியவில்லை. அதுவரையில் எனக்குரிய அறை இன்னதென்று ஒருவரும் காட்டவில்லை; ஆகையின் எனக்கருகில் நின்றுகொண்டிருந்த ஓர் உத்தியோகஸ்தரை விசாரித்தேன். அவர் என்னுடன் வந்த வாலிபனைப் பார்த்துச் சில வார்த்தைகள் தம்முடைய பாஷையில் சொன்னார். அதன் பிறகு அவன் என் பக்கல் திரும்பிச் சொன்னான்:

"ஐயா! தம்முடைய அறை லால்மோஹனவர்களின் அறைக்குச் சமீபத்திலிருக்கிறது; என் பின்னே வந்தால் நான் காட்டுகிறேன்."

உடனே நான் அவன்பின் சென்று பித்தளைப்பட்டம் பாவப்பட்டிருக்கும் ஏணிவழியே இறங்கி ஓர் அறைக்குட்போய்ச் சேர்ந்தேன். நான் சென்ற அவ்வேணி பண்டிதைக்கு மட்டும் உரியதென்றும் வேறொருவரும் அதன்வழியே செல்லக்கூடாதென்றும் பிறகு தெரிந்துகொண்டேன். நான் சென்ற அறையில் மூன்று மனிதர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவ்வறையின் இருமருங்கிலும் அநேகம் ஸ்நான அறைகள் காணப்பட்டன. எனக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த அறை முன் சொன்ன ஏணிக்கருகிலிருந்தது. அதற்குள் ஒரு நீர்த்தொட்டியும் ஸ்நானத்துக்குரிய ஒரு கொப்பரையும், உட்கார்ந்து கொண்டு ஸ்நானம் செய்வதற்கு வைத்

திருந்த பீங்கான் ஆசனமும், வஸ்திரம் வைப்பதற்கு வசதியான இடமும் காணப்பட்டன. அங்கே சென்று நான் முதலில் முகக்ஷவரம் செய்துகொண்டு ஸ்நானம் செய்து புதிய ஆடை பூண்டு உல்லாசமாக வெளியிற் புறப்பட்டேன். என் புண்ணுக்குச் சிகிச்சைசெய்துகொண்டு மேற்றளத்துக்குப் போய்விட்டேன்.

மணி ஒன்றடித்தது. அப்பொழுது இரண்டு ஓசை கேட்டன. உடனே என்பால் முன்வந்த அந்தப் பையன் வந்து சேர்ந்தான். நான் அவனைப் பின்பற்றிச்சென்று ஓர் ஏணி வழியே பண்டிதையின் சொந்த அறைக்குட் போயினேன். அவ்வறையின் [illegible]தில் முழுதும் தங்க வர்ணமாகக் காணப்பட்டது. உள்ளே ஒருவரும் இல்லாததைக் கண்டு நான் சந்தோஷமடைந்தேன். அதுதான் தக்க சமயமென்று நினைத்து அறைமுழுதும் சுற்றிப்பார்க்க ஆரம்பித்தேன். நான் எழுதிவரும் இச்சிறு புத்தகத்தில் அவ்வறையின் அலங்காரத்தை முழுதும் விஸ்தரிக்க முடியாது. ஆனால், இக்கதையை நீங்கள் தெரிந்துகொள்வதற்கு வேண்டிய விஷயங்களை மட்டும் தெரிவிக்கிறேன். கப்பல் மேற்றளத்திலிருந்து அமைத்த ஏணி நேரே இவ்வறைக்குள் நுழைகிறது என்பதை நீங்கள் முதலில் மனதில்கொள்ளவேண்டும். அவ் ஏணி முழுதும் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதுமல்லாமல் போர்த்தப்பட்டிருந்தது; அதன் அழகும் அவ்வறையின் வாயிற்படியில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் திரைகளின் விசித்திரமும் பார்ப்பவருக்கு மட்டிலடங்கா ஆச்சரியத்தை விளைக்கும். அவ்வறையின் தரைமுழுதும் மகமல்லினால் மூடப்பட்டிருந்தது. இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள அழகிய நான்கு சன்னல் வழியாகவும் மேற்றளத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு கண்ணாடிச் சாளர வழியாகவும் போதுமான வெளிச்சம் வந்துகொண்டிருந்தது. அவ்வறை நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் பாய்மரத்தின் அடிப்புறம் தெரியாமலிருக்கும் பொருட்டு ஜப்பான் தேசத்துக் கண்ணாடிகளால் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பளிங்குகள் அலங்காரமாயிருந்ததல்லாமல் அறைக்கு [illegible]டிய ஒளியையும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டிருந்தன. நான்கு புறத்துமுள்ள சுவர்கள் தந்தத்தாலும் சலவைக் கற்களாலும் மூடப்பட்டிருந்தன; இடையிடையே தங்கத்தால் பூங்கொத்துக்கள்போல வர்ணிக்கப்பட்டிருந்தன. சீன ஜப்பான் தேசங்களின்

...ிலேயே மிகுதியாகக் காணப்பட்டது; உலகத்தில் காணப்படாத அபூர்வமான வஸ்துக்களெல்லாம் அங்கே நிறைந்திருந்தன. துருக்கி, இந்தியா, பாரசீகம் முதலிய தேசங்களிற் செய்யப்படும் கைத்தொழிற் சாமான்கள் மிகுதியாக இருந்தன. மான் தோலால் செய்யப்பட்ட தலையணைகளும், மின் முனைகள் அமைந்த நாற்காலிகளும் அங்கங்கே கிடந்தன. அவ்வறையில் ஒருமணி நேரமேனு மிருந்தால் ஒருவரும் இவ்வுலக வாழ்க்கையை [illegible]த்துணியார். ஒரு மூலையில் பியானோ என்னும் வாத்தியமும் மற்றொரு மூலையில் [illegible]ர்மோனியமும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தியா தேசத்து மி[illegible]ங்களும், ஸ்பெயின் தேசத்து ஊதுகுழலும், ஹங்கேரியா தேசத்து வீணையும், வெனிஸ் தேசத்துப் புல்லாங்குழலும் அங்கேயிருந்தன. இதைப்போன்ற வேறொரு அறை பார்க்கும்படி எனக்கு அதிஷ்டம் நேர்ந்ததில்லை. அவ்வறையின் சுகத்தை அப்பொழுதே அநுபவிக்க வேண்டுமென்று நினைத்து ஒரு நாற்காலியிற் சாய்ந்தேன். பிறகு என் அருகிலிருந்த ஒரு பெரிய புத்தகத்தைக் கையிலெடுத்தேன். அது டாக்டர் மால் என்பவரால் எழுதப்பட்ட ஹிப்னடிஸம் என்னும் புத்தகமாயிருந்தது.

அப்பொழுது நான் [illegible]ளேயே சொல்லத்தொடங்கினேன்: "இதனால் இவள் ஜெர்மானிய பாஷை படித்திருக்கிறாளென்றும் மெஸ்மரிஸம் என்னும் அதிநுட்ப சாஸ்திரத்தில் பயிற்சியடைந்[illegible]ருக்கிறாளென்றும் தெரிந்துகொண்டேன். ஆனால், நான் ——

அப்பொழுது நான் [illegible] வாக்கியத்தை முடிக்குமுன் அவ்வறையின் மற்றொரு புறத்திலுள்ள ஒரு திரையை நீக்கிக்கொண்டு அப்பெண்[illegible] நுழைந்தாள். அப்பொழுது நான் அவளை ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தேன். ஆனால், இயற்கையாக இவ்வளவு அழகுவாய்ந்த அம்மாதுக்கு ஸ்தோத்திரத்தில் பிரியம் இராதென்று சந்தேகித்தேன். அவள் முன் உடுத்தியிருந்த வெள்ளை வஸ்திரங்களைக் களைந்து சல சல வென்று சப்திக்கும் மிருதுவான ஒரு கறுப்பு நிற ஆடையணிந்திருந்தாள். சலவைக்கல் போன்ற அவள் தோற்றத்தை அக்கறுப்பாடை மிகுதியாக எடுத்துக்காட்டிற்று. நான் முன் பார்த்ததைக் காட்டிலும் ஆயிரம் பங்கு அதிக அழகாயிருந்தாள்.

அவள் பூசியிருந்த வாசனை வஸ்துவிலிருந்து கமகமவென்று நல்ல நாற்றம் வீசிக்கொண்டிருந்தது. அதுவரையில் அப்படிப்பட்ட வாசனை அத்தரை நான் கண்டதில்லை. அவள் முகத்தில் பூசியிருக்க மஞ்சத்தப்பொடி அவளுடைய இயற்கை அழகை மிகுதிப்படுத்திக் காட்டிற்று. அவள் கழுத்தில் ஒரு வைரப் பதக்க மணிந்திருந்தாள்; அதன் பிரகாசத்தை இன்னதென்று எவரும் சொல்ல முடியாது. அவள் தேகத்துக்கேற்ற கழுத்து அங்கேயன்றி நான் கண்டேன். அவளுடைய அங்கங்களெல்லாம் ஒழுங்காகக் காணப்பட்டன. அவளுடைய மற்றை அழகுகளெல்லாம் தங்க நிறமுள்ள அவள் மயிருக்கு இணையாகா. சூரியனுடைய ஆயிரம் கிரணங்களும் அங்கே பிரகாசித்ததைக் கண்டு தினகரனும் வெட்கமடைவான்.

மறுபடியும் அவளுடைய அழகுக்கு ஒரு பின்னம் செய்வதுபோல நான் முன் கண்ட அவளுடைய பயங்கரமான புல்டாக் அவள் காலடியில் நின்றுகொண்டிருந்தது. அவள் என்னருகில் வந்தபோது என்னை அருமையோடு பார்த்து இவ்வாறு சொன்னாள்:

"என் அறைக்கு நீர் சுகமாய் வந்தீர்; [illegible] இவ்வளவு நேரம் சுகமானதைப்பற்றிச் சந்தோஷிக்கிறேன்."

அவள் இவ்வாறு தன் சிறிய கையை என்னிடம் நீட்டிச் சொன்னபோது அவளுடைய வார்த்தை நயத்தைக் கண்டு நான் பின்வருமாறு சொன்னேன்:

"மறுபடியும் என் தேகம் சுகமாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால், நான் இவ்வாறு பேசத்தெரிய[illegible] முகமொழி சொன்னதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். பெண்பாலாரிடத்து அனுசரிக்கு முறையொன்றும் நான் அனுசரிக்கவில்லை."

அவள் பக்கத்திலிருந்த ஓர் அழகான ஸோபாவில் உட்கார்ந்து தன் கையிலிருந்த ஆஸ்திரிச் என்னும் [illegible]வியின் இறகினால் செய்யப்பட்டிருந்த சிறு விசிறியால் வீசத்தொடங்கினாள். அப்பொழுது அவளுடைய பாதம் அந்நாயின் தலை மீதிருந்தது.

இரண்டொரு நிமிஷம் வரையில் அவள் மௌனித்துப்பேசவே ஆரம்பித்தாள்: "நீர் பேசுவதில் நான் ஏன் வருந்த[illegible]

ண்டும்? அப்பாதகனுடைய கப்பலில் வரும்போது உமக்கு மிக்க துன்பம் நேரிட்டிருக்கக்கூடும். அதற்குக் காரணம் நானே. ஆயினும் அவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பிறகு பேசிக்கொள்வோம். அது வரையில் நீர் உயிரோடு பிழைத்து வந்ததற்காகக் கடவுளைப்பிரார்த்திப்போம். எனக்கு ஒருபொழுதும் சீனர்களிடத்தில் விருப்பமுண்டானதில்லை."

அவள் இதைச் சொன்னபொழுது அவளுடைய தேகத்தில் ஒரு நடுக்கமுண்டாயிற்று. அதைக்கண்ட நான் அவள் ஞாபகத்தை வேறு விஷயத்திற் திருப்ப நினைத்து அக்கப்பலைப்பற்றிச் சிலாகிக்க ஆரம்பித்தேன். உடனே நான் சொல்வதில் அவள் விருப்பங்கொண்டவள்போல் மிக்க உற்சாகத்தோடு பேசினாள்.

"இடமகன்ற இவ்வுலகத்தில் இதைப்போன்ற கப்பலைக் காணுதற்கு அரிதாகும். நானே என் சொந்த யுக்தியால் இதை நிரூபித்தேன். ஒவ்வொரு சுழல் காற்றிலும் ஒவ்வொரு கொந்தளிப்பான கடலிலும் நான் இதைப்பரீக்ஷித்திருக்கிறேன். ஒரு குதிரைச்சேவகன் தன் குதிரையைப்பற்றி அறிந்திருப்பதைப் பார்க்கிலும் நான் இதன் சாமர்த்தியத்தைப் பற்றி அதிகமாகக் கண்டிருக்கிறேன். உலகத்தில் இதுதான் மகா அழகும், மிக்க ஆற்றலும் வாய்ந்த கப்பல். ஐயா டாக்டர் தாம்ஸன்! சில சமயங்களில்—இங்கே அவள் தன்னுடைய தொனியைக் குறைத்தாள். அஃது எனக்கு மிக்க அச்சத்தை உண்டாக்கிற்று—நான் என் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு மிக்க வேகமாக யாத்திரை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சமயம், இரண்டு சமயம், அல்லது நூற்றுக்கணக்கான சமயங்களில் அஃது என் உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது. அதனால் அக்கப்பலிடத்தில் எனக்கு மிக்க விருப்பமுண்டு. ஆனால், நான் உயிர் தப்பியிருப்பது உமக்குச் சிறிது அருவருப்பையுண்டாக்கும்."

"நான் அப்படி நினைப்பேனென்று எண்ணவேண்டாம்; நாம் ——"

"அங்ஙனமாயின் உம்மேல் சந்தேகங்கொண்டதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். ஆனால், என்னுடைய துரதிஷ்டமான கதையைப் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் முதலில் ஆகாரம் செய்து கொள்வது உமக்கு உசிதமாகப் புலப்படவில்லையா?"

அங்கே பலகையில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஓர் ஆணியை அவள் அழுத்தினாள்; அஃது ஆகாரம் கொண்டுவரும்படி உத்தரவு செய்த மணியாகக்காணப்பட்டது. அந்த எலெக்ட்ரிக் மணி அடித்தவுடன் மேஜையின்மேல் தின்பண்டங்களனைத்தும் பரப்பி வைக்கப்பட்டன. அதன் சமீபத்திற் சென்று ஆகாரம் செய்தோம்.

நான் தின்றது இன்னதென்று இப்பொழுது உங்களுக்குச் சொல்ல முடியாது. ஆகாரம் செய்த அரைமணிக்குள் எனக்கு ஒன்றும் ஞாபகமில்லை. அஃது எல்லாவற்றிலும் கொண்டாடத்தக்க விதமாகச் சமைக்கப்பட்டிருந்ததென்றே நான் சொல்லி முடிக்கிறேன். சாப்பிடும்பொழுது காவியங்கள், பாவலர்கள், சங்கீதம், சித்திரம் முதலிய பலவேறு விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். ஆகாரம் முடிந்தவுடன் நாங்களிருவருமே அவ்வறையிலிருந்தோம். அவள் ஒரு பெரிய நாற்காலியில் உட்கார்ந்து என்னை அழைத்துக்கொண்டு வந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தாள்.

"ஐயா டாக்டர் தாம்ஸன்! நான் உம்மை அழைத்து வந்த காரணம் உமக்குத் தெரியுமே?"

"உம்மால் அனுப்பப்பட்டவர் எனக்கு அக்காரணத்தைத் தெரிவித்தார்; ஆனால், இதுவரையில் எனக்கு அது இன்னதென்று செவ்வனே விளங்கவில்லை. ஒரு நோயைப்பற்றி அவர் சொன்னார்."

"அவர் சொன்னது உண்மையே; நான் வாசம் செய்யும் அந்தத் தீவில் வைசூரி நோய் வியாபித்திருக்கிறது. அந்தத்தீவு இருக்குமிடத்தை நான் இப்பொழுது உமக்குச் சொல்லமுடியாது. ஆனால், அதிசீக்கிரத்தில் உமக்கே அது தெரியும்; இதுவரையில் அக்கொள்ளை நோயால் மிக்க துன்பம் நேரிட்டிருக்கிறது. என்னால் முடியுமட்டும் அந்நோயை நிறுத்தும்படி பிரயத்தனம் செய்து ஒன்றும் பலிக்காமற்போகவே பிறகு உம்மை அழைத்து வரும்படி ஹாங்காங்குக்கு ஆளனுப்பினேன். ஆனால், அங்கே நீர் அகப்பட்டது என்னுடைய எதிர்பாராத அதிர்ஷ்டமே."

அவள் என்னைப்பற்றிச் சிலாகித்ததில் நான் மகிழ்ச்சியடைந்து, அவளும் அந்நோய்க்காக அதிக பிரயாசை எடுத்திருக்கிறாளென்று நினைத்தேன்.

"எனக்குக்கீழுள்ள ஏழைக்குடிகள் என்னை அவர்களுடைய அன்னையென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் துன்பம் நேரிட்டால் என்னுடைய உதவியையே எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்நோய் விஷயத்தில் என்னால் ஒன்றும் உதவிபுரிய முடியவில்லை."

"ஆனால், நோயாளிகளோடுகூட இருப்பதில் உமக்கு அந்நோய் வருமென்று அச்சமுண்டாகவில்லையா?"

"நான் என்னைப்பற்றிச் சிறிதும் கருதவில்லை; அஃது எவ்வாறு நிகழக்கூடும்? தொத்து வியாதியுள்ள இடத்துக்கு உம்மை அழைத்தால் நீர் அதற்கு அஞ்சுவீரா?"

"நான் எனக்கு வேண்டிய தற்காப்பனைத்தும் செய்துகொள்வேன். ஆனால், உமக்கு எப்பொழுது அம்மைப்பால் வைக்கப்பட்டதென்று நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்."

"—1883௵ ஜுன்மீ உரோமாபுரியில் வைத்துக்கொண்டேன்."

"ஆனால், உமக்கு இஷ்டமாயின் மறுமுறையும் இப்பொழுதே அம்மைப்பால் வைக்கிறேன். எவ்வளவு ஜாக்ரதையாயிருந்தாலும் தொத்து வியாதிகள் பற்ற ஆரம்பிக்கும்."

அவள் அதற்கு உடன்பட்டதன்மேல் நான் புறப்பட்டு என் அறைக்குச் சென்றேன்; அங்கே ஒரு மருந்துக்கடைக்கு வேண்டிய சாமான்களெல்லாம் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. எனக்கு வேண்டிய மருந்தை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பினேன். அப்பொழுது இஸபெல்லா தன் கைச்சட்டையைத் தோள்வரையில் தூக்கிக்கொண்டிருந்தாள். நான் நூறு யுகம் ஜீவித்திருந்தாலும் அவளுடைய கையின் அழகை வேறொருவரிடத்தும் காணமுடியாது. அவ்வழகிய தோளில் சிறிதேனும் ஊறுசெய்வது மகா பாதகமென்று சிந்தித்தேன். நான் பாவஞ்செய்யப் போகிறதாகவே நினைத்த பேலியால் என்னும் அவளுடைய புல்டாக் என்னைத் [illegible]த்தத் தீர்மானம் செய்துகொண்டு நான் செய்வதைக் கோபத்தோடு உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தது. ஆயினும், அக்காரியம் செய்யவேண்டியது அவசியமாயிருந்தபடியால் செய்தே முடித்தேன். பிறகு கையில் வைத்திருந்த அம்மைப்பாலை மூடியெடுத்துக்கொண்டு அவளுக்கு வந்தனம் சொல்லித் திரும்பினேன். அவள் கையை நீட்டி என்னைப் போகவொட்டாமல் தடுத்தாள்.

"டாக்டர் தாம்ஸன்! நீரும் அவ்வாறு அம்மை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்; நீர் எங்களோடு இருக்கும் வரையில், என்னைப்பற்றி வெளியில் கேட்டிருக்கும் கதைகளையெல்லாம் மறந்துவிடவேண்டும்; ஆனால், ஜனங்கள் பேசிக்கொள்வதுபோல நான் அவ்வளவு துஷ்டையல்லவென்று ஒருநாள் உமக்கு உறுதிப்படுத்துவேன்."

அவள் இவ்வாறு கபடமின்றிப் பேசியபோது நான் ஒன்றும் மறுமொழி சொல்ல முடியாமல் மௌனமாயிருந்தேன்.

"என்மேல் சத்தியமாக நீர் அவ்வாறு குற்றமுடையவரென்று நான் நினைக்கவில்லை!" என்று பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்போல் [illegible] பிதற்றினேன்.

"நீர் என்மேல் சந்தேகங் கொள்ளாததற்கு நான் உமக்கு வந்தனம் செலுத்துகிறேன்," என்று மந்தகாசத்தோடு மறுமொழி சொல்லிவிட்டு வந்தவழியே திரும்பிச் சென்றாள்.

அவள் மறைந்தவுடன் எனக்குச் செய்வது இன்னதென்று புலப்படாததால் சட்டைப்பையில் கையை வைத்துக்கொண்டு கப்பலின் மேற்றளத்துக்குச் சென்றேன். கபடமற்ற பார்வையும் உண்மையான வார்த்தையும் களங்கமற்ற மனமும் பொருந்திய இவ்வழகிய மாது, கீழ்த்தேசத்தார்கள் சொல்லுகிறபடி அப்படிப்பட்ட குற்றமுடையவளாயிருப்பாளென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. சந்தேகம் சிறிதுமின்றி அவளைத் தூயவளென்றே நினைத்தேன். அவ்வாறாயின் நான் வந்திருக்கும் காரியம் உத்தமமானதே. கடவுள் படைப்புக்களுள் ஒருயிருக்கு உதவி புரிந்தவனாவேன். இத்தகைய உதவிபுரியும்பொருட்டு எனக்குத் தெரியாமலே நான் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ஆயினும், உலகத்தை விட்டு இந்தப்பண்டிதை மெஸ்மரிஸா ஒருத்திக்கே நான் இப்பொழுது கூலிக்காரனாகிவிட்டேன்.

நான் மேலே வந்தபொழுது மணி இரண்டடித்தது. சூரியன் மேற்றிசையில் சாயந்தான். அங்கே நான் உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். எரிக்கும்போது அந்த வட்டவடிவான சூரியன் நாள் முழுதும் எரித்து அயர்ச்சியடைந்தவன்போல் அஸ்தகிரிசென்று உள்ளங்கை அகலமுள்ள ஒரு மேகத்துக்குள் மறைந்துவிட்டான். அன்றைப் பகலில் காற்று நின்றுவிட்டது. சமுத்திர நீர் அலைசிறிதுமில்லாமல் அமைதியாயிருந்தது. ஆனால், நாம் உலகில் பார்

க்ஷத்திரங்கள் எல்லா நிறங்களும் அந்நீரில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தன. சமீபத்தில் வெள்ளையும் மஞ்சளும் கலந்த நிறமாகவும், அப்பால் நீலோற்பல நிறமாகவும், அதற்கப்பால் தங்கவர்ணமாகவும், சூரியனுக்குச் சமீபத்தில் செந்நிறமாகவும் காணப்பட்டன. அந்நிறம் இரத்தம்போல் பார்ப்பவருக்குப் பயங்கரமாயிருந்தது. அதற்கும் அப்புறத்தில் முன்சொன்னவாறே இந்திர தனுசிலுள்ள எல்லாவர்ணமும் தோன்றின. எனக்கு [illegible] அவ்வதிஷ்ட தினத்துக்குத் தக்க ஒரு மங்களகரமான முடிவென்றே நினைத்தேன்.

இராப்போசனம் முடிந்தபின் பண்டிதையின் அறையை விட்டு மறுபடியும் மேலே சென்றேன். அப்பொழுது மணி [illegible] அடித்தது. நாகை விட்டு தேசம் வந்தது முதல் அன்றிரவுபோல நிரையையும் கண்டதில்லை. கையில் சிகரெட்டைப் பற்றவைத்துக் கொண்டு உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். என் [illegible]த்தில் அப்பொழுது உண்டான எண்ணங்களைப்பற்றி விரித்துரைக்க முடியாது: ஒருவர் ஆயிரம் சவரன் தருவதாகச் சொன்னபோது யோசிக்காமல் உடன்பட்டு அங்குவந்து நிற்பதை என்னைப்பெற்ற அன்னை கண்டால் என் சொல்லுவாள். அப்பொழுது ஐந்து வருஷத்துக்குமுன் இறந்த மாதா பிதாக்களின் எண்ணமும், காலஞ்சென்றுபோன மற்றைச் சுற்றத்தாரின் எண்ணமும் உதித்தன. எனக்கிருக்கும் ஒரே தங்கையின் நிலைமை மனதில் ஓடிற்று ஆனால், அப்பொழுதிருந்த என் நிலைமையை யோசித்தபோது அவளை எப்பொழுது பார்ப்பேனோவென்று ஏங்கினேன். அதைப்பற்றி ஒன்றும் வருத்தங்கொள்ளாமல் தலைவன் விதித்த கட்டளைபோல் நடக்குமென்று சமாதானம் செய்துகொண்டேன்.

ஏழுமணிக்குப் பின் காற்றடிக்க ஆரம்பித்தது; கப்பலும் பாய்கட்டிப் பிரயாணப்பட்டது. நான் கைப்பிடிச் சுவரில் சாய்ந்துகொண்டு விண்வரையில் உயர்ந்திருக்கும் பாய் மரத்தையும் அதற்குப்பின் மினுமினுவென்று நக்ஷத்திர வெளிச்சத்தைக் காட்டும் [illegible]யும் கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

உடனே யாரோ ஒருவர் என் பக்கத்தில் மெல்லவந்து நின்றதாகத் தோன்றிற்று. திரும்பிப் பார்த்தபோது அவள் மெஸ்மரிஸாவாக இருந்தாள். இன்னும் அவள் காலையில் உடுத்தியிருந்த கறுப்பு ஆடையையே அணிந்திருந்தாள். தோளில் ஜரிகையால் தைத்த பனிக்குல்லா யொன்று போட்டிருந்தாள்.

நீருருகப் பாஷாணம்போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் கடல்நீரைப் பார்த்துக்கொண்டு, "இராக்காலத்தில் சமுத்திரம் எவ்வளவு அழகாகத் தோன்றுகிறது? அதோ பாரும்," என் அவள் மெல்லச்சொன்னாள். நான் அவளுக்குத் தக்க விடைகூற ஆரம்பித்தபொழுது அவளுடைய வெண்மையான [illegible] சுவரில் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

"சமுத்திரத்தை நான் ஒருபோதும் உற்றுநோக்குவதில்லை; [illegible]ள, கறுநிறமும் இரகஸ்யமும் அளக்கமுடியாத ஆழமும் பொருந்திய சமுத்திரமே! உன்பால் நான் இனி என்ன அதிஷ்டம் அடையப்போகிறேனோ தெரியவில்லை; என் விதியைத்தும் உன்னிடத்தில் இருக்கிறது: நான் பிறந்தது உன்னிடம் [illegible]ந்தது உன்னிடம்; நான் இறப்பது உன்னிடமோ தெரியவில்லை."

"இப்பொழுது சமீபத்தில் [illegible]த்தைப்பற்றிய ஞாபகம் வரவேயில்லை; சமுத்திரத்திலே விழுந்து மரணமுண்டாகுமென்பது எப்படித் தெரியும்?"

"மரணம் இங்கேதான் சம்பவிக்குமென்று நான் உறுதியாக நினைக்கவில்லை; உண்மையை உமக்குச் சொல்வதற்கு எனக்குக் குழப்பமுண்டாகிறது; நான் இதுவரையில் சமுத்திரத்தில் வாழ்ந்தது எப்படியோ அப்படியே மரணமும் இங்கேதான் சம்பவிக்கும்; எனக்கும் சமுத்திரத்துக்குமுள்ள ஒற்றுமை உமக்குத் தெரியாது; சிலசமயம் நட்பாகவும் வேறுசில சமயம் விரோதமாகவுமிருந்திருக்கிறது. சங்கடகாலத்திலும், நல்ல காலத்திலும் நான் இங்கேதானிருப்பது வழக்கம். எனக்கு மரணமும் இங்கேசம்பவித்தால் நலம்;—ஓ, மகா அழகிய சமுத்திரமே! நான் உன்னை எவ்வளவு நேசிக்கிறேன்!"

அவள் இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது [illegible] புறப்படுவதற்காக அடிவானம் வெளுத்திருக்கும் கிழக்குத்திசையை நோக்கிக் கையை நீட்டினாள். வேறொரு பெண் அவ்வாறு செய்திருந்தால் அதை நாடகக் கணிகையின் செய்கையென்றே வியந்துகொள்வோம்; ஆனால், இவளுடைய இயற்கையைக் கண்டவர் அவ்வாறு நினைத்துக்கொள்ள மாட்டார்.

"சமுத்திரம் எக்காலத்திலுமிருப்பது; அதற்கு அழிவென்பதில்லை; எப்பொழுதும் ஒரேவிதமாகச் சப்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று ஒரு புலவர் சொல்லியிருக்கிறார்" என்று பண்டிதை சொன்னாள்.

"அவர் சொன்னது உண்மையான சித்தாந்தமே; ஆனால், இன்னும் அநேகம்பேர் அவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறாரென்பது உமக்குத் தெரியாதோ" என்று நான் கேட்டேன்.

"நம்முடைய வித்துவானொருவர், காற்றடிக்கும்போது சமுத்திரம் அலைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்; அது உமக்குத் தெரியாதோ?"

"வேறொருவர், காற்றடிக்கும்போது அலைபொங்கி மேகமுண்டாகுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்; சமுத்திரம் பொங்குவதை அவர் எவ்வளவு நன்றாக வர்ணித்திருக்கிறார்? அதை [illegible]க்கமுயன்றவர் ஒருவருமில்லை."

சில நிமிஷ வரையில் பண்டிதை சும்மா இருந்து மிருதுவான தொனியில் இதைச் சொன்னாள்: "சமுத்திரத்தையே வீடாகக்கொண்டு வசிக்கும் என்னைக் காட்டிலும் வேறுயார் இதனால் உண்டாகும் அபாயத்தைப் பார்த்திருக்கக் கூடும்? டாக்டர் சாம்ஸன்! நான் அனுபவித்திருக்கும் சில கதைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்தால் நீர் அதை உண்மையென்று நம்பமாட்டீர்."

"பெண்கள் நாயகமே! நீர் எதைச் சொன்னாலும் நான் நம்புவேன்."

"ஆனால், நான் அவ்வாறு நினைக்கவில்லை, என் வாழ்நாள் இத்தகையதென்று உமக்குச் சிறிதும் தெரியாது; மனிதர்களுள் ஒருவரும் என்னைப்போலிரார்; இதுவரையில் நான் துன்பகத்தோடெதிர்த்து மன்றாடிக்கொண்டே வருகிறேன்; மனிதனாகிய வேட்டைநாய் என்பின் துரத்திவர, நான் உயிரைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு துரத்தப்பட்ட மான்போல ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன்; ஒருக்ஷணம் நான் அகப்பட்டுக்கொள்ளுந்தருவாயிலிருந்தேன்; அதை உமக்குச் சொன்னால் என் வாழ்நாள் இத்தகையதென்று சித்[illegible] புலப்படும்; சிங்கப்பூரில் ஒரு போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர் வீட்டில் அவருடைய மனைவியின் தோழிபோல ஒருமுறை விருந்துக்குச் சென்றேன்; அவ்விருந்து நடப்பதற்குப் பல மாதங்களுக்குமுன் அப்பெண்ணோடு நான் அந்தரங்கத் தோழியானேன். தோழிமுறையில் விருந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் அயோக்கிய தன்மையைப்பற்றிப் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் விஸ்தாரமாகப் பேசினார்; ஆயினும், க

டைசியில் அவளைப் பிடிப்பதற்கு வேண்டிய ஆதாரம் எங்களுக்குக் கிட்டியிருக்கிறது; அவள் இப்பொழுது சிங்கப்பூருக்கப்பால் அதிக தூரத்திலில்லை; இன்னும் நாற்பத்தெட்டு மணி நேரத்துக்குள் அவள் எங்கள் வசத்தில் அகப்படுவாள்' என்று சொன்னார்; அப்பொழுது நான் கையில் ஒரு தம்ளரில் நிறைய சாராயம் ஊற்றிக்கொண்டிருந்தேன்; அவ்விஷயத்தைக் கேட்டதும் கவனி[illegible]வள்போல சாராயத்தை முழுதும் குடித்தேன்."

"அப்போலீஸ் வீரர் உம்மேல் சந்தேகங்கொள்ளவில்லையா?"

"ஒரு பொழுதும் அவருக்குச் சந்தேகம் பிறக்கவில்லை; உண்மையைப் பேசுங்கால் இன்று வரையில் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா அவருக்குச் சமீபத்தில் இருந்தாளென்று அவருக்குச் சந்தேகம் உண்டானதில்லை; மற்றொருமுறை, கொழும்பில் கவர்னரின் அரண்மனையில் ஒரு விலாட்டத்தின்போது நான் ஒரு இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த சீமாட்டி என்று சொல்லிக்கொண்டு அங்கேயிருந்தேன்; அன்று சாயங்காலம் ஆடிக்கொண்டிருக்கும்போது என்னுடன் கைகோத்தாடிய ஒரு போலீஸ் வீரர் என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு சடக்கென வெளியில் புறப்பட்டார்; அப்பொழுது பண்டிதை மெஸ்மரிஸா அந்தப் பட்டணத்தில் வந்திருப்பதாக அவர் கேள்விப்பட்டுப் போயிருக்கக்கூடும்; இராப்போசனம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது அவர் சொன்ன[illegible] பொருளாவது, 'என்னை அவள் விவாகம்செய்து கொள்ள[illegible]ட்டு இங்கேவருகிறாள்; அவள் வந்தவுடன் நான் என்ன செய்யப்போகிறேனென்று தெரியவில்லை' என்பதே; அதைக்கேட்டு நான், 'அவளைப்பிடித்து அரசாட்சியார் கையில் ஒப்பித்தால் உமக்கு உன்னதபதவி கிடைக்கும்' என்று சொன்னேன்; 'எனக்குப் பிரியமானவள் ஆவதன்றிக் கொலைப்பழியே அதிகமாகக் கிட்டும்; என[illegible] எனக்கு அதிர்ஷ்டம் உண்டாவதில் உமக்கு விருப்பமில்லையோ?' என்று அவர்கேட்டார்; இந்தச் சம்பாஷணை நடந்த மறுநாள் [illegible] கவர்னர் வீட்டுக்குப் பாலாடப்போனோம்."

"இவ்வளவு தைரியமாக நடப்பதில் உமக்கு அச்சமில்லையா?" என்று நான் அவளுடைய சாமர்த்தியத்தைக்கண்டு வியந்து சொன்னேன்.

"ஆனால், எனக்கு அச்சமுண்டாவதில்லை; அந்தச்சமயம் நான் யோசியாமலிருக்க முடியவில்லை; எனக்கு ஒரு முக்கியமான காரியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது; அதற்கு வேறொருவரையும் அனுப்புவதில் எனக்கு விருப்பமில்லை; அதற்காக நானே நேரில் சென்றேன்."

"...பாலாடிய ஐக்கிய சிமிஷம்[illegible]க்கு எமன்போலத் தோற்றியிருக்கக்கூடும்."

"ஆம்; அடி விழுந்தவுடன் நான் மயக்கங்கொண்டுவிட்டேன்; அப்பொழுது எனக்கு[illegible] மூர்க்கம் அதிகமாயிருந்ததென்று நினைத்து வைசிராய் மிக்க பரிதாபப்பட்டார்."

அவள் பேசி முடிந்தவுடன் சந்திரன் ஆகாயத்தில் தோன்றினான்; சிறிது சிறிதாக மேல்நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தான்; அவ்வொளிக் கிரணம்பட்டவுடன் சமுத்திரம் முழுதும் பனிமலை போலத்தோன்றிற்று.

"டாக்டர் தாம்ஸன்! என்னைப்பற்றி நீர் அதிக வின்னியாசமான கதைகளெல்லாம் கேட்டிருக்கக்கூடும்; நீர் என்னைப்பற்றிக்கேட்ட விஷயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்; என்னைப்பற்றித் தப்பான கதையைக் கேட்பதில் எனக்குக்கோபம் உண்டாகாது."

"கதை ஒன்றும் விஸ்தாரமாக இல்லை; ஒரே கதையை ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்; வதந்தி அதிசீக்கிரத்தில் பரவும்போது அதனுடன் அநேகம் பொய்க்கதைகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவையொன்றிலும் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை."

"ஆனால், சரபாயாதேசத்துச் சுல்தானைப்பற்றி நீர் கேட்டதுண்டோ?"

"ஆம், கேட்டிருக்கிறேன்."

"அதைக் கேட்டபொழுது உமக்கு என்மேல் கோபம் விளைந்திருக்கக்கூடும்; ஆனால், அதன் முழு விவரத்தையும் நீர் தெரிந்துகொண்டால் என்மேல் ஏற்படுத்தியிருக்கும் குற்றமுழுதும் உபகாரார்த்த வார்த்தையாக மாறிப்போம்; அச்சுல்தான், தன் தேசத்தில் இவ்வாறு நடந்து வந்தானென்பது உமக்குத்தெரியாது; அவனுடைய குணம், நடை, அநீதி, கொடுங்கோன்மை, [illegible], முதலியவற்றைப்பற்றி நீர் கேட்டிருக்கமாட்டீர்;

ஐயா! அவன், இவ்வுலகத்திற் காணப்படும் மகா அயோக்கியர்களில் ஒருவன்; அவனுடைய துன்பத்தைப்பற்றி நான் பன்முறையும் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன்; அநேக காலமாக அவன், பிரஜைகளுக்கு ஒரு உதவியும் புரிவதில்லை; ஆதலின், நான் அவனுக்குப் புத்திபுகட்ட ஆரம்பித்தேன்; அதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளைத்தையும் சேகரித்துக்கொண்டு அவனூருக்குச்சென்று அவனை ஏமாற்றியமைத்துக்கொண்டுவந்தேன்; அவனிடம் அதிக திரவியத்தைப்பெற்று அதிற்பாதியை அவனுக்குக் கொள்ளைகொடுத்திருக்கும் அவனுடைய குடிகளுக்கு இரகசியமாக [illegible]த்துக்கொடுத்தேன்; அவன் மறுமுறையும் குடிகளைத் துன்பப்படுத்தினால் இதனிலும் பெருந்தீங்கு விளையுமென்று பயமுறுத்தி அனுப்பினேன்; அதற்குப்பின் நான் அவனைக்கண்டதில்லை; இப்படிப்பட்ட தண்டனை அவனுக்கு ஒருவரும் விதித்திரார்; அவனைப்பற்றி இப்பொழுது ஒன்றும் புகார் நடப்பதில்லை; பிறகு ஹோங்கோங் நகரத்தில் வாசியென்னும் பெயர் படைத்த ஒருவரிருந்தார்; அவரைப்பற்றியும், அவரிடத்தில் நான்செய்த விளையாட்டைப்பற்றியும் நீர் கேட்டிருக்கக்கூடும்; நல்லது; அம்மனிதன், ஒரு பகிரங்கமான இடத்தில் என்னைப்பற்றி, நான் ஒரு—என்றுசொன்னான்; ஆனால், அவன் சொன்னவிஷயத்தை இப்போது சொல்லவேண்டுவதில்லை; நான் உமக்கு அதைச் சொல்லமுடியாதபடி அவ்வளவு ஆயாசமாயிருந்தது; எப்பொழுதேனும் சமயம் நேர்ந்தால் நான் அவன்மேல் பழிதீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென் றெண்ணியிருந்தேன்; என் எண்ணம்போலப் பழிதீர்த்துக்கொண்டேன்; அவனிடமிருந்து அவ்வளவுதொகை அபராதம்வாங்கிவிடாவிடில், வேறு எவ்வாற்றாலும் அவனுக்கு அவ்வளவு வருத்தமுண்டாகாது; ஆனால், அவன் என்னை ஒருபொழுதும் மறக்கமாட்டானென்பது எனக்குத்தெரியும்; அஃதிருக்கட்டும்; என்னைப்பற்றி வேறு என்ன கதை கேட்டிருக்கிறீர்?"

"நான் ஒன்று கேட்கப்போகிறேன்; மன்னிக்கவேண்டும்; ஆனால்,—'வெக்டிஸ்குயின்:—'ஸீட்னீட்டா?'' என்று நான்கேட்டேன்".

"ஆனால், அக்கப்பல்களைப்பற்றியும் நீர் கேள்வியுற்றிருக்கிறீரோ? நல்லது; அதை நான் செய்யவில்லையென்று மறுக்கமாட்டேன்; எனக்குப்பணம் வேண்டியிருக்கிறது; இந்தக்கப்பலைப்ப

ரும்—எனக்கிருக்கும் சிப்பந்திச்செலவு, நூற்றுக்கணக்கான மனிதர்களுக்குக்கொடுக்கும் உபகாரச் சம்பளம், இக்கப்பலின் செலவு முதலியவற்றிற்குப் பணம்வேண்டாமோ? இதனால் என்னைக் கொள்ளைக்காரியென்று நீர் மதிக்கவேண்டாம்; நான் கடற்கொள்ளைக்காரியென்றும், மோசக்காரியென்றும் உமக்குத் தோன்றக்கூடும். உம்முடைய கண்ணுக்கு நீர் அவ்வாறு தோன்றினாலும் என் நடக்கையை நான் அவ்வாறு நினைக்கேன். ஜனங்கள் எதைத்தேசமென்று சொல்லுகிறார்களோ அத்தேசத்தார்களோடு எனக்கு எப்பொழுதும் விரோதமே. அதன் காரணத்தை உமக்கு நான் வேறொருநாளில் சொல்லுவேன்; என்தொழிலால் எனக்குண்டாகும் அபாயம் இன்னதென்று எனக்குத்தெரிந்தது; தேசத்தார்கள் கையில் நான் அகப்பட்டுக்கொண்டால் என் செய்கைக்கு அபராதமாக என் உயிரைப் பறித்துவிடுவார்கள்; அஃதெனக்கு நன்றாகத்தெரியும். ஆயினும், நான் அவர்கள் கையில் அகப்படக்கூடாதென்று தீர்மானித்திருக்கிறேன்; ஆனால், எனக்கோர் உறுதியான கட்டுப்பாடுண்டு; யாருக்கு கஷ்டம் நேரிட்டால் குற்றமுண்டாகாதோ அப்படிப்பட்டவர்களையே நான் கொள்ளையடிக்கிறேன்; புராணங்களிற்சொல்லப்படும் திருடர்கள்போல நானும் அவ்விஷயத்தை அநுசரிக்கிறேன். எனக்கு மனமாரத்தெரிந்த ஒரு ஏழையையும் நான் ஹிம்ஸித்ததில்லை; ஆனால், அநேகம் ஏழைகளுக்கு உதவிபுரிந்திருக்கிறேன்; என்னைப்பற்றிக் கெட்ட அபிப்பிராயம் கொடுப்பவர் அநேகர்; அவர்கள் ஒருபோதும் என்னைப்போல கஷ்டப்படாமலிருக்கும்படி கடவுளைப்பிரார்த்திக்கிறேன்; நீர் நினைத்துப்பாரும்; என்னை எல்லாத்தேசத்தாரும் வேட்டையாடிவருகிறார்கள்; ஒவ்வொருமனிதரும் எனக்கு விரோதிகள்; சுற்றத்தார் நண்பர்கள் முதலியவர்களுக்கிடையில் இருக்கும் பாக்கியம் எனக்கில்லை; என்தலைக்கு இப்பொழுது ஒருவிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது; ஆதலின், அவசியமானகாரியத்தில் நான் வேறொருவரையும் நம்புவதில்லை; உம்மை அரசாட்சியார் பிடித்துக்கொள்வாரென்னும் அச்சம் உமக்கு நாற்புறத்துமிருந்தால் அப்பொழுது நீர் என்னைப்போல நடந்து கொள்ளமாட்டீரா? மேலும் பிறகு——"

"மேலும் பிறகு என்ன?"

அப்பொழுது அவள், தன்பல்லை நெறநெறவென்ன மென்றாள்.

"ஐயா டாக்டர் தாம்ஸன்! பிறகு ஒன்றுமில்லை; அதைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் பேசவேண்டாம்; நான் பிழைத்திருக்குமட்டும் என்னை ஒருவரும் பிடிக்கமுடியாது; நான் இறந்த பின்னர் என்தேகத்தை யார் எடுத்துக்கொண்டாலும் எனக்கென்ன? வந்தனம் நான் போய்வருகிறேன்!"

நான் மறுமொழிகூறுவதற்கு முன் அவள்திரும்பி அப்பித்தளை ஏணிவழியே இறங்கித் தன் அறைக்குச்சென்றாள்; நான் சமுத்திரத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு என் சொந்த எண்ணத்தில் ஆழ்ந்திருந்தேன்; கப்பலில் நான்குமணியோசை கேட்டன; மணி பத்தாயிற்று; "எல்லாம் சரியாக இருக்கின்றன" என்னும் சப்தம் கேட்டது; வேறொரு ஓசையும் பிறக்கவில்லை; பாய்களில் வீசிக் கொண்டிருந்த காற்றுமட்டும் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது; அலையின் சப்தமும் கேட்டது; நான் சாய்ந்துகொண்டு இப்பொழுது பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் வாய்மொழியைக்கொண்டு அவளுடைய சரித்திரம் இவ்வாறிருக்குமென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன்.

அத்தியாயம்-4.

பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் கிருகம்.

மறுநாள் சூரியன் புறப்படுமுன் நான் படுக்கையினின்று விழித்துக்கொண்டேன். அப்பொழுது கப்பல் அசைவற்று நின்றது. அது நிற்பதற்கு ஒரே காரணந்தான் உண்டு: நாங்கள் கோரியவிடம் வந்திருக்கக்கூடும். இவ்விஷயத்தைச் சந்தேகமறத்தெளிந்து கொண்டவுடன் படுக்கையினின்றெழுந்திருந்து [illegible]க்கருகில் ஓடி அங்கே கட்டப்பட்டிருந்த திரையை நீக்கிக்கொண்டு வெளியில் பார்த்தேன். என்ன ஆச்சரியமான காட்சியைக் கண்டேன்! அக்காட்சியை நாவினாலாவது தூரியக்கோலினாலாவது வருணிக்கலாகுமோ! என்ன ஆச்சரியம்! என்ன ஆச்சரியம்!! நான் ஒரு புலவனாயிருந்தால் அந்தக்காட்சியின் பெருமையைச் சிறிது விளக்குவேன்; ஆனால், நான் வசனநடையில் [illegible]றுபவனாதலால் எவ்வாறு அதைவருணிப்பேன். ஆயினும், நான் [illegible]லும் கதையினிமித்தம் அந்தக்காட்சியின் வருணனையென்று ஏதோ ஒன்றைச்சொல்லத் துணிகிறேன்.

முதலில் முக்கால்மைல் நீளமும், அரைமைல் அகலமுமுள்ள ஒரு துறைமுகம் இருப்பதாக நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதற்கப்பால் நான்பார்த்த இடத்தில் ஒரு விஸ்தாரமான நிலவெளி சமுத்திரக்கரையில் தோன்றிற்று. இந்த நிலத்தில் ஆகாயம் வரையில் உயர்ந்திருக்கும் மலையொன்று இருப்பதாகவும், அதன் சாரலில் அடர்த்தியானகாடு தோன்றுவதாகவும் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தக்காட்டுக்குள் உற்றுநோக்கினால் போர்னியோ தீவாந்திரத்தில் காணப்படும் குடிசைகள்போல் வெண்ணிறமான கூரையுள்ள குடிசைகள் அங்குமிங்கும் அழகாகக்காணப்பட்டன. அக்குடிசைகளில் அத்தீவின் சுதேசிகள் வசிக்கக்கூடும்.

அந்தக்காட்சியின் பொலிவும், பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் இல்லத்தைக்காணவேண்டுமென்னும் அவாவும் என்மனத்தில் அதிகரித்தன. ஆதலின், அதிக துரிதமாகக் கப்பலின் மேற்றளத்துக்கு ஓடினேன்.

நான், என் அறையிலிருந்து சன்னல்வழியே பார்த்ததைக் காட்டிலும் அதிகமானதோற்றம் இப்பொழுது என் கண்ணிற்பட்டது.

கப்பலைச்சுற்றிக் கடல்நீர் பச்சைநிறக்கண்ணாடிபோல் தோன்றிற்று. நான், கைப்பிடிசுவருக்கருகில்போய் எட்டிப்பார்த்தபோது படிக நிறமாயிருக்கும் அக்கடல்நீருக்குள் அதிக ஆழத்தில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் மீன்கள், என்கண்ணுக்குப்புலப்பட்டன.

அந்தத்துறைமுகத்தைச்சுற்றி நான்கு புறத்தும் நிலம்மூடிக்கொண்டிருந்தது. அது எனக்குப்பெரும் வியப்பை உண்டுபண்ணிற்று. அநேக நிமிஷங்கள் வரையில் நான் உற்றுப்பார்த்தும் சுற்றிலும் வளைந்துகொண்டிருக்கும் குன்றுகளுக்கிடையில் மிகச் சிறியகப்பலும் சமுத்திரத்திலிருந்து உள்ளே நுழைவதற்குரிய வழியொன்றும் காணப்படவில்லை. ஆனால், அந்தத்துறைமுகத்தின் தோற்றப்பொலிவைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது அதற்குள் நுழையும்வழி இல்லையென்னும் விஷயம் எனக்கு மறந்துவிட்டது.

அந்தக்காலைநேரம் அமைதியாகவும் அழகாகவுமிருந்தது. கரையிலுள்ள குடிசைகளிலிருந்து புறப்படும் புகை ஆகாயத்தில்

நேரே போய்க்கொண்டிருந்தது. பசுமை நிறமுள்ள அந்தக்காட்டுக்கிடையில் வெளுத்து நீல நிறமாகக்காணப்படும் புகைகிளம்புவது மிகுந்த அழகாகக்காணப்பட்டது. எங்களைச் சுற்றி நான் இதுவரையிற் பார்த்திராத அவ்வளவு பருமனுள்ள கடற்பறவைகள் பறந்துகொண்டிருந்தன. அடிக்கடி அநேகவர்ணமுள்ள கிளிகள் ஒரு புறத்திலிருந்து மற்றொருபுறத்துக்குத் தாவிச்சென்றுகொண்டிருந்தன. ஒருசமயம் மேற்றேசத்தார்கள் காக்கத்துவா என்னும் பெருங்கிளி ஒன்று கப்பலின் பாய்மரத்தில் உட்கார்ந்தது. மற்றொருசமயம் வானம்பாடிக்குருவி ஒன்று எங்களுக்கு நல்வரவு கூறுவதுபோல ஆகாயத்திற்பாடிக்கொண்டிருந்தது. கப்பலின்முன் அணியத்தில் மந்தகுணமுள்ள பறவையொன்று உட்கார்ந்திருந்தது. வாழ்நாள் முழுதும் ஒன்றுஞ்செய்யாமல் சோம்பேறியாகத்திரியும் மனிதர்களைப்போல அது கண்ணைமூடி உறங்கிக்கொண்டிருந்தது.

நான் மேற்றளத்துக்கு வந்தபோது அங்கே சமையற்காரனைத் தவிர வேறொருவரும் காணப்படவில்லை. ஆனால், நான் இப்பொழுது கூறிய பறவைகளின் காட்சியைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது என்னுடைய பழைய நண்பர் லால்மோகன் அங்கேவந்து சேர்ந்தார்.

“டாக்டர்! நீர் உலகமுழுதும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறீர்; இதைக்காட்டிலும் அழகானகாட்சி வேறு எங்கேனும் பார்த்திருக்கிறீரோ?”

“இல்லை; இந்தக்காட்சி என்மனத்துக்கு மிக்க ரம்மியமாயிருக்கிறது; ஆனால், இரண்டொரு விஷயங்கள் எனக்குக் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன.”

“எதனால் உமக்குக்குழப்பம் உண்டாகிறது?”

“நல்லது; முதலில் இம்மரக்கலம் இத்துறைமுகத்துக்குள் எவ்வாறு நுழைந்திருக்கக்கூடும்? வழியொன்றும் எனக்குக்காணப்படவில்லையே!”

“ஆ! நீர் அதைப்பற்றியா நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்; ஆனால், நான் உமக்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன்; இங்கிருந்து நீர் நூறுவருஷம் வரையில் உற்று நோக்கினாலும் அவ்வழிபுலப்படாது; எங்கள் தலைவி உத்தரவுகொடுக்கும் வரையில் எங்கள்

உயிர்க்கிறுதி வருவதாயினும் அவ்வழியை உமக்குத்தெரிவிக்க மாட்டோம்; உமக்கு வேறு என்ன சந்தேகமிருக்கிறது?"

"இக்கரையில் பத்துப்பனிரண்டு குடிசைகள் காணப்படுகின்றன; நீர் சொன்னவிடம் அஃதன்றோ?"

"அன்று; இக்குடிசைகள் நம்முடைய ஊர் ஆகா; அதோ காணப்படும் குடிசைகள் இத்துறை முகத்துக்குள் யாரேனும் கப்பற்காரர்கள் நுழையநேரிட்டால் அவர்களை ஏமாற்றும் பொருட்டு இங்கே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இக்குடிசைகளைக்கண்டால் இவற்றிற்கப்பால் ஊர் ஒன்று இருக்கக்கூடுமென்று ஒருவரும் ஊகிக்கார்; ஐந்து மைலுக்கப்பால் நமக்கெதிரில் தோன்றும் மலைச்சாரிலில் ஓர் ஊர் உண்டு. அதோகாணப்படும் மலைக்கணவாய்க்கு இடையே உற்றுநோக்கினால் ஒரு சிறுமலைதோன்றும்; அதற்கருகில் அவ்வூர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது."

"நல்லது; அஃதிருக்கட்டும்; ஹோங்கோங்கிலிருந்து நீர்கொண்டுவந்த அம்மைப்பாலை எங்கேவைத்திருக்கிறீர்?"

"அதையும், மற்றசாமக்கிரியைகளையும் உம்முடைய மாளிகைக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்"

"பண்டிதை எங்கே?"

"கப்பலுக்கு நங்கூரம்பாய்ச்சியவுடன் அவள் கரைக்குப் போய் விட்டாள். அதோவருகிறபடகு அவளுடையதுபோல தோன்றுகிறது; நம்மை அழைக்கும்பொருட்டு அதுவருகிறது."

அவர் இவ்வாறு சொன்னபோது ஒரு பெரிய வெண்ணிறமுள்ள படகு கரையிலிருந்து எங்களை நோக்கித் துரிதமாய்வந்துகொண்டிருந்தது; பருத்ததேகமுள்ள மனிதர்களால் அது உய்க்கப்பட்டுவந்தது. அது எங்களருகில் வந்தவுடன் அதிலுள்ள மனிதர்களைக்கவனித்தேன். அவர்கள், மலாய்க்காரர்களைக்காட்டிலும் உயரமாகக்காணப்பட்டார்கள். அவர்கள், சுலைமான் தீவுக்கு உரியவர்களாயிருக்கவேண்டும்; புத்திக்கூர்மையும் சுறுசுறுப்பும் உள்ளவர்களாகக்காணப்பட்டார்கள். வந்தவர்களில் ஒருவன் எங்கள் கப்பலில் ஏறி என் நண்பரிடம் ஏதோ ஒன்று அந்தேசபாஷையில் வினவினான். அப்பொழுது அவர் என்னைச்சுட்டிக்காட்டினார்.

உடனே அவன், தன் தலைப்பாகையினின்று ஒரு கடிதத்தை யெடுத்து என்னிடம் நீட்டினான். அவன், வணக்கத்தோடு நீட்டிய கடிதத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டு அதன் மேல்விலாசத்தைப்பார்த்தேன். அது இஸபெல்லாவின் கைபெழுத்தால் வரையப்பட்டிருந்தது.

அக்கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு சில நிமிஷங்கள் வரையில் அதில் எழுதப்பட்டிருக்கும் விஷயம் என்னவாக இருக்குமோவென்று ஆச்சரியத்தால் நான் சும்மா நின்றேன். பிறகு குழப்பத்தோடு அதைத்திறந்து வாசித்தேன். பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது:—

அருமையிற்சிறந்த டாக்டர் தாம்ஸன் துரையவர்கள்;

தங்களை என் இல்லத்துக்கு அழைத்துவரும் பொருட்டுக் கப்பலிலிருந்தே வரவேற்காததற்காக அடியாளை மன்னிக்கவேண்டும். ஆனால், இங்குவந்தவுடன் கரையில் நடக்கும் விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டியது என் முதற்கடமையாதலால் தங்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் ஊர்வந்து சேர்ந்தேன். ஆனால், தங்களுக்கு வியப்பை உண்டுபண்ணத்தக்க விஷயமொன்றும் இங்கே காணப்படவில்லை. இக்கடிதம் கண்டவுடன் தாமதிக்காமல் தாங்கள்வந்து என்னோடு காலைப்போசனம் செய்வீர்களென்று நினைக்கிறேன். இக்கடிதம்கொண்டு வருபவன் தங்களுக்கு வழிகாட்டுவான்; ஆகாரம் செய்துகொண்டபின்னர் வியர்தியுள்ள இடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன்.

இங்ஙனம்,

தங்கள் உண்மையான நட்புள்ள மெஸ்மரிஸா.

அந்தக்கடிதத்தை என்சட்டைப்பைக்குள் செருகிவிட்டு லாஸ்மோகனிடத்தில் நான் செய்யவேண்டியதைச்சொல்லி என் அறைக்குள் நுழைய இறங்கினேன். அங்கேசென்று கரையில் இறங்கவேண்டியதற்குரிய ஆயத்தம்செய்தேன். மறுபடியும் மேல் தளத்துக்கு வந்து படகில் இறங்கிக்கரைநோக்கிச் சென்றேன். படகு கரைநோக்கி உய்க்கப்பட்டபோது நான் பின்புறம் திரும்பிப்பார்த்தேன். நான் ஏறிவந்தகப்பலின் முழுத்தோற்றமும் அப்பொழுது தான் என்கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது.

ஏகாந்த நக்ஷத்திரத்தைக்காட்டிலும் அழகிய வேறு கப்பல் எங்கேயும் காணப்படாது. அதன் பாய்மரமும் பாயும் ஆகாயம் வரையில் உயர்ந்துதோன்றின. அதன் அடிப்புறமும்படிகம்போல பிரகாசித்தது. சமுத்திர ஜலத்தில் கப்பல் முழுதும் பிரதிபிம்பித்தது. பித்தளையால் செய்யப்பட்ட உருளைகளும், கப்பலின் ஏனைப்பாகங்களும் தங்க நிறமாகக்காணப்பட்டன. சமுத்திரஜலம் களங்கமில்லாமல் காணப்பட்டதால் அதற்குள்ளிருக்கும் கப்பலின் கீழ்ப்புறத்தில் அறையப்பட்டிருக்கும் செப்புத்தகடுகள் செவ்வனே வெளியில்தோன்றின.

நாங்கள் இறங்கி ஐந்து நிமிஷத்துக்குள் கரையோரத்தில் ஒரு மரப்பாலத்தருகில்படகுவந்துசேர்ந்தது. அங்கே நான் இறங்கினேன். பிறகு எனக்கு வழிகாட்டியாக வந்தவன் முன்னே செல்ல நான் அவனைப்பின்பற்றினேன். ஆச்சரியமான அந்தப்பண்டிதை வசிக்கும் அரண்மனையைநோக்கி நாங்களிருவரும் சென்றோம்.

கடற்கரையிலுள்ள வெண்மணலைக்கடந்து [illegible] அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு ரஸ்தாவைப்பற்றிக்கொண்டு அதற்கப்பாலுள்ள காட்டுவழியே நேர்வடக்காகச்சென்றோம். என்னபயங்கரமான காடு! உலகில்காணப்படாத மாவிசேடங்களும், ஜீத்துச்செடிகளும், படர்கொடிகளும், பூங்கொத்துக்களும் எங்கும் நிறைந்திருந்தன. ஒருபால் வயிரம்பாய்ந்த கருங்காலிமரங்கள் வானுறவோங்கி எங்கள் தலைக்குமேல் அளாவிக்கொண்டிருந்தன. மற்றொருபால் பயங்கரமான தேக்குமரங்கள் அரக்கர்கள்போல நின்றுகொண்டிருந்தன. அம்மரங்களில் படர்கொடிகள் பந்தரிட்டதுபோல் படர்ந்திருந்தன. கூந்தற்பனை, தொகுதி தொகுதியாகக் காணப்பட்டன; சூடன்மரம் நிற்கும் தொகுதிகளும், சாம்பிராணிமரத்தொகுதிகளும், வன்னிமரத்தொகுதியும், விளாமரத்தொகுதியும், பல நிறப்பிரம்பு மூங்கில் முதலியவை செறிந்ததொகுதியும் அக்காட்டில் மிகுதியாக உண்டு. நாங்கள் போகும்வழியில் தலைக்குமேல் ஒருமரத்திலிருந்து மற்றொருமரத்துக்குத் தாவிக்கொண்டிருக்கும் பறவைகளைப் பார்த்தால் இன்னவிதமென்று சொல்லமுடியாத அத்தனை நிறங்கள் பொருந்தித்தோன்றின. மஞ்சள் நிறமுள்ள தூக்கணங்குருவிகளும், பசுமை நிறமுள்ள மாடப்புறாக்களும், ஈயைப்பிடித்துத் தின்னும் ஒருவகைப் பறவைகளும், உஷ்

ணதேசத்துக்குரிய மற்றெல்லாப் பறவைகளும், எங்களை வரவேற்பதுபோல் எண்ணிறந்தகுரலால்கூவிக்கொண்டிருந்தன. அநேகம் முறை அங்குள்ள குரங்குகள் கொம்பிலிருந்து கொம்பில் தாவிக்கொண்டு பல்லை இளித்துக் கீச்சுக் கீச்சென்று கூக்குரலிட்டுக்கொண்டிருந்தன. உலகத்திலுள்ள குரங்குகளனைத்தும் அங்கே கூடியிருப்பனபோல் தோன்றின. அவை ஒன்றையொன்று அழைத்துக்கொண்டிருந்தன. நாங்கள்போகும் வழியில் எண்ணிறந்த காட்சிகள் காணப்பட்டன. ஒரு சமயம் எங்களைச் சுற்றிக் காடுகள் சூழ்ந்திருக்கும்; மற்றொருசமயம் மரமில்லாத மலையுச்சியில் ஏறிநிற்போம்; மற்றொருசமயம் சூரியவெளியில் நடந்துதிரிவோம்; மற்றொருசமயம் கடற்காற்று மந்தமாக வீசிக்கொண்டிருக்கும் குளிர்நிழலில் நடப்போம்; சிலசமயம் அக்காற்றுமிருக்காது [illegible] உண்டாகும். ஆயினும், அக்காட்டைவிட்டு வெளிநிலத்தில் நான்சென்றபோது என்மனத்தில் சிறிது ஆயாசமுண்டாயிற்று. ஒருபால் குத்துச்செடிகளும், மற்றொருபால் மலைக்குன்றுகளும் நிறைந்திருக்கும் வழியில் நாங்கள்சென்றோம். அம்மலையில் நான் ஏறிச்சென்றபோது அங்கே சுமார் முந்நூறு குடிசைகள் தோன்றின. ஐரோப்பிய மாதிரியாக அக்குடிசைகளெல்லாம் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வொழுங்கான தெருக்களைப் பார்க்குந்தோறும் எனக்கு மிக்க ஆனந்தம் விளைந்தது; ஆச்சரியமும் அதிகரித்தது. பிறகு நான் அக்குடிசைகளை நேரேசென்று பார்க்க நேரிட்டபோது என் ஆச்சரியத்துக்குக் காரணம் நன்கு புலப்பட்டது. ஒவ்வொரு குடித்தனக்காரருக்கும் தம் குடிசையைச் சுற்றி ஒரு தோட்டமும் முற்றவெளியும் இருந்தன. ஒவ்வொருவருக்கும் கால் ஏக்கராமுதல் ஒரு ஏக்கராவரையில் நிலம் உண்டு. நான் நின்றுகொண்டிருந்த இடத்திலிருந்து பார்த்தபோது அக்கிராமத்துக்கு அப்பாலும் அடர்த்தியான காடு காணப்பட்டது. அந்தமலையின் வலப்பக்கம் காடும் மலையும் அங்கே கலந்திருந்தன. எங்கே நின்றுபார்த்தாலும் தெரியக்கூடிய [illegible]கத்தில் அக்கிராமத்தில் சுமார் இருநூறடி உயரத்திலிருந்து விழும் ஒரு நீர் வீழ்ச்சியுண்டு. உச்சியிலிருந்து அந்நீர் விழும்போது அதனின்று உண்டாகும் திவலையில் வானவில்லுக்குரிய வர்ணங்களெல்லாம் தோன்றின. அவ்வளவு அழகு நிறைந்த ஒரு சிறியஇடத்தைக்காண்பது அரிது. அந்தப்பெண், அவளுடையகப்பல், அந்தக்காடு, துறைமுகம் முதலியவற்றிற்கே அந்த இடமும் உல்லாசமாக இருந்தது. அதைத்தான் பண்டி

தை மெஸ்மரிஸாவின் கிருகமென்று நான் யூகித்துக்கொண்டேன். கொழும்பிலிருந்து ஜப்பான்வரையில் அவளுடைய அபகீர்த்தியையும், பயங்கரமான கொடிய செய்கைகளையும்பற்றி ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் அந்தப்பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவுக்குரிய இடம் அங்கேதான் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அந்தக்கிராமத்தை எங்களுடைய இடப்பக்கத்தில் வைத்து ஒரு இலகுவானபாட்டை வழியாய் அந்தமலையில் சிறிது தூரம் ஏறினேம். பிறகு நாங்கள் இடப்புறம் திரும்பி அம்மலையைத்தாண்டி ஒருமேட்டு நிலத்தில் ஏறினேம். அங்குவந்தவுடன் அந்தக் கிராமத்துக்கும் நீர் வீழ்ச்சிக்கும் இடையில் எங்களுக்கெதிரே பிரம்பினுல் செய்யப்பட்ட வேலியொன்று காணப்பட்டது. அதில் உள்ளே நுழைதற்குரிய வாயிலொன்று இருந்தது. அதன்வழியே உள்ளே நுழைந்து எங்களுக்குப் பின்புறத்தில் அந்தவழியைப் பத்திரமாக மூடிவிட்டு ஒருசிறு நடப்புவழியேசென்றேம். அதன் இருமருங்கிலும் கூந்தற் பனைமரங்களும், ரப்பர் மரங்களும் நடப்பட்டிருந்தன. அந்தப்பாதைவழியே சென்றால் மரமடர்ந்த மாளிகையொன்று காணப்படும். பிறகு விசாலமான ஒரு கருங்கற்படி வழியே ஏறிக் கடைசியில் பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவின் மாளிகைக்கருகில் நின்றேம்.

அம்மாளிகையை நான் கண்டவுடன் என்மனத்தில் உண்டான எண்ணம் இன்னதென்று, உங்களுக்கு என்னால் விஸ்தரித்துச் சொல்லமுடியாதென்று நினைக்கிறேன். ஹாங்கோங் நகரத்திலிருந்து இவ்வளவு தூரம் வந்ததற்குப்பயனை அப்பொழுதே அடைந்துவிட்டேன். [illegible] தங்கியிருந்த இந்த மாளிகையைப்பற்றி உங்களுக்கு நான் எவ்வாறு வருணிக்கப்போகிறேன். சுருக்கச்சொல்லுமிடத்து அது ஒரு இந்தியாதேசத்து அரண்மனைபோற் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதில் ஒரேமேல்வீடுதான் அமைக்கப்பட்டிருந்தது; சுவர்களெல்லாம் மிக்க பருமனாகக் காணப்பட்டன; சூரிய உஷ்ணத்தைத் தாங்கும்பொருட்டு அவ்வளவு பலமாகக் கட்டப்பட்டிருந்ததென்று யூகித்துக்கொண்டேன்; அக்கட்டடத்திலுள்ள அறைகள் உயரமாகவும் கெம்பீரமாகவும் தோன்றின; அறைகளில் வைக்கப்பட்டிருந்த சன்னல்களெல்லாம் பிரான்சுதேசத்துச் சன்னல்கள்போல் தோன்றின. அவற்றின்வழியே எட்டிப்பார்த்தால் மாளிகையைச் சுற்றிலும் அலங்கரிக்கப்பட்

டிருக்கும் தாழ்வாரங்கள் கண்ணுக்குத் தோன்றும். அந்தத் தாழ்வாரங்களும் கூடமும் பலவகை நிறமுள்ள பட்டுக் கொடிகளால் நிறைக்கப்பட்டிருந்தன. களங்கமில்லாமல் எரிக்கும் சூரியவெப்பத்தில் இக்கொடிகள் மிக்க ஆனந்தத்தை விளைத்தன. அந்தத் தாழ்வாரத்திலிருந்து இடப்பக்கத்தில், அதாவது மேற்புறத்தில் சிற்பவேலை செய்யப்பட்ட சலாகைகளால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் விசாலமான படிக்கட்டு ஒன்று இருக்கிறது. அதன்வழியே சென்றால் ஒரு தோட்டத்துக்குட்போய்ச் சேரலாம். வலப்பக்கத்தில் சுமார் முந்நூறடித் தூரத்தில் நான் தூரத்திலிருந்து பார்த்த நீர்வீழ்ச்சி அநேக மைல் தூரம்கேட்கும் ஓசையோடு இருநூறடி ஆழமுள்ள ஒரு கருங்குட்டையில் வீழ்ந்துகொண்டிருந்தது.

முதல்படியில் என்னைவிட்டு என்னோடு வந்தவன், வந்தவழியே துறைமுகத்துக்குத் திரும்பிச்சென்றான். நான் தனியனாக நின்றுகொண்டிருந்தேன். துணையாகவந்தவன் மறைந்துவிட்டான். என் உடம்புமுழுதும் அச்சத்தால் குளிர்ந்துவிட்டது. ஆயினும் சிலநிமிஷம்வரையில் அங்கே நின்றுமனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு அந்த வீட்டை நோக்கிப் படிக்கட்டுவழியே ஏறினேன். அதன் உச்சியில் ஏறி எவ்வாறு நான் வந்திருப்பதை உள்ளேயிருப்பவருக்கு அறிவிப்பதென்று யோசித்துக்கொண்டு நின்றேன். அப்பொழுது தாழ்வாரத்தில் யாரோ ஒருவர் வருவதுபோல் ஆடையின் ஓசைகேட்டது. அடுத்த நிமிஷத்தில் இவள் மெல்லக் காணப்பட்டாள். வழக்கம்போல் அவள் பாதாதிகேசம் வரையில் வெண்ணிறமான ஆடை அணிந்திருந்தாள். அம்மாளிகையில் ஒரு மூலையைத்தாண்டி அவள் வரும்போது அவளுடைய பயங்கரமான புல்டாக்கும் அவளோடுவந்தது. நான் அப்பொழுது அவளைப்பார்த்தேன். அதன்பின் அநேகவருஷங்கள் சென்றிருந்தாலும் அவளுடைய தோற்றம் நேற்றுத்தான் என் கண்ணிற்பட்டதுபோல இன்னும் என் ஞாபகத்திலிருக்கிறது. என்னைப் பார்த்தவுடன் அவள் தன் நாய்க்கு ஏதோ ஒன்று சொன்னாள். அதைக்கேட்டவுடன் அந்நாய் மிக்கபணிவோடு முன்னங்கால்களிரண்டையும் நீட்டிக்கொண்டு தரையில் படுத்தது. அவள், என்னோடு பேச ஆரம்பித்தபோது அவளுடைய முகத்தில் ஒருவகைமந்தகாசம் உண்டாயிற்று. வேறொருபெண்ணும் அவ்வாறு சிரித்ததை நான் கண்டதில்லை.

"டாக்டர் தாம்ஸன்! உமக்கு வந்தனம்; என்கடிதம் கிடைக்கப்பெற்றீரோ? உம்மைக்காண்பதில் எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷமுண்டு; சுகமாக என் வீட்டுக்குள் வருவீராக."

நான், என்னைச்சுற்றி நான்குபுறத்தும் பார்த்துக்கொண்டு, "இதை நான் தேவலோகத்திலுள்ள சிங்காரவனமென்றே சொல்லுவேன்; இதில் ஒரு நிமிஷமேனும் ஒருவன் நுழைந்தால் அவன் உலகத்திற்பிறந்த பாக்கியத்தை அன்றைக்கே அநுபவித்தவனாவான். இதில் வசிப்பதற்கு யார்தாம் உடன்படார்?" என்று மகிழ்ச்சியோடு மறுமொழிசொன்னேன்.

அவள், என்னைச் சிலநிமிஷம்வரையில் உற்று நோக்கிப்பிறகு சிறிது வருத்தமுற்றவள்போல பேசத்தொடங்கினள்.

"நல்லது; ஐயா! நீர்சொன்ன இந்த உபசாரம் இவையெல்லாவுஞ்சாகச்சொன்னீரோ, பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவுக்காகச் சொன்னீரோ; பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் குணத்தைப்பற்றி உலகத்தவர் சொல்லிக்கொள்வதற்கும் நீர் இப்போது சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் உண்டன்றோ?"

பிறகு, நான் மறுமொழிகூறுமுன் அவள் வேறுவிஷயத்தைப் பற்றிப்பேசத்தொடங்கினள்.

"இப்பொழுது ஆகாரம் ஆயத்தமாக இருக்கிறது; முதலில் அதை முடித்துக்கொள்வோம்; நீர் என்னோடு கைலாகு கொடுத்துக்கொண்டு வாரும்."

இருவரும் கைகோத்துக்கொண்டு படர்கொடி நிறைந்திருக்கும் அந்தத்தாழ்வாரத்தைவிட்டு எதிரிலுள்ள ஓர் அறைக்குள் நுழைந்தோம்.

சென்ற அத்தியாயத்தில் ஏகாந்த நக்ஷத்திரத்திலுள்ள இவளுடைய அறையைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன்; அப்பொழுது என்னால் அதை வருணிக்கமுடியாமல் வார்த்தைகளைப் பிச்சைவாங்கிக்கொண்டு ஏதோ சிறிது பிதற்றினேன். அந்த அறை எல்லா விஷயத்திலும் குறைவில்லாமல் அலங்காரமாக அமைக்கப்பட்டிருந்ததென்று சொன்னேன். நான் இப்பொழுது நுழைந்திருக்கும் அறையைப்பார்த்தால் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அதைக்காட்டிலும் இது மேன்மைபெற்றதாகத்தோன்றிற்று. அப்படிப்பட்ட அறையை நான் இதுவரையிற்கண்டதுமில்லை; இனிக்காணப்போவதுமில்லை. தளமுதல் கூரைவரையில் எல்லாம் அழகிய சாமான்களால் நிறைக்கப்பட்டிருந்தன. உலகத்தில் மிக்க விலை உயர்ந்தனவும் வியக்கத்தக்கனவுமான வஸ்துக்களெல்லாம் மலிந்திருந்தன. இந்தியா, சீனா, பாரசீகம், ஜப்பான் முதலிய தேசங்களில் திருத்திக்கப்படும் விலை உயர்ந்த படத்திரைகளால் சுவர்களெல்லாம் மறைக்கப்பட்டிருந்தன. மண், பீங்கான், வெள்ளி, தங்கங்களால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் சுவர்களில் அங்கங்கே தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. அவற்றைக்கண்டவொருவனாவது அவற்றில் சிலவற்றை வேண்டுமென்று விரும்பாதிரான். உலகத்திலுள்ள எல்லாத்தேசங்களிலும் காணப்படும் ஆயுதங்களெல்லாம் வரிசை வரிசையாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வாயுதங்களின் பிடிகளில் சில சாதாரணமா[illegible]செய்யப்பட்டிருந்தன; மற்றும் சில இந்தியா, சிங்களம், சோனகம், பர்மா, சீயம், ஜப்பான், சீனா, சாவகம் முதலிய நாடுகளிற்காணப்படும் சித்திரவேலைகளால் செய்யப்பட்டிருந்தன; அங்கொரு ஸ்படிகப்பெட்டியில் ஒன்பதுவகைக்கற்களும் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன; மதிப்பிலடங்காத பத்துப்பனிரண்டு உயர்ந்தகற்கள் அதில் இருந்தன. அவற்றில் ஒன்று நம்முடைய கோதாவிரி நதியில் அகப்பட்ட கோஹினூர் என்னும் இரத்தினம்போல் காணப்பட்டது. ஒரு புறத்தில் நூறு நூற்றைம்பது மெஸ்மரிஸ புத்தகங்களடங்கிய புத்தகசாலையொன்றிருந்தது. ஒருபெரிய பியானோ என்னும் வாத்தியமும், மற்றும் ஐந்து சிறு வாத்தியங்களும் அவ்வறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வறையின் மத்தியில் போடப்பட்டிருந்த மேஜையின்மேல் சாப்பாடு பரப்பப்பட்டிருந்தது. அம்மேஜைமேல் அலங்காரமாகச் சித்திரிக்கப்பட்ட முகமல் வஸ்திரமொன்று விரிக்கப்பட்டு அதன்மேல் நான் அதுவரையில் பார்த்திராத அத்தனைய வெள்ளி, தங்கப்பாத்திரங்கள் நிரப்பப்பட்டிருந்தன. எல்லாத்தேசங்களிலும் அருமையாகக் கிடைக்கத்தக்க பழங்களெல்லாம் தொகுதி தொகுதியாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. வாழை, பலா, மா, துரியான், மங்குஸ்தான், கடுகிலந்தை முதலிய பழவர்க்கங்கள் இரண்டு தட்டைப்பீங்கான்களில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. நடுவில் ஒருபெரிய விசித்திரமான பீங்கானில் சோராயமும் ஊற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

நாங்கள் இருவரும் அம்மேஜையின் இருபுறத்திலும் உட்கார்ந்தோம்; அப்பொழுது அம்மாது ஒருவெள்ளிமணியை அடித்

தாள். உடனே சாப்பாடுபரிமாறுபவன் ஓடிவந்தான். கப்பலில் பரிமாறினவன் இவன்தான். நான் இங்கு வந்திருப்பதை அவன்கண்டு அதிசயங்கொண்டபோதிலும் அதை அவன் வெளியிற்காட்டவில்லை. என்னை அவன் கப்பலில் பார்த்திராதவன்போலவே நடந்துகொண்டான்.

இப்பொழுது சிறிது அந்தச்சாப்பாட்டைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன்: நான் லண்டன், பாரிஸ், ரோம், வியன்னா முதலிய நகரங்களின் ஹோட்டல்களில் தங்கியிருக்கிறேன். ஆனால், அன்று காலை பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் மாளிகையில் செய்த ஆகாரம்போலஎங்கும் பார்த்ததில்லை. ஆரம்பமுதல் முடிவுவரை ஒன்றும் குறைவில்லாமலிருந்தது. மீன் அப்பொழுதுதான் பிடிக்கப்பட்டதுபோலிருந்தது; அது பாரஸீகமுறைப்படி சமைக்கப்பட்டிருந்தது. [illegible]தேச முறைப்படி சாராயம் பரிமாறப்பட்டது; பழங்களெல்லாம் அரைமணிக்கு முன்தான் பறிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்; நான் அப்பொழுது ஆச்சரியமடைந்ததை இஸபெல்லா கண்டுகொண்டாள். அந்தக்கடல் நடுவில் அமைந்திருக்கும் ஓர் ஏகாந்தமான இந்தத்தீவில் இப்படிப்பட்ட ஆகாரம் செய்தேனென்றால் யாருக்குத்தான் வியப்புண்டாகாது.

"இங்கே காணப்படும் நாகரிகத்தைக்கண்டு நீர் ஆச்சரியமடைந்திருக்கிறீர் போலும்"

"ஆம் ஆம்; இக்கடல் நடுவில் இப்படிப்பட்ட விஷயத்தை நான்கண்டபோது எனக்கு வியப்புண்டாயிற்று. உம்முடைய சமையற்காரன் ஒரு சாமர்த்தியனாயிருக்கவேண்டும்."

"ஆம்; அவன் ஒரு சாமர்த்தியசாலியே; அவன் ஒரு காலத்தில் விக்டர் எமானுவல் என்னும் கப்பலில் சமையல்வேலை செய்துகொண்டிருந்த ஒரு பிரான்சுதேசத்தான்; இவன் என்வசம் அகப்பட்டதைக் கேட்டால் அது வின்னியாசமாக இருக்கும்"

"அவன் உம்மோடு தங்கியிருப்பானென்று உமக்கு எப்படி நம்பிக்கையுண்டு? உம்முடைய வேலைக்காரர்கள் உம்மைவிட்டு ஒருநாளும் தம்முடைய சொந்தத்தேசத்துக்குப் போய்விடுவார்களென்று சந்தேகம் உண்டாவதில்லையா?"

"என்வேலைக்காரர்கள்ஒருபொழுதும் என்னைவிட்டு நீங்கார்; எந்தக்காரணத்தாலும் அவர்கள் என்னைவிட்டுப் பிரியத்துணியார்;

அவ்விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் அச்சமில்லை" என்று அவள் மிக்க நம்பிக்கையுள்ளவள்போல மொழிந்தாள்.

அவள் இவ்வாறு பேசியதைக்கண்டநான் அதிசயமடைந்து, "இவர்கள்மேல் நீர் எப்படி நம்பிக்கைவைக்கமுடியும்" என்று வினவினேன்.

"களங்கமற்ற நம்பிக்கை அவர்கள்மேல் எனக்குண்டு. வேலைக்காரர்களை மிக்க கவனத்தோடு பொறுக்கியெடுப்பேன். அதோ படுத்திருக்கும் என்னுடைய நாயைப்போல ஒவ்வொருவரும் என் உத்தரவை நிறைவேற்றுவார்கள். தங்களுக்கு எவ்வளவு அபாயம் நேரிடுவதாயினும் என் உத்தரவை மறுக்கார்; வேண்டுமாயின் இப்போது ஓர் உதாரணங் காட்டுகிறேன்."

"அப்படி நீர் செய்து காட்டின் எனக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும்"

"அப்படியாயின் நான் செய்வதைக் கவனித்துக்கொண்டிரும்; எனக்கு இரண்டாவதாக இந்தச் சமையற்காரனைத் தான் என்னுடைய நாய் தனக்குத் தலைவனாக மதித்திருக்கிறது; என்னிடத்திலுள்ள அபிமானம் அவனிடத்திலுமுண்டு; நல்லது; அவனை நான் இப்பொழுது வரவழைக்கிறேன்."

அவள் மணியடித்தவுடன் தன் நாயை அழைத்து அதற்குரிய பாஷையில் ஏதோகட்டளையிட்டாள். உடனே அது அவ்வறையின் வாயிற் படியருகில் படுத்துக்கொண்டு காவலாயிருப்பதுபோல காணப்பட்டது. நாய் அங்கேசென்றவுடன் அறையின் கதவும் திறக்கப்பட்டது. அந்தச் சமையற்காரன் அருகில்வந்தான்.

உடனே அந்த நாய் அவனைப்பார்த்துவிட்டு எழுந்திருந்து வாயைத்திறந்துகொண்டு பாய்வதுபோல பயங்கரமாக நின்றது. முதலில் அங்கேவந்தவன் இன்னது செய்வதென்று புலப்படாமல் நின்றுவிட்டான். பிறகு அவன் அந்த நாய்க்குச் சமாதானம் செய்யும்பொருட்டு எத்தனித்தான். சமாதானம்செய்து உள்ளே நுழைய ஆரம்பித்ததைக்கண்டு அந் நாய் அவனை நுழைய விடச் சம்மதிக்கவில்லை; தன்வாயை அதிகமாகத்திறந்துகொண்டு உள்ளே அவன் நுழைந்தால் அவனை நன்றாகக் கடித்துவிடுவதுபோல் ஆயத்தமாய்நின்றது; அப்பொழுது அந்நாயின் தலைவி மேஜை

மேலிருந்த ஒரு கரண்டியைக் கையில்வைத்துக்கொண்டு விளையாடிக்கொண்டிருந்தாள். தன்னுடைய வழக்கம்போல் அவள் அறைக் கண்ணால் வாயிற்படியில் நடக்கும் வேடிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். பிறகு, எனக்கும் விளங்கும்படி இங்கிலீஷில் அவனோடுபேசினாள்.

"நீ அறைக்குள் பிரவேசிக்க எத்தனித்தால் உன்னைக் குரல்வளையில் கவ்விப்பிடிக்கும்படி அதற்கு உத்தரவளித்திருக்கிறேன். நான் சொன்ன உத்தரவை அது கடக்காதென்று உனக்குத் தெரியும்; நல்லது நீ உள்ளேவா"

அது அபாயமான கிலையென்று தெரிந்திருந்தும் பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவி[illegible]ளையை மீறக்கூடாதென்று அவன் இரண்டாம்[illegible]முன் அவள் சொன்னவாறு நுழைந்தான். அவன் உள்ளே ஓரடிவைத்தவுடன் நாய் ஆகாயத்தில் பாய்ந்தது. தக்கசமயத்தில் அவள் அந்த நாயை அழைத்திராவிடில் அது அவனுடைய குரல்வளையைப் பிடித்திருக்கும். அவள் கூப்பிட்டவுடன் பாதிப்பாய்ச்சலிலிருந்து கீழேகுதித்து அவளருகில் ஓடிவந்து நின்றது. பிறகு அவனுக்குச் சில உபசாரவார்த்தை சொல்லித்தேற்றிப் பிறகு என்னைப்பார்த்துச் சொன்னாள்:

"இப்பொழுது நீர் சந்தேகம் தெளிந்தீரோ; டாக்டர்தாம்ஸன்! வேறோர் உதாரணம் வேண்டுமோ; இஃதொன்றே போதுமென்று நினைக்கிறேன்; இவன் எவ்வாறு தன் உயிரைக்கருதாமல் உள்ளே நுழைந்தானோ அவ்வாறே எல்லாவேலையாட்களும் எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பார்கள்"

"அது ஆச்சரியமாகத்தானிருக்கிறது"

"அல்ல, இதில் ஆச்சரியத்துக்கு ஒன்றும் இடமில்லை!"

"ஆனால், கீழ்ப்படிவது எனக்குச்செவ்வனே விளங்கவில்லை"

"ஆனால், உமக்குவிளங்காவிடில் அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசவேண்டாம்; வேறொருநாள் அதைஉமக்கு நன்றாகவிளக்க வைப்பேன்"

சில நிமிஷம்வரையில் அவள்ஆழ்ந்த யோசனையிலிருப்பவள் போலதோன்றினாள். மேஜையிலிருந்த ஒருபுஷ்பத்தைக் கையிலெடுத்துச் சிறிதுநேரம் உற்றுநோக்கிக் கொண்டிருந்து பிறகு தன் இயல்புக்கேற்ற ஒருகெம்பீரமான தொனியோடு என்னிடம் பே

சினாள். நல்லது; நாம்இப்பொழுது காலைஆகாரம் முடித்துக்கொண்டோம்; இனி வியாதியஸ்தர்களிருக்கும் இடம் நோக்கிச்செல்லவேண்டும்; பத்துநிமிஷநேரம் நீர்பொறுத்திருக்கக்கூடுமாயின் அதற்குள் நான்சிலகியாயவிஷயங்கள் முடித்துக் கொள்வேன்.

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு என்னை அவள்வெளியில் தாழ்வாரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றாள். அங்கே இருவரும் நீண்ட பிரம்பு நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்தோம்; அங்கே அத்தேசத்து நெடியவனொருவன் காத்துக்கொண்டிருந்தான்; அவள் சில[illegible]தை சொன்னவுடன் அவன் அப்பாற்சென்றான்.

"இப்பொழுது நான்ஒரு சிவில்கேஸ் முடிக்கப்போகிறேன்; அதைப் பார்த்துக் கொண்டிரும்; என் இராஜ்ஜியத்தில் சட்டத்துக்கு மீறி நடப்பவர்களைச் சிட்சிக்கும் விதத்தையும் கண்ணாரப்பாரும்."

அவள் பேசிமுடித்தவுடன் தாழ்வாரத்தில் இரண்டுமூன்று மனிதர்களின் காலடிச்சப்தம் கேட்டது; இரண்டுசுதேசிகள் வந்தனர். அவர்களுக்குப்பின் வேறொரு சுதேசிவந்தான். அவன் முகத்தோற்றத்தைக் கண்டதுமுதல் எனக்கு அவன்பால் விருப்பம் விளைந்தது. இவர்களுக்குப்பின் ஒருவயதுசென்ற சுதேசி வாதியாகவந்தான். பிரதிவாதியின்முகம் எவ்வளவு [illegible]காயிருந்ததோ அவ்வளவு விகாரமாக இந்தக்கிழவன் முகம் இ[illegible]ந்தது. இவன் முகமுழுவதும் கரைமயிரும் நரையுமாகக் கா[illegible]பட்டது. [illegible]தங்கள் நியாயாதிபதிக்கெதிரில் [illegible]ர்களனைவரும் [illegible]டனிட்டுக் கிடந்தார்கள். பிறகு அவள் உத்தரவானபோது எழுந்[illegible]ந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களுடைய வியாஜ்ஜியத்தை எனக்கு இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்தாள்: இந்தக்கிழவனுக்கு ஒரு இளம்பிராயமுள்ள மனைவியிருக்கிறாள். அந்தப் பிரதிவாதி [illegible]னுக்கு அத்தைமகன். வாதிசொல்வதைக் கேட்டால் தன் வயதுக்குரிய அபிமானத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக அவளோடேசிப்பதாகச் சொல்லுகிறான். ஆயினும், வயதுமிகுதியால் கிழவனுக்கு அவள்மேல் சந்தேகம் பிறந்திருக்கிறது. பிரதிவாதி வாதியின்மனைவிக்கு அதை மகனதலால் அவன்மேல் நம்பிக்கைக்குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகப் பிரதிவாதிமேல் நியாயம்கொண்டு வாதி பொய் வியாஜ்ஜியம் கொண்டுவந்திருக்கிறான். வாதிதன்னுடைய

தோட்டக்கருவிகளைப் பிரதிவாதி திருடிவிட்டதாக வியாஜ்ஜியம் கொண்டுவந்திருக்கிறான். களவுபோன வாதியின் சாமான்கள் பிரதிவாதியின் வீட்டில் இருந்ததாக இவ்விரண்டு சாக்ஷிகளும் சத்தியமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எனது மாளிகையில் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கும் ஒரு அழகிய பெண்ணைப்பிரதிவாதி விவாகஞ்செய்திருக்கிறானென்று எனக்கு முன்னமே தெரியும். ஆதலின், பிரதிவாதி, கிழவன் மனைவியை நேசிக்கக்காரணமில்லை. கிழவன் அசூயையால் இவ்வாறு வியவகாரம்செய்திருக்கிறான். ஆதலின், இதற்குத்தக்க தீர்மானம்செய்கிறேன் என்றுசொல்லி அக்கிழவன் மனைவியை அவனைவிட்டு நீக்கி அவ்விடத்தில் அப்பொழுதே பிரதிவாதிக்கு விவாகஞ் செய்துவைத்தாள். கிராமத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு சொந்தவீடும்கொடுத்தாள். ஆனால், வாதி, பிரதிவாதிக்குமான நஷ்டம் தீர்க்கும்பொருட்டுத் தான் கொண்டுவந்த பொய் வியாஜ்ஜியத்துக்காக அன்றைத்தினமே அந்தத் தம்பதிகளுக்குக் குடித்தனத்துக்குவேண்டிய சாமக்கிரியைகளெல்லாம் கொடுக்கும்படி உத்தரவளிக்கப்பட்டான். ஒரு குற்றமற்ற ஏழைமேல் பொய்வியாஜ்ஜியம் கொண்டுவந்ததற்குச் சாக்ஷியாக வந்தமனிதர்களுடைய தண்டனை கடுமையாயிருந்தது. பொய்ச் சாக்ஷிக்கிரகத் தங்களுடைய கௌரவத்தைக் கைவிட்டுத்துணிவோடு நியாயசாலைக்குவந்த அவர்கள், மாளிகைக்குப் பின்புறத்தில் அழைத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டார்கள்; ஒவ்வொருவரும் பத்துப்பிரம்படி பெற்றுக்கொண்டார். இனி அவ்வாறு பொய் சொல்லக்கூடாதென்று அவர்கள் தெரிந்துகொண்டார்கள்.

இந்த வியாஜ்ஜியம் முடிவுபெற்றது. இஸபெல்லாபக்கத்திலிருந்த ஒருவனுக்கு ஏதோகட்டளையிட்டாள். உடனே அவன் அப்பால் ஓடினான். அப்பொழுது அவள் நாற்காலியிற் சாய்ந்து கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய முகத்தில் அனற்பொறிகிளம்பிக்கொண்டிருந்தது.

"நீர்இப்பொழுது என்னுடைய சிவில்கோர்ட்டைப்பார்த்தீர்; இப்பொழுது செஷன்கோர்ட்டைப்பாரும்"

மறுபடியும் காலடிச்சப்தம் கேட்டது. சில காவற்காரர்கள் ஒரு கைதியைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். அக்கைதியைக் கண்டவுடன் நான் ஆச்சரியமடைந்தேன்; அவன் யாரெனின்,

எனக்கு முன்னமே தெரிந்திருக்கும் அந்தச் சீனக் கடற்கொள்ளைக்காரனாகிய குவாங்பங். ஆனால்; அவனுக்கு என்னைத் தெரிந்திருந்தபோதிலும் முன் எப்பொழுதேனும் என்னைக் கண்டவனாக அவன் முகம் தெரிவிக்கவில்லை; காவற்காரர்களுக்கிடையில் நின்றுகொண்டு பண்டிதை பேசுவதை எதிர்நோக்கியிருந்தான். உடனே அவள் சீனப்பாஷையில் சில கேள்விகள் கேட்டாள். அவன், ஒருமுறைதான் உத்தரம்சொன்னான். ஆனால், அவன் மிக அஞ்சினவன்போல் பாசாங்குசெய்து நின்றான். அப்பொழுது அவளுடைய முகத்தை நோக்கினேன். அத்தோற்றத்தை என்னென்று சொல்லுவேன்! கோர்ட்டில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஜட்ஜினுக்கும் அவ்வளவுகோபம் உண்டாகாது. அவளுடைய முகத்திலிருந்த எல்லா நயமும் அடியோடு நீங்கிவிட்டது. நான் [illegible] பேசவேண்டுமாயின் எனக்கும் அச்சமுண்டாகும்படி அவளுடைய முகம் அவ்வளவு பயங்கரமாகத்தோன்றிற்று. [illegible] இவ்வளவு கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு அனலெரியும் முகத்தோடு இருக்கும் வேறொருவரையும் நாம் கண்டதில்லை. மறுபடியும் அவள், அவனைநோக்கிப் பேசினாள். அவன் ஒன்றும் மறுமொழிகூறாமல் அஞ்சலிசெய்து நின்றான். அவள் உடனே தன் வேலையாட்களுக்கு உத்தரவளித்தாள். அவர்களில் தலைவன் அவனுடைய கேள்விக்கு மறுமொழிகூற ஆரம்பித்தபோது அஞ்சலிசெய்து நின்ற அவ்வயோக்கியன், தன் கூப்பியகரத்திற்குள்ளிருந்து ஒரு கட்டாரியைத் தன்வலக்கையிற்பிடித்து அங்கிருந்தவர்களுக்கிடையில் குதித்துக்கொண்டு முன்னுவந்தான். அவனுடைய செய்கை இன்னதென்று என்னால் சொல்லமுடியாது; அவனுடைய உள்ளங்கையில் மலாய்தேசத்துக் கட்டாரி மறைந்திருந்தது. அதன் அலகு பளபளப்பாகவும் கூர்மையாகவும் காணப்பட்டது. அவன் அதைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு [illegible] பின்வாங்கி மின்னல்தோன்றுவதுபோல் வேகமாகச் சுழற்றி எறிந்தான். அது பறந்துகொண்டு எங்களை நோக்கிவந்தது. நான் என்னுடைய இடக்கையால் அக்கட்டாரியைத் தடுத்திராவிடில் ஒரு விநாடியில் இஸபெல்லாவின் மார்பில்பாய்ந்திருக்கும். என்னுடைய கையில்பட்டு அது ஒன்றும் ஊறுசெய்யாமல் அப்பால் சென்றது. இச்செயல் எனக்கு மிக்க அச்சத்தை உண்டுபண்ணினும் பண்டிதைமெஸ்மரிஸா சிறிதும் மனந்தளராமல் உட்கார்ந்திருந்தாள். நான் செய்த உதவிக்கு எனக்கு நன்றிகூறிவிட்டுத்

தன்னுடைய வியாஜ்ஜியத்தை ஆரம்பித்தாள். குவாங்பங், உடனே கொண்டுபோகப்பட்டான்.

"தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னார்
அழுதகண் ணீரு மனைத்து"

என்னுங்குறளுக்கு ஏற்ற உதாரணம் இப்பொழுதுதான் கண்டுகொண்டேன்.

கைதியைக்கொண்டுபோனபின் சிலநிமிஷம் வரையில் நாங்கள் இருவரும் மௌனமாயிருந்தோம். பிறகு அவளுடைய முகம் சோர்ந்த மடைந்ததைக்கண்டு அக்கைதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் என்னவென்று விசாரித்தேன்.

"அவனுக்கு மரணதண்டனை விதித்திருக்கிறேன். அளவற்ற சமயங்களில் அவனைநான்மன்னித்திருக்கிறேன். அவனுக்குத் துன்பம் நேரிட்டபோது அவனை விடுவித்திருக்கிறேன். ஒருமுறை அவன் கொலைக்களத்துக்குக்கொண்டு போகப்பட்டபோது அவன் உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்கிறேன். கொஞ்சமும் யோசனையில்லாமல் என்னுடைய வேலைக்காரர்களில் தைரியசாலியான ஒருவனை அவன்கொல்லநேரிட்டதால் அவன் எனக்குக்கீழ்ப்படிந்திருக்கும் குடிகளை இனித்துன்பஞ் செய்யாமலிருக்கும் பொருட்டு அவனுக்கு இவ்வகைத் தெண்டனை விதித்தேன்"

அவள் மறுபடியும் சில நிமிஷம் வரையில் சும்மாஇருந்து கீழ்கிடந்த கட்டாரியைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு என்னைநோக்கிச் சொல்லலுற்றாள்:—

"டாக்டர் தாம்ஸன்! உம்மால் நான் உயிர்பிழைத்தேன். இந்நன்றியை நான் எப்பொழுதும் மறவேன்; நான் சிறிது தப்பினேன்; அவன் கையில் கட்டாரி வைத்திருந்ததைக் கவனிக்காமலிருந்ததற்காக நான் காவற்காரர்களைச் சிட்சிக்கப்போகிறேன்"

நான் மறுமொழி கூறுவதற்கு முன் அங்கே சிலமனிதர்கள் வந்துவிட்டார்கள். இவள்பால் நியாயம்பெறும்பொருட்டு வந்த கக்ஷிக்காரர்களெனத் தெரிந்துகொண்டேன். அவ்வளவு சந்தோஷத்தோடு கலகம் செய்யாமல் சட்டத்துக்கு அடங்கி நடக்கும் தேசத்தார்களை நான் எங்கும் பார்த்ததில்லை. வந்தகக்ஷிக்காரர்களெல்லாரும் பாதிபதி கொடுத்த தீர்ப்பை மகிழ்ச்சியோடு பெ

ற்றுக்கொண்டுபோனார்கள். அவள் அருமையாகப்பேசுவாள்; வசைமொழிசொல்லுவாள்; பரிதாபப்படுவாள்; குடிகளிழுதலில் தட்டிக்கொடுப்பாள்; மற்றொருமுறை கண்டிப்பாள்; அவற்றைக்கண்ட ஒருவன் அவர்கள் அவளுடைய குழந்தைகளென்றே நினைப்பான்; நியாயம் முடிந்தவுடன் வாதி பிரதிவாதி இருவரும் மனங்கலந்து கைகோத்துக்கொண்டு போவார்கள்; அவர்களுக்கிடையிலுள்ள மனவருத்தத்தை மாற்றிவிடுந்தன்மை இவளிடத்திலுண்டு; விசாரம் முடிந்தவுடன் இருவரும் அம்மைவார்த்த இடத்துக்குப் புறப்பட்டோம். படிக்கட்டில் இறங்கிவரும்போது அழுதகண்ணும் சிந்தியமூக்குமாக ஒரு பெண்மணி கையில் ஏதோ ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு நின்றாள். அவள் கையிலுள்ள வஸ்துவைத்திறந்து காட்டச்சொன்னபோது வைசூரியால் தாக்கப்பட்டு மரணத்தருவாயிலிருக்கும் ஒரு சிறு குழந்தையாகக்காணப்பட்டது. அக்குழந்தையை எங்கள்பால் காட்டிக் காலில்விழுந்து கதறினாள். ஆனால், அக்குழந்தையைக் காப்பாற்றுவது என்றால் முடியாமற் [illegible] மரணத்துன்பத்தை இலேசாக்கிவைப்பதாக அவளுக்கு வாக்களித்தேன். பிறகு அவளுடைய மாளிகையை விட்டிறங்கிக் [illegible]ந்தை நோக்கிச்சென்றோம்.

—।—

அத்தியாயம். 5.

கொள்ளைநோய்க்குச் சிகிச்சை.

மாளிகையைவிட்டுப்புறப்பட்டு நான் முன் சொன்ன நீர் வீழ்ச்சியைச்சுற்றிக்கொண்டு மலையடிவாரத்திலுள்ள தெருவில் நுழைந்தோம். நாங்கள் போகும்போது பக்கத்திலுள்ள குன்றுகளும் காடுகளும் மிக்க அழகாகக்காணப்பட்டன. ஆனால், இவ்வழகுகள் பெல்லா என்பக்கத்திலிருக்கும்போது வேறொன்றிலும் எனக்கு மனம் நாடவில்லை.

வழியில் அநேக விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டு சென்றோம். இறுதியில் எங்கள் சம்பாஷணை அவ்வூரிலுள்ள கொள்ளை நோயிலேயே முடிவுபெற்றது.

கடைசியில் அவ்வூர்த்தெருவில் நுழைந்தபோது அங்கே அநேகம் அழகான வீடுகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. சிலவீடுகள் ஆங்கிலேய மாதிரியாகவும், மற்றுஞ்சிலவீடுகள் சுதேசமாதிரியாக

வும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வூர் மகாபரிசுத்தமான இடமாகக் காணப்பட்டபோதிலும் அங்குள்ள குடிகளில் நாலிலொருபங்கு வைசூரிக்கொள்ளை நோயால் இறந்திருப்பது மட்டும் எனக்கு வியப்பையுண்டாக்கிற்று. ஒன்றும்சொல்ல வாயெழாமல் நான் இரண்டொரு நிமிஷம் சும்மாயிருந்தேன். அவளும் ஒன்றும் பேசாமல் தாரை தாரையாகக்கண்ணீருகுத்துகின்றாள்.

“ஐயா டாக்டர் தாம்ஸன்! ஒருநாள் நான் இவ்வூரின் சரித்திரத்தை உமக்குச்சொல்லுகிறேன்; அப்பொழுது இக்குடிகளிடத்தில் எனக்குள்ள அபிமானம் இவ்வளவென்று உமக்குப்புலப்படும்.”

நாங்கள் வருவதை அவ்வூரார்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நாங்கள் நுழைந்த முதல் வீட்டில் ஒரு கிழவன் நின்றுகொண்டிருந்தான். அவன் நிறைப்பாஷையில் பேசினபோதிலும் ஒரு ஆங்கிலேயனென்று நான் தெரிந்துகொண்டேன்.

பண்டிதை அவனுடைய கையைப்பிடித்துக்கொண்டு “ஜோசா! இவர் தாம் டாக்டர்; இவர், ஹொங்கொங்கிலிருந்து வந்திருக்கிறார்; இக்கொள்ளை நோய்க்காக நீ இதுவரையில் எனக்கு உதவிபுரிந்ததுபோல் இவருக்கும் உதவிபுரியவேண்டும்.”

அக்கிழவன், எனக்கு வணக்கஞ் செய்துவிட்டுப் பண்டிதையிடம் இவ்வாறு சொன்னான்:

“நீர் ஊரிலில்லாதபோது எங்களாலியன்றமட்டும் பிரயாசையெடுத்துக்கொண்டோம்; ஆனால், தலைவிதி நமக்கு விரோதமாயிருக்கிறது; இதுவரையில் நூற்றுமுப்பது மனிதர்கள் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் எண்பத்துநான்குபேர் ஆண்மக்கள்; இருபத்துமூன்று பெண்கள்; மற்றவர் சிறுவர்கள். நேற்றைத்தினம் பதினெட்டுப்பேர் இறந்துபட்டார்கள்; டாக்டர் தயவுசெய்தால் இவ்வியாதியை நிறுத்தக்கூடும்.”

நான் என்னாலியன்றதைச் செய்வதாகச்சொன்னேன்; ஆனால், தெய்வத்துக்கு விரோதமாக நடக்க என்னால் முடியாதென்று தெரிவித்தேன்; அப்பொழுதே அவ்விடத்தில் அவனை எனக்குச் சகாயம் செய்பவனாக ஏற்றுக்கொண்டேன்.

“இப்பொழுது நாம் சிகிச்சைசெய்ய ஆரம்பிக்குமுன் எனக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்” என்று பண்டிதையை வினவினேன்.

“உமக்கு எல்லா அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய குடிகளின் நன்மைக்காக நீர்செய்யும் விஷயத்தில் ஒருவரையும் ஆலோசிக்கவேண்டியதில்லை. ஒருவரும் உமக்கு ஆக்ஷேபம் செய்யார்.”

“நல்லது; நான் குடியிருப்பதற்கு எங்கே இடம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது? வியாதி அணுகக்கூடாத தூரத்தில் அதிருக்கவேண்டும்; ஆனால், கிராமத்தார்கள் போக்குவரவு செய்யும்படியான சமீபத்திலுமிருக்கவேண்டும்.”

அவள், சமீபத்திலுள்ள ஒரு கட்டிடத்தை எனக்குச்சுட்டிக்காட்டி “அதோமலைச்சாரலில் கட்டியிருப்பது உமக்காகத்தான்; [illegible] நாம் இப்பொழுது போய்ப்பார்க்கலாம்” என்று எனக்குச் சொல்லிவிட்டு அதை நோக்கிப்புறப்பட்டாள்.

நாங்கள் மூவரும் அங்கே சென்றோம். நான் ஒரு அசுவினிதேவனென்று நினைத்துக்கொண்டு கிராமத்தார்கள் கூட்டங்கூட்டமாகப்பின்பற்றினார்கள்.

அவ்வீடு நான்கு அறைகளோடு வசதியாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது; அது, அதிகவனத்தோடு கட்டப்பட்டதுபோலத்தோன்றிற்று. பண்டிதை அங்கிருந்த ஒருவாலிபனை நோக்கி நான்தான் அதில் வசிக்கக்கூடியவனென்றும் எனக்கு ஒருகுறையும் வாராமல் அவன் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் உத்தரவளித்தாள். நான் அந்தத்தீவில் இருந்தவரையில் அவன் என்பால் பணிவச்சங்களோடு நடந்துவந்தான்.

அக்கட்டிடத்தில் ஒரு தாழ்வாரம் சத்திரசிகிச்சைக்காக ஒழித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்குள்ள அலமாரிகளில் சிகிச்சைக்கு வேண்டிய எல்லாமருந்துகளும் நிறைக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கிருந்த மேஜைமேல் சத்திரத்துக்கு வேண்டிய ஆயுதங்களெல்லாம் பரப்பப்பட்டிருந்தன.

“இவையெல்லாம் ஜோசாவின் ஏற்பாடு” என்று இஸபெல்லா எனக்குச் சொன்னாள்.

பிறகு எல்லோரும் பிணியாளிகளிருக்குமிடஞ் சென்றோம்.

"மூசா! நீர் எப்பொழுது அம்மைப்பால் குத்திக்கொண்டீர்?" என்று கேட்டேன்.

"நான் லிவர்பூலிலிருந்தபோது பனிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் குத்திக்கொண்டேன்."

"உமக்கிஷ்டமிருந்தால் இன்னொருமுறை குத்திக்கொள்ளும்; வைசூரியால் தாக்கப்படாதவர்களெல்லோரும் குத்திக்கொள்ளவேண்டும்."

இவ்வாறுசொல்லி முதலில் அவருக்கு அம்மைப்பால் வைத்துப்பிறகு ஏனையோருக்கும் அவ்வாறுவைத்தேன்.

அவர்களெல்லோரையும் நான் ஒருங்குகூட்டி, வியாதிமிக்க கொடுமையாயிருப்பதால் அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் என்னோடு கலந்து மிக உ[illegible]ம் என்றுவேண்டிக்கொண்டேன்.

பண்டிதையோடு சிறிதுயோசனைசெய்து பிறகு அங்குள்ள பசும்புற்றரைக்கு எல்லோரையும் அழைத்துச்சென்றேன். என் வைத்தியசாலைக்கருகில் அவர்கள் கூடியபொழுது கறுப்பு, வெண்மை, மஞ்சள், தாம்பிரவருணம் முதலிய எல்லாநிற மனிதர்களும் அங்கேகாணப்பட்டார்கள். உலகத்திலுள்ள எல்லாத்தேசங்களிலும் காணப்படும் மனிதவர்க்கமெல்லாம் அங்கேகாணப்பட்டன. இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜெர்மனியா, ஸ்வீடன், இத்தாலியா, போர்த்துக்கல், ஸ்பெயின், உருஷியா, இந்தியா, பாரஸீகம், மலாயா, பர்மா, சீனா, ஆவா, ஜப்பான முதலிய தேசத்தோர்கள் அங்குண்டு.

அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வியாதியில்லாமலிருக்கிறார்களாவென்று பரிசோதித்தபின் தச்சுவேலையில் கைதேர்ந்தவர்களைப் பொறுக்கியெடுத்து அவர்களை ஒரு அதிகாரியின் கீழமைத்து மலையடிவாரத்தில் வைத்தியசாலைக்காகக் குடிசைகள் அமைக்கச் சொன்னேன்.

அவர்கள் துரிதமாகக் குடிசைகட்ட ஆரம்பித்தவுடன் மருத்துவத்துக்கு உதவிபுரியும் மனிதர்களைத்தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்குவேண்டிய தொழிலைக்கற்றுக்கொடுத்தேன்.

இதற்குள் சூரியன் அம்மலைக்குப் பின்புறத்தில் சென்றொளித்தான். நாள்முழுதும் தொழில்செய்து அயர்ந்திருந்ததால் வேலையை நிறுத்தி இருப்பிடம் சென்றோம். தீவர்த்தி வைத்துக்கொண்டு கிராமவாசிகள் குடிசைகட்டினார்கள். முதல் குடிசையில் ஒரு வியாதியஸ்தனைக் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டுத்தான் நான் படுக்கைக்குச்சென்றேன். ஆனால், பண்டிதை சிறிதும் இளைப்பாறாமல் இராப்பகலாக வேலைசெய்தாள். பெண்களுக்குத் தைரியம் சொல்லிக்கொண்டும், ஆண்மக்களை உற்சாகப்படுத்திக்கொண்டும் ஓய்வில்லாமல் அவர்களுக்கு உதவிபுரிந்துவந்தாள். நான் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் இளைப்படைந்தபின்னரும் அவள் உட்காராமல் அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டிருந்தாள். தன் உயிரைப்பற்றிச் சிறிதும் அவள் கருதவில்லை. அவள் போகுமிடந்தோறும் அவளுடைய நாயும் பின்பற்றிச்சென்றது. அவள் பிணியாளிகளுக்குச்சொல்லும் உபசாரத்தால் உண்டாகும் பயன் என்னுடைய சிகிச்சையால் உண்டாகாதென்று நினைத்தேன்.

நான்காவது குடிசை முடிந்தபோது மணி ஒன்றடித்தது; அதற்குமேல் அங்கிருக்கமுடியாமல் பண்டிதையும் நானும் புறப்பட்டோம்.

அங்கிருந்து அவளுடைய மாளிகைக்குச் சென்று திரும்பிப்பார்த்தபோது கீழ்த்திசையிற் சந்திரன் தன்னுடைய மங்கலொளியோடு பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தான். ஊர்முழுதும் நிசப்தமாயிருந்தது; அப்பொழுது சந்திரனுடைய ஒளி எங்களுக்கு ஆனந்தம் விளைத்தது; நாங்கள் காடுகள்வழியே அழகுள்ள வெண்மையான குடிசைகளைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது இ[illegible]பெல்லாம்பேச ஆரம்பித்தாள்.

"டாக்டர் தாம்ஸன்! நீர் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசைக்காக நான் மனதார்ந்த வந்தனமளிக்கிறேன்: உம்மிடம் எனக்குள்ள சந்தோஷமிகுதியால் இன்னது சொல்வதென்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. உம்மால் என் குடிகள் சுகமடைந்தால் நான் என்றென்றைக்கும் உம்மைமறவேன்"

நான் ஒன்றும் பேசாமல் அவளுடைய முகத்தையே உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தேன். பிறகு அவள் இடைவிடாது பேச ஆரம்பித்தாள்:

"இங்குவந்து மூன்றுநாளாகியும் ஒருவரையொருவர் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனால், நீர் என்னைப்பற்றிக் கொடுமையான சரித்திரங்கள் கேள்வியுற்றிருந்தாலும் நான் உம்மிடம் நட்பையே பிரார்த்திக்கிறேன்"

"நீர் என்பால் நட்புவைத்தது தகுதியே; நான் உம்மைப்பற்றி ஹோங்கோங்கில் கேட்டிருந்த கதைகளனைத்தையும் மறந்துவிட்டேன்"

"இல்லை! இல்லை!! அவற்றை நீர் மறக்கக்கூடாது: அவற்றில் அநேகம் உண்மையாக நிகழ்ந்தவையே"

"ஆனால், அவற்றை மறக்கக்கூடாதென்று நீர் சொல்லுகிறீரோ?"

"ஆம்; அக்கதைகளுக்கும் நான் சொல்லும் கதைகளுக்குமுள்ள வெடுவாசியை நீரே தெரிந்துகொள்ளும், ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நான் [illegible] சொல்லும்போது நான் ஏன் அவ்வாறு செய்யும்படி நேரிட்டதென்று நீர் யூகித்துக்கொள்ளவேண்டும்; உமக்கு உண்மை விளங்கவேண்டுமாயின் என்கதையை ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லவேண்டும்; இன்றிரவு நீர் மிகவும் களைத்திருப்பதால் அக்கதையை இப்போது நிறுத்திக்கொள்வோம்".

நான் அச்சமயத்தை விடக்கூடாதென்று ஆவலோடு அக்கதையைச் சொல்லும்படி வேண்டினேன்.

"டாக்டர்! நீர் என்கதையைத் தெரிந்துகொள்வதால் எனக்கு அபாயம் நேருமென்று நான் நினைக்கவில்லை; என்னைப்பற்றி நீர் கேட்டிருக்கும் தப்பு அபிப்பிராயத்தை ஒழிக்கும் பொருட்டே அதைச் சொல்லுகிறேன்; நீர் இதுகாறும் நான் ஒரு அழகிய பெண்ணென்றும், உலகத்தில் இம்மூலையிலிருந்துகொண்டு குற்றமற்ற ஏழைகளை வருத்தித்திரியும் துஷ்டையென்றும் கேட்டிருக்கிறீர்; நான் இக்குடிகளுக்காகப் படும்பாட்டை நீர் அறிந்திருக்கிறீர்; என்குணம் உமக்கு இப்போது நன்கு விளங்கும்; இப்போது நான் என்கதையைச் சொல்லட்டுமா"

அதற்கு நான் உடன்பட்டபோது அவள் பேசாமல் ஒருமரத்தில் சாய்ந்துகொண்டு சந்திரனை உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்து பிறகு சொல்ல ஆரம்பித்தாள்:

"ஜபா தாம்ஸன்! என்தகப்பனார் ஒரு முதற்றர ஆங்கிலேயர்; அவர், இராணியினுடைய கடற்படையில் ஒரு உத்தியோகஸ்தர்; அவர் உயர்ந்த அழகிய தோற்றமுடையவர்; அவருடைய தைரியத்தை எல்லோரும் சிலாகித்துக்கொள்வார்கள்; எல்லோருக்கும் இனிமையாக நடக்கும் தன்மையுள்ளவர்; இளம்பிராயத்திலேயே உலகமுழுதும் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்; அவர், மேலிந்தியதீவிலிருக்கும்போது அவருடைய கப்பலுக்குத் தலைவராக ஆக்கப்பட்டார்; இப்பொழுதுதான் அவருக்கு விவாகம் நடந்தது; அதுமுதல் அவருக்குக் கெட்டகாலங்கிட்டிவந்தது; துரதிருஷ்டத்தால் அவருடைய கப்பல் ஒருமலையில்மோதி உடைந்துபோயிற்று; அவர்வசம் கொடுக்கப்பட்ட மற்றொருகப்பலையும் அவர் இழந்துவிட்டார்; அப்பொழுது [illegible]த்தால் புருஷனும் மனைவியும் மிக்க துன்பமடைந்தார்கள். விபத்தெரிந்தவுடன் அவருடைய மேலதிகாரி அவர்மேல் அவதூறான வழக்குக்கொண்டுவந்தான். இவ்வழக்கில் ஒருவருக்கும் நம்பிக்கையுண்டாகவில்லை. ஆயினும், என்தகப்பனார் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கப்பட்டார். இப்பொழுது அவர்மேல் ஏற்படுத்தப்பட்ட குற்றம் பொய்யென்று விளக்கமாயிற்று. ஆனால், இம்முடிவு தெரிவதற்குமுன் பிதா தேகவியோகமானார். அவர் உயிரோடிருக்கும்போது அரசருக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார். அவருடைய காலத்தில் ஒன்றும் நியாயம்பிறக்கவில்லை. அவருக்குத் தாம் ஒன்றும் குற்றம்செய்யவில்லையென்ற துணிபிருந்தாலும், தமக்குண்டான பழியை அவர் சகித்துக்கொள்ளவில்லை; உடனே மறுபடியும் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிவருவதில்லையென்ற எண்ணத்தோடு அத்தேசத்தைத் துறந்து வெளிக்கிளம்பினார். அவர் இந்தியாதேசம் வந்தபோது அங்குள்ளார் அவர்மேலுண்டான குற்றத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அவருக்கோர் உத்தியோகமும் கொடுக்கவில்லை. பிறகு சிங்கப்பூருக்குவந்தார். அதன்பிறகு ஹோங்கோங் நகரம்வந்துசேர்ந்தார். ஆனால், ஓரிடத்திலும் ஓர் உத்தியோகமும் கிடைக்கவில்லை. இதற்குள் அவருடைய பொறுமையெல்லாம் போய்விட்டது. அவருக்கு அடங்காவபிரம்பிறந்தது. அவர்மேல் குற்றஞ்சுமத்திய பாதகன் சீனாவுக்கு மாற்றப்பட்டு வந்தபோது என்தகப்பனார் மாறுவேஷங்கொண்டு ஷாங்ஹாய் என்னுமிடத்தில் அவனைச்சந்தித்து ஊருக்குவெளியில் அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தம்மேல் குற்றம் இல்லையென்று அவன் எல்லாருக்கும் முன்னிலை

யில் சொல்லவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர். அதற்கவன் உட
ன்படாமல் இவரை இன்னாரென்று தெரிந்துகொண்டான். உட
னே பிதா, அவனைச் சண்டைக்கழைத்துக் கையிலுள்ள, ரிவால்
வரை நீட்டினார்; அவன் தன் துபாக்கியைச் சுடுமுன் குண்டையிற்
பட்டபனைமரம்போல் வீழ்ந்தான். பிறகு போலீஸ்வீரர்கள் இவ
ரைத்தேடிக்கொண்டுவரும்போது தம்மிடத்திலுள்ள எல்லாத்தி
ரவியத்தையும் செலவுசெய்து நீராவிப்படகொன்று ஆயத்தம்
செய்துகொண்டு தம்மைப்போல் ரோக்கமுள்ள பத்துப்பன்னிர
ண்டுபேர்களைத் திரட்டிக்கொண்டு ஒளிய ஆரம்பித்தார். அவர்க
ளைத் தம்கூட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுமுன் அதிகமாகப் பரி
சோதனைசெய்து அவர்களுடைய ஒற்றுமையைத் தெரிந்துகொ
ண்டார். எல்லோரும் இரகசியத்தை வெளிவிடுவதில்லையென்று
சத்தியம் செய்துகொண்டு உலகத்தாருக்குத் தெரியாமல் ஒளிந்து
கொண்டிருக்கத்தக்க ஒருதீவைத் தேடித்திரிந்தார்கள். கடைசியில்
இந்தத்தீவைக் கண்டுபிடித்தார்கள். துறைமுகத்துக்கருகில் கா
ணப்படும் குடிசைகளே அவர்களுடைய பூர்வக்குடியேற்றமாம்.
ஆறுமாதத்துக்கொருமுறை என்தந்தையனர் ஹொங்கோங்குக்குப்
போய் வேண்டியசாமக்கிரியைகள் கொண்டுவருவார். இவ்வாறு
ஒருமுறை சென்றிருக்கும்போது ஒரு போலீஸ்வீரன் இவரைக்
கண்டுகொண்டான். இருவருக்கும் சிறிதுநேரம் தர்க்கமிட்டுக்
கடைசியில் அவன் இவரைப் பிடித்துக்கொண்டான். அவனோடு
வந்த இரண்டுபோலீஸ்வீரர்களை ஹொங்கோங் கடற்கரையில்
சுட்டுவிட்டு மீண்டார். அன்றிரவே இரகசியப்போலீஸ்வீரர்கள்
ஒருபடகில் ஏறிக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றிவந்தார்கள். அவ
ர்கள் சமீபத்தில் வந்தபோது அவர்களையாரென்று விசாரித்தார்.
அவர்களில் தலைவன் எந்தகப்பனுக்கு வாரண்டு ஒன்று கொ
ண்டுவந்திருப்பதாகச்சொன்னான். இவர் தம்மைப் பிடிக்கக்கூடாதெ
ன்று மறுத்தார். ஆனால், அவ்வீரன் இவரைப்பிடித்துக்கொண்டு
போய்விட்டான். அப்போது கள்ளிரவாயிருந்ததால் கோர்ட்டுக்
குக்கொண்டுபோகாமல் இவரைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்துவை
த்தான். மறுநாள் காலையில் ஒருவன் இவருக்கு ஆகாரம் கொண்
டுவந்தான். அப்போது இவர் அவனை மெஸ்மரிஸப்பார்வையால்
ஏறஇறங்கப்பார்த்தார். உடனே அவன் திடீரென்று மயங்கிவிழு
ந்தான். அப்பொழுது அவனுடைய உடுப்பை இவர் அணிந்து
கொண்டு ஒரு போலீஸ்வீரன்போல் கெம்பீரமாக வெளியில்வந்

து கப்பலில் ஏறிவிட்டார். பிறகு சிறிதும் அச்சமில்லாமல் அவ்
வூர்த்துறைமுகத்தை விட்டுப் பிரயாணமானார். வரும்போது பின்
புறத்தில் மூன்று பீரங்கிக் குண்டுகள் இவருடைய கப்பலுக்கரு
கில் வந்துவிழுந்தன. அன்று முதல், இவர்மேல் எல்லோருக்கும்
தீராக்கோபம் விளைந்தது. கீழ்த்தேசமுழுதும் இவரைப்பிடிப்பவ
ருக்கு இனாம் கொடுப்பதாகப் பிரசுரம் செய்தார்கள். ஆங்கிலேய
அரசாட்சியார்களும், சீன அரசாட்சியார்களும் சிங்கப்பூர், ஹொ
ங்கோங்முதலிய ஊர்களிலுள்ள தனிகர்களும் இவரைப்பிடித்தா
ல் இனாம் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆகலின், அவர்களில்
யாரேனும் இவர்கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டாலும் உயிரோடு தப்
பிப்போவதில்லை. இவரைப்பிடிப்பது அவர்களுக்குக்கடமையில்
லையென்று சொல்லுவார். எவனிடம் அகப்பட்டுவாரோவென்பவன்
இவரைப்பிடிக்க ஏற்பட்ட கூட்டத்துக்கு அக்கிராசனாதிபதியாயி
ருந்தான். முதலில் இவரைப் பிடிப்பதாகவும், பிறகு என்னைப்பி
டிப்பதாகவும் வாக்களித்திருந்தான்; அதன்பின் அவன்பட்டபாடு
உமக்குத் தெரியும்.

“மறுபடியும் ஆறுமாதத்துக்குள் சாமான்கள் குறைந்துபோ
யின; அப்பொழுது என்பிதா உடலுக்கு வேறுவர்ணம் கொடுத்
துத்தம்முடைய உருவம் மாற்றிக்கொண்டு ஷாங்ஹாய் என்னும்
ஊருக்குச்சென்றார். அங்குச்சென்று தம் துணைவனை உள்நாட்டுக்
கு அனுப்பினார். ஆனால், அவன்மேல்சந்தேகம்பிறந்து போலீஸ்
வீரர்களால் அவன்பிடிக்கப்பட்டான். தக்கசமயத்தில் இவர் தெரி
ந்திராவிடில் இவரும் பிடிபட்டிருப்பார். ஆனால், பிடிபடக்கூடா
தென்று தீர்மானம் செய்துகொண்டு மிக்க தந்திரமாக ஊருக்
குள் நுழைந்தார். அங்கேசென்று மெஸ்மரிஸத்தின் உதவியால்
அதாமும் அகப்படாமல் நண்பனையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தார். அ
ப்போது சமுத்திரக்கரையில் நடந்த சண்டையால் ஒரு போலீஸ்
வீரனைக்கொன்றுவிட்டார். பிறகு கீழ்த்தேசத்தில் எல்லோரும்
இவர்மேல் தணியாக்கோபங்கொண்டார்.

“இப்பொழுது விஷயம் பெரிதாக முடிந்துவிட்டது; என்
தந்தை ஒரு துறைமுகத்துக்குள்ளும் நுழையமாட்டாமலிருந்த
யினும், இத்தீவுக்கு வேண்டியசாமான்கள் சேகரிக்கவேண்டிய
அவசியம் நேரிட்டது. நியாயம்பெறாமல் மூர்க்ககுணமடைந்த
என் பிதா உயிருக்கஞ்சாமல் மறுபடியும் யாத்திரைசெய்ய ஆரம்

பித்தார். ஓர் இரவு ஹொங்கோங் துறைமுகம்சென்று அங்குள்ள ஒரு வியாபாரியின் கப்பலைச்சார்ந்து தக்ககிரயம் கொடுப்பதாகச்சொல்லி அவனுடைய பண்டங்களை வாங்கினார். அன்றிரவு அப்பண்டக்காரன் தொகை பெற்றுக்கொள்ள மறந்துபோனான். விடியுமுன் இவர் பிரயாணமாகிவிட்டார். அவன் மறுநாள் போலீஸாரிடம் சென்று தன்னை ஒரு கடற்கொள்ளைக்காரன் துறைமுகத்தில் வந்து கொள்ளைசெய்தானென்று முறையிட்டான். அக்கொள்ளைக்காரனுடைய தோற்றம் என் பிதாவின்தோற்றமாக முடிந்ததால் மறுமுறையும் கூக்குரல்கிளம்பிற்று. அதுமுதல் இவர் அரசாட்சியாரோடு எதிர்த்துச் சண்டைசெய்வதாகத் தீர்மானம் செய்தார். தம்மைப்போன்ற அநேகரைச்சேகரித்துக்கொண்டு கடற்கொள்ளைசெய்ய ஆரம்பித்தார். அநேகமுறை பிடிக்கப்படும் தறுவாயிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டார். இப்படித்தப்பிக்கொண்டு வரும்போது ஒருமுறை ஒரு துப்பாக்கிக்குண்டால் என் அன்னை இறந்துபோனாள். பிறகு மூன்று மாதத்துக்குள் என் பிதாவும் கடுஞ்சுரத்தால் தேகவியோகமானார்; எனக்கு அப்பொழுது பிராயம் பதினெட்டு. அவர் என்வசம் இத்தீவை ஒப்பித்து நானும் அவ்வாறு அரசாட்சியாரோடு சண்டைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அதுமுதல் இத்தீவுகள் என்வசமிருக்கின்றன. தாய்க்குக்குழந்தையாலுள்ள அன்பைப்போல் நான் இவர்களைப்பாதுகாத்துவருகிறேன். என்னுடைய முதல்யாத்திரை வெற்றியடைந்தது. அப்பொழுது அநேகம் விரோதிகளைச் ஜெயித்தேன்; இரண்டாவது யாத்திரையில் எனக்கு மிக்க அபாயம் நேரிட்டது; என் தந்தையிறந்து நான் அவருடைய தொழிலைச்செய்துவருகிறேனென்று தெரிந்தவுடன் அரசாட்சியார் மிக்க ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்னும் அவர்கள் வெற்றியடையவில்லை. நான் இந்த ஏகாந்த க்ஷேத்திரம் என்னும் கப்பலைச்செய்துகொண்டு உல்லாசமாக இருக்கிறேன். நான் என்தந்தையின் உபதேசத்தை மறக்கவில்லை; அரசாட்சியார்களும் என் தலைக்கு இனாம் கொடுப்பதாகப்பிரசுரம் செய்திருக்கிறார்கள்; நான் முன்னமே உமக்குச்சொன்னதுபோல மனச்சாக்ஷிக்கு விரோதமாக ஒருபோதும் ஏழைகளைக்கொள்ளையடித்ததில்லை; ஆனால், அநேகம் ஏழைகளைக்காப்பாற்றியிருக்கிறேன்; சூரபாயாசுல்தான் விஷயத்தில் நான் அதிகமாக ஏழைகளுக்கு உதவிபுரிந்திருக்கிறேன். அவனிடம் அன்பமடைந்த குடிகளைக்காப்பாற்றி அவனுக்கு

அறிவு புகட்டியிருக்கிறேன். இப்பொழுது என்னுடையசரித்திரம் உமக்கு நன்றாகத்தெரியும்; இங்ஙனமிருக்க என்னைப்பற்றி என்ன என்னவோ பழியான கதைகளெல்லாம் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். என்தந்தை அவருடைய விரோதிகளால் துன்பமடைந்தார்; அவ்விரோதிகளைச் ஜெயிப்பதே என்னுடைய கடமை; இங்கிலாந்து, பிரான்சு, சீனா இம்மூன்று தேசத்தார்களும் எனக்கு விரோதிகள்; நான் இவர்களையே ஜெயிக்கிறேன்; ஆகையால், சில ஏழைகளும் துன்பமடையும்படி நேரிட்டால் அவர்கள் விஷயத்தில் எனக்கு மிக்க உருக்கமுண்டு. நான் ஏழைகளை ஆதரிப்பதுபோல உம்முடைய அரசாட்சியார் ஆதரிப்பதில்லை; டாக்டர்! இன்று நீர் பார்த்த ஐரோப்பியர்களெல்லாரும் விசித்திரமான சரித்திரமுடையவர்கள்; ஒவ்வொருவருடைய குணத்தையும் வீரத்தையும் பரீக்ஷித்துத்தான் நான் ஏற்றுக்கொள்வது; ஒருமுறை ஒருவனை ஏற்றுக்கொண்டால் பிறகு அவனுடைய கடமையைச் சரியாகச் செலுத்துவேன்; இப்பொழுது நீர் என்ன நினைக்கிறீர்."

"உம்முடைய இயற்கையைப் பலவாறாக வீணே தூஷித்திருக்கிறார்கள்."

"இல்லை; அவ்வாறு நீர் சொல்லக்கூடாது; என்பக்கமே நீர் இருப்பதால் இவ்வாறு சொல்லுகிறீர்; அவர்களெல்லோரும் விரோதமான பாகத்திலிருப்பதால் என் செய்கை அவர்களுக்குப் பொருந்தாது; ஆயினும் நீர் என்னைப்பற்றி அவ்வாறு நிந்திக்கமாட்டீரென்று நினைக்கிறேன்."

அவள் இதைச்சொல்லும்போது என்னருகில் வந்து என் முகத்தை உற்றுநோக்கினாள். அவளுடைய முகம் அப்போது மிக்க அழகாகக்காணப்பட்டது.

"இல்லை; நான் உம்மை ஒருபோதும் நிந்தியேன்; இனி உமக்கு நேரிடும் இன்பதுன்பங்களுக்கு நானும் உடந்தைப்பட்டவனாவேன்; வருவதுவரட்டும்."

"நீர் என் நண்பரைப்போலாகிவிட்டீர்; இப்பொழுது நாம் மிக அயர்ந்திருப்பதால் படுக்கைக்குச்செல்வோம்."

அவள் கையைநீட்டினாள்; நான் அதில் ஒரு முத்தங்கொடுத்தேன்; பிறகு தன் தாயோடு தன் மாளிகைக்குச்சென்றாள்.

பிறகு சிறிதுநேரம் அங்கே நான் நின்றுவிட்டு அடிவாரத்திலுள்ள என் வீட்டுக்குச்சென்றேன். நான் படுக்கையில் படுத்தும் எனக்கு நித்திரைவரவில்லை; நான்கேட்ட ஆச்சரியமான கதையும், அக்கதையிலுள்ள பயங்கரமான செய்கைகளும் என்மனத்தில் ஒன்றின்பின் ஒன்றாக ஓடிக்கொண்டிருந்தன. பொழுது புலரும்வரையில் தூக்கம்பிடியாமல் புரண்டுகொண்டிருந்தேன். பிறகு எழுந்திருந்து காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு என்வேலைக்குச்சென்றேன்.

அப்பொழுது சூரியன் புறப்பட்டுவிட்டது; உடனே தூசாவும் மற்றவர்களும் என்னிடம் வந்துசேர்ந்தார்கள். சில நிமிஷத்துக்குள் இஸபெல்லாவும் அங்கேவந்து சேர்ந்தாள்; அவளுடைய புன்னகையுள்ள முகத்தில் அன்றிரவு நடந்த சரித்திரத்தின் தாக்கம் சிறிதும் தோன்றவில்லை.

“டாக்டர் தாம்ஸன்! இப்பொழுது நாம் வேலை ஆரம்பிப்போமா?”

அதற்கு நான் நல்லதென்று சம்மதித்தேன்.

சில மனிதர்களை வேறு குடிசைகள் கட்டும்படியாக அனுப்பிவிட்டு வேறு சிலரைக்குடிசை யொன்றுக்கு நான்கு படுக்கை விகிதம் சேகரிக்கும்படி திட்டம்செய்தேன்.

மற்றுஞ்சிலரோடு நானும் இஸபெல்லாவும் தெருவில் நுழைந்தோம்; அவளை வேண்டாமென்று நான் தடுத்தபோதிலும் வைசூரிக்கு அஞ்சாமல் அவள் என்னோடுவந்தாள்.

நாங்கள் நுழைந்த முதல் வீட்டில் மூன்றுபேரிருந்தார்கள்; அவர்களில் இருவர் வைசூரிவார்த்தவர்கள்; ஆனால், அதற்குமுன் மூவர் மடிந்துபோனார்கள்; அவர்களிடம் சில சந்தோஷவார்த்தைகள் சொல்லிவிட்டு அடுத்தவீட்டில் நுழைந்தோம்; அங்கே ஒரே மனிதன் வியாதியால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தான்; உதவிக்கு ஒருவருமில்லை; மனைவியும் மக்களும் முன்னமே மாண்டுபோனார்கள்; அடுத்த இரண்டு வீடுகளில் ஒன்றுமில்லை; அப்பால் மூன்றுவீடுகளில் எட்டுப்பேர் படுத்திருந்தார்கள்; வைசூரி வார்க்காதவீடு ஒன்றுமில்லை; அநேகம்வீடுகள் இக்கொள்ளையால் கதவடைக்கப்பட்டன; பிறகு வைத்தியம்செய்ய ஆரம்பித்தேன்.

பகல் பன்னிரண்டு மணிக்குள் பன்னிரண்டு குடிசைகள் ஆயத்தமாயிருந்தன; மருத்துவத்துக்கு உதவிபுரியவந்தவர்களை வைத்துக்கொண்டு வியாதியஸ்தர்களைப் பல்லக்கில் தூக்கிக்கொண்டுபோய் அங்கே சேர்த்தோம்; ஆண்மக்களை ஒருபுறமாகவும், பெண்களை மற்றொருபுறமாகவும் குடிசைக்கு நான்குபேர் விகிதம் படுக்கவைத்தோம்; மாலை ஐந்துமணிக்குள் வேறு பன்னிரண்டு குடிசைகள் நிருமிக்கப்பட்டன; அஸ்தமனத்துக்குள் எல்லாவியாதியஸ்தர்களையும் வைத்தியசாலைக்குள் கொண்டுவந்துசேர்த்தோம். பிறகு அவர்கள் முன்னிருந்த வீடுகளை என்னசெய்வதென்று யோசித்தோம். எனக்கு அவ்வீடுகளை நாசம்பண்ணுவதில் விருப்பமில்லையாயினும் வியாதியின் நிமித்தம் நாசம்பண்ணுவது உசிதமாகப்பட்டது. இப்புறத்தெருக்குள் வியாதிவராமலிருக்கும்பொருட்டு அவ்வூரைக்கொளுத்திவிடச்சொன்னேன்.

அதற்கு இஸபெல்லா உடன்பட்டுப்பிறகு வேறுவீடு அவர்களுக்குக்கட்டிக்கொடுப்பதாக வாக்களித்து அவ்வூரில் நெருப்பு வைக்கச் சொன்னாள்.

அரைமணி நேரத்துக்குள் சுமார் எண்பதுவீடுகள் எரிந்து சாம்பராய்ப்போயின.

அடுத்த இரண்டு வாரம்வரையில் புதிதாக ஒருவருக்கும் வைசூரி வார்க்கவில்லை; மொத்தம் நூறுவியாதியஸ்தர்களிருந்தார்கள். அவர்களில் முப்பதுபேர் முதல்வாரத்திலும், பன்னிரண்டுபேர் அடுத்தவாரத்திலும், பதினைந்துபேர் அதற்கடுத்தவாரத்திலும் மரணமடைந்தார்கள். ஏனையோர் சுகமடைந்தார்கள்.

எல்லோரும் ஒற்றுமையாக உழைத்துவந்தார்கள்; இங்கிலீஷ் நகரத்து வைத்தியசாலையிலும் அவ்வளவு கவனத்தோடு பார்க்கமாட்டார்கள்; அவர்களுக்காக இஸபெல்லாவும் அதிக சிரமமெடுத்துக்கொண்டாள்; தன் தாயை அழைத்துக்கொண்டு இரவும் பகலும் குடிசை குடிசையாகப்புகுந்து உதவிபுரிந்து வருவாள்; அவளுடைய வார்த்தை அவர்களுக்கு அமிர்தம்போலிருக்கும்; தன்னைப்பற்றிச் சிறிதும் அவள் கவனிக்கவில்லை; மகாகொடியும்; தஸ்கரர்களைக் கொள்ளையடிப்பவளும், சினக்கடலில் பயமுறுத்துபவளுமாகிய அந்தப்பண்டிதை மெஸ்மரிஸா இப்பொழுது எவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு [illegible] உதவிபுரிந்துவந்தாள்.

பெண்களுக்குரிய பெருந்தன்மை, பொறை, அன்பு, அருள்முதலிய குணங்களெல்லாம் இவள்பாலுண்டு. தன் தேகசிரமத்தைச் சிறிதும் கருதாமல் புன்சிரிப்புள்ள முகத்தோடு வியாதியஸ்தர்களுக்குத் தைரியம் சொல்லுவாள்; இவளுடைய பெருந்தன்மையைக் கண்ட நான் இவளைப்பற்றி ஹோங்கோங் நகரத்து ஓட்டலில் அவ்வளவு தீயசரித்திரங்களைக் கேட்கும்படி நேரிட்ட விஷயத்தில் எனக்கு மிக்க அவமானமும் துக்கமும் விளைந்தன.

நண்பர்காள்! உங்களுக்கு ஆச்சரியமுண்டாகும்படி நான் ஒருவிஷயம் சொல்லப்போகிறேன். பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவைக் கண்டதுமுதல் நான் அவளுடைய மாயவலைக்குள் சிக்கிக்கொண்டிருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும்; நான் அவள்மேல் மோகங்கொண்டிருப்பது உண்மையே; மகாபுத்திமான்களெல்லாரும் அவளுடைய மோகத்தில் மயங்கிக்கிடக்கும்போது நான் எவ்வாறு அதினின்று தப்பமுடியும்? அவளை ஒருமுறை கண்டவர்கள், அவ்வளவு மயங்கியிருக்கும்போது நான் அவளுடைய அந்தரங்க குணபணறிந்திருக்க எவ்வாறு அம்மோகத்தினின்று தப்பமுடியும்? அவளைக்கண்டால் மன்மதனும் தன் படைக்கலங்களை யெறிந்துவிட்டு நாணுவான்.

ஆம்; நான் இஸெபெல்லாவை விழைந்தேன்; என் விருப்பம் நிறைவேறக்கூடுமாயின் என் ஆயுளளவும் அவளைமறக்கமாட்டேன்; என் முழுமனமும் அவள்மேலென்றிருந்தாலும் தீயஎண்ணமொன்றும் எனக்குண்டாகவில்லை. அவளை நான் தீயஎண்ணத்தோடு மோகிக்கவில்லை; ஆனால் அவளுடைய அழகு, மேன்மைக்குணம், உதாரத்தன்மை, சுறுசுறுப்பு முதலியவற்றில் நான் ஈடுபட்டு அவளை நேசித்தேன்; இக்குணங்களெல்லாம் தீயனவென்று ஒருவன் சொல்வானாயின் அதற்கு நான் நாணங்கொண்டு அவளை விரும்பாதிரேன்; நான் ஐம்பொறிகளையும் அவளிடம் செலுத்தியிருந்தும் என்மனத்திலுள்ள எண்ணத்தை அவள் அறிந்துகொள்ளும்படி நான் சிறிதும் ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொள்ளவில்லை. அவள் என் மருங்கிலிராவிடில் உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களும், வானத்திலுள்ள சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்களும் எனக்கு இன்பந்தருவதில்லை. அந்தரங்க எண்ணத்தை வெளியிடாமல் நான் வந்தகாரியத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் கஷ்டத்தோடு உழைக்கும்போது அவளும் கூட உழைத்துவருவாள். இராப்பகல் ஆகிய எப்

பொழுதும் அவள் சோம்பேறித்தனமாயிருப்பதில்லை; அவள் மருத்துவஞ்செய்வதிலும், ஏழைகளுக்குக் குடிசைகள் கட்டுவதிலும், பிணியாளரை உற்சாகப்படுத்துவதிலும் பின்வாங்குவதில்லை. பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவென்று மேற்றேசத்தார்கள் சொல்வார்கள், ஆனால், நான் பண்டிதை அமரமங்கையென்றே அழைப்பேன். பண்டிதை அமரமங்கையென்னும் பெயரே அவளுக்குப் பொருத்தமாகும்.

அத்தியாயம் 6.

உள்நாட்டுப் பிரயாணம்.

நான் இத்தீவுக்குவந்து அறுபத்தொன்றாவது நாள் கடைசிப்பிணியாளன் சுகமடைந்தான். நூற்றுத்தொண்ணூற்றைந்து பிணியாளரில் நூற்றுமுப்பத்தைந்துபேர் சுகமடைந்தார்கள். இக்கொள்ளைநோயை அழிப்பதற்கு நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசை அதிகம். அதனால் என்னுடைய சுகத்திற்குச் சிறிது குறைவாயிற்று; இஸெபெல்லாமட்டும் கிஞ்சித்தும் களைப்படையவில்லை; அவளுக்குத் திடசித்தம் மிகுந்திருப்பதால் சிறிதும் அயர்ச்சி அடையாமல் முதல்நாளிருந்தபடியே எப்பொழுதும் காணப்பட்டாள்.

ஒருநாள் அவள் என்பால்வந்து இவ்வாறு பேசத்தொடங்கினாள்:—"ஐயா டாக்டர்! இப்பிணியாளரோடு கஷ்டப்பட்டதில் நம்முடைய ஆரோக்கியம் குறைந்திருக்கிறது; நல்லகாற்றுவாங்கும்பொருட்டுச் சிறிது பிரயாணம்போகவேண்டும்?"

"நான் களைப்படைந்திருப்பதாக உமக்கு எவ்வாறு புலப்பட்டது"

"உம்முடைய தோற்றமும் நடையும் உமக்குள்ள ஆரோக்கியக்குறைவை வெளிப்படுத்துகின்றன; உமக்குப் பசியும் மந்தமாகிவிட்டது. இப்படியிருப்பதுகூடாது; உமக்கு ஏதேனும் வியாதிநேரிடுமாயின் அது எனக்கு மிக்க துன்பம் விளைக்கும். ஆதலின், நாம் ஒருநாள் சுற்றுப்பிரயாணம் போகவேண்டும்."

"நல்லது; அதற்கென்ன செய்யவேண்டும்?"

"நீர் மூலிகையில் கைதேர்ந்த வைத்தியரென்று நான் கேட்டிருக்கிறேன். இத்தீவில் மிக்க உயர்ந்த மூலிகைகளெல்லாம் வைத்தியருக்கு உபயோகப்படாமல் விளைந்திருக்கின்றன. அவற்றை

நீர் வந்து பரீக்ஷிக்கவேண்டும். இன்று நாம் புறப்பட்டு ஒருவாரம் வரையில் அடுத்துள்ள காட்டுக்குள் வாசஞ்செய்யவேண்டும். அதற்குள் உமக்குத் தேகாரோக்கியமுண்டாகுமென்று நினைக்கிறேன்."

"நல்லது, அவ்வாறே செய்வோம்" என்று சொல்லி அவளோடு ஏகாந்தமாக வாசஞ்செய்வதில் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியுண்டென்று எனக்குள் நினைத்துக்கொண்டேன்.

"நாளைக்காலையில் நாம் புறப்படவேண்டும். நீர் ஒன்றும் கொண்டுவரவேண்டாம். வேண்டிய சாமக்கிரியைகளெல்லாம் நான் கொண்டுவருவேன்."

இப்படிச்சொல்லி அவள் தன்வீட்டுக்குப் போய்விட்டாள்; அன்றுமுழுதும் நான் என் பிரயாணத்துக்கு வேண்டியவற்றைத் திட்டஞ்செய்துவிட்டு இரவில் படுக்கைக்குச்சென்றேன். இராமுழுதும் காட்டில் அலைந்து திரிவதாகக் கனவுகண்டேன். மறுநாள் வைகறையில் நான் எழுந்திருக்குமுன் இஸபெல்லா ஒரு குதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு என்னை அழைக்கவந்தாள்.

சாமக்கிரியைகள் கொண்டுவருவோர்கள் முன்னமே சென்றுவிட்டதாகச்சொல்லி அங்கிருந்த மற்றொரு குதிரைமேல் என்னை ஏறும்படி சொன்னாள்.

நான் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு இருவரும் பிரயாணமானோம். ஐந்து நிமிஷத்துக்குள் கிராமத்தைக்கடந்து காட்டுக்குள் நுழைந்தோம். அப்பொழுது சூரியன் புறப்படவில்லை. காடு முழுதும் நிசப்தமாகவும் ரம்மியமாகவும் காணப்பட்டது. அங்குமிங்கும் மூடுபனியால் நிறைக்கப்பட்ட குத்துச்செடிகள் சாம்பல் நிறமாகத்தோன்றின. பிறகு ஒருமணிநேரத்துக்குள் சூரியன் புறப்பட்டது. அப்பொழுது காட்டில் பக்ஷிகளின் குரல் கிளம்பிற்று; அநேகம் குரங்குகள் எங்களைப்பார்த்து இழித்துக்கொண்டிருந்தன. சிறிதுநேரத்துக்குமுன் நிசப்தமாயிருந்தகாட்டில் இப்பொழுது விழாக்காலம்போன்ற ஓசையிருந்தது.

நாங்கள் சேரியவிடம் சென்றவுடன் நான் என்னுடைய கூடாரத்துக்குள் நுழைந்தேன். அதற்குள் எனக்குவேண்டிய எல்லாச்சாமான்களும் நிறைக்கப்பட்டிருந்தன. கொசுவலைகட்டிய ஒருபடுக்கையும் போடப்பட்டிருந்தது. அங்கே மூன்றுகூடாரங்

கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சாப்பாடுசெய்யும் வேளைக்குமுன் நாங்களிருவரும் ஒருகூடாரத்துக்குச் சென்றோம்.

ஆஹா, என்னுடைய கூடாரத்தைக்காட்டிலும் மிக்க செம்மையாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அஃது ஒரு மாளிகைபோலக் காணப்பட்டதல்லாமல் சிறிதும் கூடாரமாகப் புலப்படவில்லை. எங்களுடைய பழையசமையற்காரனே அங்கேவந்திருந்தான். நானும் இஸபெல்லாவும் மிக்க உல்லாசமாக ஆகாரஞ்செய்தோம்.

அதன்பின்னர் இருவரும் வெளியில்வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு அவ்வாரணியத்தின் தோற்றத்தைக் கண்ணுறப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். பகல்முழுதும் இவ்வாறுகழிந்தது. சூரியன் மேற்கில்சென்றுமறைந்தான். இருள்வந்தது. வானத்தில் நக்ஷத்திரங்கள் மின்னிக்கொண்டிருந்தன. அன்றிரவை நான் ஒருபோதும் மறக்கமாட்டேன். எங்களைச்சுற்றி நான்குபுறத்திலும் காடுகள் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தன. ஒருபால் ஒரு சிற்றருவியின் ஒலி கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. அடிக்கடி [illegible]யின் குமுறலோசையும், ஆந்தைகோட்டான் முதலிய பறவைகளின் ஒலியும் மிகுதியாகக்கேட்கும்.

சிறிதுநேரத்தில் [illegible] உதவியால், நாங்களிருந்த இடத்தைச்சுற்றிப் பெருந்தீமூட்டப்பட்டது. நெருப்பு பிரகாசமாக எரிந்துகொண்டிருக்கும்போது பண்டிதை என்னருகில்வந்து பேசத்தொடங்கினாள்.

"இந்த இராக்காலம் எவ்வளவு இனிமையாக இருக்கிறது; நம்முடையபயணம் மிக்க சாந்தமாக இருக்கிறது; இப்படியே எப்பொழுதும் நாம் உல்லாசமாக இருந்தால் மிக்க நலமாயிருக்கும்."

"நாம் எப்பொழுதும் உல்லாசமாயிருப்போமென்று நீர் நினைக்கிறீரோ? உலகத்தாரோடு கலந்து வசிப்பதன்றோ மிக்க இனிமையாயிருக்கும்; நிர்மானுஷ்யமான இக்காட்டிலிருப்பது எவ்வாறு நன்மைபயக்கும்?"

"ஆ! உம்முடைய உலகத்தைப்பற்றியே நீர் சிலாகிக்கிறீர்; என்னுடைய உலகத்தை நீர் சிறிதும் கருதவில்லை; உலகத்தார் என்னைப்பிடிக்கும்பொருட்டுச் சூழ்ச்சிசெய்துவருகிறார்கள்; நான்

இங்கே மறைந்து வசிக்கும் தன்மையை நீர் உணராமல் உம்முடைய உலகத்தை நலமென்று நினைக்கிறீர்."

"அவ்வாறாயின், ஏன் இப்படி நீர் உயிர்வாழ்க்கை செய்து வருகிறீர்? நான்மட்டும்——"

சடக்கென என் வார்த்தையை அடக்கிக்கொண்டேன். ஒரு நிமிஷத்தில் என் அந்தரங்கமெல்லாம் வெளிப்பட்டுவிடும்போலிருந்தது. வெளிப்பட்டுவிட்டால் என் நிலைமை என்னவாகுமோ! இந்த ஏகாந்தமான இடத்தில் அவளுடைய எண்ணத்தை நான் தெரிந்துகொண்டும் என்னுடைய எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாமலிருப்பதற்கு என்னால் முடியவில்லை; ஆயினும், ஒன்றும் வெளிப்படுத்தாமல் வாயை மென்றுகொண்டிருந்தேன்; அவளும் ஒன்றும்பேசாமல் காட்டுக்குள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

சில நிமிஷங்கள் சென்றபின், "நான் ஏன் இவ்வாறு உயிர்வாழ்க்கை செய்துகொண்டுமென்று கேட்டீர்? ஏனெனின், அப்படித்தான் காலங்கழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இத்தீவிலுள்ளவர்களுக்கு என்னையன்றி வேறொருவரும் உதவியில்லை" என்று மெல்லச்சொன்னாள்.

"ஆயினும், நீர் அகப்பட்டுவிட்டால் அவர்களுக்கு என்னவாகும்; அப்பொழுது அவர்கள் தம்மைத்தாமே காப்பாற்றிக்கொள்வார்களன்றோ?."

"மோசத்தாலல்லாமல் என்னை ஒருவரும் உயிரோடு பிடிக்கமாட்டார்; டாக்டர்! என்னவந்தாலும் வரட்டும்; நான் அவர்களை உயிரோடு கைவிடேன்; இதுவரையில் அவர்களைக்காப்பாற்றிவந்ததுபோல் இன்னும் காப்பாற்றுவேன்."

அப்பொழுது அகாலமானதால் அவள் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு தன் படுக்கைக்குச்சென்றாள்; நான் ஒரு சுருட்டைப் பற்றவைத்துக்கொண்டு என் எண்ணத்தில் ஆழ்ந்திருந்தேன். அப்பொழுது தூரத்தில் ஒருமான் நிலவின் ஒளியில்வந்து மேய்ந்துகொண்டிருந்தது. அதைச்சுடுவதற்குக் கையில் ரிவால்வர் இல்லாததால் அந்த ஒன்றும்செய்யாமல் படுக்கைக்குச்சென்றேன். நான் பகல்முழுதும் அயர்ந்திருந்ததால் மறுநாள் வேலைக்காரன் என்னைவந்து எழுப்புமட்டும் நன்றாகத் தூங்கினேன்.

காலையில் ஆகாரம் செய்தபின் சில மனிதர்களை இட்டுக்கொண்டு வேட்டைக்குப்புறப்பட்டேன். இடமகன்ற அக்காட்டில் இன்ன இடத்தில் வேட்டை ஆரம்பிப்பதென்று புலப்படவில்லை; ஒவ்வொருகாட்சியும் என் கண்ணைக்கவர்ந்தது. நான் வேட்டைக்குச் சென்றதைக்கண்டு இஸபெல்லாவும் பின்னேவந்தாள். பனிரண்டு மணிக்குள் எங்கள்வேட்டை முடிந்துவிட்டது; பகல்போஜனம்செய்துகொண்டு நானும் இஸபெல்லாவும் தனியே மறுபடியும் வெளியிற்புறப்பட்டோம்.

கூடாரத்தைவிட்டுத் தென்கிழக்குத்திசையை நாடிச்சென்றோம். அங்கே ஒரு தெளிந்தசிற்றோடை ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அவ்வோடைக்கப்பால் ஒரு பசும்புற்றரை காணப்பட்டது. அதில் அநேகம்மான்கள் இஸபெல்லாவின் கண்ணை எய்க்கும்படி உலாவிக்கொண்டிருந்தன. இத்தனைமான்களை நான் கண்டபோது இஸபெல்லாவின் தீவு, இவ்வுலகின் எப்பாகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று எனக்கு ஆச்சரியமுண்டாயிற்று.

சூரியன் அஸ்தமித்தவுடன் எங்கள் வேட்டையை முடித்துக்கொண்டு இருப்பிடத்துக்குத்திரும்பினோம். பாதிவழி சென்றவுடன் அங்குள்ள ஒரு சிறு குன்றின்மீது உட்கார்ந்து இளைப்பாறினோம்.

தரையோடு சாய்ந்திருக்கும் ஒரு மரக்கிளையின் இஸபெல்லா உட்கார்ந்தாள்; வேட்டைச்சாமான்களைக் கீழேவைத்துவிட்டு நானும் அவளருகில் உட்கார்ந்தேன். அன்றுமாலைப்பொழுது முழுதும் அவளுடையமுகம் மலர்ந்து தோன்றவில்லை; நானும் முகமலர்ச்சியில்லாமலே இருந்தேன். அன்று ஆரம்பவேட்டை மிக்க உல்லாசமாயிருந்தும் ஒவ்வொருநாளும் செல்லச்செல்ல நாம் இத்தீவைவிட்டுப் புறப்படவேண்டியகாலம் கிட்டிவிட்டதென்று சிறிது வருத்தமாயிருந்தேன். ஆயினும், இப்பெண்ணை விட்டுப் போவதில் எனக்குச்சிறிதும் மனம் எழவில்லை. அவளுடைய கையில் நான் எதிர்பாராதவிதமாய் அகப்பட்டுக்கொண்டேன்; பிறகு அவளைவிட்டு நீங்குவது எனக்கு இஷ்டமில்லாமலிருந்தது.

அவள் ஒரு சிறுகல்லையெடுத்துக் கீழேயுள்ள ஒருதெளிந்த நீர் நிலையில் எறிந்து என்னை நோக்கிப்பேச ஆரம்பித்தாள்:

"ஐயா தாம்ஸன்! என்னுடைய காரியஸ்தன் ஹோங்கோங்குக்குவந்து உம்மை அழைத்தபோது இத்தீவில் உம்முடைய

காரியம் முடிந்தவுடன் நீர்இருந்தவிடத்துக்குப் பத்திரமாகத்திருப்பிக்கொண்டுபோய்விடுவதாகச்சொன்னான்; இப்பொழுது உம்முடைய வேலை முடிந்துவிட்டது; ஊருக்குத்திரும்பிச் செல்லவேண்டிய காலத்தை நீரே நிச்சயிக்கவேண்டும்."

அவள் இவ்வாறு பேசினபோது எனக்கு அது, மிக்க துன்பத்தை விளைவித்தது.

ஆயினும், அவள் பேசியவிஷயம் என் எண்ணத்துக்கு ஒத்திருந்ததால் அவளுக்கு மறுமொழிசொல்லாமல் சும்மா இருந்தேன்; மனத்திலுள்ள எண்ணத்தைச் சிறிதும் வெளிப்படுத்தாமல் பின்வருமாறு அவளை வினவினேன்:

"மாதே! நான் செய்யவேண்டிய காரியமனைத்தும் நிறைவேறிவிட்டனவே."

"அஃதென் உமக்குச்சந்தேகம்; வேறொருடாக்டர் செய்யக்கூடிய காரியத்தைத்தான் நீரும் செய்திருக்கிறீர்; இன்னும் நிறைவேறாதகாரியம் ஒன்றுமில்லை. நீர்செய்த நன்றியை நான் ஒருபோதும் மறவேன்" என்று கண்களில் நீர்ததும்ப இருகைகளாலும் முகத்தை மூடிக்கொண்டாள்.

அவள், இவ்வாறு கண்ணீர் விட்டவுடன் நான், என்னை முழுதும் மறந்து அவளுக்குச்சமீபத்தில் சென்று, என்கைகளால் அவள் கைகளைப்பற்றிக்கொண்டேன்.

"இஸபெல்லா! எனக்குநீர் நன்றிபாராட்டவேண்டிய அவசியம் சிறிதுமில்லை. ஏன் நான் இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக்கொண்டேனென்று நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? உம்முடைய விஷயத்தில் நான் என்னுடைய உயிரையும் தத்தஞ்செய்வேனென்பது உமக்குத்தெரியாதோ? இன்னுமே நீர் என்மனக்கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லையோ [illegible]."

அவள், எழுந்திருந்து தன்முகத்தை வேறுதிசையில் திருப்பிக்கொண்டாள். அவள் ஒன்றும்பேசாமலிருந்தும் அவளுடைய தேகமுழுவதும் நடுக்க ஆரம்பித்தது. மறுபடியும் நான் பின்வருமாறு பேசத்தொடங்கினேன்:

"பெண்கள் நாயகமே! நான், என் முழுமனத்தோடு உம்மை விழைகிறேன். உம்மை நான் முதலிற்கண்டது முதல் உம்முடைய பார்வையிற்சிக்கிக்கொண்டேன். ஆயினும், பெண்களுக்கா

சியாகிய உம்மை விழைவது மூடத்தனம் என்று அறிந்திருந்தும் என் மனம் பொறுக்கவில்லை. ஆனால், என்னால் இனிச்சகிக்கமுடியாது. நீர் என்னைத்துரத்திவிட்டாலும், உம்மேல் நான் வைத்திருக்கும் விருப்பத்தை உம்மால் அழிக்கமுடியாது."

"என்மேல் தயவுசெய்து சும்மா இரும். எனக்கு மனம் மாறியிருக்கிறது."

"இல்லை. இஸபெல்லா! என்னால் பொறுக்கமுடியாது. இரகசியத்தை வெளிப்படுத்திவிட்டேன். இனி நான் சும்மாஇரேன். ஒவ்வொருநாளும் நான் என் எண்ணத்தை அடக்கமுயன்றும் அது என்னைமீறிக்கொண்டு வெளிப்பட்டுவிட்டது. வெள்ளம் அணைகடந்துபோயிற்று. நீர், என் இரகசியத்தை அறிந்துகொண்டீர். பெண்ணரசே! என்னை இரட்சிக்கக்கூடிய எண்ணம் உமக்கு உதிக்கவில்லையோ. உம்மைப்போன்ற பெண்ணைப்பெறுவது எனக்கு முடியாதகாரியமாகும். ஆயினும், நான் ஒருபோக்கியன்? என் முழுமனத்தோடு உம்மை விழைந்திருக்கிறேன்."

"ஐயா டாக்டர்! நீர் இவ்விஷயத்தை எனக்குத்தெரிவித்ததில் எனக்கு ஆற்றொணாத்[illegible]து. இதுகாறும் அநேகம்பேர் என்னை விழைந்ததாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் சிறிதும் துன்பமடையாமல் அவர்களுக்கு மறுத்துக்கூறிவிட்டேன். இப்பொழுது நீர் என்னைவிரும்புகிறீர். நீர் எனக்காகப் பட்டிருக்கும் பாட்டை நோக்குங்கால் உமக்கு மறுத்துச்சொல்வதில் எனக்குத்துன்பமுண்டாகிறது. நீர் என்னை விழைவதாகச் சொன்னதில் எனக்குக்கோபமில்லை. கன்னிகையென்றிருந்தால் [illegible] மணந்துகொள்ள நாடுவது இயற்கையே. ஆனால், உம்மை ஏமாற்றுவது என்னால் முடியாதகாரியமாகும். ஆயினும் நான், ஒரு ஆடவரையும் மணந்துகொள்ளக்கூடாதென்று நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? உம்மை மணந்துகொள்வது அதைக்காட்டிலும் அசாத்தியமாகும்."

"என்னை மணந்துகொண்டால்[illegible] இடையூறு என்ன?"

இப்பொழுதெல்லாம் நானும் அவளும் கைகோத்துக்கொண்டே நின்றோம்.

"ஏனெனில், நீர்சொன்னவாறே நான் உமக்குத் தகுந்தவளல்லள்; நீர் ஒரு யோக்கியமானவரென்று சொல்லிக்கொண்டீர். ஆ

னால், என்பால் சிறிதும் அத்தகைய யோக்கியமில்லை. உம்முடைய சென்ற வாழ்நாளையும், இனிவரும் காலத்தையும், இப்பொழுது நீர் அடைந்திருக்கும் கீர்த்தியையும் நினைத்துப்பாரும். நானோ ஒவ்வொரு தேசத்தவராலும் துரத்தப்படுகிறேன். என் தலைமேல் விலைவைத்திருக்கிறார்கள். நாகரிகமுள்ள தேசத்தில் நான் தலைகாட்டக்கூடாது. இப்படியிருக்க நான் எவ்வாறு மணந்துகொண்டு உம்மைப்பின்பற்றி வருகிறது. நான் உம்மை மேவுவதற்குமுன் அதனாலுண்டாகும் துன்பங்களை நீரே யோசித்துப்பாரும்"

"உம்மையன்றி நான் ஒரு நொடிப்பும் இனி உயிரோடிரேன்"

"நான் கேட்டவினவுக்கு இது விடையன்று. ஐயா! என்னை நீர் மணந்துகொள்வீதால் உமக்குத் துன்பம் சம்பவிக்கும். நீர் சிறிது யோசித்துப்பார்த்தால், நான் உம்மை மணந்துகொள்ளமுடியாதென்று உமக்கே புலப்படும். நான் உம்மை மணந்துகொள்ளமுடியாது"

"முடியாதென்று சொல்லுமுன், நான் ஒன்றுகேட்கிறேன். நான் உண்மைபேசுவதால் நீர் என்னைக் கோபிக்கக்கூடாது. உலகத்தவருக்கு விரோதியாகாமல் மற்றவர்போல் நீரும் சாதாரணமான பெண்ணாயிருந்து நம்மிருவருக்கும் இவ்வளவு நட்புண்டானபின் இவ்வாறு உம்மைவிரும்பினால் அப்பொழுது நீர் முடியாதென்று சொல்லுவீரோ"

அவள் ஒரு இலையைப்பறித்துக் கையில்வைத்து விளையாடிக்கொண்டு இவ்வாறு பேசினாள்:

"நீர் இவ்வாறு கேட்கக்கூடாது. நீர் உண்மைபேசியதால் நானும் உண்மையிற்பேசவேண்டும். நீர் இப்பொழுது சொன்ன நிலைமையில் நான் இருப்பேனாயின் உமக்கன்றி வேறொருவருக்கும் மாலைசூட்டேன்"

"இதனால் நீர் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறீர் என்பது விளங்கவில்லையா?"

நான் இவ்வாறு கேட்டபோது அவள் என்னை விரும்பவில்லையென்று மறுமொழிசொல்லிவிடுவாளோ என்று என்மனம் துடித்துக்கொண்டிருந்தது; அவள், வாயைத்திறந்து வார்த்தை சொன்னபோது அது எனக்கு மிக்க ஆனந்தத்தை விளைத்தது.

"ஆம்; நான் உம்மை நேசிக்கிறேன்" என்று அவள் சொல்லிமுடியுமுன் அவளை என் இருகரத்தாலும் தழுவிக்கொண்டு அவளுடைய துவர்வாயிதழிலும் கன்னத்திலும் எண்ணிறந்த முத்தங்கொடுத்தேன்; சில நிமிஷம்வரையில் அவளும் சும்மா இருந்தாள்.

பிறகு, என்கைகளைத்தள்ளிவிட்டு அப்பாற்சென்று மூர்ச்சைத்திணறும்படி வாய்தடுமாறிப்பேசினாள்.

"என்னை விட்டுவிடும்; நீர் இவ்வாறு செய்வதுதகாது; வேண்டாம்! வேண்டாம்!! வேண்டாம்!!! நான் இதுகாறும் உமக்கு என்ன சொல்லிவந்தேன்; என்னை மணந்துகொள்வது முடியாதென்று இன்னும் நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா?"

"வேல்போன்ற விழியணங்கே! உம்மை இப்பொழுது விட்டால் காமனும் தன்படைக்கலங்களை எறிந்துவிட்டு நாணுவான்; என்னை விரும்புவதாக உம்முடைய வாயால் ஒத்துக்கொண்டபின் உம்மை நான் பிரியேன்; பிரிந்தால் உயிர்பிரிவேன்; உம்பாலுள்ள வேட்கையில் நான் இப்பொழுது ஆழ்ந்திருக்கிறேன். நான் டாக்டராக இல்லாமல் ஒரு பாவலனாக இருந்தால் உம்முடைய புன்சிரிப்பைப்பற்றி என்ன என்ன விதமாகவோ வருணிப்பேன். உம்முடைய வாட்கண் ஆடவரை வருத்துவதற்கென்றே அமைக்கப்பட்டதென்று சொல்லுவேன். இப்பொழுது அடிக்கும் தென்றலும் காமனைத்தூக்கிக்கொண்டு உம்மை நாடிவருகிறதென்று வருணிப்பேன். உம்முடைய கண்ணாகியவேலை என்மீது செலுத்தவேண்டாம். அஞ்சனந்தீட்டிய அக்கண்களை மூடிக்கொள்ளும். உம்முடைய இயற்கையழகே என்னை இவ்வளவு மயக்கியிருக்கும்போது காமப்பார்வையால் என்னை நீர்பார்க்க ஆரம்பித்தால் நான் நீறாகிப்போவேன். உமக்காகவும் உம்முடைய அழகுக்காகவும், உம்முடைய ஏகாந்தத்துக்காகவும் உம்மோடு கூடவே நான் இருந்துவிடுவேன். உம்மை நான் உயிர்த்துணைவியாக ஏற்றுக்கொண்டு நீர் செல்லும் இடமெல்லாம் பின்பற்றுவேன். ஆனால், உமக்கு உரியகாலங்களில் உதவிபுரியவேண்டுமென்று நான் கங்கணங்கட்டியிருக்கிறேன்; உம்மோடு கூடவே என்னை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்"

"எனக்காக நீர் ஏன் உம்முடைய வாழ்நாளை வீணாக்குகிறீர்? அது வேண்டாம்! வேண்டாம்!! இன்னும் அது முடியாதென்று நீர் அறிந்துகொள்ளவில்லைபோலும்"

மறுபடியும் நான் அவளைத் தழுவ எத்தனிக்கும்போது அவள் விலகிச்சென்று இருப்பிடம் நோக்கி ஓடினாள். அந்த நிலைமையில் அவளோடு வாதம்பண்ணக்கூடாதென்று நினைத்து, அவளைப்பின்பற்றி ஓடாமல் நான் மெல்லச்சென்றேன். இருப்பிடம் சென்றவுடன் இராப்போசனத்துக்கு ஆயத்தமாயிருந்தேன். அப்பொழுது அவள்தேக அசௌக்கியமாயிருப்பதாகவும், என்னோடு சகபோசனம் செய்யமுடியாதென்றும் ஒருவன் வந்துசொன்னான். அவள் என்னோடு ஆகாரம் செய்யாளென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. நானே சொன்னவிஷயத்தில் அவளுக்குத் துன்பம் உண்டாகியிருக்கக்கூடுமென்று எனக்குச் சந்தேகம்பிறந்தபோதிலும் என்கருத்தை அவளுக்குத் தெரிவித்ததில் எனக்கு மிக்க சந்தோஷமே. என்னை அவள், அந்நிலைவிட்டுத் துரத்திவிடுவாளோ என்று சந்தேகித்துக்கொண்டிருக்கும்போது மறுபடியும் அவள் என்னிடம் அன்றிரவுவந்தாள்.

அன்றிரவு பத்துமணிக்கு நான் படுக்கைக்குப்போகும்போது இஸபெல்லாவும் அவளுடைய நாயும் வருவதாக எனக்குச் சப்தம் கேட்டது.

"டாக்டர் தாம்ஸன்! என்னைப்பற்றி நீர் என்ன நினைத்திருக்கிறீர் என்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. உமக்கு ஒரு தீர்மானம் சொல்லாமல் எனக்குப் படுக்கைக்குப்போக மனம் எழவில்லை" என்று அவள் மென்மையாகச்சொன்னாள்.

நான் ஒன்றும் வரம்புகடந்து செய்யத்துணியாமல் சாந்தமாகப்பேசினேன்.

"எனக்கு நீர் குற்றஞ்செய்திருப்பதாக நினைத்துச் சமாதானம் செய்யவந்திருக்கிறீர்; நானும் உமக்குக் குற்றம் இழைப்பதில் குறைந்திருப்பதாக நினைக்கவேண்டாம். எனக்குள் அடங்காதமோகத்தால் நான் பலவாறு பிதற்றினேன்."

"இல்லை! இல்லை!! நீர் எனக்குக் குற்றஞ்செய்ததாக நினைக்கவேண்டாம். நான் உமக்கு நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் உம்மை நேசிப்பதாகச்சொல்லிவிட்டேன். இவ்வளவு சீக்கிரம் அதை நான் காட்டியிருக்கக்கூடாது. ஆனால், நான் உம்மேல் வைத்திருக்கும் விருப்பத்தாலும், நான் உலகத்தில் அகதி-

யாயிருந்தாலும் உம்மை மணந்துகொள்ள விருப்பங்கொண்டேன். நீர் என்னோடு வசிப்பதற்குச் சம்மதிப்பீரோ?"

"நான் மனமாரச் சம்மதிப்பேன்; எனக்கு எங்கிருந்தாலும் தடையில்லை; நான் உம்மையே மணந்துகொள்வேன்; உம்மையன்றி வேறொருபெண்ணையும் மனத்தாலும் கருதமாட்டேன்; பரதாரசகோதரனாக நடந்துகொள்வேன்; இன்றுமாலை நான் தெரிவித்தவாறே என் வாழ்நாளை உம்முடைய கையிற்கொடுத்துவிட்டேன்; உலகத்தில் நான் இன்பமடைவதும், துன்பமடைவதும் உம்முடையவசத்திலிருக்கிறது; என் தங்கை ஒருத்தியன்றி வேறொருவரும் எனக்குச்சுற்றமில்லை; நான் தமியனாகவேயிருக்கிறேன்; என் தங்கைக்கு மிதமாய் ஐசுவரியமுண்டு; அவளுடையகவலை எனக்குச்சிறிதுமில்லை; என்னை இன்பக்கடலிலாழ்த்தினாலும், துன்பக்கடலிலாழ்த்தினாலும் நீரே எனக்குகெதி; உம்முடைய ஆணைபோல் நான் நடந்துகொள்வேன்."

"உம்முடைய வார்த்தை உம்முடைய தயாளகுணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது; இப்பொழுது நான் உமக்கொன்று சொல்லப்போகிறேன்;"

"அஃதென்ன?"

"முதலில், நான் உமக்கு உத்தரவுகொடுக்கும்வரையில் விவாகத்தைப்பற்றி மற்றொருமுறை நீர் என்பால் பேசக்கூடாது."

"நான் அப்படியே வாக்குறுதி செய்கிறேன்; ஆனால், நீர் ——"

"ஆனால், நான் இன்னும் பன்னிரண்டாவது மாதக்கடைசியில் உம்மை மணந்துகொள்வேன்; அதுவரையில் நீர் இங்கிலாந்தில் சென்றிரும்; அடுத்த மேமீ 1உயன்று நீர் என்னை மறவாமலும், இன்றிருப்பதுபோல் என்மேல் அவ்வளவு உறுதியாகவும் இருப்பீராயின் நான் உம்மை மணந்துகொள்வேன். இதற்கு என்னசொல்லுகிறீர்?"

சில நிமிஷம்வரையில் நான் ஒன்றும் பேசாமலிருந்தேன். பிறகு நான் அவளுடைய கையை எடுத்து, "என் அருமை! என் மனைவியே!!" என்றுசொல்லி முத்தமிட்டேன்.

"நான் சொல்வதில் உமக்கு உடன்பாடுண்டோ?"

"உமக்கு இஷ்டமானால் எனக்கு உடன்பாடாகிறது" என்று நான் மறுமொழிசொன்னபோது எனக்கு மட்டிலடங்கா ஆனந்தம் விளைந்தது.

பிறகு இருவரும் ஒன்றும் பேசாமல் பிரிந்துவிட்டோம். அவள் மறைந்தவுடன் நானும் படுக்கைக்குச்சென்றேன்.

அத்தியாயம் 7.

எனக்குத்துன்பம் விளைந்தது.

நான் படுக்கும்போது பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவைப்பற்றிக் கனவுகாணக்கூடுமென்று நினைத்தேன். ஆனால், அவ்வாறில்லாமல் எனக்குண்டான ஆனந்தபரவசத்தால் இராமுழுதும் தூக்கம்வரவில்லை. படுக்கையில் அங்குமிங்கும் புரண்டுகொண்டு அண்டையிலுள்ள நீருவியின் ஓசையைக்கேட்டுக்கொண்டே படுத்திருந்தேன். சிறிதும் தூக்கமில்லாமல் கடைசியில் அறையின் கதவைத் திறந்து பார்த்தேன். சூரியன் புறப்பட்டுவிட்டது. மறுபடியும் படுக்கைக்குப்போகாமல் வெளியில்வந்து காலை ஆகாரம்செய்வதற்கு சிறிது நேரமிருந்ததால் துப்பாக்கியை எடுத்துக்கொண்டு அருகிலுள்ள காட்டுக்குள் நுழைந்தேன். வேட்டையாடுவதற்கு வசதியான நேரமாயிருந்தது. ஆகாரத்துக்காக ஒருமான் வேண்டுமென்று நினைத்து அங்கே பதுங்கிக்கொண்டு மானின் வரவை எதிர்நோக்கியிருந்தேன்.

அப்பொழுது இஸபெல்லாவின் எண்ணம் என்மனத்தில் நிறைந்திருந்தது. ஆச்சரியப்படத்தக்க அழகுவாய்ந்த பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவை நான்வென்றுவிட்டேன். அவளும் எனக்கு வாக்குறுதி செய்திருக்கிறாள். இனி எனக்கென்னகுறை. அவளுடைய உண்மையான குணாதிசயங்களை நான் தெரிந்துகொண்டேன். உலகத்தவருடைய வதந்திக்காக நான் அஞ்சவில்லை. அபாயமானகாலத்திலும் அவள்மனம் தளராள். ஏழைகளிடத்தில் அவள் மிக்க அன்புடையவள். தன்கடமையை நிறைவேற்றுவதில் சிறிதும் பின்வாங்காள். இன்னும் நான் ஒருவருஷம் பொறுத்திருந்தால் என்னை விவாகம்செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறாள். ஒருவருஷமா? பத்துவருஷம், அல்லது இருபதுவருஷம், இல்லை ஆயுள்முழுதும் அவளுக்காகப் பொறுத்திருப்பேன்.

இவ்வாறு நான் சிந்தித்துக்கொண்டு மான்வேட்டையாட நாடியிருந்தேன். அங்குள்ள ஆற்றைத்தாண்டி மேற்குநோக்கிச்சென்று அக்கரையிலுள்ள காட்டில் நுழைந்தேன். அதற்கப்பால் நான்குபுறத்திலும் பிரப்பங்காடுகளால் சூழப்பட்ட பரந்த வெளிநிலம் காணப்பட்டது. அந்நிலத்தில் அநேகம்மான்கள் சாந்தமாக மேய்ந்துகொண்டிருந்தன. அங்கே நான் செல்லவேண்டுமாயின் இடையில் ஒரு சிறு குன்று உயர்ந்திருந்தது. மானின் கண்ணில் அகப்படாமல் நான் போகவேண்டுமாயின் அக்குன்றில் நான் படுத்துக்கொண்டு ஊரவேண்டும். இல்லையேல், மான்கள் ஒரே பார்வையில் என்னைக் கண்டுகொண்டு வெருண்டோடிப்போம். ஆதலின், நான் வயிற்றைக் கீழேவைத்துப் படுத்துக்கொண்டுஊர்ந்து சென்றேன். இடையிடையே மான்கள் ஓடாமல் பார்த்துக்கொண்டு இருபதுகஜதூரத்தில் போய்ச்சேர்ந்தேன்.

அப்பொழுதும் மான்கள் மேய்ந்துகொண்டு நின்றன. ஒரு பெரிய கலைமான் மோப்பம் பிடிப்பதுபோல் தலையை உயர்த்திப் பார்த்தது. நான் பதுங்கிக்கொண்டேன். அங்கிருந்து சுடலாமென்று யோசித்தால் காற்று எதிர்முகமாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. ஆதலின், இன்னும் சமீபமாக ஊர்ந்துசென்றேன்.

அப்பொழுது ஒரு செங்குத்தான கல்லிலிருந்து தலைகீழாகக் கஷ்டத்தோடு ஊர்ந்துவந்து மான்களை இலகுவாகச் சுடும்தூரத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டேன். அங்கே செல்வதற்கு முக்கால்மணிநேரமாயிற்று. நான் சுடத் துப்பாக்கியைக்கையிலெடுத்தபோது என் முழங்கையில் இடியுண்டு ஒரு கல்நழுவிற்று. அவ்வோசையைக்கேட்ட மிருகங்கள் தலையைக்காட்டி ஓட ஆரம்பித்தன. எல்லாமிருகங்களும் தப்பி ஓடுமுன் ஐநூறுகெஜம் குறிவைத்துத் துப்பாக்கியைச் சுட்டேன். நான் முன்னேசொன்ன அப்பெரிய கலைமான், ஆகாயத்திலேகிளம்பிச் சுடப்பட்டுக் கீழேவிழுந்தது. அது இறந்துவிட்டதென்று நினைத்துச் சமீபத்திற்சென்றேன். மறுக்ஷணமே அது ஓட ஆரம்பித்தது.

காயம் கடுமையாயிருந்ததால் நூறுகெஜம் சென்றவுடன் மறுபடியும் கீழேவிழுந்தது. நான் அதைப்பிடிக்க ஓடினேன். அது இன்னும் ஓடத்தலைப்பட்டது. நானும் அதைப் பின்பற்றி ஓடினேன். ஓடும்பொழுதே துப்பாக்கியில் தோட்டாவைச் செருகிக்கொண்டே சென்றேன்.

மறுபடியும் அது ஓடமுடியாமல் கீழேவிழுந்தது. அதைக் குத்துவதற்காகக் கத்தியை உருவினேன். நான் கத்தியை உயர்த்தித் தாழ்த்துமுன் யாரோ ஒருவர் என்பிடரியில் கைவைத்தாற்போல தோன்றிற்று. சமீபத்தில் ஒருவரும் மனிதரில்லையென்பது எனக்குத்தெரியும். மனிதனல்லவென்று தெரிந்தவுடன் எனக்கு அச்சம் அதிகரித்தது. என்னைப்பிடித்தது யாரென்று தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டுத் திரும்பினேன்.

ஏன், அதுவரையில் பார்த்தும் கேட்டுமிராத பருமனுள்ள ஒரு வாலில்லாக்குரங்கு ஆகாயத்தை யளாவிக்கொண்டு என்பின்புறத்தில் நின்றது. அதுபல்லை இளித்துக்கொண்டு பயங்கரமான கோரத்தோடு காணப்பட்டது. அதன்ஒரு பிடிக்கும் நான் பற்றமாட்டேன் என்று நினைத்து அதன்கையைத் தட்டிவிட்டுத் துப்பாக்கியைக் கீழேபோட்டு ஓட ஆரம்பித்தேன். பத்தடி தூரத்துக்குள் குரங்கும் பின்பற்றிற்று. அது என்மேல் கையை வைக்குமுன் மறுபடியும் மூச்சுப்பிடித்து ஓடினேன்; ஒருபொழுதும் நான் அப்படி ஓடியதில்லை; நான் போனவிடம் இன்னதென்று தெரியாமல் கண்டவிடமெல்லாம் ஓடினேன். நான் ஒரு மரத்தைச் சுற்றிப் பதுங்காவிட்டால் அது என்னைப் பிடித்திருக்கும். மறுபடியும் காட்டுக்குள் ஓடினேன். எனக்குப் பிராணன் போகுந்தருணத்தில் தரையிற்சாய்ந்துகிடந்த ஒரு மரக்கிளையைப்பற்றி ஏறினேன். ஆரியக்கூத்தாடியும் அதிசயம் அடையும்படியாக அதில் ஏறினேன். என் வாழ்நாட் சரித்திரமுழுதும் [illegible]வில்வந்ததும் உயிர்க்கிறுதி வந்தது தெரிந்தும் நான் ஓடாமலிருக்கவில்லை. ஒருவினாடியில் நான் பதுங்கியிருக்குமிடத்தை அறிந்துகொண்டு குரங்கும் ஏறிற்று. நான் செய்வது இன்னதென்று புலப்படாமல் மற்றொருபுறமாகக் கீழேயிறங்கினேன். அதைக்கண்டு அக்குரங்கும் எனக்குமுன் கீழே குதித்தது. மறுபடியும் ஓட்டம் பிடித்தேன். என்னைக்காட்டிலும் அக்குரங்குக்கு அக்காடு நன்றாகத் தெரியுமாதலால் அதன் கையினின்றும் என்னால் தப்பமுடியவில்லை. மறு ஐந்துநிமிஷத்தில் நான் எமன்வாயில் நுழையவேண்டியிருந்தது.

ஒவ்வொரு திக்கிலும் ஓடினேன்; பிறகு மேற்கிலுள்ள ஒரு ஆற்றங்கரைக்கு ஓடினேன். ஆற்றில் நீரில்லை. கரையிலிருந்து

ஆற்றின்அடிப்புறம் அறுபதடி கீழேயிருந்தது. அவ்வளவு ஆழத்தில் கல்லில் குதிப்பதற்கு அச்சம் அதிகரித்தது. என் தேகபலமும் ஒடுங்கிற்று. ஆற்றில் குதித்தால் பிராணிஹானி உண்டாகும். கரையில் நின்றால் குரங்கு பிடித்துக்கொள்ளும். ஆயினும் குரங்குக்கையில் மரணமடைவதே உசிதமென்று சும்மா நின்றேன். குதிக்கலாமா நிற்கலாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது குரங்கு சமீபத்தில் வந்தது. நான் கண்களை மூடிக்கொண்டேன். குரங்கின் காலடிச் சப்தம்கேட்டது. அதன் கரங்கள் என்னைப்பற்றிக்கொண்டன. அப்பொழுது நான் சவக்குழியிலிருப்பதாகத் தோன்றிற்று. உடனே, "வலப்புறம் திரும்பு" என்று ஒரு சப்தம்கேட்டது. என்னை யறியாமல் நான் திரும்பினேன். எனக்கு மரணம் சம்பவிக்கும்போதும் ஆச்சரியமிகுந்திருந்ததால் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தேன்.

அப்பொழுது என் கண்ணில் ஒரு அதிசயம் காணப்பட்டது. என்னருகில் குரங்கு நின்றுகொண்டிருந்தது. அதற்கப்பால் இஸபெல்லாவின் நாயும் நின்றுகொண்டிருந்தது. ஒரு நிமிஷத்துக்குள் இரண்டுக்கும் சண்டை விளைந்தது. குரங்கு தன்னால் இயன்றதெல்லாம் செய்தும் நாய் வென்றுவிட்டது. நான் அவ்வேடிக்கையைப்பார்த்து நின்றேன்.

குரங்குமரித்தவுடன் நாய் அப்பாற்சென்றது. அது குறைப்பட்ட பெரு[illegible]ற் சாய்ந்துவிழுந்தது.

அங்கே இஸபெல்லா காணப்படவில்லை சிறிது தூரத்துக்கப்பால் வெள்ளைஉடை தோன்றிற்று. சமீபத்திற்சென்று பார்த்தபோது பண்டிதை ஸ்மாரணையற்றுக்கிடந்தாள்.

பக்கத்திலுள்ள ஒரு சிற்றோடையிற்சென்று என்தொப்பியில் நீர்கொணர்ந்தேன். இரண்டு மூன்றுநிமிஷத்தில் மயக்கந்தீர்ந்தெழுந்தாள்.

அவள் எழுந்தவுடன், "க்ஷேமமாயிருக்கிறீரோ? அம்மிருகத்தின்கையில் நீர் அகப்பட்டுக்கொண்டீரென்று நினைத்தேன்" என்றாள்.

இவ்வாறு பேசும்போது உடல்நடுங்கிக் கண்களைக் கைகளால் பொத்திக்கொண்டாள். பிறகு நான் அவளைத் தேற்றினேன். [illegible]து எனக்கு ஓரிளைமுண்டாகவில்லை.

நான் அவளுடைய கையைத்தட்டிக்கொடுத்து, "நண்பனே! உன்னால் நான் உயிர்பிழைத்தேன். என்றென்றைக்கும்மறவேன்" என்றுசொல்லி, அவளைப்பார்த்து, "இஸபெல்லா! மரணத்தறுவாயில் நீர் எப்படிவந்து சேர்ந்தீர்?" என்று கேட்டேன்.

"நீர் முதலில் சுட்டபோது அவ்வோசை எனக்குக் கேட்டது; உடனே புறப்பட்டேன். ஒரு நிமிஷம் பிந்திவந்தால் உமக்கு உயிர்ச்சேதம் நேரிட்டிருக்கும். இப்பொழுது நாம் திரும்பிப் போகவேண்டும்."

உடனே இருவரும் புறப்பட்டு முக்கால்மணி நேரத்தில் வந்துசேர்ந்தோம்; அப்பொழுது காட்டிலிருந்து மகா வேகத்தோடு ஒருவன் குதிரையில் சவாரி செய்துவந்தான். சமீபத்தில் வந்தபோது அவன் லால் மோகன் என்று தெரிந்துகொண்டோம். குதிரைக்கும் தனக்கும் மிக்கவியர்வை சொரிய அவன் வந்துசேர்ந்தான்.

"லால் மோகன்! ஏதேனும் துக்கசமாசாரமுண்டோ? இவ்வளவு துரிதமாக வந்திருக்கிறீர்" என்று இஸபெல்லா கேட்டாள்.

"உம்முடைய சமூகத்துக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அது இன்று காலைதான் வந்தது. அவசியம் தாங்கள் அதைக்கவனிக்க வேண்டும்."

அவளுக்கு எவ்வாறு தபால் வருகிறது என்பதைப்பற்றி நான் சிறிது சொல்லவேண்டும். சமீபத்திலுள்ள வேறொரு தீவுக்கு இவளுடைய கடிதம் வந்தவுடன் அங்கிருந்து ஒரு தனிப்படகில் இத்தீவுக்குவரும். இவ்வாறே இவளுக்கும் உலகத்தவருக்கும் கடிதப்போக்குவரவு நடந்துகொண்டிருந்தது.

இக்கடிதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவள் கூடாரத்துக்குள் நுழைந்தாள். லால் மோகனும் நானும் வேறொரு கூடாரத்துக்குச் சென்றோம். இஸபெல்லாவும் வந்துசேர்ந்தாள். ஆகாரம் செய்து முடியுமட்டும் அவள் ஒன்றும் பேசவில்லை. ஏதோ துன்பம் நேரிட்டிருக்கிறதென்பது மட்டும் அவள் முகக்குறியால் தோன்றியது. சாப்பிட்டு வெளியில் வந்தவுடன் நான் முதல்நாளிரவு அவளோடு பேசிக்கொண்டிருந்த இடம் போய்ச்சேர்ந்தோம். அப்பொழுது அவள், பேசஆரம்பித்தாள்.

"ஐயா! ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி யோசிக்கும் பொருட்டு உங்களிருவரையும் இங்கே அழைத்துவந்தேன். ஐயா டாக்டர்! இப்பொழுது நாமிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் அந்தரங்கம் தெரிந்துகொள்ளும்படியான விஷயமொன்று நேரிட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது எனக்கு ஒரு அபாயம் நேரிட்டிருக்கிறது. நீர் இந்நாட்டுக்குப் புதியவராதலால் உமக்கு விருப்பமிருந்தால் சுகமே ஊர்போய்ச் சேரலாம். என்னோடுகூட இருக்க உமக்கு விருப்பமாயின் எனக்கு ஆலோசனை சொல்லவேண்டும். லால்மோகனும் எனக்கு அந்தரங்க விசுவாசமுள்ளவன். உம்முடைய விருப்பம் யாது?"

"உம்மருகிலிருந்து ஆலோசனை சொல்வதே எனக்குச் சந்தோஷம்; என்னை நீர் முழுதும் நம்பலாம்."

ஆச்சரியம் அவள், சட்டைப்பையிலிருந்து அப்பொழுது வந்தகடிதத்தை எடுத்தாள்.

"இக்கடிதம் சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்திருக்கிறது; மிக்க நம்பிக்கையுள்ள ஒருவன் இதை அனுப்பியிருக்கிறான். அங்குள்ள என்னுடைய அந்தரங்கவேலையாள் என்னை ஆங்கில அரசாட்சியாருக்குக்காட்டிக்கொடுக்க நினைத்திருக்கிறானென்று தெரிகிறது. இதுகாறும் அவனைநான் முழுதும் நம்பியிருந்தேன்; அவனை நான் அநேகமுறை காப்பாற்றியிருக்கிறேன். அவன் என்னைவிடக்க நினைத்துவிட்டான். நான்வசிக்கும் இடத்தையும் காட்டிக்கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறானென்று இக்கடிதக்காரர் தெரிவிக்கிறார். ஆனால், அவன் பெருந்தலையம் பெறலாமென்று நினைத்திருக்கிறான். அடுத்தமாத ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலேயப் படைத்தலைவர் ஹாங்காங்குக்குப்போகும்வழியில் சிங்கப்பூரில் தங்குவார்; அப்பொழுது காட்டிவிடலாமென்று நினைத்திருக்கிறான். உடனே எல்லோரும் பூமகுஷ்டையான பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவைத் தாக்கிப்பிடிக்க ஆரம்பிப்பார்கள்."

"அயோக்கியன்—விசுவாசகாதகன்—கொலைபாதகன்—இவன் இதற்காகத்தக்கபடி சிக்ஷிக்கப்படுவான்" என்று லால்மோகன் மெல்லச்சொன்னார். நான் சும்மா இருந்தேன். ஆனால், அப்பாதகன் இவள்கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டால் என்னபாடுபடுவானென்று எனக்குள்ளே நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். அவள், மறுபடியும் பேச ஆரம்பித்தாள்.

"ஆனால், எனக்குச்சாதகமான விஷயமொன்றிருக்கிறது. என் இரகசியமுழுவதையும் அவன்சொல்ல கேட்டால் அவன் என்னுடைய காரியஸ்தன் என்பதும்வெளிபாகும். தன்னைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளும்பொருட்டு அவன் ஒன்றையும் நேரே கண்டதாகச்சொல்லமாட்டான். கர்ணபரம்பரையான கதையைத்தான் அவன் சொல்லக்கூடும்."

"அதுவும் சொல்லக்கூடாமல் நாம் தடுத்துவிடுவோம்" என்று லால்மோகன் உரக்கக்கூவினார்.

"அஃதெப்படி முடியும்" என்று கேட்டாள்.

"அவனுக்கு எச்சரித்தால் ஒன்றும் பயனுண்டாகாது" என்று நான்சொன்னேன்.

"அவனுக்கு எச்சரிப்பதேகூடாது. அவன், இப்பொழுது சும்மா இருந்தாலும் மறுபடியும் தீங்குவிளைப்பான். அவன் உயிருள்ளமட்டும் எனக்கு அச்சமே; ஆதலின், அவனைத்தீர்த்துவிடவேண்டும்." என்றுசொன்னாள்.

"அவனுக்குக் கலியாணமாயிற்றோ?"

"இல்லை."

"அவனைக்கொன்றுவிட்டால் வேறேயாருக்கும் துன்பமுண்டாகுமோ?"

"ஒரு தீங்குமுண்டாகாது; எனக்காகத்தான் அவன் சிங்கப்பூரில்வசிக்கிறான். அதிக சம்பளங்கொடுத்துச் சிங்கப்பூரில் நடக்கும் விஷயங்களை எனக்குத்தெரிவிக்கும்பொருட்டு அங்கே அவனை ஏற்படுத்தினேன்."

"இப்பொழுது அவன், வரங்கொடுத்தவன் தலையில் கையை வைக்க நினைக்கிறான். இதைச்செய்வதற்கு அவன் உடன்பட்டது உன்மத்தமானகாரியமே."

"பைத்தியத்திலும் ஒரு நியதியுண்டு; இவன், அஃதில்லாத உன்மத்தனேயாவான். மற்றவர்கள், என்னைக்காட்டிக்கொடுத்துவிடுவார்களென்று நினைத்து அவர்களுக்கு முந்திக்கொண்டு முழுஇனாம் தொகையும் பெற்றுக்கொள்ள நினைத்திருக்கிறான்."

நான்சிறிதுநேரம் சும்மா இருந்து பிறகுபேச ஆரம்பித்தேன்.

"அவனுக்குக்கலியாணமில்லை. வேறு வேலையுமில்லை. அவனைத்தீர்த்துவிட்டால் ஒருவரும் அவனுக்காக இரங்கார். அவன் தீங்குசெய்யுமுன் நாம் முந்திக்கொள்ளவேண்டும். சிறிது ஆலோசனைசெய்து அவனைத்தீர்க்கவேண்டும்."

இலபெல்லா, சிறிதுநேரம் சும்மாஇருந்து பிறகு, "நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருயோசனை செய்வோம். உசிதமானதை ஏற்றுக்கொள்வோம்" என்றுசொன்னாள்.

"அவனைச்சிங்கப்பூரிலிருந்து ஏமாற்றிக்கொண்டு வரவேண்டும். பிறகுதான் அவனைத்தீர்க்கவேண்டும்" என்றுசொன்னேன்.

"ஆம்! அது உசிதமாகத்தோன்றுகிறது. அவன்எப்பொழுதும் சந்தேகமுள்ளவன். இப்பொழுது அதிக சந்தேகங்கொண்டிருப்பான். ஆதலின், நான் இப்படியே சிங்கப்பூருக்குப்போகக்கூடாது. மாறுவேஷம் பூண்டுதான் போகவேண்டும்" என்று இலபெல்லாசொன்னாள்.

"வேண்டாம். நீர் அவ்வளவு அபாயத்துக்கு உட்படவேண்டாம். உம்மை அவன் தெரிந்துகொண்டாலோ——"

"அவன் ஒருபொழுதும் என்னைப்பார்த்ததில்லை. என்னுடைய மாறுவேஷம்பூணும் சக்தி இன்னதென்று உமக்குத்தெரியாது" என்று புன்னகைகொண்டு புகன்றாள்.

லால்மோகன், சிறிதுநேரம் இவ்விஷயத்தைக்குறித்து ஆலோசனைசெய்து பிறகுசொல்வார்: "தங்களோடு என்றுமொருவர் வரவேண்டும். ஆனால், என்னை அவனுக்குத்தெரியும்; ஆதலின் நான் வரக்கூடாது."

"எனக்கு உம்முடைய இரகசியம் தெரிந்திருப்பதால் நான் உமக்கு உதவிபுரிய ஆயத்தமாயிருக்கிறேன்" என்று நான்சொன்னேன்.

அப்பொழுது லால்மோகன் என்னை ஏறிட்டுப்பார்த்துச் சும்மா நின்றுவிட்டார்.

"நல்லது; உம்மை நான் அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன்; நீரே எனக்கு இக்காரியத்தில் முழு உதவியும்புரியவேண்டும்; இப்பொழுது புறப்படவேண்டிய விஷயத்தைத்தீர்மானிக்கவேண்டும்" என்று அவள்சொன்னாள்.

அன்று நடுப்பகல்வரையில் புறப்படவேண்டிய ஏற்பாட்டைத் தீர்மானஞ்செய்தோம்; உடனே கிராமத்தை நோக்கிப்புறப்பட ஆயத்தஞ்செய்தோம்; ஆகாரம் செய்துகொள்வதற்குள் சாமான்களெல்லாம் குதிரைகளில் ஏற்றி அனுப்பப்பட்டன.

அன்று ராத்திரியில் ஊர்வந்துசேர்ந்தோம்; விடிவதற்குள் செய்யவேண்டிய காரியம் அதிகமாயிருந்ததால் ஒருவரும் படுக்கைக்குப்போகவில்லை.

இஸபெல்லாவின் மாளிகைக்குச் சென்றவுடன் ஆகாரம் செய்துகொண்டு அவளுடைய படுக்கையறைக்குள் நாங்கள் இருவரும் நுழைந்தோம்; அப்பொழுது தன்னுடைய கருத்தை வெளியிட்டாள்.

"ஐயா! நான் சொல்லுகிறபடி இருவரும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்; காலையில் புறப்பட்டு ஜாவாதீவுபோய்ச்சேரவேண்டும்; அங்கு நான் உம்மைப்பிரிந்துவிடுவேன்; பத்தேவியாவில் தாம்ஸன் என்னும் ஒரு டாக்டரை நான் சந்திப்பேன்; இருவரும் சிங்கப்பூர்போய்ச்சேருவோம்; அங்கே மாந்தைஹோட்டலில் அவன் வசிக்கிறான்; அவனை என்னுடன்வந்த டாக்டர் சிநேகஞ்செய்துகொள்ளுவார். பிறகு ஒன்றும் கஷ்டமில்லை."

"உம்முடையயுக்தி நன்றாக இருக்கிறது."

"ஐயா! [illegible] நீர் ஒன்று நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நீர் என்னோடு அதிகப்பழக்கம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது; பத்தேவியாவிலிருந்து சிங்கப்பூருக்குப்போகும்வழியில் [illegible] சிநேகம்போல் நடிக்கவேண்டும். என்னுடைய விஷயத்தில் உமக்குக்கவலைவேண்டாம்."

"நல்லது; எனக்காக நீரும் கவலைப்படவேண்டாம். நான் எப்படி நடந்துகொண்டாலும் நீர் அதைக் கவனிக்கவேண்டாம்."

"நீர் பணம்செலவழிப்பதில் குறைசெய்யவேண்டாம்; செலவைப்பற்றி நான் கருதவில்லை; உம்முடைய சௌகரியம்போல் நடந்துகொள்ளும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு அவள் தன்வேலைக்குச் சென்றாள். நானும் புறப்பட ஆயத்தஞ்செய்தேன். அப்பொழுது அருணோதயமாயிற்று. மெஸ்மரிஸா, நான், லால்மோகன், புல்டாக் நால்வரும் கடலோரஞ்சென்றோம்.

சமுத்திரக்கரையிலுள்ள ஒரு படகிலேறி ஏகாந்த நக்ஷத்திரம் என்னும் கப்பலுக்குவந்துசேர்ந்தோம். கப்பல் புறப்பட்டது. "பண்டிதைக்காக உதவிபுரியும்பொருட்டு நான் சிங்கப்பூருக்குப் போகிறேன். அங்கிருந்து நான் வெற்றியோடு திரும்பிவருவேனென்று எனக்கு நிச்சயமாகத்தோன்றவில்லை. அவனையும் காட்டிக்கொடுத்து நானும் அகப்பட்டுக்கொள்வேனோ" என்னும் எண்ணம் என்மனத்தில் அச்சுறுத்திக்கொண்டிருந்தது. வரும்விதி வரட்டுமென்று இருவரும் துணிவோடு புறப்பட்டோம்.

கப்பல் நகர்ந்தது. வழியில்லாமல் மூடிக்கொண்டிருக்கும் கற்களைத்தாண்டி எவ்வாறு கப்பல் அப்புறம்செல்லக்கூடுமென்று ஆச்சரியமடைந்து நின்றேன். நூற்றைம்பதடி உயரம்வரையில் கற்பாறைகள் வளர்ந்திருந்தன. வழியொன்றும் காணப்படவில்லை. கப்பல் சமீபத்தில் சென்றது. உடனே அது புகைக்கூண்டுபோல் ஆகாயத்தில் மெல்லக்கிளம்பிற்று. நான் அளவில்லா ஆச்சரியமடைந்து நின்றேன். அடுத்தநிமிஷம் கப்பல் அப்புறஞ்சென்று சமுத்திரத்தில் இறங்கிற்று.

அக்கப்பலின் இரகசியத்தைப்பற்றி இஸபெல்லாவினிடம்விசாரித்தேன்; அது, சமுத்திரத்தில் துரிதமாகச் செல்லக்கூடிய கப்பலென்றும், வேண்டுமானால் ஆகாயத்தில் பறக்கக்கூடிய ஏரோப்லேன் என்றும் அவ்விரண்டின்குணங்களும் அதில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும் அவள் சொன்னாள். ஆனால் அதை எப்பொழுதும் ஆகாயக்கப்பலாக உபயோகிப்பதில்லை; ஆகாயத்தில் பறந்து செல்வதை ஆங்கிலேயர் கண்டால், அவர்களும் ஆகாயக்கப்பலில் துரத்தி வருவார்களென்று நினைத்து ஏகாந்த நக்ஷத்திரத்தை ஆகாயத்தில் பறக்க விடுவதில்லை; அவசியம் நேரிட்டபோது மட்டும் அதுமேலே பறக்கும்; கீழே யிறங்கினால் கப்பலாகிவிடும்; இக்கப்பல் பலவகையாக மாறக்கூடுமென்று நான் முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேன்; அது ஆகாயக்கப்பலாகவுமிருக்கிறதென்று இப்போது தெரிந்துகொண்டேன்.

உடனே சூரியன் புறப்பட்டது; தீவும் எங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்தது; கப்பலும் துரிதமாக ஓட்டப்பட்டது.

அத்தியாயம் 8.

ஆச்சரியமான சந்திப்பு.

எங்கள் தீவைவிட்டுப் புறப்பட்டு எட்டுநாளைக்குள் இந்தியாவில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள தூத்துக்குடித் துறைமுகம் வந்து சேர்ந்தோம். சூரியன் அஸ்தமிக்கும் வரையில் கப்பல் துறைமுகத்துக்குள் நுழையவில்லை. அங்கிருந்து நான் மட்டும் வேறொரு கப்பலேறி பத்தேவியாவுக்குப்போகவேண்டுமென்று தீர்மானஞ் செய்துகொண்டோம். அப்பொழுதுதான் ஒரு கப்பல் பத்தேவியாவுக்குப் புறப்பட ஆயத்தமாயிருந்தது.

மாலை மணி 6—30-க்கு எங்கள் கப்பலுக்கு நங்கூரம் பாய்ச்சினோம். உடனே இஸபெல்லாவுக்கு வந்தனம் சொல்லிவிட்டுப் பத்தேவியாக் கப்பலுக்குச்சென்று சேர்ந்தேன். மீனாக்ஷியென்னும் அக்கப்பலில் நான் வந்து யாத்திரைத் தொகையைக் கொடுத்து வசதியான ஒருஅறையில்தங்கினேன். மீனாக்ஷிபுறப்பட்டது; ஏகாந்தநக்ஷத்திரம் துறைமுகத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தது. நான் பார்த்த மூன்று மாதத்துக்குள் இஸபெல்லாவின் கப்பல் நிறமாறிவிட்டது; முதலில் நான் பார்த்தபொழுது வெண்மையாகத் தோன்றிற்று. இப்பொழுது பழுப்புவர்ணமாகக் காணப்பட்டது. முன்னே அதைக்கண்ட ஒருவரும் இப்பொழுது தெரிந்துகொள்ள முடியாது.

நான் ஏறியிருந்தகப்பல் பழயமாதிரியாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பத்தேவியாவின் துறைமுகம்வந்து சேர்வதற்குள் நான் பட்டபாடுபோதும்.

துறைமுகம் சேர்ந்தவுடன் அப்பொழுதே கைவண்டியிலேறி உள்நாடுபோய்ச்சேர்ந்து, அங்குள்ள ஹோட்டலில் தங்கினேன்.

பத்தேவியா, ஒருசிறந்த நாடாகக்காணப்பட்டது. நான் இன்னும் இஸபெல்லாவைக் காணவில்லை. அவளைப்பற்றி யாரிடத்தும் விசாரித்தால் சந்தேகமுண்டாகுமென்று நினைத்துச்சும்மா இருந்துவிட்டேன். அன்றுமுழுதும் எனக்குப் பொழுதுபோகவில்லை. வாயில் சுருட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு ஹோட்டலின் தாழ்வாரத்தில் உட்கார்ந்து என்னுடைய புத்தகத்தைப் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். அங்கே போகும் ஒவ்வொருவரையும் நான் கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

மாலை ஐந்துமணிக்கு அந்த ஹோட்டலிலுள்ள பெண்கள் எனக்குத் தேக்கஷாயம் கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள். அங்குள்ள மற்றைக்குடிக்கூலிக்காரர்களும் என்னைப்போல் தேத்தண்ணீர் குடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். டீக்கப்பிலுள்ள கஷாயத்தைத் தட்டைப் பீங்கானில் நான் ஊற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு விபத்து நேர்ந்தது.

தேக்கஷாயமும் பீங்கானும் ஒரு மேஜைமேல்வைக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கே மாலைவெயில் எரித்துக்கொண்டிருந்தது. வெயிலைவிட்டு அப்புறம் நிழலில் மேஜையை நகர்த்தும்படி அங்குள்ள வேலைக்காரனுக்குச் சொன்னேன். அங்கே உட்கார்ந்து தேப்பீங்கானைக் கையிலெடுத்தேன்; அதில் கஷாயம் உஷ்ணத்தோடு ததும்பிக்கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது இரண்டு அன்னியஸ்திரீகள் அந்தத்தாழ்வாரத்தின்முனையைத்தாண்டி என்பக்கமாகவந்தார்கள். அவர்களில் ஒருத்தி இளம்பிராயத்தினள்; உயர்ந்ததோற்றமுள்ளவள்; அவள்முகம் கரியநிறமாகக்காணப்பட்டது. ஆனால், அவளுடைய தோற்றப்பொலிவு நன்றாயிருந்தது; பொன்னிறமான கூந்தல் பின்னே தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. யாத்திரைசெய்பவர்களுக்குரிய ஆடையணிந்திருந்தாள். அன்னத்தை ஏய்க்கும் நடையினள்; அவளைக்கண்ட ஒவ்வொருவரும் அவளுடைய நடையழகை மெச்சிப்பேசுவார். மற்றொரு ஸ்திரீ, வயதுசென்ற கிழவியாகக் காணப்பட்டாள். அவளுக்குப் பிராயம் அறுபதிருக்கும்; பெருங்குலத்தாருக்குள்ள கெம்பீரமான தோற்றம் அவள்பால் காணப்பட்டது; தலைமுழுதும் சுருண்டு நரைத்தகூந்தல் நிறைந்திருந்தது.

நானிருந்தவிடம் அவர்கள் வந்தவுடன் அவர்களுக்கு வழிவிடும்பொருட்டு ஒருபக்கம் ஒதுங்கினேன்; அப்படிச்செய்யும்போது அச்சிறுபெண்ணும் நானும் மோதிக்கொண்டோம்; இவ்வாறு அசம்பாவிதமாக இடித்துக்கொண்டபோது என்கையிலுள்ள பீங்கான்கள் தவறிக்கீழேவிழுந்து பொடிபொடியாய்ச் சிதறிப்போயின: தேக்கஷாயமும் அவளுடைய ஆடையில் கறைப்படுத்திற்று. இதைக்கண்டு அவள் சும்மா நின்றுவிட்டாள். நான் அவளுக்கு மன்னிப்புச்சொல்லி அவளுடைய ஆடையைத்துடைக்க ஆர-

ம்பித்தபோது அவள் அமெரிக்கரைப்போல் இங்கிலீஷில் பேசினாள்:—

"நீர் அஃதொன்றும் செய்யவேண்டாம்; என்னுடைய பிழையால் இது நேர்ந்தது; அதற்காக நான் உம்மை மன்னிப்புக்கேட்கிறேன்"

அந்த இன்மொழியைக்கேட்ட நான், வியப்படைந்து அவள் முகத்தைப்பார்த்தேன்; அவளுடைய ஆடையிலுள்ள கறையை நான் துடைப்பதாக மறுபடியும் சொன்னேன். அதற்கு அவள் இணங்கவில்லை. மிக்க உபசாரத்தோடு மேன்மேலும் பேச ஆரம்பித்தாள்.

"அதனால் நஷ்டமொன்றுமில்லை. இது பழைய ஆடை. அது போகட்டும். இப்பொழுது எங்களுடைய தேத்தண்ணீரை நான் ஊற்றிவிட்டேன். ஆதலின், நீர் எம்முடன்வந்து ஒருகப்புப்பருகவேண்டும். நீர் ஓர் ஆங்கிலேயராகக்காணப்படுகிறீர். இந்நாட்டில் ஆங்கிலேயரைக்காண்பது அரிது. நீர் தயவுசெய்துவந்தால் சந்தோஷமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம்"

அதற்கு இணங்க எனக்கு விருப்பமில்லாவிடினும், அவளுக்கு மறுத்துச்சொல்ல என்னால் எழவில்லை. பிறகு, அவள்பின் சென்று ஹோட்டலின் தோட்டத்தின்வழியே அவளுடைய அறைக்குட்சென்றோம். இவள் இஸபெல்லாவாக இருக்கக்கூடுமோ என்று உற்றுநோக்கினேன். அவளுக்குரிய அடையாளம் ஒன்றும் இவள்பால் காணப்படவில்லை. இப்பெண்ணோடு நானிருப்பதை இஸபெல்லா கண்டால் என்சொல்வளோ என்று ஐயமுற்றுக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

அங்கே சென்றவுடன் தேத்தண்ணீர் ஆயத்தமாயிருந்தது. எல்லோரும் உட்கார்ந்து பருக ஆரம்பிக்கும்போது அப்பெண் பின்வருமாறுசொன்னாள்:

"முதலில் நாம் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும். என்பக்கத்திலுள்ள இந்த அம்மாள் என்னுடைய அந்தரங்கத்தோழி. அமெரிக்காவில் பெயின்கில்லர் என்னும் மருந்துசெய்யும் வர்த்தகருக்கு இவர் சொந்தம். நீர் பெயின்கில்லரைப்பற்றிக் கேள்வியுற்றிருக்கிறீரென்று நினைக்கிறேன். நானோ நியூயார்க் என்னும் பட்டணத்தில் வசிக்கும் உலகமுழுதும் கீர்த்தி

பெற்ற கோடீசுவரர் சாண்டர்ஸன் என்பவருடையமகள். நாங்களிருவரும் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கிறோம்"

"உங்களைப்பார்த்ததில் எனக்கு மிக்க ஆனந்தமே. என்னுடைய பெயர் டாக்டர் தாம்ஸன். நான் லண்டனிலிருந்து புறப்பட்டுவருகிறேன்"

"நீர் லண்டன் இராஜவீதியில் வசிக்கும் தாம்ஸன் துரை அல்லவோ?"

"ஆம்; நான் அந்தத் தாம்ஸனே. இரண்டுவருடங்களுக்கு முன் நான் அவ்வீதியில்வசித்தேன். ஆனால், அஃதுமக்கு எப்படித்தெரியும்?"

"நல்லது; நான் தெரிந்துகொண்டேன்; உம்மைப்பார்த்தபொழுதே நீர் இன்னாரென்று அறிந்தேன். ஆனால்; என்னை நீர் அறியாதிருப்பது ஆச்சரியமே. இதுவரையில் நீர் என்னை மறந்திருக்கக்கூடும். டாக்டர் தாம்ஸன்! என்முகத்தை நன்றாகப்பார்த்து நாம் முன்பு எங்கே சந்தித்திருக்கிறோமென்பதை நினைத்துப்பாரும்"

நானும் அவளைப்பன்முறையும் உற்றுப்பார்த்தேன். அவள் முகமட்டும் எனக்குச்சிறிது ஞாபகமிருந்ததன்றி இன்ன இடத்திற் கண்டேனென்பது புலப்படவில்லை. நான் ஒன்றுந்தெரியாமல் விழித்துக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டு அம்மங்கை புன்சிரிப்போடு என்னைப்பார்த்துச்சொல்லுவாள்:

"மூன்று வருடங்களுக்கு முன் லண்டன் நகரத்தில் ஒரு அமெரிக்காதேசத்துப் பெண்மணிக்குத் தொண்டையிற் சிக்கிக்கொண்ட ஒரு மீன்முள்ளை எடுக்கும்பொருட்டு நீர் வரவில்லையா?"

"அது எனக்கு நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது. ஆனால், அப்பொழுது அப்பெண்ணுக்கு வயது இருபது இருபத்தொன்றிருக்கலாம்."

"ஆனால், நான் இப்பொழுது மிக்க வயதுசென்றவளாகக் காணப்படுகிறேனோ? மூன்றுவருஷங்களுக்கு முன் நான் சிறு பெண்ணாகவேயிருந்தேன். பெண்கள் யௌவனகால மடைந்தால் அதிக துரிதமாகவளர்வார்களன்றோ? நல்லது. இப்பொழுது என்னை நீர் அறிந்துகொண்டீர். அன்று எனக்கு ஒரு பெத்தநோர்க்

தது. நீர் இல்லாவிடில் நான் எம்லோகம் சென்றிருப்பேன். இப்பொழுதும் என் தொண்டையில் அந்தத்தழும்பு காணப்படுகிறது.

அவளை நான் முன்பு கண்ட விஷயமெல்லாம் என் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. அந்தப்பெரிய அம்மாளோடு பேசாமலிருக்கக்கூடாதென்று நினைத்து, "அம்மா! ஜாவாவில் நீர் அதிககாலமாக இருக்கிறீரோ!" என்றுகேட்டேன்.

"நான் இங்கேவந்து அதிக நாளாகவில்லை. இப்பொழுது எங்கள்தேசம் போகவேண்டும். இங்கிருந்து புறப்படலாமா? அல்லது, சிங்கப்பூருக்குப்போய்ப்போகலாமா?" என்று சந்தேகித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச்சாண்டர்ஸன் அம்மையார், கீழ்த்தேசத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதில் மிக்க விருப்பங்கொண்டிருக்கிறார். நானும் அவர்களைப் பின்பற்றிச்செல்லவேண்டும்" என்று அக்கிழவி சொன்னாள்.

"எனக்கும் இங்கே சுற்றுப்பிரயாணஞ்செய்வதில் மிக்க விருப்பமுண்டு. இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிப்போகவேண்டுமேயென்று எனக்கு வாட்டமாக இருக்கிறது."

"ஆனால், நீர் எப்பொழுது புறப்படுவீர்?" என்று சாண்டர்ஸன் அம்மையார் கேட்டார்.

"இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் நான் புறப்படவேண்டும். இங்கே என்னுடைய காரியம் முடிந்துவிட்டது. இனி, அதிககாலம் தாமதிக்கக்கூடாது."

பிறகு பல்வேறு விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அப்பால் நான் அங்கிருந்து புறப்பட்டேன். நான் என் அறைக்குவரும்போது நேரே ஒரு ரிக்ஷாவண்டியில் இரண்டு மாதுகளைக்கண்டேன். ஒருத்தி நெடியவள், மற்றவள் குறுகிய வடிவமுள்ளவள். அப்பொழுதுதான் இஸபெல்லாவந்தாளென்று நான் தெரிந்துகொண்டேன்.

அவர்கள் தங்கள் அறைக்குள் நுழைந்தவுடன் மணி அடிக்கப்பட்டது. அவ்விருவரும் மறுபடியும் வெளிப்புறத்தில் காணப்படவில்லை. அதிகநேரம் காத்துக்கொண்டிருந்தும் அவர்களை நான் காணவில்லை. அமெரிக்காதேசத்து மாதர்களைக்கண்டேனல்லாமல் இஸபெல்லாவைக்காணவில்லை. கடைசியில் ஓரிடத்தில் இஸபெல்லாவைக்கண்டுகொண்டேன். நான் அவளைத் தூரத்திலிருந்து பார்-

த்ததனால் இஸபெல்லாவோ அல்லவோ என்று எனக்குச்சிறிது சந்தேகம் பிறந்தது.

இஸபெல்லா எனக்குச்சொல்லியிருந்த உத்தரவை நான் மறவாமலிருந்ததனால் அவள்பால் சென்று உரையாட எனக்குத் துணிவுண்டாகவில்லை. அவளைச்சந்திக்கும்பொருட்டு நான் வெளிவாயிலில் வந்து நின்றேன். ஆனால், அங்கே அவளை நான் காணவில்லை. ஆனால், அமெரிக்காதேசத்து இருவரும்வந்து சேர்ந்தார்கள். அன்று மாலைப்பொழுது மிக்க ரம்மியமாயிருந்ததென்றும், ஆதலின், வெளியில் உலாவப்போகலாமென்றும் என்னை அழைத்தார்கள். நான் இஸபெல்லாவைப்பார்க்கவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தோடு நின்றுகொண்டிருந்தபோதிலும் அப்பெண்கள் கூப்பிடும்போது மறுக்கக்கூடாதென்று அவர்களைப்பின்பற்றினேன்.

பத்தேவியாவைப்போல் அவ்வளவு அழகுவாய்ந்த ஊர்வேறொன்றுமில்லை; இதுவரை அமெரிக்காதேசத்துப் பெண்ணைப்போல இனிமையுள்ள பெண்ணை நான்கண்டதில்லை. இப்படியிருந்தும் எனக்குள்ள குறை நீங்கவில்லை. இஸபெல்லாவைக்காணும் பொருட்டுத்திரும்பிவரவேண்டுமென்னும் எண்ணம் எனக்கு அதிகமாக இருந்தது.

ஒவ்வொருதெருவாகத் தாண்டிச்சென்றோம். வீதியில் நடப்பவர் ஒவ்வொருவரையும் நான் கவனித்துக்கொண்டுபோனேன். இஸபெல்லாவைக்காணாததால் அந்நகரத்திலுள்ள காட்சிகள் ஒன்றும் எனக்கு இன்பந்தரவில்லை. இவ்வாறு ஒருமணிநேரம் சென்றவுடன் அவர்கள் திரும்பிவராவிட்டால் நான்மட்டும் அவர்களைவிட்டு வரலாமென்று நினைத்தேன். அதற்குள் அவர்களும் என்னுடன் திரும்பினார்கள்.

"டாக்டர்! நீர் இன்று மாலைப்பொழுது முழுதும் மௌனமாயிருக்கிறீர்" என்று சாண்டர்ஸன் அம்மையார் சொன்னார்.

"நான் பேசாமலிருந்தது உமக்கொன்றும் துன்பந்தரவில்லையே."

"அப்படிச்சொல்லவேண்டாம். நீர் பத்தேவியாவில் யாரையோ தேடிக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒவ்வொரு ஸ்திரீயையும் நீர் உற்றுநோக்கிக்கொண்டு வருகிறீர்."

"ஆம்; நான் ஒருவரைத்தேடித்திரிகிறேன். அதை நீர் எப்படி அறிந்துகொண்டீர்?"

"கண்பார்வையில் நான் தேர்ச்சிபடைத்தவள். அருட்பார்வை, மருட்பார்வை, கடைக்கண்பார்வை, புறக்கண்பார்வை, மேற்கண்பார்வை, கீழ்க்கண்பார்வை, மோகப்பார்வை முதலியபார்வைகளை நான் சூக்ஷ்மமாக அறிந்துகொள்வேன்."

இதற்குள் ஹோட்டலுக்கருகில் வந்துகொண்டிருந்தோம். பத்தேவியாவின் தெருக்களில் அநேகம் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்கு அழகானபாலங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள ஒரு பாலத்தின் கைப்பிடிசுவரில் நாங்கள் சாய்ந்துகொண்டு கீழே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் தெளிந்த நீரை உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தோம். வீதியில் ஒருவரும் போக்குவரவுசெய்யவில்லை. நாங்கள் மூவரும் நின்றுகொண்டிருந்தோம். உடனே திடீரென்று சாண்டர்ஸன் அம்மை, தம்முடைய அமெரிக்காதேசத்து வேறொருகுரலால் என்னைநோக்கிப்பேசினாள்:—

"டாக்டர் தாம்ஸன்! என்தொழில் வரம்புகடந்துவிட்டது; என்னை இன்னாரென்று நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா?"

அவள்தான் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா!

நான் ஆச்சரியமடைந்தேனென்று சொல்வதுமட்டும் என் நிலைமையைத்தெரிவிக்கும் அறிகுறியாகாது. நான் ஒன்றும் புலப்படாமல் திகைத்து நின்றேன். சில நிமிஷங்கள்வரையில் அவளை ஏறிட்டுப்பார்த்தேன். எவ்வாற்றானும் நான் அவளைச்சந்தேகிக்காவண்ணம் அவ்வளவு திறமாக மாறுவேஷம் பூண்டிருந்தாள். அவளுடையதொனியும் அமெரிக்கர்களுக்குரியவண்ணமே காணப்பட்டது.

"இஸபெல்லா! இதுவரையில் சாண்டர்ஸன் மகளைப்போல் இருந்தது நீர்தாமோ?"

"அவளைப்போலிருக்கவில்லை; அவளாகவேயிருந்தேன். ஆம் நான் இஸபெல்லாவே. நான் நியூயார்க்கு நகரவாசியல்லேன். நான் மாறுவேஷங்கொள்ளுவேனென்று உமக்கு முன்னமே சொல்லியிருந்தேன். என்னை உமக்கு நன்றாகத்தெரியுமாதலால் உம்மை மாறுவேஷத்தால் ஏமாற்றினால் வேறெவரையும் ஏமாற்றுவது கடினமாகாதென்று நினைத்து இதுகாறும் உமக்குத்தெரியாமல் நான் ஒளித்திருந்தேன்."

"எனக்கு மிக்க வியப்புண்டாகிறது. நீர் சொல்லியிராவிடில் இன்னும் நான் தெரிந்துகொண்டிரேன். இந்த அம்மையாரும் அமெரிக்காவில் பெயின்ஸில்லர் வைத்தியசாலையைச் சேர்ந்தவளல்லள்போலும்."

"இவள், அமெரிக்கா தேசத்தினளல்லள். எல்லாம் என்னுடைய கட்டுக்கதையே."

"லண்டன் நகரத்தில் மூன்றுவருஷங்களுக்கு முன் உம்முடைய தொண்டையிலிருந்து மீன்முள்ளை நான் எடுத்ததாகச்சொன்னீரே அஃதெங்ஙன்?"

"அதிலொன்றும் வியப்பில்லை. நம்முடைய தீவிலிருக்கும்போது இக்கதையை நீர் எனக்குச்சொல்லியிருக்கிறீர். அவளை நீர் ஒரே முறை கண்டதால் இப்பொழுது அவளுடையபெயரும் உருவமும் உமக்கு நினைவிராவென்று அக்கதையை நான் எடுத்துக்கொண்டேன்."

"பகல்வேஷம்போடுவதில் நீர் மகா நிபுணரென்று நான் சத்தியமாகச்சொல்லுவேன்."

"நல்லது; நம்முடைய அந்தரங்கத்தை வெளியிடாமல் கோரியகாரியத்தை முற்றுப்பெறச்செய்வோம். நாளை மாலையில் சிங்கப்பூருக்குப் புறப்படவேண்டும். கப்பலில் நீர்மட்டும் ஏறவேண்டும். அது புறப்படும்வேளையில் நாம் சந்தித்துக்கொள்வோம். சிங்கப்பூர் சேர்ந்தவுடன் மாந்தளை ஹோட்டலுக்கு நாம் தனித்தனியே செல்லவேண்டும். வழியில் கண்டுகொண்டவர்போல் அ[illegible] நடிக்கவேண்டும். அங்கேபோய் இரண்டுமணிநேரத்துக்குள் என்னுடைய காரியஸ்தன் அபாகோஸை நீர் சிநேகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். நீங்களிருவருமிருக்கும்போது நான் உம்மோடுபேசுவேன். அப்பொழுது நீர் அவனை எனக்கு அறிமுகம்செய்து வைக்கவேண்டும். என்னசெய்தாலும் நான் சாண்டர்ஸன் என்பதை மறக்கக்கூடாது. பிறகு நான் பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன். நான் சொன்னதெல்லாம் அறிந்துகொண்டீரோ."

"செவ்வனே அறிந்துகொண்டேன்."

"நல்லது; நாம் இப்பொழுது ஹோட்டலுக்குப்போவோம்"

நாங்கள் இருப்பிடம்சென்று ஒருவரையொருவர் விட்டுப்பிரிந்தோம்.

மறுநாள் சாயங்காலம் சிங்கப்பூருக்குப்புறப்படும் புகைக்கப்பலில் நான்சென்று ஏறினேன்; கப்பல்புறப்படும் நேரத்தில் இஸபெல்லாவும் கிழவியும்வந்து ஏறினார்கள்.

நான் அவர்களை வழியிற்கண்டதுபோல் பாவித்து வந்தனம் செய்தேன்; அவர்களும் ஒன்றும்பேசாமல் சும்மா இருந்துவிட்டார்கள். துறைமுகத்தைவிட்டுக் கப்பல் அதிக தூரம் சென்றபின் இஸபெல்லா என்னிடம்வந்து சொல்லுவாள்:

“நீர் தந்திரமாகக்கப்பலில் ஏறிவிட்டீர்; நம்முடைய சூழ்ச்சியும் முக்காற்பங்கு நிறைவேறியிருக்கிறது: அது முழுதும் நிறைவேறும்படி கடவுளே கிருபைசெய்வாராக”

“அது முழுதும் நிறைவேறக்கடவது; உம்முடைய பகைவர் அனந்தம்பேர் சிங்கப்பூரிலிருக்கும்போது அங்கே நீர் செல்வதுதான் எனக்கு அச்சத்தை விளைக்கிறது”

“சாண்டர்ஸன் மகளாகச்சென்றும் அபாயமுண்டோ? நீர் அவ்வாறு நினைக்கவேண்டாம்; இதற்கே இவ்வாறு நீர் அஞ்சினால் என்னுடைய மற்றொரு சூழ்ச்சியைக்கேட்டால் என்செய்வீர்”

“மற்றொரு சூழ்ச்சியா! நன்று! நன்று! அஃதென்ன?”

“அதை நான் சொல்லுகிறேன்; தென்சமுத்திரத்தின் ஒரு புறத்து நெடுந்தூரத்தில் ஒருதீவுண்டு; மூன்று வருஷங்களுக்குமுன் அதில் ஓர் ஆங்கிலேய உத்தியோகஸ்தன் வேலைபார்த்துவந்தான்; அவன் குதிரைச்சவுக்காலடித்து இரண்டு சுதேசிப்பெண்களைக்கொன்றுவிட்டான். அவன் எவ்வாறோ தன்மேலுண்டான குற்றத்தினின்று தப்பிக்கொண்டான்; அதற்காக அவனை வேறொருதீவுக்குமாற்றினார்கள்; அவன் செய்தகுற்றத்துக்கு இவ்வகைத்தண்டனை பற்றுமோ! அப்படியும் அவன் தன்னுடைய கொடுங்கோன்மையால் ஒரு சுதேச ஆண்மகனைக் கொன்றான். சிலர் இங்கிலாந்துக்கு மனுப்பண்ணிக்கொண்டார்கள்; விசாரணை முடிந்தவுடன் அவனை உத்தியோகத்தினின்று விலக்கிவிட்டார்கள். இதுதான் அவனடைந்த சிட்சை; மூன்று உயிர்களை அவன் அநியாயமாகக் கொன்றுவிட்டான்; இரண்டு பெண்களையும், ஒரு ஆண்மகனையும் கொன்றதற்காக இவனை ஒரு தீவினின்று மற்றொருதீவுக்கு மாற்றும்படிசெய்தது சிட்சையாகுமோ? இதை நினைக்க நினைக்க என் ரத்தம் கொதிக்கிறது”

“நீர் சொல்வது நன்றாக இருக்கிறது”

“ஆம்; உண்மையில் இதுதான் நிகழ்ந்தது; அவனைச் சுயேச்சையாக விட்டுவிட்டார்கள்; மரணமடைந்தவர்கள் சுதேசிகள்; சுதேசிகளைப்பற்றி யார்கவனிக்கிறார்கள்; நான் பொய் பேசுவதாக நீர் நினைக்கக்கூடும். என்னுடைய நம்பிக்கையுள்ள காரியஸ்தன் அந்தத்தீவிலிருக்கிறான், இவ்வுத்தியோகஸ்தனை விசாரித்தகாலத்தில் அவன் பார்த்திருந்து இவ்விஷயத்தை எனக்குத் தெரிவித்தான். இந்த அயோக்கியக் கொலைபாதகன் என்னைக்கண்டு பிடிப்பதாகவும் அவ்வாறு கண்டு பிடித்தால் என்னென்னவோ செய்வதாகவும் சபதம் செய்திருக்கிறான். அவற்றை எனக்குச் சொல்ல நா எழவில்லை. அவனுடைய நண்பரின் உபசாரத்தால் மறுபடியும் அவன் உத்தியோகம் பெற்றுச் சீனதேசத்துக்குப்போகிறான். அடுத்தவாரம் அவன் சிங்கப்பூர் வழியே லண்டன் தபாற்கப்பலில் போவான்”

“அவனை என்செய்வதாக நினைத்திருக்கிறீர்?”

“கூடுமானால் அவனைப் பிடித்துத் தக்கவாறு சிட்சிக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருக்கிறேன். அவன் வாழ்நாள்முழுதும் என்னைமறவாமலிருக்கும்படி அவனுக்குச் சிறிது புத்திகற்றுவைக்கவேண்டும்”

அத்தியாயம் 9.

எங்கள் சூழ்ச்சி வெற்றியடைந்தது.

சிங்கப்பூர்த் துறைமுகம் வந்தவுடன் நான் மாந்தளை ஹோட்டலுக்குத் தனியேபோய்ச் சேர்ந்தேன். அது, வசதியான கட்டிடமாகக்காணப்பட்டது. இஸபெல்லாவைப்பற்றிச் சிறிதும் சிந்திக்காமல் நான் அங்குச்சென்று ஒரு அறையைக் குடிக்கூலிக்குப் பேசிக்கொண்டேன்.

அன்று சூரியன் அஸ்மித்தது; இராப்போசனத்துக்குச் சென்றோம். அதுவரையில் நான் தேடியமனிதன் அகப்படவில்லை. அவனை நான் தேடவுமில்லை; அந்த ஹோட்டலிலுள்ள சாப்பாட

டு அறைக்குப் பின்புறத்தில் குளிர்ந்த சிங்காரவனமொன்றுண்டு. ஒரு சன்னலுக்கருகில் நான்போய் நாற்காலியிலுட்கார்ந்தேன். என் இடப்புறத்தில் அவ்வூரிலுள்ள பெருந்தனிகரான ஒரு ஆங்கிலேய வியாபாரி உட்கார்ந்தார். என் வலப்பக்கத்திலுள்ள நாற்காலியில் ஒருவரும் இருக்கவில்லை. பிறகு சிறிதுநேரத்துக்குள் அதில் ஒருவன்வந்து உட்கார்ந்தான்; அவன்றான் அயாகோவாக இருக்கவேண்டுமென்று எனக்கு ஓர் எண்ணம் உதித்தது. ஏன் அவனை நான் சந்தேகிக்கும்படி நேரிட்டதென்று கேட்டால் சொல்லமுடியாது. அவனை நான் சந்தேகித்தேன்; அவன்றான் அயாகோவானான். அங்குள்ளவர்கள் அவனைத்தான் அப்பெயரால் அழைத்தார்கள்; சாப்பிட்டு முடிந்தவுடன் அவனிடம் சம்பாஷிக்க நினைத்தேன்.

இஸபெல்லா, எனக்கு முன்சொல்லியிருந்த அடையாளங்களால் இவன் இவ்வகைத் தோற்றமுடையவனாயிருக்கவேண்டுமென்று நான் ஒரு நிர்மானம்செய்துகொண்டேன். அப்பாதகன் அதிகமாகக் கண் இமைத்துக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய தோற்றம் குறுமையாகவும், விசுவாசகாதகனுக்குரிய வண்ணமாகவும் காணப்பட்டது. அகத்திலுள்ளது முகத்தில் நன்றாகத்தெரிந்தது. அவனுக்குப் பிராயம் நாற்பதிருக்கும். கருத்த நிறமுள்ளவன். அவன் முகத்தில் சிறிதும் பொலிவில்லை. அவன் கண் இமைப்பைக் கண்டு ஒவ்வொருவரும் சந்தேகிப்பார்; அவனுடைய உடற்கு மிக்க பருமனாயிருந்தது.

சாப்பிடும்போது அவனுக்கு நான் ஒருசிறு உதவி செய்தேன். அதனால் இருவருக்கும் அறிமுகமுண்டாயிற்று. பிறகு சிங்கப்பூர் இங்கிலாந்து, பிரான்சு, சீனா, ஜப்பான் முதலிய தேசசமாசாரங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். ஆகாரம் முடிந்தவுடன் [illegible]த்துக்கு இருவரும்போனோம்; அவனுக்கு ஒரு சுருட்டைக்கொடுத்துப் பக்கத்திலுள்ள நாற்காலியிலே உட்கார்ந்தேன். ஐந்து நிமிஷம்வரையில் இருவரும் சுருட்டுப்பிடித்தோம். அப்பொழுது இஸபெல்லா நாங்களிருக்கும் வழியே தன்னுடைய அறைக்குச்சென்றாள். என்பக்கமில் வந்தபோது இஸபெல்லா நின்றுவிட்டாள்.

“வந்தனம்; டாக்டர் தாம்ஸன்! இந்த ஹோட்டல் மிக்க [illegible]யமாக இருக்கின்றதன்றோ?”

நான் எழுந்திருந்து தக்க விடைபகர்ந்தேன்; அயாகோவும் அவளை நோக்கினான். பிறகு சிலவார்த்தைகள் பேசிவிட்டு அவள் அப்பாற்சென்றாள். மறுபடி ஒருநிமிஷம் நாங்களிருவரும் சும்மா உட்கார்ந்திருந்தோம். அப்பொழுது என் பக்கத்திலுள்ளதோழன் சிறிதுநேரம் ஆலோசனைசெய்து பின்வருமாறு என்னைக்கேட்டான்.

“நான் கேட்கப்போகும் விஷயத்தை மன்னிக்கவேண்டும். அமெரிக்காதேசத்துச் சாண்டர்ஸன் அம்மையார் இங்கேயிருப்பதாகக்கேள்வியுற்றேன். இப்பொழுது உம்மோடுபேசின பெண்மணி, அம்மங்கையாக இருக்கக்கூடுமோ?”

“ஆம்; இவளே சாண்டர்ஸன்மாது. நீர் இவளைக்கண்டதில்லையோ?”

“நான் ஒருபொழுதும் பார்த்ததில்லை. சிங்கப்பூரில் இந்த வைபவிஷயம் அடிக்கடி நேரிடுவதில்லை. சிலர் வந்தபோதிலும் இங்கே அதிகநாள் தங்குவதில்லை. நீர் இவளை எவ்வாறு அறிவீர்?”

“பத்தேவியாவிலிருந்து இன்றுமாலை ஒரேகப்பலில் நாங்கள் வந்தோம். நான், அவளுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது, அவளுடைய நற்குணங்களைக்கண்டுகொண்டேன். நட்பிற்குத்தகுந்தவள். அவளுடைய குணத்தை நீரும் இப்பொழுது கண்டுகொண்டீர்.”

“ஆனால், இவள் மிக்க திரவியம் கொண்டுவந்திருக்கிறாளோ? ஹாங்கோங் நகரத்து வாசியொருவன் பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டது முதல் எல்லோரும் மிக்க அச்சத்தோடிருக்கிறோம்.”

“இவள் தன்னுடைய செல்வத்தை மிக்க ஜாக்கிரதையாக வைத்திருக்கின்றாள். அவ்விஷயத்தில் நமக்குக்கவலையேவேண்டியதில்லை. நீர் இப்பொழுது சொன்ன பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவைப் பற்றி நானும் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன். அவளைப்பற்றி உமக்கு அதிகம் தெரியுமோ?”

“எனக்கு எவ்வாறு தெரியக்கூடும்? இங்குள்ளோர் ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்ததுதான் எனக்கும்தெரியும். மற்றவரைப்போல என்னையும் அவள் அபகரித்துக்கொண்டு போகாமலிருந்ததற்காக

நான் கடவுளுக்குவந்தனம் செலுத்துகிறேன். அஃதிருக்கட்டும். சாண்டர்ஸன் மாதோடு என்னை நீர் அறிமுகஞ்செய்து வைப்பீரோ?"

இப்பொழுது எனக்குண்டான ஆனந்தத்துக்களவில்லை. இப்பொழுது அவன் கோரிக்கொண்டது தான் என்னுடைய அபேக்ஷை; ஆனால், உடனே ஒப்புக்கொண்டால் அவன் சந்தேகிப்பானென்று நான் ஆவலோடு மறுமொழி கூறவில்லை. மறுபடியும் என்னுடைய சுருட்டைப்பற்றவைத்துக்கொண்டு அலட்சியமாக அவனுக்குச்சொல்ல ஆரம்பித்தேன்.

"அவள்பால் எனக்குள்ள நட்பின் குறைவை நோக்குங்கால் உம்மை அவளுக்குத்தெரிவிப்பது என்னால் முடியுமோவென்று சந்தேகிக்கிறேன். அவள், நற்குணம் வாய்ந்தவளாதலால் ஒவ்வொருவரோடும் நேசம் பாராட்டுவாள். ஆனால் இன்று பிரயாசையோடு உங்களுக்குள் நட்புண்டாக்கிவைக்க முயல்வேன்."

இருவரும், ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரிந்து படுக்கைக்குச் சென்றோம். அன்று இராமுழுவதும் கெட்டகனவெல்லாம் கண்டு கொண்டிருந்தேன்.

மறுநாட்காலையில் ஆகாரஞ்செய்துகொண்டு ஊர்முழுதும் சுற்றிப்பார்த்தேன். பதினொருமணிக்கு நான் திரும்பிவந்தபோது சாண்டர்ஸனும், கிழவியும் இரண்டு ரிக்ஷாவண்டிகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு தாழ்வாரத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அதற்கப்பால் அயாகோவுமிருந்தான். அவனோடு நான் சிறிதுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து அப்பெண்களோடு பிறகு சம்பாஷித்தேன்.

"நாங்கள் இவ்வூரைச் சுற்றிப்பார்க்க எண்ணங்கொண்டிருக்கிறோம். எங்கெங்கே சென்றால் நல்லகாட்சிகளைக்காணலாம்?" என்று இஸபெல்லா அமெரிக்காதேசத்துப்பெண்போலபேசினாள்.

"நீங்கள் வாம்போ தோட்டத்தைப்போய்ப் பார்க்கவேண்டும். அதைப்பற்றி இங்குள்ளோர் சிலாகித்துப்பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்"

"அங்கே போவதற்கு எங்களுக்கு வழிதெரியாது. யாரேனும் தெரிவித்தால் போய்வருவோம்"

"ஒருநிமிஷத்தில் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டு அயாகோவிடம்வந்து, அவர்களுக்கு வழிசொல்லும்படி சொன்னேன்:

"ஐயா! என் கனவதிகள் வாம்போதோட்டத்துக்குப்போகும் வழி கேட்கிறார்கள். அவ்வழியை நீர் அவர்களுக்குக் காட்டும். ஆனால், முதலில், உங்களுக்கு நான் பழக்கஞ்செய்விக்கிறேன்" என்று நான் அம்மூவருக்கும் அறிமுகஞ்செய்துவைத்தேன். ரிக்ஷாவண்டிக்காரர்கள் வந்தவுடன் மலாய் பாஷையில் அவர்களிடத்தில் அயாகோ சிலவிஷயம் சொன்னான். உடனே இருவரும் புறப்பட்டார்கள்.

அவர்கள் மறைந்தவுடன் அயாகோ என்பால்வந்து, சாண்டர்ஸனைப்பற்றிச் சிலாகித்துப்பேச ஆரம்பித்தான். நானும் உற்றுக்கேட்பவன்போல் நடித்தேன். பிறகு அவன், தன் வேலைக்குப் போய்விட்டான். இதுவரையில் அபாயமில்லாமல் தூண்டிலைப் போட்டிருக்கிறோம். அதில் மீன் அகப்படும்வரையில் காத்திருக்கவேண்டும். அயாகோ எங்கள் சூழ்ச்சியினின்றும் தப்பிக்கொள்ளமார்க்கமில்லை.

அன்று சாயங்காலம் நான், அயாகோவும், அந்த இருபெண்களும்பேசிக்கொண்டிருக்கக்கண்டேன். தான்கீழ்த்தேசத்திலகண்டவற்றையெல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். அங்கே நானும் ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்தேன். ஐந்து நிமிஷத்திற்குள் அயாகோ, வாசியின் பெயரை உச்சரித்தான். உடனே இஸபெல்லா அவனைத்தடுத்து, "நான் இப்பெயரை முன்னம் கேட்டிருக்கிறேன், இன்ன விடத்திலென்று ஞாபகமில்லை" என்று நடித்துப்பேசினாள்.

"ஒருகால், வாசியென்பவரைப் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா அபகரித்தகதையை நீங்கள் கேட்டிருக்கக்கூடும்."

"இல்லை; இப்பொழுதுதான் ஞாபகம்வந்தது. அமெரிக்காவிலுள்ள இறைச்சி வியாபாரி வாசியென்பவரை நான் நினைத்தேன். அஃதிருக்கட்டும். பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவென்று சொன்னீரே அவள்யார்?"

சிறிதுநேரம் எல்லோரும் சும்மா இருந்தோம். பிறகு அவன் பேச ஆரம்பித்தான்:

"ஆ! அவ்விஷயத்தை நான் சொல்லவும்வேண்டுமோ. சிலர் அவளைப்பைத்தியம்பிடித்த ஆங்கிலேயப்பெண்ணென்று சொல்

வார்கள். அவள் பெண் அல்லள். ஆண்பெண்ணாக மாறுவேஷம் பூண்டிருக்கிறாள் என்று மற்றுஞ்சிலர் சொல்லுவர். ஆனால், என்னுடைய அபிப்பிராயம் யாதெனில், இவள் ஒரு குடிகார அயோக்கியனுடைய மகள். அவன் ஒருசமயம் ஆங்கிலேய மாலுமியாக இருந்தான். பிறகு அவன் எல்லோரும் நடுங்கும்படி நடந்துவந்தான் என்பதே."

அவன், இவ்வாறு பேசும்போது நான் இசபெல்லாவின் முகத்தை நோக்கினேன். அவனை அவ்விடத்திலேயே அவள் கோபத்தால் எரித்துவிடுவாளென்று நினைத்தேன். அவளுடைய உதடுகட்கும் சிறிது அடித்தது. நெஞ்சுக்குள் எரிந்துகொண்டிருக்கும் கோபாக்கினியை அவள் சிறிதும் வெளிக்காட்டவில்லை. அச்சொல் தன்னைப்பற்றியதல்லவென்று நினைத்தவள்போல் சாந்தமாக மேன்மேலும் பேசினாள்.

"நல்லது, நீர் சொல்வது நன்றாயிருக்கிறது. பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் முழுச்சரித்திரத்தையும் சொல்லும்."

அயாகோ என்பவன் தன் நிலைமையை அறிந்துகொள்ளாமல் மிக்க உல்லாசத்தோடு சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

"அவள் செய்யாதகாரியம் உலகத்தில் என்ன இருக்கிறது. சூராபாயாதேசத்துச் சுல்தான், தாவாய்தேசத்து மன்னன், ஹோங்கோங்நகரத்து வாசி முதலியவர்களைக் கொள்ளையடித்திருக்கிறாள். மூன்று கப்பல்களைப்பறிமுதல் செய்திருக்கிறாள். ஹோங்கோங்நகரத்துக் கவர்னர் இருக்கும்போதே மூன்று மாதங்களுக்குமுன் ஊயிமூன் என்னுமிடத்தில் ஒருகப்பலைப்பிடித்து ஒன்றரைக்கோடிப்பவுன் கொள்ளையடித்தாள்."

"இவள் இவ்வளவு திரவியத்தையும் என்னசெய்கிறாளென்று நீர் நினைக்கிறீர். அவள் எவ்வகை நன்மையும் செய்வதில்லை போலும்?" என்று பக்கத்திலிருந்த கிழவி வினவினாள்.

"நன்மையா? தர்மசிந்தனையென்பது அவளுக்குச் சிறிதுமில்லை. சமுத்திரத்தினடுவில் ஒருதீவிலிருந்துகொண்டு அவ்வளவு ஐசுவரியத்தையும் வீணாய் செலவுசெய்கிறாள். அவளுடையபொழுது போக்கைக்கண்டால் நாணமடையாதவர் ஒருவருமிரார்" என்று மதயானை மண்ணைத்தலையிற்போட்டுக்கொள்வதுபோல் அயாகோ மறுமொழிசொன்னான்.

"அவளுக்கு விரோதமாகப்பேசுகிறீரென்று நான் நினைக்கிறேன். அவளைப்பற்றி நான் கேட்டகதைகள் வேறுவகையாயிருக்கின்றன. ஐயா அயாகோ! நீர் ——" என்றுநான் ஆவேசத்தோடுபேச ஆரம்பித்தபோது ஒரு வேலைக்காரன் எங்களிடம் வந்து சேர்ந்தான். அதற்குள் நானும் என்கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு அப்பொழுது காட்டும் கோபத்தால் தீங்கு விளையுமென்று கருதிச் சும்மாஇருந்தேன். வேலைக்காரன் எங்கள்பாலுள்ள தேக்கப்புக்களை எடுத்துக்கொண்டுபோனபின் அயாகோவும் தனக்கு வேறு வேலையிருப்பதாகச்சொல்லி எழுந்துபோனான். கிழவியும் அறைக்குட்சென்றாள்.

"இசபெல்லா! சற்றுமுன் எனக்குண்டான கோபத்தால் ஏதேனும் தீங்கு நேரிட்டிருந்தால் அதற்கு நீரே உத்தரவாதியாக வேண்டும். உம்முடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கியே அவன் பேச ஆரம்பித்தான். அவனுடைய கொடுமொழியால் எனக்குக்கோபம்மிகுந்தது. இடையில் வேலைக்காரன் வந்திராவிடில் என்கோபம் வரம்பு கடந்திருக்கும். நீர் ஏன் அவ்விஷயத்தை விசாரித்தீர்?"

"என்னைப்பற்றி அவன் என்ன அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறான் என்று தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு இவ்வாறு வினவினேன்."

"ஆனால், அவன் தன் மனத்திலுள்ள எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தினான் என்று எவ்வாறு நினைக்கக்கூடும். அவன் உமக்குக் காரியஸ்தனாயிருப்பது மற்றவருக்குத்தெரியாமலிருக்கும் பொருட்டு இவ்வாறு பேசினானென்று ஏன் எண்ணக்கூடாது?"

"இல்லை; அவன் மனத்திலுள்ளது வெளிப்பட்டுவிட்டது. இவன் என்னை உண்மையில் வெறுக்கிறான். அவ்வெறுப்பை நிறைவேற்றும்பொருட்டே அவன் என்னை இப்பொழுது காட்டிக்கொடுக்கப்போகிறான். அவனுடைய தொனியைப்பார்க்கும்போதே அவன் எண்ணம் விளங்கவில்லையா? அந்தோ! அயாகோ! நீ இப்பொழுது செய்திருக்கிறகாரியம் விசுவாசகாதகமன்றோ?"

"அவனை எப்பொழுது கொண்டுபோகவேண்டும்."

"அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை சாயங்காலம் அழைத்துக்கொண்டுபோகவேண்டும். சனிக்கிழமைக்காலையில் அந்தப்புது உத்தியோகஸ்தர் சிங்கப்பூர்வருவதாக வதந்தி. அன்று பகல் பதினொரு

மணிக்கு அயாகோ என்னைக்காட்டிக் கொடுக்கப்போகிறான். அதற்குமுன் அவனை நாம் கொண்டுபோகவேண்டும்."

இதுதான் தக்க சமயமென்று என் விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தேன்.

"இஸபெல்லா! நான் எப்பொழுது இங்கிலாந்துக்குப் புறப்படவேண்டும். வெள்ளிக்கிழமை மாலையில் இங்குவிட்டுப்புறப்படுவோம். அவனும் அகப்பட்டுக்கொள்வான். பிறகு நான் செய்யவேண்டியது என்? இங்கிருந்தே நான் புறப்படட்டுமா?"

சிறிதுநேரம் சும்மா இருந்து, "வேண்டாம்; இங்கிருந்து நீர் புறப்படவேண்டாம். ஆனால், உம்மால் இன்னும் சில காரியங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாமென்றிருந்தேன். இப்பொழுது உம்மை நான் தடுக்கக்கூடாது —— உம்முடைய ஜனனபூமியில் என்னைக்காட்டிலும் சிறந்தவர்கள் இருக்கக்கூடும். அப்படியாயின் இப்பொழுதே புறப்படும்."

"உமக்கு விருப்பமில்லையாயின் எனக்குப்போகவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், நான் எப்படிப்புறப்படவேண்டும்?"

"அதற்கு நான் ஏற்பாடுசெய்கிறேன். நீர் ஆஸ்திரேலியாவுக்குப்போய் அங்கிருந்து இங்கிலாந்துக்குப்போகலாம். உம்மை அனுப்பக்கூடியகாலத்தில் நான் ஜாக்கிரதையாக அனுப்புகிறேன். அஞ்சவேண்டாம்."

"அப்படியே ஆகட்டும்."

இவ்வாறு இருவரும் பேசிக்கொண்டிருந்து பிறகு பிரிந்து படுக்கைக்குச்சென்றோம். எனக்கு உறக்கம்வரவில்லை. வீதிகளிலே முனிஸிபல் விளக்குகள் மந்தமாக எரிந்துகொண்டிருந்தன. அங்கே ஒருவரும் நடமாடவில்லை. நின்றவிடத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் போலீஸ்வீரர்களும், கூலிகிடைக்காமல் நள்ளிரவில் கைவண்டிகளை யிழுத்துத்திரியும் சில ரிக்ஷாக்காரர்களுந்தான் காணப்பட்டார்கள். அப்பொழுது என் நிலைமையை நான் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தேன். லண்டனில் பேர்படைத்த டாக்டரான தாம்ஸனும், பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவுக்கு அயாகோவைப்பிடிக்கும் விஷயத்தில் உதவிபுரியும் தாம்ஸனும், உலகத்தவரால் வெறுக்கப்படும் அப்பண்டிதையை மணந்துகொள்ளும் தாம்ஸனும் ஒரேமனிதனாக இருக்கக்கூடுமோ என்று நான் வியப்படைந்தேன். ஆயி

னும் இஸபெல்லா என்னை மணந்துகொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறாள். பிறகு நான் வேறொன்றையும் கருதேன்.

மறுநாள் காலையில் இஸபெல்லாவும் கிழவியும் அயாகோவை அழைத்துக்கொண்டு ஊரைச்சுற்றிப்பார்க்கப்புறப்பட்டதை நான் கண்டேன். அவ்வைபவத்துக்கேற்ற ஆடையணிந்திருந்தான் அத்திருடன். அப்பொழுதுதான், சாண்டர்ஸன் அம்மையென்று மதித்திருக்கும் அப்பெண் இன்னவளென்று அறிந்துகொண்டால் அவன்மனம் என்னபாடுபடும்.

அன்றுபகற்பொழுதில் அம்மூவரும் திரும்பிவந்தபோது சாண்டர்சன் கட்டிற்குச் சிறந்தவளென்றும் சில நாட்களுக்குள் அவளைத்தான் வென்று மணந்துகொள்ள முடியுமென்றும் அயாகோ என்னிடம் இரகசியமாகச்சொன்னான்.

"ஐயா அயாகோ! நீர் பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவென்று சொல்லுகிற அப்பெண், உம்மைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்கும்படி ஜாக்கிரதையாயிருந்துகொள்ளும்" என்று அவனைப்பரிகசிக்கும்பொருட்டுச் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னேன்.

"அப்பாதகி எங்கே? இந்த அம்மையார் எங்கே? இருவரையும் சேர்த்துச்சொல்லாதீர்; சாண்டர்ஸன் அம்மையையும் அப்பாதகச் சிறுக்கியையும் ஒன்றாக உரைப்பது உத்தமருக்கழகன்று"

"ஆ! பாதகா! பாதகா!! நீமட்டும் இப்பெண்ணை இன்னவளென்று தெரிந்துகொள்ளவில்லையே" என்று நான் மனத்துக்குள் நினைத்துக்கொண்டேன்.

பிறகு அவன், தன் அறைக்குப்போய்விட்டான்; அன்றுமாலை அந்தஹோட்டலின் தோட்டத்தில் நாங்கள் நால்வரும் உல்லாசமாக உட்கார்ந்திருந்தோம்; அப்பொழுது அயாகோ அந்த இரு மாதர்களுக்கும் பொழுதுபோக்கும் விளையாட்டுக்காகத்தான் ஏதேனும் செய்வதாகச்சொன்னான்.

"அம்மைமாரே! உங்களுக்கு நான் என் செய்யட்டும்; வனபோசனம் செய்யலாமென்றால் இவ்வூரில் அது இன்பந்தராது; வேறு பால் ஆடுவோமென்றால் காலம் உஷ்ணமாகவிருக்கிறது; என் செய்வோம்?"

இஸபெல்லா சிறிதுநேரம் யோசிப்பவள்போல நடித்துப்பிறகு சந்தோஷமாகக் கூறலுற்றாள்.

"ஐயா அயாகோ! நீர் எமக்கு ஏதேனும் செய்யவேண்டுமென்று கருதுகிறீரோ? அவ்வாறாயின் இவ்வூரில் இக்காலம் அதிக உஷ்ணமாயிருக்கிறது. சிறிது படகுயாத்திரைசெய்தால் சுகமாக இருக்கும். உம்முடையவேண்டுகோளை மறுக்கக்கூடாதென்றே நான் இவ்வாறு சொன்னேன்!" என்றுசொல்லிப் படகுயாத்திரையில் மிக்க மகிழ்ச்சியுள்ளவள்போல் சிரித்து நடித்தாள். அயாகோ ஏதும் நினைத்துக்கொள்வானென்று அவள் அஞ்சவில்லை. ஆனால், அவன் சிறிதும் ஐயுறாமல் அதற்கு உடன்பட்டான்.

"நல்லது; நாம் புறப்படுமுன் சிறிது ஆகாரம் செய்துகொள்வோம்; பிறகு உலாவப்போவோம். நீரில் உலாவுவதில் எனக்கு மிக்க விருப்புண்டு. நியூயார்க்கு, நியூபோர்ட்டு முதலிய துறைமுகங்களை நீங்கள் பார்த்திருந்தால் படகுயாத்திரையின் சிறப்பு உங்களுக்குத்தெரியும்" என்று மறுபடியும் வற்புறுத்திக்கூறினாள்.

சிறிதுநேரம் சென்றபின் அயாகோ படகு ஆயத்தமாயிருப்பதாகச்சொன்னான். பரபரப்போடு நாங்களெல்லோரும் வெள்ளிக்கிழமைமாலைப்பொழுதை எதிர்பார்த்திருந்தோம்.

அந்த மாலைப்பொழுது வந்தது. ரிக்ஷாவண்டியிலேறிக் கடலோரம்போனோம். சமுத்திரத்தில் பால்போன்றசோமன் புறப்பட்டான். எல்லோரும் ஆனந்த பரவசமானார்கள். இச்சூழ்ச்சி எவ்வாறு நிறைவேறுமோ என்று நான்மட்டும் அஞ்சினேன். மூன்று மனிதர்களால் செலுத்தப்பட்ட ஒரு ஸ்டீம்லாஞ்சில் நாங்கள் இறங்கினோம். இஸபெல்லா அதில் இறங்குகையிலிருட்டு அவளுக்கு உதவியாக நான் கைகொடுத்தபோது அக்கரத்தை அவள் இறுகப்பிடித்துத் தன்னுடைய சூழ்ச்சி நிறைவேறிற்றென்று சொல்பவள்போல் புன்சிரிப்போடு [illegible]குறித்தாள்.

அத்துறைமுகத்திற் செறிந்திருக்கும் பல்வேறு நாட்டுக்கலங்களுக்கிடையில் எங்கள் படகு மெல்லச் சென்று துறைமுகத்தைக்கடந்தது.

பிறகு, சிறிது நேரத்துக்குள் இஸபெல்லாவின் தோற்றம் வேறுபட்டது. [illegible]ருமணிநேரம் சென்றபின் படகில் நிலாப்போசனம் செய்தோம்.

ஆனால், அன்று முழுதும் அயாகோவின் மகிழ்ச்சி உச்சத்தை அடைந்திருந்தது. நேரம் செல்லச்செல்ல அவளிடம் மிக்க

கட்டுப்பாராட்டினேன். அளவுக்குமிஞ்சிக் குடிக்கத் தலைப்பட்டான். இரண்டொருமுறை "சாண்டர்ஸன்" என்று மரியாதைத்தாழ்வாக அழைத்தான். ஒருமுறை அவளோடு கைகோக்க எத்தனித்தான். சிறிதுநேரத்துக்குள் நடைபெறும் துக்கத்தைக்குறித்து நான் சும்மாஇருந்தேன்.

"எவ்வாறாயினும் அமெரிக்காதேசத்துப் பெண்களைப்போல இங்கிலாந்துமாதர்கள் நடந்துகொள்வதில்லை. அமெரிக்கர்கள்பால் அளவுக்கு மிஞ்சிநேசம்பாராட்டலாம்" என்று அவ்வீரன்சொன்னபோது அவனுக்கோர்உதை கொடுக்கலாமென்று நினைத்தேன். ஆனால், இதுவரையில்பார்க்கலாமென்று சும்மாஇருந்தேன்.

"நாங்கள் நற்குணம்நிறைந்தவர்களென்று நீர்சொல்லுகிறீர். மூன்று நாட்சினேகத்தில் நாங்கள் மிகபழகியுள்ளவர்களாகிறோம். அது தான் எங்கள்பாலுள்ள குறை" என்று இஸபெல்லா சொன்னாள்.

"சாண்டர்ஸன் அம்மையே! நீர் அப்படிச்சொல்லவேண்டாம். நான் வேறொன்று நினைத்திருக்கிறேன்" என்றுசொல்லி இன்னும்குடித்தான்.

"அஃதிருக்கட்டும். நாளைப்பகலொருமணிக்கு மற்றொரு முறை பொழுதுபோக்கவருவீரோ?"

மறுநாள் பகலொருமணிக்கு அவனுக்கு முக்கியமான வேலையாயிருப்பதால் அவன் என்சொல்வானென்று நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். இவன் கேட்டுக்கொண்டநேரத்தில்தான் வரக்கூடாமலிருப்பதை நினைத்து வருந்திக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது வேறொருபடகு எங்கள்சமீபத்தில் வந்தது. நான் அப்படகிலிருந்தவன் கொண்டுவந்த ஒரு கடிதத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு வந்தேன். அதை அவன்வாசித்துப் பார்த்துச்சொல்லுவான்.

"அயாகோ! நாம் இப்பொழுது ஹோட்டலுக்குத் திரும்பிப் போகவேண்டும். வருகிறீரோ?"

"இப்பொழுது போகவேண்டாம். இன்னும் சிறிதுபொழுது யாத்திரை செய்வோம்"

உடனே படகுக்காரரிடம் சமுத்திரத்திற்குள் செல்லச் சொன்னோம். சிறிதுநேரம்சென்று இஸபெல்லா[illegible]கை நிறு

த்தச்சொன்னாள். அதற்கிசைந்து நான் ஓடிப் படகுக்காரனிடம் சொன்னேன். அப்பொழுது அயாகோ என்மீது கோபங்கொண்டான்.

"அம்மே ஏன் இறுத்தச்சொல்லுகிறீர்? அப்படிச்செய்... நான் உம்மைச்சும்மா ——"

"அயாகோ! நீ சும்மா இருந்தவிடத்தில் உட்கார். உன்னை இப்பொழுது வேட்டையாடி விட்டேன்" என்று சொல்லி இஸபெல்லா, தன்கையில் ரிவால்வரை எடுத்தாள்.

"சாண்டர்ஸன் அம்மையே! இஃதென்னவிபரீதம்" என்று வியப்படைந்துகேட்டான்.

"இருந்தவிடத்தில் உட்கார்; சப்தம்செய்யவேண்டாம்; இருந்தஇடம் விட்டுப்பெயர்ந்தால் ரிவால்வருக்கு இரையாகுவாய்"

ஒன்றும்பேசாமல் திகிலடைந்தவன்போலிருந்தான். இஸபெல்லா, படகுக்காரரிடம் மலாய்பாஷையில் சிலவார்த்தை சொன்னாள். அம்மூவரும் படகைச்செலுத்திக் கொண்டுபோனார்கள். அதிக துரிதமாக ஒருமணிநேரம் ஓடிற்று.

திடீரென்று அவன், கதறஆரம்பித்தான்; எங்களுக்கெதிரில் பச்சைவிளக்குத்தெரிந்தது. பிறகு கால்மணிநேரத்துக்குள் அக்கப்பலில்நாங்கள் ஏறிக்கொண்டு படகுக்காரர்களுக்குத் தக்க இனாம் கொடுத்தனுப்பினோம்.

அக்கப்பலில் ஏறினவுடன், அயாகோ தன்னிலைமையைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கக்கூடும். நின்றவிடம் விட்டுப்பெயராமல் சிறிதுநேரம் ஓரிடத்தில் ஸ்தம்பித்து நின்றான். பிறகு மரணமடைந்தவன்போல் கீழேசாய்ந்தான். ஆனால், இறந்துபோகவில்லை. எங்கள் சூழ்ச்சி வெற்றியடைந்தது. சிங்கப்பூரை மறந்துவிட்டோம். ஏகாந்தஸ்தத்திரம் எங்கள் ஊர் நோக்கிப் புறப்பட்டது.

அத்தியாயம் 10.

தற்கொலை.

அன்றிரவு நான் படுக்கைக்குப்போனபொழுது என்முயற்சியிலும் தூக்கம்வரவில்லை. இராமுழுதும் கட்டிலில் புரண்டு கொண்டிருந்து பொழுதுபுலர்ந்தவுடன் காலைக்கடன்களை முடித்

துக்கொண்டு கப்பலின் மேற்றளத்துக்குப்போனேன். ஆகாயத்தில் சிறிது சிலவெண்மேகங்கள் துரிதமாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தன; காற்றுமிதமாக அடித்துக்கொண்டிருந்தது. நான் முதலிற்கண்ட கப்பலோட்டிகளே இப்பொழுதும் அங்கிருந்தார்கள். கப்பல் வடகிழக்குக்கும் கிழக்குக்கும் நடுவில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. நான் கைப்பிடிசுவரில் சாய்ந்துகொண்டு நின்றேன். ஊதாவர்ணமான ஆகாயத்தில் வெண்ணிறமான பாய்கள் பறந்துகொண்டிருந்தன. அயாகோவிஷயத்தில் நாங்கள் வெற்றியடைந்ததற்காகச் சந்தோஷங்கொண்டாடுவதுபோல் சமுத்திரம் ஆரவாரித்துக்கொண்டிருந்தது.

நான் இன்னும் இஸபெல்லாவைக் காணவில்லை. காலைப்போசனம் முடியுமட்டும் அவள் என்னை அழைக்கவில்லை. பிறகு லால்மோகன்மேலே வந்தார்.

"அம்மையார் உம்மை உடனே அழைத்துக்கொண்டு வரச் சொன்னார். அங்கே போகுமுன் நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். அவர் இப்பொழுது அயாகோவின் விஷயத்தைப்பற்றி விசாரிக்கப்போகிறார்"

"அதற்காக நான் என்னசெய்யவேண்டும். அவளுக்கு இஷ்டமானதைச்செய்ய நான் காத்திருக்கிறேன். அதற்குவேண்டியதை எனக்குச் சொல்லுவீராக"

"நல்லது; நீர்செய்யவேண்டியதெல்லாம் அயாகோவின் எதிரில்நீரும் பண்டிதையால் ஏமாற்றிக் கொண்டுவரப்பட்டவர் போல் நடிக்கவேண்டியதே. அவரோடு நட்புப்பாராட்டாமல் குற்றவாளிபோல் நடந்துகொள்ளவேண்டும்"

"அதனால் எனக்கு ஏதேனும் தீங்குவிளையுமென்று நினைத்து இவ்வாறு நடிக்கச்சொல்லியிருக்கிறாள்போலும்; நல்லது, நாம் கீழேபோவோம்"

இஸபெல்லாவின் அறைக்குள் நாங்களிருவரும் போனபோது அவள் ஒரு நாற்காலியில் சாய்ந்துகொண்டிருந்தாள். வழக்கம்போல் புல்டாக்கும் அருகில்படுத்திருந்தது. கையில் ஒரு காகிதம் வைத்துப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கெதிரில் குற்றவாளி நின்றுகொண்டிருந்தான்; அவனுக்கு இருபுறத்திலும் இரண்டு காவற்காரர்கள்நின்றார்கள். அயாகோ கொலைசெய்தவன்

போல் விழித்துக்கொண்டிருந்தான். நான் வந்தவுடன் ஆச்சரியத்தோடு என்னைத் திரும்பிப்பார்த்தான்; அவனை நான் முன்புபார்த்திராதவன்போல் நடித்தேன். எல்லாம் நிசப்தமாயிருந்தன. இஸபெல்லா, தன் இடக்கையில் தாழ்வாயை வைத்துக்கொண்டு அபாகோவை உற்றுநோக்கினாள்; அவளுடைய மெஸ்மரிஸப் பார்வையால் முன்புவாசியென்பவன்பரிதபித்ததுபோல் இவனும்தலையிறங்கினான். இவனுடைய பத்துவிரல்களும் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருந்தன. இவன் இவ்வாறு கைகளைப்பிசைந்துகொண்டிருந்ததை நான் கண்டபோது இவனுடைய மனநிலைமை இன்னதென்று அறிந்துகொண்டேன்; இவன், இனியில்லா அச்சங்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது இஸபெல்லா மிருதுவான தொனியில் பேச ஆரம்பித்தாள்:

"ஐயா அபாகோ! நீர் என்னை அறிந்துகொண்டீரோ?"

இதற்கு, அவன் ஒன்றும் மறுமொழிகூறாமல் விரல்களால் தன் ஆடையை நெருடிக்கொண்டு நின்றான். மறுபடியும், அவள் பேசினாள்:

"ஐயா அபாகோ! என்னுடைய அந்தரங்ககாரியஸ்தரே! என்னுடைய யோக்கியமான நண்பரே! சிங்கப்பூரில் எனக்காக வேலைபார்த்துவந்த பிரதிநிதியே! நான் உம்மை மறுமுறையும் கேட்கிறேன். நீர் என்னைத் தெரிந்துகொண்டீரோ?"

அவன் மறுபடியும் சும்மாநின்றான்.

"பேசக்கூடாதென்று நிற்கிறீரோ? நல்லது; உமக்கு ஞாபகமில்லாவிடில் சிறிது நினைவூட்டுகிறேன்; டாக்டர் தாம்ஸன்! நீரும் கவனிப்பீராக; ஐயா அபாகோ! முன்னொருகாலத்தில் எவ்வகைக் குற்றமுமில்லாமல் உலகத்தவரால் பகைக்கப்பட்டிருந்த பெண்ணொருத்தியிருந்தாள்; அவள் தற்காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டு ஊரைவிட்டுமற்றோரிடம் அலைந்துதிரிந்துகொண்டிருந்தாள்; அப்போது தன்னுடைய காரியங்களைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொருட்டு ஒருவனை இங்கே ஏற்படுத்தினாள். அவள் ஆ...யமித்த இடத்திலிருந்து அவளுக்குவேண்டிய சமாசாரங்களை அவன் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்; அவன் ஏழையாயிருந்தான், தனிகனாக்கினாள்; அவன் கதியாயிருந்தான், எல்லாவைபவங்களும் கொடுத்தாள்; அவன் வெறுக்கப்பட்டான், எல்லோரும் விரும்பும்படி செய்தாள்; அவன் பசியிலிருந்தான், அதைத்தீர்த்தாள்; உயிர்க்கிறுதிவந்தது, இரண்டு

முறைகாப்பாற்றினாள். துக்கத்திலிருந்தான், சுகங்கொடுத்தாள். அபாகோ! இப்படிப்பட்டவனாகிய அவன் என்பால் நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லையோ? அவன் என்பால் பக்திவிசுவாசத்தோடு நடந்துகொள்பவன்போல் சிலகாலம் நடித்துவந்தான்; காலஅடைவில் தன் இயற்கையை மறந்துவிட்டான். செல்வம் சேரச்சேரச் செருக்குற்று மேன்மேலும் செல்வத்தில் ஆசைகொண்டான். அவளுடைய இரகசியமுழுதும் அறிந்த இவன் கடைசியில் அவளையே விற்றுவிடத்தீர்மானித்தான். அபாகோ! ஏன் அவன் அப்படி நினைத்தானென்று உம்மால் சொல்லமுடியுமா? முடியாது. அவன் அவளைப்பகைவரிடத்தில் காட்டிக்கொடுக்க நினைத்தான். இப்படிக்காட்டிக்கொடுப்பதால் அவனுக்குவரும் இலாபம் என்ன? பத்துகோடியா? ஒருகோடியா? இல்லை. அரைக்கோடியா? அல்லது காற்கோடியா? இல்லை! இல்லை!! கேவலம் ஐயாயிரம்பவுனுக்கு விற்கநினைத்தான். இவ்வளவு அறிவற்ற ஒருவன் இருக்கக்கூடுமென்று நீர் நினைக்கிறீரோ. ஆயினும், இஃதுண்மையே. ஆனால், எவ்வாறாயினும் அவள் ஒருநாள் பிடிபடுவாளென்று நினைத்தான் போலும். ஆதலின், அவளைக்காட்டிக்கொடுத்துக் கௌரவம் சம்பாதிக்கலாமென்று நினைத்திருப்பான். என்னிடம் சிறியதொகை பெறுவதைக்காட்டிலும் ஒரேமுறையில் மிகுதியாகச் சம்பாதிக்கலாமென்று நினைத்தான். கடைசியில் அவன், அதிகாரிகளிடத்தில் நெருங்கிவிட்டான். தன் எஜமானிக்கு இவ்வளவு நன்றிபாராட்டாது நடந்த இவன், அரசாட்சியாரிடம் விசுவாசம் பாராட்டத்தொடங்கினான். உயிரை விலைக்குவிற்கும்பாதகன் அவனே. சாக்ஷின் நிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் விலைகூறிவிட்டான். அவன் இவ்வளவு சமர்த்தனாயிருந்தால் அவள் சாமர்த்தியம் எவ்வாறாகும்? உசிதகாலத்தில் அவள் தெரிந்துகொண்டாள். அவனுடைய சூழ்ச்சிக்குமாறான ஒரு சூழ்ச்சியும் செய்துவிட்டாள். அவர்களிருவருடைய சூழ்ச்சியிலும் யாருடையது வெற்றியடைந்ததென்று நீர் தெரிந்துகொண்டீரோ? ஐயா அபாகோ! விரிக்கவிரிக்க விரியும். இன்னும் விரித்துவைக்க வேண்டாம். ஐயா டாக்டர்! நீரும் இதில் சிக்கிக்கொண்டீரேயென்று நான் துக்கிக்கிறேன். ஆனால் நீர் அஞ்சவேண்டாம். நீர் வெளிநாடுகளுக்குச்சென்றால் என் இரகசியத்தை வெளியிடுவதில்லையென்று சத்தியம்செய்துகொடுத்தால் நான் உம்மை விட்டுவிடுகிறேன். அதற்கு உமக்கு உடன்பாடுண்டோ?"

நான் ஏற்றுக்கொண்ட நடிப்பை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அதற்குடன்பட்டவன்போல், "என்றால் என்னசெய்யமுடியும். உம்முடைய கையில் சிக்கிக்கொண்டேன். உம்முடைய விருப்பத்தை மறுக்கமுடியுமோ" என்று பணிவோடுசொன்னேன்.

"நல்லது உம்மை நான் விட்டுவிடுகிறேன்"

பிறகு அயாகோவைப்பார்த்துச்சொல்வாள்:

"உனக்கோ இவ்வகைத்தண்டனை விதிப்பதென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. உன்னைப்போன்ற அசேதனத்துக்கு மரணம் இலகுவான சிட்சையாகும். உன்னைக்காட்டிலும் இலேசான குற்றம் செய்த ஒருவனை மூன்றுமாதத்துக்குமுன் நான் கொல்வித்தேன். உன்னை என்செய்யலாம்? நேற்றிரவு நீ என்னைப்பற்றிச்சொல்லிய பழிமொழியெல்லாம் என் நினைவிலிருக்கின்றன. ஆனால், உனக்கு நினைவிருக்கிறதோ?"

"நான் இன்னவரிடம் பேசினேன் என்பது எனக்குத்தெரியாது" என்று அப்பாதகன் இறங்கியதொனியோடு கூறினான்.

"விசுவாசகாதகா! இது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்ககாரணமாகுமா? நீ எவ்வளவு என்னை இழித்துக்கூறினாய்! இதற்கெல்லாம் காரணம் நீ என்னை அறியாமலிருந்ததென்று சொல்லுகிறாய்; இப்பொழுது——"

அவள், தன் வார்த்தையை முடிக்குமுன், கப்பலில் மேற்றளத்தில் ஒரு கூக்குரல்கேட்டது; அதைக்கேட்டு இஸபெல்லா உடனே எழுந்திருந்தாள். குற்றவாளியைக் காவலாளர் வசமனுப்பிவிட்டு லால்மோகனைப்பார்த்துப் பேசினாள்:

"தபால்கப்பல் தெரிகிறதா? அது தெரிந்தால் மேல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தைச்செய்யுங்கள்."

"கப்பலோட்டி ஒவ்வொருவனுக்கும் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன்; எல்லாம் செவ்வனே நடைபெறும்; நீர் கவலையொழிக."

"அவர்களெல்லோரும் என்னவேஷம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?"

"ஒருவன் ஷாங்ஹாய் நகருக்குப்போகும் பாதிரி; ஒருவன் நாகசாக்கி நகருக்குப்போகும் யாத்திரைக்காரன்; இன்னொருவன் வல்சவ்நகருக்குப்போகும் தேயிலை வர்த்தகன். மற்றொருவன் நீழ் தேசத்துப்பத்திரிகை நிருபக்காரன். வேறொருவன் அமெரிக்காதேசத்து மாவரைக்கும் யந்திரசாலைக்காரன். இன்னொருவன் ஜப்பானுக்குப்போகும் இந்தியாதேசத்து உத்தியோகஸ்தன்."

"நல்ல ஏற்பாடுசெய்தீர். அவர்கள் இப்பொழுது என்னசெய்கிறார்கள்."

"உம்முடைய விருப்பம்போல் நடந்துவருகிறார்கள். அக்கப்பல் நம்முடைய கப்பலருகில் வந்தவுடன் இரண்டுபேர் படகேறி அக்கப்பலுக்குச்சென்று நாம்தேடிய உத்தியோகஸ்தனை ரிவால்வரோடு சூழ்ந்துகொள்வார்கள். இருவரும் அவனை இழுத்துக்கொண்டு வருவார்கள் மற்றவர்கள் கப்பலில் தம்தம் வேலையைச்செய்துகொண்டிருப்பார்கள்."

"லால்மோகன்! நீர் நன்றுசெய்தீர்."

அதைக்கேட்டு அவர், மகிழ்ச்சியோடு திரும்பிச்சென்றார்.

"டாக்டர் தாம்ஸன்! அயாகோ விஷயத்தில் நீர்செய்த உதவிக்காக நான் நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீரில்லாவிடில் என்கெதி என்னவாயிருக்கும்?"

"நான் இருக்கும்வரையில் அப்பாதகனை வரம்புகடக்கவிடேன். இஸபெல்லா! உம்மை நான் எவ்வளவு——ஆனால், அவ்விஷயத்தைப்பற்றி நான் பேசுவதில்லையென்று முன்பு சத்தியம் செய்துகொடுத்திருக்கிறேன். ஆதலின், நான் ஒன்றும்சொல்லேன்."

அவள், அயாகோவிடத்தில் காட்டிய கோபப்பார்வையை முழுதும்மாற்றிச் சந்தோஷத்தோடு என்னிடம் பேசுவாள்:

"இப்பொழுது அதைப்பற்றிப்பேசாவிடில் இனி ஒருநாள் மிகுதியாகப்பேசப்போகிறீர். அஃதிருக்கட்டும். நாம் மேலேபோய் வேடிக்கைபார்ப்போம்."

இருவரும் ஏணிவழியே மேற்றளம்சென்றோம். நான் அங்கே கண்ட காட்சியை என்னென்று சொல்வேன்; என் கண்களை நான் நம்பாமல் திகைத்து நின்றேன். ஒருமணிக்குமுன் பாய்மரங்களெல்லாம் செம்மையாக நின்றன. இப்பொழுது ஒடிந்தமரங்களும் அறுந்த கயிறுகளும் அங்கங்கே காணப்பட்டன. ஒரு பாய்மரம்பாதியில் முறிந்திருந்தது. மற்றொருபாய்மரம் அடியோடு

காணப்படவில்லை. பாய்களெல்லாம் கிழிந்திருந்தன. ஒரு பாய்த்துண்டில், ஆர். சி. ஓப். எஸ். என்னும் எழுத்துக்கள் காணப்பட்டன. ஏகாந்த நக்ஷத்திரம் ஒருடைந்த கலசம்போல் காணப்பட்டது. எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை.

இஸபெல்லா, தன்கண்ணில் ஒரு தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடியை வைத்துப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

அந்தத்தபால் கப்பல் சமீபத்தில் வந்ததாகத்தெரிந்தபோது தன்னுடைய கப்பலுக்கு அபாயம் நேரிட்டிருப்பதாகக் கொடி வீசச்சொன்னாள்.

கப்பல், அதிகசமீபத்தில் வந்துகொண்டிருந்தது. அப்பொழுது காற்று அடங்கிக்கடலும் அமைதியாக இருந்தது.

அக்கப்பல் சுமார் இரண்டுமைல் தூரத்தில் வந்தபொழுது எங்கள் கப்பலிலிருந்து ஒருபடகு அனுப்புவதாகக் கொடிவீசச் சொன்னாள். உடனே பலவர்ணக்கொடிகள் ஏற்றப்பட்டன.

லால்மோகன், தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடியிற்பார்த்து அவர்கள் இக்கப்பலின் பெயரைக்கேட்பதாகச்சொன்னார்.

“ரெங்கூனிலிருந்து நாகசாகிக்குப்போகும் இக்கப்பல் பொலிக்கார் துரைக்குச்சொந்தமான சாம்பூன் என்னுங்கப்பல் என்று கொடியேற்றும். அவர் அக்கப்பலுக்குச்சொந்தமானவர். அவருடைய பெயருக்குக்கௌரவம் உண்டு” என்று இஸபெல்லா, உத்தரவளித்தாள்.

உடனே, எங்களுடைய படகை அனுப்பும்படி அவர்கள் கொடிவீசியதாக லால்மோகன் சொன்னார்.

இஸபெல்லாவின் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு ஒருபடகு புறப்பட்டது; அத்துடன் இருவர்சென்றார்கள். அப்படகுக்கு லால்மோகன் தலைவராகச்சென்றார். அவர் சென்றவுடன் நான் அவருடைய தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியிற்பார்த்தேன். தபாற்கப்பல் ஒருமைல் தூரத்தில் தெரிந்தது. எவ்வகைப்புயற்காற்றுக்கும் அசையாமலிருக்கும்படியாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அக்கப்பலில் அநேகம் மனிதர்களில்லை. ஏதோ அசம்பாவிதம் நடப்பதுபோல் தோன்றிற்று. மறுபடியும் எங்கள் படகு அக்கப்பலைக்கிட்டிற்று. சில நிமிஷம்வரையில் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்து பிறகு சில

ர் ஏணியிலிறங்குவதும் ஏறுவதுமாகத்தோன்றிற்று. ஐந்து நிமிஷம் சென்றபின் இரண்டு மனிதர்கள் படகில் இறங்கினார்கள். உடனே படகு திரும்பிற்று.

அது பாதிவழியில் வந்துகொண்டிருக்கும்போது எங்களுடைய கப்பலைச்செம்மைசெய்ய ஆரம்பித்தார்கள். படகுசமீபத்தில் வருவதற்குள் ஏகாந்த நக்ஷத்திரம் புதிய கப்பலாகக்காணப்பட்டது. நீராவியந்திரங்களெல்லாம் துரிதமாக வேலைசெய்ய ஆரம்பித்தன. அதற்குள் படகும் கிட்டிவிட்டது. கப்பலிலுள்ள வேலைக்காரர்களெல்லோரும் பரபரப்போடு காணப்பட்டார்கள். அதன் காரணம் எனக்குப்புலப்படவில்லை. இஸபெல்லாவும் ஒன்றுஞ்சொல்லவில்லை.

அப்பொழுது படகிலிருந்து லால்மோகனும் ஒருவர் வந்தார். அவர் பருத்ததேகமும், அகன்றமுகமும் உள்ளவர். கண்கள் மிகச்சிறுத்திருந்தன. அவருடைய கறுத்தமீசை பயங்கரமாக வளர்ந்திருந்தது. தாம் இன்னவிடத்தில் வந்திருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் வியப்புக்கொண்டிருந்தார். நான் இஸபெல்லாவின் முகத்தைப்பார்த்தேன். அவள், முதலில் குவாங்பங் என்பவனையும் பிறகு அபாகோ என்பவனையும் பார்த்ததுபோல் இவரையும் அரைக்கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

அவர், சமீபத்தில்வந்தபோது, இஸபெல்லா சாந்தமாகச்சொல்லுவாள்: “ஐயா ஹாரிசன் பிரபு! உம்மை நான்பார்த்த விஷயத்தில் எனக்கு மிக்க சந்துஷ்டியே. சென்றமாதந்தான், நீர் இப்பொழுது சிறைக்குப்புறப்பட்டு வருகிறீரென்று நான்கேள்வியுற்றேன். நாங்கள் இருக்குமிடம் இப்பொழுது நீர் வந்ததால் இப்பொழுது உமக்கு உபசாரம் செய்கிறேன். உம்மை வரவேற்கவேண்டுமென்று நான் அநேகநாளாகக்காத்திருந்தேன். அஃதிந்த நடுச்சமுத்திரத்தில் நேர்ந்தது. ஐயா லால்மோகன்! கீழேசென்று அபாகோவை அழைத்துவாரும்.”

உடனே குற்றவாளி கொண்டுவரப்பட்டான்.

“அபாகோ! உலகத்தில் தக்க சன்மானம்பெறாதவர்கள் எவ்வாறு அதை என்னிடம் பெறுகிறார்களென்று உனக்குக்காட்டும் பொருட்டு அழைத்துவரச்சொன்னேன். ஐயா ஹாரிசன்! என்னை நீர் இன்னும் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? நீர் அநேகநாளாகப் பார்க்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தபெண்நானே. உம்முடைய

கையில் நான் அகப்பட்டால் தென்சமுத்திரத்தீவிலுள்ள குடிகளை நீர் அடித்ததுபோல் என்னையும் அடிப்பதாக ஒருவருஷத்துக்கு முன் சபதஞ்செய்தபெண் நானே. ஐயா ஹாரிசன்! நான்தான் அந்தப்பண்டிதை மெஸ்மரிஸா."

வந்தவர், இ[illegible]ம் சும்மாவின்று இப்பொழுதுதான் நடுக்கங்கொண்டார்; பக்கத்திலுள்ளவர்கள் பிடித்திராவிடில் அப்பொழுதே கீழேவிழுந்திருப்பார்; இஸபெல்லா மறுபடியும் சாந்தமாகப்பேசுவாள்:

"ஐயா! நான் ஏன் உம்மைத்தக்கவாறு சிட்சிக்கக்கூடாதென்பதற்கு ஏதேனும் ஆக்ஷேபமிருந்தாற்சொல்லிக்கொள்ளும். உம்முடைய வஞ்சகத்தால் அரசாட்சியாரிடமிருந்து தப்பிக்கொண்டீர். அத்தகைய வஞ்சகம் இங்கேசெல்லாது. அதிகநேரம் ஆகுமுன் உம்மைப்படகில் அனுப்பிவிடவேண்டும்."

அப்பொழுது அவர் தெம்பீரமாக முன்னோக்கிவந்து பேச ஆரம்பித்தார்.

"நான் என்செய்தாலும் உனக்காவதென்ன?"

"அது என்னுடைய காரியமே; நான் என்செய்தாலும் உனக்காவதென்ன? நீ ஏன் என்னைப்பிடிப்பதாகவும் அடிப்பதாகவும் சபதம் செய்தாய்?; மேலும் நீ செய்த மூன்றுகொலைகளுக்கும் நீ தண்டனையடையவில்லை."

"நீ என்னைச்சிட்சிக்கப்போகிறையோ? உன்னால்முடியாது! எனக்கிப்போதிருக்கும் அதிகாரம் இன்னதென்று உனக்குத்தெரியுமா? 'எலிப்பகை நாகம் உயிர்ப்பக்கெடும்,' என்பதுபோல் உன்னைப்பிடித்துச் சிட்சிப்பேன்."

"இன்னும் உன்கர்வம் அடங்கவில்லையோ? நல்லது. என் காரியத்தை முடிப்பதில் சிறிதும் பின்வாங்கேன். நீ டாக்கிலேவி என்னும் தீவில் இரண்டு பெண்களையும், நூவாரணி என்னும் தீவில் ஒரு ஆண்மகனையும் உயிர்வதைசெய்தாய்; நானோ அவ்வளவு இரக்கமற்றவளல்லள். உயிர்க்கிறுதி வராமல் சிட்சிப்பேன். மனிதர்காள்! உங்கள் வேலையைச்செய்யுங்கள்."

உடனே அங்குள்ள நால்வர், அவருடைய கால்கைகளைப் பற்றித் தூக்கிக்கொண்டு போனார்கள். எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை. சிறிது நேரத்துக்குள் அவரை ஒருகம்பத்தில் இறுக்கக்கட்டினார்கள். ஆடையெல்லாம் பறிக்கப்பட்டு வெறுந்தேகத்தோடு நிறுத்தப்பட்டார். ஒருவன், கையில் நீண்டதொரு சவுக்கொன்றுகொண்டுவந்தான்.

"பன்னிரண்டு அடிகொடுக்கவேண்டும்" என்று இஸபெல்லா வாய்கூசாமல் உத்தரவளித்தாள்.

அவருடைய முதுகு மிகவெளுத்து விசாலமாக இருந்தது. முதல் அடியிலேயே தடிப்புண்டாயிற்று. மறுஅடியும் வேறொரு தடிப்புண்டாக்கிற்று. பன்னிரண்டு அடியும்முடியுமுன் இரத்தவெள்ளம் பெருகிற்று. முதல் ஒரு அடியிலேயே அவர்மனங்குன்றிவிட்டார். இரண்டாவது அடியில் வெறிகொண்டசிங்கம்போல் கதற ஆரம்பித்தார். பன்னிரண்டும் முடிந்தவுடன் அடித்தவன் இஸபெல்லாவின் முகத்தைப்பார்த்தான். அவள், இவ்வடியைப்பார்க்காமல் முகத்தைத்திருப்பிக்கொண்டு கடுங்கோபத்தோடு உட்கார்ந்திருந்தாள்.

"நீ கொன்ற இரண்டுபெண்களுக்காக ஒருத்திக்கு ஆறடிவீதம் பன்னிரண்டாயின. அந்த ஆண்மகனுக்காக ஆறடியும், இனி என்னைப்போன்ற பெண்களை நீ தாவிக்காமலிருப்பதற்காக ஆறடியும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அடிக்கலாம்!"

அப்பொழுது, அம்மனிதர் மிக்க சோகமுற்றிருந்தார். இனி அடிக்காமல்விட்டுவிட்டால் மிக்க ஐசுவரியம் கொடுப்பதாக இரங்கிச்சொன்னார். அதைத்து ஒரு அடியையேனும் குறைத்தால் கரைசேர்ந்தவுடன் தவறாமல் அதிக தனம் கொடுப்பதாகச்சொன்னார். அவர் இஸபெல்லாவிடம் சொன்னவிண்ணப்பத்தை ஒரு கல்லினிடம் சொல்லியிருக்கலாம். சிறிதும் இரக்கமின்றி மற்றைப்பன்னிரண்டு அடிகளும் அடிக்கப்பட்டன. உடனே கட்டை அவிழ்த்துவிட்டார்கள். அவர் நிற்கமுடியாமல் கீழேவிழுந்துவிட்டார்; எழுந்திராவிடில் இன்னும் ஆறடி அடிக்கப்படுமென்று உத்தரவு பிறந்தவுடன் அவர் எழுந்திருந்து கீழேயிறங்கிப்படகில்போய் உட்கார்ந்தார்.

அரைமணி நேரத்துக்குள் அவரைக் கொண்டுசென்ற படகு மீண்டது. படகில் திரும்பிவந்தவர்களிடம் தபால் கப்பற்காரர்கள் எங்கள் கப்பலைப்பிடிப்பதற்காக நிறுத்தச்சொன்னார்களென்று அவர்கள்சொன்னார்கள். உடனே புகைபுறப்பட்டது. படகைத்தூ

றி மேலேவைத்துக்கொண்டு எங்கள் கப்பல் புறப்பட்டது. தீராந் கப்பலும் பின்தொடர்ந்தது. ஒருமணிநேரத்துக்குள் எங்கள் கப்பல் அதற்கெட்டாமல் மறைந்தது. நாங்கள் எங்கள் தீவுநோக்கிச் சென்றோம்.

அன்றுமாலை இஸபெல்லாவோடு நான் ஆகாரம் சாப்பிட்டேன். அதுமுடிந்தவுடன் அவள் சொல்வாள்:

“இதுகாறும் நீர் என்னுடைய பல்வேறு குணங்களையும் தெரிந்துகொண்டீர். என்னைப்பற்றி நீர் என்ன அபிப்பிராயம் கொள்ளுகிறீர்?”

“உம்மைக் கொடியவளென்று சிறிதும் நான் சொல்லத்துணியேன். முதலாவது, நீர் உலகத்திலுள்ள அகதிகளையெல்லாம் அங்கீகரித்துவருகிறீர். இரண்டாவது உம்முடைய பாதுகாப்பின் கீழுள்ள குடிகளைக்காப்பாற்றும்பொருட்டு உம்முடைய உயிரையும் பொருள்செய்யாமல், நடந்துவருகிறீர். மூன்றாவது உலகத்தில் நடக்கும் அநீதிக்காக நீரோர் கண்கொட்டாயிருக்கிறீர். உம்மேல் குற்றம் சுமத்துவது சிறிதும் தகாது.”

“நீர் என்னை மிகுதியாக உயர்த்திச்சொல்லுகிறீர். ஆயினும், குற்றவாளியை நடத்தும்விதத்தை நீர் தெரிந்துகொண்டீர். என்னுடைய ஒருகை அடிக்கும். ஒருகை அணைக்கும். இவ்விஷயத்தில் நீர் என்னைத் தூஷித்தாலும் தூஷிக்க. அஃதிருக்கட்டும் அபாகோவை என்செய்யலாம்?”

“இன்னது செய்வதென்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. அவன், இப்பொழுதே அச்சத்தால் உன்மத்தனாகியிருக்கிறான். பிறர் அடியுண்டதை அவன் பார்த்ததேபோதும்.”

“அவன், பயந்திருக்கிறானென்பது எனக்கும் தெரியும்; ஆயினும், என் நிலைமையை நீர் கருதவில்லை. அவனை அச்சுறுத்தி விட்டுவிடுவதும் கூடாது. ஜன்மக்கைதியாகத் தீவில் வைத்திருப்பதும்கூடாது. அவன் உயிரோடிருந்தால், அத்தீவில்தீங்குசெய்துகொண்டிருப்பான்.

“பிறகுயோசித்துக்கொள்வோம்.”

“அஃதிருக்கட்டும்; வடகிழக்குமூலையில்மேகம்கறுத்துவருகிறது. புயற்காற்று புறப்படுமுன் நாமும்போய்ச்சேர்வோம்.”

உடனே இருவரும் பிரிந்துவிட்டோம். அவள் சென்றவுடன் நான், என் விஷயத்தைக்குறித்து ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் இங்கிலாந்துக்குப்புறப்படுங்காலம் கிட்டிவிட்டது. ஒருவருஷத்துக்குள் அவள் என்மனைவியாவாள், பிறகு என் வாழ்நாள் என்ன ஆகுமோவென்று எனக்குச்சந்தேகமிருந்தது. ஆயினும் இஸபெல்லாவை மனைவியாகப்பெறும் எனக்கு ஒரு தீங்கும் விளையாதென்று உறுதிகொண்டேன்.

பிறகு நான் என் அறைக்குச்சென்றபோது அங்கே ஒருவன் நின்றுகொண்டிருந்ததாக எனக்குத்தோன்றிற்று. அவன் அபாகோவென்றுதெரிந்து நான் ஆச்சரியமடைந்தேன்; அவன் என்னைக்கண்டு சிறிதும் அஞ்சவில்லை. என் உத்தரவில்லாமல் அங்கே வந்ததற்காக என்னை மன்னிப்புக்கேட்டான்.

“உம்மிடம் சிறிது ஆலோசனை செய்யவந்தேன். உம்மை இங்கேகாணாததால் காத்திருந்தேன். எனக்கு உடம்பு சுகக்குறைவாயிருக்கிறது. நீர் ஏதேனும் மருந்துகொடுக்கவேண்டும்.”

அவன் நிலைமையைக்கண்டு எனக்கு இரக்கமுண்டாயிற்று. அவனுக்குள்ள வியாதியாதென்று விசாரித்தேன். ஆனால், அவன் அச்சங்கொண்டிருந்தானென்று மாத்திரம் நான் தெரிந்துகொண்டேன். அவனுக்கொன்றும் பிணியில்லை.

“அபாகோ! உனக்கு வியாதியில்லை. நீ வந்ததன் காரணத்தைச்சொல்.”

அவன், ஒன்றும் சொல்லமுடியாமல் வேறுவிதமாகப் பேச ஆரம்பித்தான்:

“எனக்கு வியாதியொன்றுமில்லை. இந்தப்பெண் என்னை என்னசெய்யப்போகிறாளென்று தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு இங்குவந்தேன். நீங்களிருவரும் என்னைக்கொண்டுவந்து விட்டீர்கள். நீ அவளுடைய அந்தரங்கநண்பனென்று எனக்குத்தெரிகிறது. என்பால் விளையாடவேண்டாம். இன்றுகாலை அவ்வுத்தியோகஸ்தரை அடித்ததுபோல் என்னையும் அடிக்கப்போகிறாளோ? அல்லது, குவாங்பங்கைச்செய்ததுபோல் கொலைசெய்யப்போகிறாளோ?”

“எனக்கொன்றும் தெரியாது. தெரிந்தாலும் உனக்கு நான் எவ்வாறு சொல்லக்கூடும்? புண்ணில் ஊசியைச்செருகுவதும்

ல் உமக்குத்துன்பஞ்செய்ய எனக்கு மனமெழவில்லை. அவளுடைய பதவியில் நானிருந்தால், நான் அவளைப்போல் இரக்கத்தோடு நடந்துகொள்ளேன். அவள் உனக்கு என்செய்தாலும் போதாது. வாய்த்திருந்தால் அவளை நீ காட்டிக்கொடுத்திருப்பாய். அவள் உன்னிடம் செலுத்தும் அன்பும், நீ அவள்மேல் செலுத்தியிருக்கமாட்டாய்."

அவன் ஒன்றும்பேசாமல் கோபித்துநின்றான்:

"நீ சொல்லாயோ? நீ சொல்லாயோ? பாதகா!" என்று சொல்லிக்கொண்டு என்மேற்பாய்ந்தான்.

நான் [illegible]த்துக்கொண்டு அவனைக்குரல்வளையில் பிடித்து அறைக்குவெளியில் எறிந்தேன்.

நான் படுக்கைக்குச்சென்று ஒருமணி நேரத்துக்குள் என் அறையின் கதவுதட்டப்பட்டது. கப்பலுக்கு அபாயம் நேரிட்டிருக்குமென்று நினைத்து ஓடினேன்.

"அபாகோ நஞ்சுண்டான்" என்றுசொல்லி லால்மோகன் என்னை அழைத்துக்கொண்டுபோனார்.

அபாகோ விறைத்துப் படுத்திருந்தான்; கையில் ஒரு சீசாவிருந்தது. அவன் தேகத்தைவிட்டு முன்னரே உயிர் நீங்கிவிட்டதாகத்தோன்றிற்று. இவ்வாறு அவன் இவ்வெல்லாவுக்கும் எனக்குமுள்ள குழப்பத்தை நீக்கினானென்று நினைத்துக்கொண்டேன்.

"இவனை உயிர்ப்பிப்பதற்கு ஒன்றும் உபாயமில்லையோ?" என்று லால்மோகன் விசாரித்தார்.

"முடியாது; பண்டிதைக்கும் எட்டாத தூரத்தில் அவன் உயிர்சென்றது. இவனை அவள் ஒன்றும்செய்யமுடியாது. அந்தோ! பைத்தியக்காரா! இவ்விதிக்கோ நீ ஜென்மமெடுத்தாய்?"

"போனது போகட்டும்; விடிந்து பார்த்துக்கொள்வோம்" என்று அவர் சொன்னவுடன் நாங்களிருவரும் படுக்கைக்குச்சென்றோம். நான் என் அறைக்குச்சென்றபோது அபாகோ அங்குவந்திருந்தகாரணம் புலப்பட்டது.

அத்தியாயம்-11.

பெரும்புயல்.

மறுநாட்காலையில் நான் மேற்தளத்துக்குச்சென்றேன். கப்பல் அசைவற்று நின்றது. நான்குபுறத்தும் மூடுபனி மூடிக்கொண்டது. காற்றுச்சிறிதும் வீசவில்லை. பத்தடித்தூரத்துக்கப்பாலுள்ள ஒருவஸ்துவும் கண்ணில் புலப்படவில்லை. நான் எப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட மூடுபனியைப்பார்த்ததில்லை. மனிதர்கள் பேசிக்கொள்ளும் சப்தம் சிறிதும் கேட்கவில்லை. கண்தெரியாமல் நான் தடவிக்கொண்டுபோனபோது ஒருவர்மேல் மோதிக்கொண்டேன். பனிமறைவில் அவர்முகம் எனக்குத்தெரியாததால் அவர்பெயரை விசாரித்தேன்.

"நான் லால்மோகன். நீர் யார் டாக்டரோ?" என்று அவர் விசாரித்தார்.

"நன்று; எவ்வளவு நேரமாக இப்பனி மூடிக்கொண்டிருக்கிறது?"

"மூன்றுமணிநேரமாக இப்படியிருக்கிறது. நாங்கள் அபாகோவைச்சமுத்திரத்தில் எறியப்போகிறோம்."

அரைமணிநேரத்துக்குள் அவனை ஒரு வெள்ளைவஸ்திரத்தால் மூடிமேலேகொண்டுவந்தார்கள்; பிரேதத்துக்கு வேண்டியசரமக்கிரியைகளெல்லாம் நான்செய்தேன். பிறகு, அவனைக்கடலில் எறிந்தோம். அப்பொழுது ஒரு விபத்து சேர்ந்தது.

அபாகோவின் தேகம் ஜலத்திற்படுமுன் மந்திரம்செய்தாற்போல் மூடுபனிசடக்கெனத் திறந்தது; சூரியன் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தான்; நாங்கள் ஆந்தைகள்போல் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு நின்றோம்; அப்பொழுது எல்லோரும் ஒரு திக்கை நோக்கினார்கள்; உடனே கப்பல், மிக்க வேகத்தோடு புறப்பட்டது.

இதற்குக் காரணம் என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்? எங்கள் பின்புறத்தில் அரைமைல் தூரத்தில் ஓர் ஆங்கிலேயப்போர்க்கப்பல் புகையைக்கக்கிக்கொண்டு சமீபமாகவந்தது; இன்னும் அரைநிமிஷம் மூடுபனி திறந்திராவிடில் நாங்கள் அக்கப்பலால் பிடிப்பட்டிருப்போம்; அப்பொழுதுதான் — அவர்கள் ஒருபடகை அனுப்ப எத்தனித்தார்கள்; எங்களைப்போல் அக்கப்பலிலுள்ளவர்களும்

வியப்படைந்தார்களென்று தெரிந்துகொண்டோம்; எங்களைக்கண்டவுடன் அவர்கள் பரபரப்போடு கப்பலை ஓட்டினார்கள்; இன்னும் ஒருகால் அவர்கள்கையில் அகப்பட்டுக்கொள்வோமென்று எண்ணியிருந்தேன்.

நான் நினைத்தவாறே இரண்டு நிமிஷத்திற்குள் அக்கப்பலில் புகை அதிகமாகக்காணப்பட்டது; உடனே ஒரு வெடிகுண்டுகிளம்பி எங்களைத்தாண்டி அப்பால் ஒருமைல் தூரத்தில் சென்று விழுந்தது. பீரங்கிஓசையைக்கேட்டு இஸ்பெல்லாமேலேவந்தாள்.

“டாக்டர் தாம்ஸன்! உம்முடைய அரசாட்சியார் எவ்வளவு கவலையோடு என்னைத்துரத்துகிறார்கள்; மாலுமி! கப்பலைத்துரிதமாகச்செலுத்து” என்று அவள் சிறிதும் துன்பமுறாதவள்போல் பேசினாள்.

உடனே, எங்கள் கப்பல் இனி இல்லா வேகத்தோடு புறப்பட்டது. இஸபெல்லா தன்கையிலுள்ள தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடியால் பார்த்து, மற்றொருமுறை அக்கப்பலிலுள்ளவர்கள் பீரங்கியால் சுடப்போவதாகச்சொன்னாள்.

அவள் சொல்லிமுடியுமுன் ஒருபீரங்கிக்குண்டு உறுமிக்கொண்டு புறப்பட்டது; இக்குண்டு எங்கள் கப்பலருகில் வந்து எங்களுடைய அதிஷ்டத்தால் ஒன்றும் செய்யாமல் கப்பலின் பாயைமட்டும் துளைத்துச்சென்றது; தப்பிப்பிழைப்பது தம்பிரான் புண்ணியம்போலாயிற்று.

அவர்கள் போட்டகுண்டுக்கு நாங்கள் எதிர்த்துக் குண்டுபோடாததால் மறுமுறையும் சுட்டார்கள். இம்மூன்றாவதுகுண்டு எங்களுக்கப்பால் வெகுதூரம்சென்றது; அப்பொழுது இஸபெல்லா, எங்கள் கப்பலில் எவ்வளவு ஸ்டீம்பவர் இருந்ததென்று விசாரித்தாள்; 'பதினெட்டு' என்று மறுமொழிவந்தது.

“எதிரிகளின் குண்டில் அகப்படாமலிருக்கும் பொருட்டும், அக்கப்பலைவிட்டுத் தூரச்செல்லுவதற்கும் அவசியம் நேரிட்டிருப்பதால் கப்பலிலுள்ள ஒவ்வொருதிவலை நீராவியையும் செலவுசெய்து கப்பலை ஓட்டுங்கள்” என்று உத்தரவளித்தாள்.

பிறகு, அவள் என்னைப்பார்த்து, “தாம்ஸன்! இப்படி உயிரிழந்தாலும் எதிரியின் கையில் அகப்பட எனக்கு விருப்பமில்லை” என்றாள்.

நான் ஒன்றும் பேசாமல் சும்மா இருந்தேன். ஆனால், அவளுடைய எண்ணம்போலவே நானும் எண்ணினேன். இருவரும் சமுத்திரத்தில் இறந்தாலும் எதிரிகளிடத்தில் அகப்படோம்; வாலியின் கையிற்சிக்கிய இராவணன்போற் பரிதபித்தோம்; இப்பொழுதும் நான் கண்ணைமூடினால் அந்தப்பயங்கரமான தோற்றம் எனக்கெதிரில்வருகிறது; ஆனால், எங்களுக்கொரு சாதகமிருந்தது; எங்களுடைய சிறுகப்பல் செல்லக்கூடிய அவ்வளவுவேகத்தோடு அப்பெருங்கலம் செல்லமுடியாது. ஒருமணிநேரத்துக்குள் வெடிகுண்டுக்கெட்டாத தூரம் சென்றோம்.

கப்பலிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் பதைபதைத்துக்கொண்டிருந்தார். பிறகுபக்கத்திலுள்ள ஒரு கண்ணாடிக்கருவியை மேல்நோக்கிவைத்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அதன்காரணம் என்னவென்று விசாரித்தேன்:

“நீர் இதைப்பார்க்கவில்லையா? புயற்காற்று வீசப்போகிறது. இதோசமுத்திரம் பொங்கிவருகிறது” என்று அவர்சொன்னார்.

நான் சமுத்திரத்தை எட்டிப்பார்த்தேன். பத்துநிமிஷத்துக்குமுன் அசைவற்றுநின்ற கடல்நீர் பிரளயகாலம்போற்பொங்கிற்று. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் வருணனுடையகோபம் அதிகரித்துக்கொண்டிருந்தது. அதைச்சிறிதும் பொருள்செய்யாமல் எகாந்தநக்ஷத்திரம் வேகமாகஓடிக்கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது எதிரியின்கப்பல் தெற்குக்கோடியில் அதிகதூரத்தில் காணப்பட்டது. அப்பொழுது வானத்தைப்பார்த்தேன். வரிவரியாக மேகங்கள் பரவிக்கொண்டிருந்தன. அவற்றின் தோற்றத்தைப்பார்த்தபொழுது எங்களுக்குச்சிறிதும் நம்பிக்கையுண்டாகவில்லை.

பகல் பத்துமணிக்குக்காற்றும் அதிகரித்தது. அலைகளும் உயர்ந்தெழுந்தன. ஒவ்வொருவரும் திகிலடைந்தோம். இஸபெல்லா பரபரப்போடு அங்குமிங்கும்ஓடிக்கொண்டிருந்தாள்.

அவள், அதிக துக்கத்தோடு, “இதுகாறும்புயற்காற்று என்று எண்ணியிருந்தேன். இல்லை; சுழல்காற்றுவீசப்போகிறது” என்று சொல்லி மாலுமியை அழைக்கும்படி ஆள்விட்டாள்.

அவன் வந்தவுடன், “ஐயா! இச்சுழற்காற்றினின்றும் எவ்வாறு தப்புவது? இக்காற்றின் மத்தியில் அகப்படாமல் ஒருபு

ம் ஒதுங்குவதற்குவேண்டிய ஆயத்தஞ்செய்யும்" என்று உரக்கக்கூவினன். அப்போதுள்ள சப்தத்தில் மனிதர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசமுடியவில்லை.

"காற்று வடகிழக்கு மூலையிலிருந்து வீசுகிறது. கப்பலைத் தென்கிழக்குமுகமாகச் செலுத்துகிறேன்" என்று மறுமொழி கூறினன்.

கப்பல் சுழற்காற்றின் மத்தியில் அகப்பட்டுக்கொள்ளாவிடினும் அது வீசிக்கொண்டிருக்கும் எல்லைக்கப்பால் போகமுடியவில்லை. வடகிழக்கிலிருந்து காற்றுவீசும்போது தென்கிழக்காகச் செல்வதுதான் மிக்ககடினமையாயிருந்தது.

இன்றைக்கும் நான் அந்தஅபாயத்தை மறப்பதில்லை. கப்பல் ஒருபுறமிருந்து மற்றொருபுறம் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு சமயம் அலை கப்பலை விழுங்குவதுபோல் ஆகாயத்திற்கிளம்பும். மற்றொருசமயம் கடல்நீர் பள்ளத்தாக்கைப்போல் மிக்கஆழத்தில் தாழ்ந்துவிடும். காற்றும்ஓயாமல் வீசிக்கொண்டிருந்தது.

காற்றின் ஓசையில் ஒருவருக்கொருவர் பேசமுடியவில்லை. மேற்றளத்தில் ஒருவரும் தள்ளாடாமல் நிற்கமுடியவில்லை. இன்னும் புயல்தணியவில்லை.

இஸபெல்லாவும் மற்றவர்களும் கயிறுகளைப்பிடித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். ஒரு அலை மலைபோல் எங்கள் கப்பலைவிழுங்கவரும். அப்பொழுது நான் கண்ணைமூடிக்கொண்டு சமுத்திரத்தில்முழுகுவதாக நினைத்துக்கொள்வேன். அடுத்தநிமிஷம் அவ்வலையைக்கடந்துசென்றுவிடும். பிறகுநான் விழித்துப்பார்ப்பேன். மற்றொரு அலை எழும்பிவரும். காகிதத்தாற்செய்தனபோற் பாய்களெல்லாம் பஞ்சாய்ப்பறந்தன.

ஐந்துமணிநேரம் இவ்வாறு புயல்வீசிக்கொண்டிருந்தது. இடையிற்சிறிதும் தணியவில்லை. உள்ளேசென்றால் கப்பல்உடைந்து முழுகும்போது என்னுடைய இஸபெல்லாவை இழந்துவிடுவேனென்று நினைத்து மேற்றளத்திலேயே அவளுக்கருகில் உட்கார்ந்திருந்தேன். மரணமடைந்தால் அவளைக் கோத்துக்கொண்டு சாவ எண்ணியிருந்தேன். நான் உயிர்விடுவதற்கு அஞ்சினேனென்று நீங்கள் நினைப்பீர்கள். அதைநான் மறுக்கவில்லை. நான்என்

வாழ்நாளில் இரண்டுமுறைதான் உயிர்விடுவதற்கு அஞ்சியிருக்கிறேன். இஃதொன்று; மற்றொன்று இனிச்சொல்லுவேன். ஆயினும், நான் இறப்பதற்குத் துக்கிக்கவில்லை; இஸபெல்லாவை மணமுடிக்காமல் இறப்பதேகுறை. என்மனத்திலுள்ள அச்சத்தை வெளிக்காட்டவில்லை. எமன்வந்து நேரில்நிற்பதுபோல் தோன்றிற்று.

அன்று சாயங்காலம் புயல்சிறிது தணிந்தது; சமுத்திரமும் கொஞ்சம் அமைதியடைந்தது; ஏகாந்தநக்ஷத்திரம் தப்பிப்பிழைத்ததென்றுசொன்னால் நீங்கள்நம்பமாட்டீர்கள்; எங்களுக்குநேரிட்ட நஷ்டமெல்லாம் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவையே; ஒருவன், காற்றால் கடலில்தள்ளப்பட்டான்; மற்றொருவன், கீழேவிழுந்து விலாஎலும்புகளை முறித்துக்கொண்டான்; ஒருபடகுகாணாமற்போயிற்று; வேறொருபடகு பொடியாக்கப்பட்டது; சில பாய்கள் அறுந்துபோயின; வேறு எவ்வகை நஷ்டமும் உண்டாகவில்லை.

அஸ்தமிக்குந்தருணத்தில் எல்லாம் அமைதியாயின; சமுத்திரத்தின் அப்பாகங்களில் இப்படித்தான் அடிக்கடி புயற்காற்று உண்டாகுமென்றுசொன்னார்கள். அக்காற்று, சீக்கிரத்தில் அடங்கிவிடுமாம். காற்று அமர்ந்தவுடன் கப்பல் தன் இயற்கையான வழிநோக்கிச்சென்றது; எங்களைத் துரத்திவந்த கப்பலின்நிலைமை இவ்வாறாயிற்றென்பது தெரியவில்லை. அதைப்பற்றிய அடையாளம் ஒன்றும் தோற்றவில்லை.

சமுத்திரத்தின் நிலைமை எவ்வளவு ஆச்சரியமாக விளங்குகிறது! மறுநாள் காற்றுமந்தமாக வீசிற்று; வெயில்பிரகாசமாகஎரித்தது. அசைவற்ற நீர்நிலைபோல் கடல்காணப்பட்டது; வேலைக்காரர்கள், பாய்களையும், பாய்மரங்களையும் பழுதுபார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; மேலே நான் ஒரு நிழலிலுட்கார்ந்து வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன்; அப்பொழுது இஸபெல்லா அங்கேவந்தாள்; கையில்நூல்வைத்துக்கொண்டு பின்னல்வேலை செய்துகொண்டிருந்தாள், என் அப்பொழுது அவ்வேலையைச் செய்தாளென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை; இப்பொழுதுதான் முதன்முறை அவள்கையில் இத்தகையவேலையைக் கண்டேன்; தீவுக்குச்சென்றால் காலங்கிடைக்காதென்று இவ்வாறு செய்கிறாள்போலும்; அவள்கைகளில் மோதிரம் ஒன்றுமில்லை; அவள்குனிந்துகொண்டு பின்னல்வேலைசெய்வதைக்கண்டால் காமனும் ஏங்குவான்.

உடனே ஒரு கூக்குரல்கேட்டது; இஸபெல்லா, அதைக்கேட்டு எழுந்திருந்தாள். எல்லோரும் கைப்பிடி சுவருக்கருகில் ஓடினார்கள்; நானும் பின்பற்றினேன்; எனக்கொன்றும் தெரியவில்லை; தூரத்தில் ஒருபடகு, காணப்படுவதாகச்சொன்னார்கள். இஸபெல்லா, அப்படகில் வருபவர் இன்னவரென்று கவனிக்கும்படி சொன்னாள். ஒருவருக்கும் ஒன்றும் விளங்காமற்போகவேசிறிது நேரம் சும்மாஇருந்தோம்.

கால்மணிநேரம் சென்றபின் ஒருகறுப்புப்புள்ளி தூரத்தில் தெரிவதாக ஒருவன் சொன்னான். நாங்கள் கப்பலைநிறுத்திவிட்டோம். அருகில்வந்தபோது தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடியால் பார்த்தோம். அந்தச்சண்டைக்கப்பலின் ஒருபாய்மரத்துண்டில் மூன்றுபேர் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். இன்னும் இருவர் அதை உய்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள். பத்துநிமிஷம் சென்றபின், "இங்கே வருவதற்கு உமக்கு வலிமையுண்டா? அல்லது நாங்கள் ஒரு படகனுப்பட்டுமா? என்று எங்களில் ஒருவன் கூவினான்.

நாங்களே வருவதாக மறுமொழிசொன்னார்கள். சிறிது நேரத்துக்குள் அதை உய்த்துக்கொண்டு வந்தவர்கள் இளைப்படைந்து நிறுத்திவிட்டார்கள். அப்பாய்மரம் தானே வந்துகொண்டிருந்தது. சமீபத்தில் வந்தபோது எல்லோரும் மேலே ஏறினோம். நாங்கள் பார்த்ததுமுதல் இதுவரையில் ஒருமணிநேரமாயிற்று. சண்டைக்கப்பலிலுள்ளவர்களுக்குரிய நிலைமையெல்லாம் கெட்டு மிக்க பரிதாபத்தோடு அவர்கள் காணப்பட்டார்கள். ஒருவர் அக்கப்பலின் இரண்டாவது உத்தியோகஸ்தர். ஒருவர் அவருக்கடுத்த உத்தியோகஸ்தர். மற்றமூவரும் மாலுமிகள். அப்பொழுது அங்கே இஸபெல்லாகாணப்படவில்லை. எங்கள் கப்பல்மாலுமி அவர்களை அன்போடுவரவேற்றார்.

அவர்களுடைய சரித்திரத்தைக்கேட்குமுன் அவர்களுக்குச் சாப்பாடுசெய்வித்தோம். சாப்பாடு முடிந்தபின் படுத்துக்கொள்ள இடங்கொடுத்தோம். அநேகநாளாகப் பட்டினிகிடந்தவர்கள்போல் ஆவலோடுபுசித்தார்கள். பிறகு அவர்களிலொருவர் தேம்பித்தேம்பி அழஆரம்பித்தார். பிறகு ஒருவரைத்தவிர, மற்றவர்கள் தூங்கிவிட்டார்கள்.

"இப்பொழுது உங்கள் கதையைச்சொல்வீராக" என்றுஎங்கள் மாலுமிகேட்டார்.

"நான் சொல்லும்கதை மிகப்பெரிதன்று. உங்கள் கப்பலைத்துரத்திக்கொண்டு சிங்கப்பூரிலிருந்து சென்றசனிக்கிழமை புறப்பட்டோம். மூடுபனி மறைவில் உங்கள்கப்பலுக்கருகில் நாங்கள் வந்தோம். நாங்கள்பனியில்மறைந்தவுடன் உங்கள்கப்பல்எங்கள் கப்பலை ஓட்டத்தில்வென்றுவிட்டது. பிறகுபுயற்காற்றுஆரம்பித்தது. எங்களைநாங்கள் காப்பாற்றிக்கொள்ள எத்தனித்தபோது உங்கள்கப்பல் காணாமல்போயிற்று. பிறகுபுயற்காற்று ஆரம்பித்தது. நேற்றைக்காலையில் சூரியன் புறப்படும்போது கப்பல் ஒரு கற்பாறையில் மோதிஉடைந்தது" என்றுசொல்லிக்கொண்டு கோவென்றழுதார்.

அவர் அழுவதைக்கண்டு நாங்கள் இரக்கமுற்றிருக்க எங்கள் மாலுமி அவர்களுடையபடகுகள் எத்தனைதப்பிக்கொண்டனவென்று விசாரித்தார்.

"நாங்களேறிவந்த பாய்மரத்துண்டொன்றே தப்பிற்று. நம்முடைய மகாராணியாருக்கு இக்கீழ்தேசத்தில் இன்று ஒருகப்பலில் நஷ்டமுண்டாயிற்று"

பிறகு எல்லோரும்பேசாமல் மௌனமாயிருந்தோம். முதல்நாள் எங்களுக்கு உயிர்ச்சேதத்தைஉண்டுபண்ணுவதுபோல் பயமுறுத்திய ஒரு பெருமரக்கலம்இன்றைக்குச்சமுத்திரத்தில் ஆழ்ந்துகிடக்கும்படிசெய்த சர்வசக்தருடைய சக்தியைக்குறித்து நான் வியப்படைந்தேன்.

"உங்கள்கண்ணில் நாங்கள்புலப்பட்டது உங்கள்திருஷ்டமே. ஒருமணிநே[illegible]டிருந்தால் நீங்கள் எங்களைக்கண்டிருக்க மாட்டீர்கள்" என்று எங்கள் மாலுமி சொன்னார்.

"அப்படியாயின் இன்று அஸ்தமிக்குமுன் நாங்கள் இறந்துபோவோம். முன்னமே ஒருவன் இறந்துவிட்டான்.

"அவன் எவ்வாறு இறந்தான்?

"அவன் பசிபொறுக்காமல் பைத்தியம் பிடித்துக்கடலிற் குதித்தான். ஆகாரமும் தண்ணீரும் இல்லாமல் இந்தச்சூரிய உஷ்ணத்தில் யார்தான் கஷ்டப்படுவார்?. நாங்களெவரும்பொறுத்திருந்தோம். நாங்கள் இப்பொழுது உங்கள்வசம் கைதிகளாக இருக்கிறோம்; எங்களை என்செய்யப்போகிறீர்கள்?"

"எனக்கொன்றும்தெரியாது. அதில் எனக்கொன்றும் சம்பந்தமில்லை. ஆயினும் உங்களுக்கொன்றும் தீங்குவிளையாது. அஞ்சவேண்டாம். ஆனால், நாம் இருதிறத்தாரும் விரோதிகளாதலின் எங்களுக்கொன்றும் துன்பஞ்செய்வதில்லையென்று நீங்கள் சத்தியம் செய்துகொடுக்கவேண்டும்."

"அப்படியே செய்தோம்."

"நல்லது; இக்கப்பலில் உங்களைச் சுயேச்சையாக விட்டுவிடுகிறோம்."

இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதெல்லாம் அவ்வுத்தியோகஸ்தர் எங்கள் மாலுமியை முன்புகண்டவர்போல் உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தார். பிறகு அவர் ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு பேசஆரம்பித்தார்.

"நான் இப்பொழுது சொல்லும்விஷயத்தை நீர் கோபிக்காமல் கேட்கவேண்டும். உம்மை நான், முன்பார்த்திருக்கிறேன்; 1879 ௵ எகிப்த்து தேசச்சண்டையில் ஒரு சண்டைக்கப்பலுக்கு மாலுமியாயிருந்த கிரிகிரியென்பவர் நீரன்றோ?"

எங்கள் மாலுமி பேரிடியால் தாக்குண்டவர்போல்சாய்ந்துவிழுந்தார். சிறிதுநேரம் சென்றபின் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்துமறுமொழிகூறுவார்:

"1879-ஆம் வருஷத்தில் நான் இவ்வுலகத்தில் மனிதனாக இருந்தேன் என்னும் விஷயமே எனக்கு மறந்துபோயிற்று. அஃதிருக்கட்டும். நீர்சிறிது படுத்து இளைப்பாறும்."

பிறகு அவர் தம்படுக்கைக்குச்சென்றார். நான் எங்கள் மாலுமியைப்பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தேன். 79-ஆம் வருஷத்திலே ஓர் ஆங்கிலேயப்போர்க்கப்பலுக்கு மாலுமிப்பட்டம்பெற்ற இவர் இஸபெல்லாவின் ஏகாந்தக்ஷத்திரத்துக்கு மாலுமியானது எவ்வாறென்று வியப்படைந்தேன்.

அன்றுமாலைப்பொழுதில் இஸபெல்லா எனக்கொருகடிதம் அனுப்பினாள். நான் தன்னுடைய அறைக்குச் சாப்பாட்டுக்குவரவேண்டுமென்று எழுதியிருந்தாள். தப்பிப்பிழைத்த ஐவரில் முதல் இருவரைச் சாப்பாட்டுக்குவருவித்திருக்கிறதாகவும் எழுதியிருந்தாள்.

ஆகாரத்துக்குப் புறப்படச் சிறிதுநேரத்துக்குமுன் அம்முதல் உத்தியோகஸ்தர் என் அறைக்குவந்தார். நாங்களிருவரும் தனித்திருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அவர் என்காதில் இரகசியமாகச் சிலவார்த்தைகள் சொன்னார்:

"ஐயா! உம்முடைய நிலைமை இன்னதென்று நான் தெரிந்துகொண்டேன். நீர் இவள் வலையில்சிக்கிக்கொண்டதற்காக நான் பச்சாதாபப்படுகிறேன். நீர் இவளுக்கு நண்பரல்லவென்று நினைக்கிறேன். என்னை இவள் சகபோசனம்செய்ய அழைத்திருக்கிறாள். இவளைப்பற்றி ஏதேனும் உமக்குத் தெரிந்தாற்சொல்லும்."

"நான், எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லுகிறேன். உமக்குவேண்டிய விஷயம் யாது?"

"முதலில் இவளுடைய ஆகாரம் இத்தன்மையதென்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்."

"என்னையும் அவள் அழைத்திருக்கிறாள். அறுசுவை உண்டியும் அளிப்பாளென்று நினைக்கிறேன்."

"இவளைப்பற்றி நான், பலவாறுகக்கேள்வியுற்றிருக்கிறேன். அவற்றில் எனக்கு முழுநம்பிக்கையுண்டாகவில்லை. இவள் எவ்வாறிருக்கிறாளென்று எனக்குத்தெரிவிக்கவேண்டும்."

"பெண்களின் உருவத்தைப்பற்றி விசாரிப்பது உமக்கழகன்று. ஆனால், பண்டிதை மெஸ்மரிஸா, அழகுவாய்ந்த ஒரு சிறு பெண்ணென்று நீர் நினைத்திருக்கிறீர்."

"அவள் இளம்வயதினளல்லளோ? நல்லது நான் [illegible] தேசத்துக்கு வருமுன், இப்பாகங்களுக்கு வந்து [illegible] கதைகள் கேட்டிருந்தேன். வயிரங்கற்களிழைத்த [illegible] அம்பாரிகள் வைத்த யானைகளும், பெண்களைப்போல் ஆபரணம் பூண்டிருக்கும் அரசர்களும், தங்கமணிகள் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் தேவாலயங்களும், இன்பந்தரத்தக்க சிங்காரவனங்களும் நிறையப்பெற்ற நாடாயிருக்குமென்று எண்ணியிருந்தேன். 'அராபிராத்திரி' என்னும் கதையில் சொல்லப்பட்ட அதிசயமெல்லாம் இங்குண்டென்றுசொல்வார்கள். அவற்றை நான் பொய்யென்று தெரிந்துகொண்டதுபோல் பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் [illegible] கதைகளும் பொய்தானோ? ஆனால், அவள் நடித்தநாடகம் [illegible] ஒருகிழவி அல்லவென்று நான் நினைக்கிறேன்."

"என்றால் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. நீர் உம்முடைய கண்களால்பார்த்துச் சந்தேகம் தெளிந்துகொள்ளும். அவள்பால் செல்லுமுன் நீர் பரிசுத்தமான ஆடை உடுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அங்கே மிக்க பணிவச்சங்களோடு நடந்துகொள்ளவேண்டும். அவளிடம் நல்ல அபிப்பிராயம் பெறுவது உம்முடைய நடக்கைக்குத் தக்கவாறாகும்."

சாப்பாட்டுக்குரியநேரம் வந்தபோது நான் அவர்களிருவரையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் இஸபெல்லாவின் அறையின் திரையை நீக்கினேன். அம்மம்ம! அவர்கள்கொண்ட அதிசயத்தை எவ்வென்றுசொல்வேன். அப்பொழுது இஸபெல்லா அங்கே காணப்படவில்லை.

"நான் அநேகம் கப்பல்களைப்பார்த்திருக்கிறேன், இத்தகைய அறை ஒன்றும்கண்டதில்லை" என்று ஒருவர்சொன்னார்.

"உலகத்தில் ஒருபண்டிதைமெஸ்மரிஸாவேயிருக்கிறாள். நீர் எவ்வாறு வேறு இத்தகைய அறையைக்கண்டிருக்கக்கூடும்?"

அவ்விருவரும் சில நிமிஷம்வரையில் அறையைச்சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். உடனே ஒருதிரை அசைந்தது. இஸபெல்லா, கறுப்புஆடை அணிந்துவந்தாள். நான் அவளை முதல்நாள் கண்டதுபோல் இப்பொழுது காணப்பட்டாள். திரைக்கப்பால் சிறிதுநேரம் நின்று பிறகு ஆட்டக்காரிபோல அபிநயம்செய்துகொண்டு நுழைந்தாள். முதலில் என்னைப்பார்த்துப்பிறகு அவர்களிடம் திரும்பிப்புன்சிரிப்போடு பேசுவாள்:

"நீங்கள் வந்தபொழுது நான் நேரில் வந்து வரவேற்காததற்காக மன்னிக்கவேண்டும். நான் எவ்வளவு செய்யவேண்டுமென்று நினைத்திருக்கிறேனோ அவ்வளவு என்றால் செய்ய முடியவில்லை, ஆயினும் உங்களுக்குத்தக்க மரியாதைசெய்யும்படி உத்தரவளித்திருக்கிறேன்."

ஒன்றும் மறுமொழிசொல்லாமல் அவளைப்பார்த்துத் திகைத்து நின்றார்கள். முன், அறையின் அழகைப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்ததைக்காட்டிலும் இப்பொழுது ஆயிரம்பங்கு அதிகமாக ஆச்சரியமடைந்தார்கள். பிறகு, சாப்பாட்டிற்கு உட்கார்ந்தோம். சாப்பாடு அறுசுவைப்பதார்த்தங்களால் சமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகாரம் முடிந்தவுடன் கப்பலின் மேற்றளத்துக்கு எல்லோரும் சென்

றோம். நான் ஹாங்காங்குச்சென்றவுடன் அங்கே பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவைப்பற்றி நடக்கும் பொய்க்கதைகளையெல்லாம் மாற்றி உண்மையான கதையை வெளிப்படுத்துவதாக அவ்வுத்தியோகஸ்தர் குதூகலமாகப்பேசினார். ஆனால், அவர்கள் தங்கள் தேசத்துக்குத்திரும்பிச்சென்றவுடன் இக்கப்பல் சம்பந்தமாக என்பெயரைமட்டும் வெளிப்படுத்தக்கூடாதென்று அவர்களைச்சத்தியம் செய்யச்சொன்னோம்.

நாங்கள் எதிர்பார்த்தவண்ணம் அவர்கள் எங்கள் கப்பலில் அநேகநாள் தங்கியிருக்க அவசியம் நேரிடவில்லை. மறுநாட்காலையில் ஹாங்காங்குக்குச்செல்லும் ஒரு சிறுகப்பலைக்கண்டோம். அங்கிருந்து ஒருபடகை அழைத்து அதில் எங்கள் விருந்தினரை அனுப்பிவிட்டோம். அவர்கள் சென்றவுடன் நாங்கள் எங்கள் தீவுநோக்கிப்புறப்பட்டோம்.

அன்றுமாலை நான் கப்பலின்மேலே உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். அங்கே இஸபெல்லாவந்து சேர்ந்தாள். சண்டைக்கப்பல் சம்பந்தமான அநேக விஷயங்களைப்பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது அவள்சொல்வாள்.

"தாம்ஸன்! நீர் என்னை முதலிற்கண்டதினத்தை மறந்துவிடுவீரோ?"

"நான் இறந்து சவக்குழிபுகுந்தாலும் அந்நாளையும், அந்நாளில்கண்ட உம்மையும்மறவேன்."

"ஏன் என்மீது இவ்வளவு நேசம் பாராட்டுகிறீர்? உம்முடைய வைத்தியத்தொழிலை என்செய்வீர்?"

"வைத்தியத்தைப்பற்றிப்பேசவேண்டாம். பேசினால் எனக்கு உலகத்தின் ஞாபகம்வருகிறது. அதிருக்கட்டும்; நான் எப்பொழுது புறப்படவேண்டும்?"

"நாளை இரவு புறப்படவேண்டும். இங்கிருந்து ஒரு தீவுக்குப்போய்ச்சேருவோம்; அங்கே என் உதவிபெற்ற ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் உம்மைப்படகிலேற்றி வியாழன் என்னும் தீவில்கொண்டுபோய்விடுவான். அங்கிருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்குச்சென்று இங்கிலாந்திற்கு நேரே புறப்படலாம்."

"நான் சமீபத்தில் ஊருக்குப்புறப்பட எண்ணியிருந்தேன். ஆனால், நாளைக்குப்புறப்படவேண்டுமென்பது தெரியாது."

"நாளைக்குத்தான் உம்மை அனுப்பக்கூடும். வேறுசமயம் வாய்ப்பது அரிது. ஆனால், நீர் என்னை விட்டுப்பிரியவேண்டியிருக்கிறது."

"இஸபெல்லா! இன்னும் ஒருவருஷந்தான். அது சென்றவுடன் நாம் சேர்ந்துகொள்வோம்."

"அதுவரையில் நீர் என்னை மறவாதிருந்தால் மணஞ்செய்துகொள்வோம்" என்று என்காதில்விழாமல் மெல்லச்சொன்னாள். பிறகு இருவரும் படுக்கைக்குச்சென்றோம்.

மறுநாள் சாயங்காலம் ஒருபடகு காணப்பட்டது. சிறிதுநேரத்துக்குள் அதுசமீபத்தில் வந்தது. நான் என் அணங்கைவிட்டுப்பிரியவேண்டியகாலம் கிட்டிவிட்டது. நான் இஸபெல்லாவிடம் பிரயாணம் சொல்லிக்கொள்ளப்போனேன்.

"பெண்ணணங்கே! எப்பொழுது எவ்விடத்தில் நான் உம்மைக்காண்பேன்.

"அடுத்த மேமீ 1வ நான் லண்டனுக்குவருவேன். அப்பொழுது நான் என்விலாசத்தைத்தெரிவிப்பேன்.

"நீர் எவ்வாறு இங்கிலாந்துக்கு வரத்துணிந்திருக்கிறீர்? அங்கே உமக்கு விபத்து நேரிடக்கூடுமே"

"தப்பிக்கொள்ளும் மார்க்கம் எனக்கு நன்றாகத்தெரியும். நான் உம்மைப்பார்க்கும்வரையில் என்னை நீர் மறவாமலிருக்கும்பொருட்டு ஓர் அடையாளம் தருகிறேன்" என்று சொல்லித் தன் கழுத்திலிருந்த ஒருதங்கப்பதக்கத்தை எனக்குக்கொடுத்தாள். அதில் அவளுடைய உருவம்வரையப்பட்டிருந்தது. அதை நான் மகிழ்ச்சியோடு பெற்றுக்கொண்டு, என்தந்தை தம்மனைவியாருக்குக் கொடுத்து அவளால் என்னிடம் வந்திருந்த ஒருமோதிரத்தை நான் அப்பதக்கத்துக்கு மாறாகக்கொடுத்தேன்.

அவள்விரலில் நான் அம்மோதிரத்தைப்போட்டு அவளுடைய கைக்கு அநேகமுறை முத்தங்கொடுத்தேன். அதற்கவள் சம்மதித்ததுபோலச் சும்மாநின்றாள்.

அவளுக்கு வந்தனஞ்செலுத்திவிட்டு நான் படகில்சென்று இறங்கினேன். ஏகாந்த நக்ஷத்திரம் என்னைவிட்டுப்பிரிந்தது. நான் என் பழங்கதையை நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன்.

நான் ஹோங்கோங்கிலிருந்து புறப்பட்டு நான்குமாதங்களாயின. இச்சிறுகால எல்லைக்குள் நான் முதலில் பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவுக்கு அடிமையாகிப் பிறகு அவளுடைய உயிர்த்தோழனானேன்.

அத்தியாயம் 12.

மேமீ 1 ஆம்தேதி.

நான் விபாழன் என்னும் தீவுவந்துசேர்ந்தேன். உலகத்திலுள்ள மகாஉஷ்ணமான பாகங்களில் ஒன்றாகக்காணப்பட்டது. பிரஸ்பன்நகருக்குச்செல்லும் பிரிடிஷ் இந்தியாதபாற்கப்பல் அத்தீவுக்குப்போய்ச்சென்றது. நான் அதில் புறப்பட்டேன். பிரஸ்பன் வந்தவுடன் அங்கிருந்து அதலைநகரத்துக்குப் புகைவண்டியில் ஏறினேன். அங்கிருந்து தபாற்படகிலேறி இங்கிலாந்துவந்துசேர்ந்தேன். இஸபெல்லாவை விட்டுப்பிரிந்து ஆறுவதுவாரத்தில் என் வீட்டுவாயிலில் வந்துநின்றேன்.

அன்று மாலைப்பொழுது மிக்கசீதளமாக இருந்தது. பனிக்கட்டிபோன்ற குளிர்காற்று வீசிக்கொண்டிருந்தது. மனிதர்கள் வெளியில் நடமாடாமல் வீட்டுக்குள் நெருப்பருகில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

நான் என்வீட்டுக்கதவைதட்டினேன். வேலைக்காரி வந்து திறந்தாள். நான் வருவதைக்குறித்து கேபில்ஸ்நகரத்திலிருந்து தந்திகொடுத்திருந்தும் நான்வருவதை அவள் எதிர்பார்த்திராதவள்போல் என்னைக்கண்டுபேசாமல் திகைத்துநின்றாள். நான் உள்ளே நுழைந்து என் வைத்திய அறைக்குச் சென்றேன். அங்கே நெருப்பு எரிந்துகொண்டிருந்தது. வழக்கம்போல் மேஜையின்மேல் காகிதங்களும் புத்தகங்களும் நிறைக்கப்பட்டிருந்தன. அருகில் ஓர் ஈசிச்சேர்போடப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொன்றும் நான் பதினைந்து மாதங்களுக்குமுன் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது இருந்தவண்ணமே இப்பொழுதும் காணப்பட்டது. காகிதம் அறுக்கும் கத்தியும் வைத்தவிடத்திலிருந்தது. குண்டூசிகளும் அங்கேஇருந்தன. எனக்கு [illegible] மிக்க வேறுபாடு நடந்திருக்கும்போது என்னுடைய வஸ்துக்களெல்லாம் வைத்தவிடத்திலிருந்ததைக் கண்டவுடன் என்னுடைய சரித்திரமுழுதும் [illegible]போலிருந்தது. வ

முக்கம்போல் ஆகாரம்செய்துகொண்டு அவ்விடத்துச்சமாசாரங்க
ளை வேலைக்காரிபால் விசாரித்தேன்.

அவள், தன்கணவனுக்குச்சூலைப்பிடிப்புவந்ததென்றும், தபா
ற்காரனுக்குக் கலியாணம்ஆயிற்றென்றும், வருகிறவெள்ளிக்கிழமை
க்கு இரண்டுமாதங்களுக்கு முன் அபல்வீட்டுவேலைக்காரி காலொடி
த்துக்கொண்டாளென்றும் சொன்னாள்.

அன்று இராப்போசனம் செய்துகொண்டு நான் என்புத்தக
சாலைக்குச்சென்றேன். அங்கே நெருப்புக்கருகில் உட்கார்ந்து இர
ண்டுமூன்றுகடிதங்கள் எழுதினேன். அப்பொழுதுகாற்று அதிக
மாகவீசிற்று. மழைத்தாரைகள் என்ஜன்னல்கதவை மோதிக்கொ
ண்டிருந்தன. ஆனால், என்எண்ணமுழுவதும் இங்கிலாந்திலில்லை. இ
வ்வுலகத்திலுள்ள எல்லாவஸ்துக்களைக்காட்டிலும் மிக்க அன்பு
பாராட்டும் அவ்வுத்தமிமேல் என் எண்ணம்சென்றது. நான் என்
கண்களைமூடிக்கொண்டேன். எல்லாம் என்கண்ணெதிரில் தோ
ன்றிமறைந்தன. ஏகாந்தக்ஷேத்திரம் அந்தியின் துறைமுகத்தில்
தங்கியிருந்தது. நான் தரையிலிறங்கிக்காடுகளைத்தாண்டி இஸபெல்
லாவின் மாளிகைக்குச்சென்றேன். அங்கே என் அருமை இஸ
பெல்லா உலாவிக்கொண்டிருந்தாள்; மின்னல்போல் அதுமறைந்
தது. நானும் அவளும் புயற்காற்றில் அகப்பட்டிருக்கிறோம்.
தொந்தளிப்பான சமுத்திரம் எதிரில்தோன்றிற்று. இஸபெல்லா
தன் பலமுழுவதையும் செலுத்திக்கப்பலை அப்பாற்செலுத்தமுய
ன்றாள். பிறகு அதுமறைந்தது. இன்னும் பனிரண்டு மாதத்தி
ற்குள் ——— இல்லை. இன்னும் பதினொருமாதத்துக்குள் நடக்கும்
என்விவாகத்தைப்பற்றி நினைத்தேன். மணமுடிந்தபின் என்வாழ்க்
கை எவ்வாறாகுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

பிறகு, வாயில் ஒரு சுருட்டைப்பற்றவைத்துக்கொண்டு அ
ங்கே கிடந்தசமாசாரப்பத்திரிகைகளைக் கையிலெடுத்தேன். ஒரு
முக்கியமானவிஷயம் என்கண்ணில்பட்டது. அதுஹாங்கோங்
நகரப்பத்திரிகையிலிருந்து ஆங்கிலேயத்தில் மொழிபெயர்க்கப்
பட்டிருந்தது:

"மறுபடியும் பண்டிதை மேஸ்மரிஸா தோன்றினாள்.

"நான் மாதமே சும்மாஇருந்து கீழ்ச்சமுத்திரத்தில் மறுபடி
யும் பண்டிதை மேஸ்மரிஸா தோன்றிவிட்டாள். இப்பொழுது அவ

ள் சாந்தமாகச்சிங்கப்பூருக்குள் நுழைந்தாள். அதிகசாமர்த்தியத்
தோடிபத்தேவியாரிவிருந்துசிநேகம்செய்துகொண்டிருந்தஒருடாக்
டரையும், சிங்கப்பூரிலுள்ள ஒருபெயர்பெற்ற நகரவாசியையும் ஏ
மாற்றிக்கொண்டுபோய்விட்டாள். மற்றவரால்சிறிதும்சிந்திக்கமுடி
யாத அவ்வளவு தந்திரமாகத்திருடிக்கொண்டு போனாள். இன்னு
ம்முடிவுதெரியவில்லை. உண்மையில் இதுஐம்பதாவது முறையெ
ன்று சொல்லலாம். எம்மால்கணக்கிடமுடியாத அவ்வளவு வருஷ
ங்களாகக் கீழ்த்தேசங்களில் பயமுறுத்திவரும் இவ்வாரங்கனை
அரசாட்சியார் பிடித்தாலன்றிச்சிறிதும் குடிகளுக்கு க்ஷேமமுண்
டாகாது"

இதை நான்கத்தரித்து வைத்துக்கொண்டு அடுத்த வாரப்பத்
திரிகையைப்பார்த்தேன். அதில்இன்னொருவிஷயம் எழுதப்பட்டி
ருந்தது. அதுவும்ஹாங்கோங்கிலிருந்து வந்ததே:

"சமீபகாலத்துக்குள் பண்டிதை மேஸ்மரிஸாசெய்த
மகாகொடுமை.

"சென்றவாரப்பத்திரிகையில் பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவால்
செய்யப்பட்ட இரண்டுஆச்சரியமான கதைகள்சொன்னோம். அந்
தடாக்டர் கீழ்த்தேசத்தில் வியாதிகளின் தன்மையை அறியும்
பெயர்பெற்ற தேசாந்திரியாகவிருந்தார். அவரும்சிங்கப்பூரில் கீர்
த்திபெற்றஅயாகோ என்பவருமே கொண்டுபோகப்பட்டார். இவர்க
ளின் கெதிஇன்னதென்று இன்னும்தெரியவில்லை. ஆனால், இதை
[illegible] பிரம்பிக்கும் மிகக்கொடுமையுள்ள விஷயமொன்று
சொல்லப்போகிறேன்.

"சென்ற சனிக்கிழமைக்காலையில் பிராமா என்னும் தபாற்க
ப்பல் சிங்கப்பூரைவிட்டுஹாங்கோங்குக்குப்புறப்பட்டது. அதில்
அநேகம்பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களெல்லோரும் பிரயாணப்பண்
ணினார்கள். ஹாங்கோங்குக்குப் போய்க்கொண்டிருந்த ஷமாரி
வென்துரையும் அதிலிருந்தார். இன்னும் ஆறுபேர் அதிகவி
ஸியாசமான பெயர்களோடு அதில் யாத்திரை செய்தார்கள்.

"ஒருவர், பாதிரியென்றுசொன்னார். ஒருவர், தேசசஞ்சாரம்
செய்பவர். இன்னொருவர் தேயிலை வியாபாரி. மற்றொருவர் பத்தி
ரிகை நிருபக்காரர். ஒருவர், அமெரிக்காதேசத்தவர். மற்றொருவர்
இந்தியாதேசத்து உத்தியோகஸ்தர் என்று சொன்னார். ஞாயிற்
றுக்கிழமைக்காலையில் ஒருகப்பல் [illegible] காணப்பட்டது. [illegible] அபாய

க்கொடிகாட்டிற்று. சமீபத்திற்சென்றபோது அக்கப்பல் மிக்க அபாயத்திலிருந்ததுபோற் காணப்பட்டது.

"அதன்பெயரைக் கேட்டதற்குச் சாம்போன் என்று தெரிவித்தது. உடனே சந்தேகம்நீங்கி அக்கப்பலிலிருந்து ஒரு படகனுப்பும்படி இதன் மாலுமி தெரிவித்தார். அப்பொழுது நாம் முன்சொன்ன பாதிரியாரும் இந்தியாதேசத்து உத்தியோகஸ்தரும் படகருகில்வந்தார்கள். உடனே அப்படகிலிருந்தவருடைய குறியைக்கண்டு இவ்விருவரும் தங்கள் சாந்தகுணத்துக்குமாறாகக் கையில் ரிவால்வரை யெடுத்துக்கொண்டார்கள். உடனே கப்பலிலுள்ளவர்களெல்லோரும் அச்சங்கொண்டு தம் தம் உயிரைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளும்பொருட்டு ஓடி ஒளிந்துகொண்டார்கள்.

"அப்பொழுது ஹாரிஸன் துரை ஸ்நானஅறையிலிருந்து ஸ்நானஞ்செய்துவிட்டு வெளியில்வந்தார். இவ்விருவரும் அவரைப் பயமுறுத்திக் கீழுள்ளபடகில் இறங்கச்செய்தார்கள். இவரை அக்கப்பலுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆடையைக்களைந்து இரக்கமில்லாமல் சவுக்காலடித்து அனுப்பினார்கள். அவர் திரும்பிவந்தபொழுது தேகமுழுதும் இரத்தவெள்ளம் பெருகியிருந்தது. சிறிதும் அவருக்குப் பிரக்ஞையில்லை. உடனே எங்கள் கப்பலிலுள்ள அறுவரும் அங்கிருந்து வந்த படகிலேறிக்கொண்டு அக்கப்பலை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

"இந்த அயோக்கிய அரக்கி இவ்வாறு செய்யக்கண்டும் அரசாட்சியார் இன்னும் தக்க ஏற்பாடெடுத்துக்கொள்ளா[illegible]துதான் எனக்கு வியப்பையுண்டுபண்ணுகிறது. ஆனால், இப்பொழுது வந்திருக்கும் கடற்படையை நாம் நம்புவதில் பிரயோசனமில்லை. இவளை அரசாட்சியார் பிடித்துச்சிட்சித்தாலன்றி யாத்திரைசெய்வது கஷ்டசாத்தியமாகும். பெரியஅரசாங்கஉத்தியோகஸ்தர்களெல்லாரும் நடுச்சமுத்திரத்தில் பகற்காலத்தில் அடிபடுவதென்றால் மற்றவர்க்கெதிரென்னவாகும்? அநியாயம்! அநியாயம்! கேள்விமுறையில்லை"

இதையும் நான் கத்தரித்துவைத்துக்கொண்டேன். இஸபெல்லாவின் பதக்கத்தை ஒருமுறைபார்த்துவிட்டுப் படுக்கைக்குச் சென்றேன்.

மறுநாட்காலையில் எழுந்திருந்து என்தங்கை வீட்டுக்குச்செல்ல நினைத்தேன். நான்கீழ்த்தேசம்புறப்பட்டபின் என் தங்கையின்

கணவன், ஆப்பிரிக்காவில் சுரங்கண் மரணமானார். வீட்டைவிட்டுப்புறப்பட்டுத் தெற்குக்கென்சிங்டன் என்னும் பகுதிக்குச்சென்றேன். அங்கேதன்வீட்டில் என்தங்கையிருந்தாள். என்னை அவள் வரவேற்று உபசாரஞ்செய்தபின் என் யாத்திரையைப்பற்றிக்கேட்டாள்.

"உம்மைப்பற்றி விசித்திரமான கதைகளெல்லாம் கேட்டிருக்கிறோம். உம்மை ஒருபெண் அபகரித்துக்கொண்டு போனாளென்றும், தன்தீவில் உம்மைச் சிறையில்வைத்திருந்தாளென்றும் பலவாறாகப் பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன"

"வதந்தி அதிகமாகப் பரவியிருக்கின்றதோ?"

"எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் இவ்விஷயம் காணப்படுகிறது. ஆனால், எனக்கு நம்பிக்கையில்லை"

"அக்கதையின் ஒவ்வொருபகுதியும் கட்டுக்கதையென்றே நினைத்துக்கொள்; அறிவற்ற பத்திரிகைக்காரர்கள் என்னை மிக்க துன்புறுத்துகிறார்கள்; தங்கள் பத்திரிகையை அழகுசெய்யும்பொருட்டு என்பெயரைவைத்துக் கட்டுக்கதைசெய்துவிடுகிறார்கள். அஃதிருக்கட்டும். நான் இப்பொழுது மணஞ்செய்துகொள்ளப்போகிறேன்"

"நீர் மணஞ்செய்துகொள்ளப்போகிறீரோ? அத்தகைய அறிவில்லாத்தொழிலைச் செய்வதில்லையென்று இதுகாறும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தீரே"

"அப்படித்தான் நினைத்திருந்தேன்; ஆனால், இப்பொழுது என் அபிப்பிராயம் மாறிவிட்டது"

"உலகத்தில் மணம்வேண்டாமென்று சொன்ன எத்தனை விவேகிகள் பிறகு பெண்களின் வலையில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீர்மணமுடிக்கும் பெண்ணைப்பற்றி எல்லாம் எனக்குச்சொல்லும்"

"அவளுடைய பெயர் இஸபெல்லா. இருபத்தேழு பிராயமுள்ளவள். தாய்தந்தையரில்லை. அவளுடைய தந்தை ஆங்கிலேயக் கடற்படையில் வேலைபார்த்துவந்தார். அவர் இப்பொழுது இறந்துவிட்டார். அவள் [illegible]மிக்க அழகுவாய்ந்[illegible]க்க சமர்த்தி. நட்[illegible] பிறகென்றே உருவெடுத்தவள். தங்கை [illegible] அவள் [illegible]வதால் நீர் வரவேற்கவேண்டும்"

"உமக்கு மனைவியாக வருபவளை நான் ஆவலோடு வரவேற்பேன். அவள் இங்கு எப்பொழுது வருவாள்? விவாகம் எப்பொழுது நிறைவேறும்?"

"அடுத்த மேமீ 1வ அவள் இங்குவருவாள்; பிறகு விவாகம் நடைபெறும்."

என் தங்கை இஸபெல்லாவைப்பற்றியும், நான் அவளைச் சந்தித்ததைப்பற்றியும் மேன்மேலும் ஆவலோடு விசாரித்தாள். அவள் இரகசியத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்கும் வண்ணம் அநேக விஷயங்களை மறைத்து ஒருவாறு கதையைச் சொல்லிமுடித்தேன். பிறகு என் வீடுபோய்ச்சேர்ந்தேன்.

இப்பொழுது எனக்கு ஒருவருஷம் செல்லவேண்டும். அதிக கவலையோடு பதினொருமாதம் சென்றன. ஏப்ரல்மாதம் இறுதிவாரம்பிறந்தது. இன்னும் மூன்றுநாள் இருந்தன. பிறகு என் கண்மணியைக் காணவேண்டும். என்காலம் எவ்வாறு கழிந்ததென்று என்றால் சொல்லமுடியாது. என் ஆவல்மிகுதியால் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் ஒவ்வொருமணியாகவும், ஒவ்வொரு மணியும் ஒவ்வொருநாளாகவும், ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு வருஷமாகவும் காணப்பட்டன. இஸபெல்லாவின் விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ள முடியாதென்று நான் அறிந்திருந்தும் போக்குவரவுசெய்யும் கப்பல்களைப்பற்றிப் பத்திரிகைகளிற் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

கடைசியில் ஏப்ரல்மீ 30வ சாயங்காலம்வந்தது. நான் ஆவலோடு மறுநாளை எதிர்பார்த்திருந்தேன். படுக்கைக்குச்சென்று தூக்கம்பிடியாமல் கெடிகாரத்தில் மணிபார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். விடியற்காலம்வரையில் மணிகளை எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால், மறுநாள் எனக்குநேரிடும் மகிழ்ச்சியைக்குறித்துச் சிறிதும் உறங்கவில்லை; மெல்லமெல்ல நாழிகை கழிந்துவந்தது. மணிஒன்று இரண்டு மூன்றுநான்கு ஐந்து அடித்தன. இன்னும் தூக்கம்வரவில்லை. பரபரப்போடு அப்பொழுது எழுந்திருந்து முற்றத்தில்போய் உட்கார்ந்திருந்தேன். அதிகாலையில் தபாற்காரன் வரும்வரையில் உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். அவன் மூன்று கடிதம் கொண்டுவந்தான். இஸபெல்லாவின் கடிதம் ஒன்றுமில்லை. எனக்குத்திக்குப் பிரமையுண்டாயிற்று. மறுமுறை தபாற்காரன்

வரும்வரையிற் காத்திருந்தேன். அப்பொழுது வந்தவன் என்வீட்டில் நுழையாமல் வீதிவழியேபோய்ச்சென்றான். நான் இரண்டாவது முறையும் ஏமாற்றப்பட்டேன்.

பகற்பொழுதுவந்தது. ஒன்றும் தெரியவில்லை. சாயங்கால முறையிலும் தபாற்காரன் கடிதங்கொண்டுவரவில்லை. இஸபெல்லா என்னை மறந்திருக்கக்கூடுமோ? அல்லது யாரேனும் அவளை அபகரித்திருப்பார்களோ? நான் இவ்வாறு நினைத்தபோது எனக்கு அச்சமாயிருந்தது.

மேமீ 1வ கழியுமுன் அவள் வந்துவிடுவாளென்று நினைத்தேன். அவள் குறிப்பிட்டநேரத்தை மறக்கமாட்டாள். மாலைமணி ஐந்தாயிற்று. நான் கவலையோடு ஈசிச்சேரில் உட்கார்ந்திருக்கும்போது யாரோ ஒருவன் கதவைத்தட்டினான். அவன், ஒருதந்தி கொண்டுவந்தான். கைநடுக்கத்தோடு அதை நான் உடைத்துப்பார்த்தேன். அதில் பின்வருமாறு வரையப்பட்டிருந்தது.

"இன்றுகாலை வந்துசேர்ந்தேன். வசந்தமாளிகை, சர்பிட்டன், உடனே புறப்படு.

இஸபெல்லா."

நான் அதைக்கண்டவுடன் சுவர்க்கம் என்கையில் வந்ததுபோல் எனக்கு அவ்வளவு பரவசமுண்டாயிற்று. தந்திகொண்டுவந்தவனுக்கு இனாம் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு உடனே வண்டியேறி ஸ்டேஷனுக்குப் புறப்பட்டேன். மாலைமணி 6-15 க்குப் புறப்படும் எக்ஸ்பிரஸ் வண்டியிலேறினேன். 7-55-க்கு சர்பிட்டான் வந்துசேர்ந்தேன். அங்கிருந்து வண்டியேறிச் சிறிதுநேரத்திற்குள் பெரிய இரும்புக்கதவுகள் நாட்டிய ஒரு மாளிகைக்கருகில் வந்தேன். ஒருவன் அக்கதவுகளைத் திறந்தான். வண்டி உள்ளே நுழைந்தது. வண்டிக்காரனை அனுப்பிவிட்டு நான் ஒருமணியை அடித்தேன். ஒரு பெண் வெளியில்வந்து என்னை உள்ளே அழைத்துச்சென்றாள். அங்கே ஒரு ஹாலில் உட்கார்ந்தேன். இஸபெல்லாவும் வந்துசேர்ந்தாள்.

எங்களுக்குண்டான மகிழ்ச்சியை நீங்களே நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். இருவரும் தழுவிக்கொண்டோம். அவள் [illegible] என்னிடம் சொல்லுவாள்:

"டாக்டர்! இன்னும் நீர் என்னை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீரோ?"

"நான் மறக்கவில்லையென்பது உமக்குப் புலப்படவில்லையோ?"

"எனக்காக நீர் ஒருவருஷம் காத்திருந்தீர்"

"உம்மிடம்நான்செலுத்தியநேசத்துக்காகக்காத்திருந்தேன்"

அவளுடைய கையில் இன்னும் என்னுடைய மோதிரம் காணப்பட்டது. அதை நான் பலமுறை முத்தங்கொடுத்துப் பிறகு அவளுடைய விருத்தாந்தத்தை விசாரித்தேன்:

"ஒன்றும் புதுமையில்லை. நான் நம்முடைய தீவுசென்று ஒருமாதம் தங்கியபின், பிறகு மெல்போன் நகரம்வந்து அங்கிருந்து ஒரு தோழியை அழைத்துக்கொண்டு நேபில்ஸ் நகரம்வந்தேன். இந்த மாளிகை குடிக்கூலிக்குவிடப்படும் என்பதை அந்நகரில் ஓர் இங்கிலீஷ் பத்திரிகையில் விளம்பரத்தில் பார்த்தேன். அங்கிருந்து தந்திகொடுத்து இதை அமர்த்திக்கொண்டேன்."

"நம்முடைய தீவில் குடிகள் க்ஷேமமாயிருக்கிறார்களா? உம்முடைய புல்லாக்கு எங்கே?"

"எல்லோரும் க்ஷேமமாக இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒருமாளிகை இப்பொழுது நிருமிக்கப்பட்டுவருகிறது. பார்ப்பவர் சந்தேகிப்பாரென்று நினைத்து நாவைத்தீவில் விட்டுவந்தேன்"

"லண்டனில் உம்மை ஒருவரும் சந்தேகிக்கமாட்டாரோ? யாரேனும் சந்தேகித்தால் என்செய்வது?"

"அதற்கு நீர் அஞ்சவேண்டாம். இங்கே ஒருவரும் என்னை அறியார். ஹோங்கோங் தேசத்து வாசி, சுமாத்யாதேசத்துச் சுல்தான், நாவாய்தேசத்து மன்னன், ஹாரிஸன்துரை ஆகிய இவர்கள்மட்டும் என்னை அறிவார்கள். உடைந்த கப்பலிலிருந்துவந்த உத்தியோகஸ்தனும் என்னை அறிவான். முதலாவது மனிதன் இறந்துபோனான். இரண்டாவது மனிதன் தேசத்தைவிட்டுப் புறப்படான். அதேசமன்னனுக்கு ஆங்கிலேயரிடம் பகையுண்டு. ஆதலின் இருக்குவாரான். ஹாரிஸன் ஹோங்கோங்கிலிருக்கிறனென்று கேள்விப்படுகிறேன். உடைந்தகப்பலில் வந்தவர்கள் சீனக்கடலில்லே

லை பார்த்து வருகிறார்கள். இங்கே எனக்கு ஒருவருடைய அச்சமும் இல்லை"

"எவ்வாறாயினும் நாம் ஐரோப்பாவைவிட்டுப்புறப்படும்வரையில் நமக்கு அச்சம் இருந்துகொண்டேயிருக்கும்"

"நாம் என்று நீர்பன்மைமொழியிற் சொல்வதைப்பார்த்தால் நீரும் என்னுடன் புறப்பட நினைக்கிறீரென்று தோன்றுகிறது"

"உம்மைவிட்டு நான் எங்கிருப்பேன்"

இவ்வாறு சிலநேரம் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்து பிறகு சாப்பிட ஆரம்பித்தோம். அதன் வளத்தைப்பற்றி நான் இங்கே கூறுவது அவசியமில்லை. ஆகாரம் முடிந்தவுடன் அன்றிரவு பன்னிரண்டுமணிக்கு என் இருப்பிடஞ்சென்றேன்; மறுநாள் காலையில் என் தங்கையை அழைத்துக்கொண்டு இஸபெல்லாவிடம் வந்தேன். இஸபெல்லாவின் அழகைக்கண்டு ஜேநட் வியப்படைந்தாள். இருவருக்கும் மிக்க நட்புண்டாயிற்று. அன்றுபகல் வசந்த மாளிகையில் உல்லாசமாகவிருந்து மாலையில் புறப்பட்டோம். இஸபெல்லாவும் ரெயில்ஸ்டேஷன்வரையில் வந்தாள்.

வண்டிபுறப்பட்டவுடன் இஸபெல்லாவைப்பற்றி என் தங்கை கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயம் இன்னதென்று விசாரித்தேன்.

தான் அதுவரையில் கண்டிராத அவ்வளவு அழகுவாய்ந்தவளென்றும், அழகுக்கேற்றகுணமுடையாளென்றும் சிலாகித்துப்பேசினாள்.

இஸபெல்லாவைத் தன் மாளிகைக்கு வருத்திருப்பதாகவும், அதற்கவள் உடன்பட்டு மறுநாட்சாயங்காலம் வருவேனென்று ஒப்புக்கொண்டதாகவும் என் தங்கை சொல்ல எனக்கு மிக்க ஆனந்தமுண்டாயிற்று.

லண்டனுக்குவந்து இரண்டு மூன்றுநாள் செல்வதற்குள் எல்லோருடனும் அவளுக்கு நட்புண்டாயிற்று. மறுசெவ்வாய்க்கிழமையில் எங்கள் விவாகத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளத் தீர்மானித்தோம். அவளைக்கண்ட ஒவ்வொருவரும் அவளுடைய குணத்தையும் அழகையும்பற்றி மேன்மையாகப்பேசினார்கள்.

மறுநாள் எனக்குநடக்கும் விவாகத்துக்காக நான் அலங்காரம் செய்துகொள்ளும்பொருட்டுத் திங்கட்கிழமைக்காலை படுக்

கையை விட்டெழுந்திருந்தேன். அப்பொழுது என் மேஜையின்மேல் ஒரு கடிதம் கிடந்தது. அது, என் தங்கையிடமிருந்து வந்திருந்தது. அதில் பின்வருமாறு வரையப்பட்டிருந்தது.

தெற்கு கென்சிங்டன்
ஞாயிற்றுக்கிழமைமாலை 5 மணி.

அருமை மிக்க அண்ணன் அவர்கட்கு!

திங்கட்கிழமையிரவு நாடகம்பார்க்கப்போவதாக இஸபெல்லாவும் நானும் தீர்மானித்திருக்கிறோம். விவாகம் நடப்பதற்கு முன்னிரவு நாமெல்லோரும் சந்தோஷமாக வேடிக்கைபார்க்க வேண்டும். இஸபெல்லா ஒருபோதும் நாடகம் பார்த்ததில்லை. அதற்குத்தாங்களும் வரக்கூடுமென்று நினைக்கிறேன். மாலை 6-30க்குப் போசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்படுவோம். தங்களை எதிர்பார்த்திருக்கும் வணக்கமுள்ள,

தங்கை
ஜேனட்.

அதற்கு நான் உடன்பட்டு அன்று சாயங்காலம் தங்கைவீட்டுக்குப் புறப்பட்டேன்.

நாங்கள் மூவரும் நாடகக்கொட்டகைக்குப் புறப்பட்டோம். போகும்போது இஸபெல்லா, கண்ணுக்குக் கண்ணாடியணிந்துகொண்டாள். இஸபெல்லாவை எங்களுக்கு நடுவில் உட்காரவைத்தோம். நாடகம் ஆரம்பித்தது.

பாதி ஆட்டம் நடக்கும்போது எங்களுக்கெதிரில் மூன்று மனிதர்கள்வந்து உட்கார்ந்தார்கள். அம்மூவரும் எங்களை உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களிலொருவர் இஸபெல்லாவைக் கண்ணிமைக்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். என் காதலியைக் கண்ணுற்ற இக்கள்வன்மேல் எனக்கு மட்டிலடங்காக் கோபம் பிறந்தது. ஆனால், அவனை நான் முன்பு எவ்விடத்திலோ கண்டதுபோல் அவனுடைய முகம் எனக்குப் பழக்கமுள்ளதாகக் காணப்பட்டது. அவனை நான் இன்னானென்று அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டுச் சமீபத்திற்சென்று பார்த்தேன். சில நிமிஷங்கள் சென்றபின் அவனைத்தெரிந்துகொண்டேன். எனக்கு உடனே ஆச்சரியமும் அச்சமும் விளைந்தன.

பரப்பரப்போடு இஸபெல்லாவிடம் ஓடினேன். நான் என் செய்வேன். என்னுடைய முந்நிலையில் ஒன்றும் பேசமுடியவில்லை. ஆனால், அவன் இஸபெல்லாவைத்தெரிந்துகொண்டால் துன்பம் நேரிடுமென்று நினைத்து நாடகம் முடியுமுன் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டேன். அப்பொழுது என் தங்கையிருந்ததனால் நான்கண்ட அதிசயத்தை மறுநாட்காலையில் இஸபெல்லாவுக்குத்தனியே சொல்லலாமென்று நினைத்திருந்தேன். என்ன விபரீதம்! என்ன விபரீதம்!!

அவர்களை என்தங்கை வீட்டில் விட்டு நான் தலைநோவென்று சாக்குச்சொல்லி என் வீட்டுக்குச்சென்றேன். ஆனால், எனக்கு மனம் கலங்கிவிட்டது. தூக்கம்வரவில்லை. மனக்குழப்பத்தால் நேரே வீட்டுக்குச்செல்லாமல் ஊர்முழுதும் சுற்றிக்கொண்டு மெல்ல இருப்பிடஞ்சென்றேன். மணி-3. அடித்தது. என் அறைக்குச்சென்று எலக்ட்ரிக்விளக்கை ஏற்றினேன். என்தங்கையால் எழுதப்பட்டகடிதமொன்று மேஜைமேற்கிடந்தது. அதில் "மிக்க அவசரம்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. நான் பித்துப்பிடித்தவன்போல் அதைப்பிரித்து வாசித்தேன்:

"அருமை அண்ணா!

ஒரு விநாடியும் தாமதிக்காமல் உடனே வந்துசேர்வீர்களாக. இஸபெல்லா பிடிபட்டாள்.

உண்மையுள்ள தங்கை
ஜேனட்."

என்று வரையப்பட்டிருந்தது. பேரிடிவிழுந்தது! என் தங்கையினிமித்தம் இஸபெல்லாவிடம் உண்மையைத்தெரிவிக்கப் பின்வாங்கியதால் இவ்விபத்து நேர்ந்தது; என்னுடைய பஞ்சேந்திரியங்களும் மயக்கங்கொண்டன. அன்றிரவு நான் இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தப் பின்வாங்கியதுபோல்இப்பொழுதும் பின்வாங்கவில்லை. இன்னும் நான் ஒருவிநாடிபிந்தினால் விபத்து அதிகரிக்கும் என்றுநினைத்து உடனே புறப்பட்டேன்.

அத்தியாயம்-13.

விசாரணை நிறுத்தப்பட்டது.

நான் கென்சிங்டன் போகும்வரையில் இன்னவழியாகச்செல்லுகின்றேனென்பது எனக்கொன்றும் புலப்படவில்லை. "இஸபெல்

லாபிடிபட்டாள்! 'இஸபெல்லாபிடிபட்டாள்!!" என்றுபிதற்றிக்கொண்டே உன்மத்தன்போல் ஓடினேன். இஸபெல்லாவும் போலீஸ் வீரர்களும் என்னெதிரில்காணப்பட்டதுபோல் ஒருதோற்றம் தோன்றிற்று. என்தங்கையின்கடிதம் என்காதில்ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. என்தங்கைவீட்டிசென்றுகதவைத்தட்டினேன். ஜேனட் உடனே கதவைத்திறந்து என்னை உள்ளே அழைத்துச்சென்றாள். எனக்கிருந்த தாகத்தைச்சிறிது சாந்திசெய்துகொண்டு, "தங்கை! என்ன நிகழ்ந்தது. விபரமாகச்சொல்" என்றுகூறினேன்.

"நான் கடிதத்தில் தெரிவித்தபடி இஸபெல்லாபிடிபட்டாள். நீர் எங்களைவிட்டு நீங்கிப்போயினைந்து நிமிஷத்துக்குள் இரண்டுமனிதர்கள் கதவைத்தட்டினார்கள். அவர்கள் உள்ளேநுழைந்து இஸபெல்லாவைப்பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அவளைக்கொண்டுவந்தவுடன் வந்தவர்களில் ஒருவன் ஒருகடிதத்தை நீட்டினான்.

"இஸபெல்லா என்பவள் சமுத்திரக்கொள்ளையடிப்பதற்காக அரசாங்கத்தால் பிடிக்கப்படவேண்டும்" என்று அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆ! என்னவிபரீதம்! எனக்கு எல்லாம்விளக்கமாயின"

"என்னுடைய காதலி, அதற்கு என்ன சொன்னாள்"

"ஒன்றுமில்லை; எப்பொழுதும்போல் அமைதியாகவேயிருந்தாள். அவள் அக்கடிதத்தைச் சாந்தமாக வாசித்துப்பார்த்தப்பிறகு 'ஏதோ தவறிருக்கவேண்டும். நீங்கள் உங்களுடைய கடமையைச் செலுத்துகிறீர்கள். என்னை எங்கே கூட்டிப்போகிறீர்கள்' என்றுகேட்டாள். 'முதலில் ஸ்டேஷனுக்குப்போய்ப்பிறகு சிறைச்சாலைக்குப்போகவேண்டும்.' என்று முதல்வன்சொன்னான். அதைக்கேட்டு இஸபெல்லா, என்கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு, 'தங்காய் ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். என்காதலனைக் குழப்பமடையவேண்டாமென்றுசொல்' என்று சொல்லிப்போனாள். பிறகு உடையை மாற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டாள். ஜாமீன் கொடுப்பதற்காக உம்மை உடனே வருத்தினேன்"

"மூன்றுமணிக்கு உன்னுடையகடிதத்தைப்பார்த்தேன். நான் நேரே வீட்டுக்குச்செல்லவில்லை. எல்லாம் என்னுடையகுற்றமே. நேற்றிரவு நாடகக்கொட்டகையில் மூன்றுமனிதர்கள் நம்மை உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்"

"அவர்களைப் பிரபுக்களென்று நினைத்தேன். அவர்கள் எவ்வாறு இஸபெல்லாவைக் கண்டுபிடித்திருக்கக்கூடும்? பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருந்த பத்திரிகைவிஷயத்தில் கடைசியில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த மனிதன் அவர்களிலொருவன். தபாற்கப்பலிலிருந்து பிடிபட்டு நடுச்சமுத்திரத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஹாரிஸன் துரை அவன்தான்.

"இஸபெல்லாவுக்கும் பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"தங்காய்! இன்னும் நீ தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? உண்மையை நான் இனி மறைக்கமுடியாது. நம்முடைய இஸபெல்லாதான் பண்டிதைமெஸ்மரிஸா"

"ஆ தாமஸன்! அது உண்மையாயிருக்கக்கூடுமோ?"

"ஜேனட்! அதுதான் உண்மை"

"அப்படியாயின் நீர் பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவை மணந்துகொள்ள நினைத்திருந்தீரோ?"

"நினைத்திருந்தேனென்று சொல்லவேண்டாம். இன்னும் அவ்வாறே நினைத்திருக்கிறேன். ஜேனட்! இப்பொழுதுதான் மணி ஐந்தரையாகியிருக்கிறது. ஏழுமணிக்கு நான் போலீஸ்ஸ்டேஷன் போவதுதான் உசிதமாகும். அதற்குள் இடையில் அவளுடையசரித்திரத்தை உனக்கு நான்சொல்லுவேன். உன்னுடைய அனுபவத்தாலும், நான் இப்பொழுது சொல்லும் சரித்திரத்தாலும் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா இத்தன்மையளென்பது உனக்குவிளங்கும்"

பிறகு அவளுடையசரித்திரத்தையும்என்னுடையசரித்திரத்தையும் சொல்லஆரம்பித்தேன். அவளுடையதந்தை அரசாட்சிப்பீடத்தில் அடைந்ததென்ன, அவர் நடுச்சமுத்திரத்தில் ஒருதீவில் குடியேறியது, அவருக்குப்பின் இஸபெல்லா அவருடைய காரியத்தைப்பார்த்துவந்தது, உலகத்திலுள்ள அரசாங்கத்தார்களுக்கும் அவளுக்கும் உண்டானபகை, அவளுடைய நியாயபரிபாலனம், அந்தீவில் உண்டானவைகளை, அதற்காக நான்சென்றது, பிறகு நான் அவள்மேல் மோகங்கொண்டது முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி விஸ்தாரமான மெய்க்கதைகளைச்சொன்னேன்.

கதைமுடிந்தவுடன் ஏழுமணியாயிற்று. அதைக்கேட்டு அவள் கண்ணும் கண்ணீருமாக அழுதாள்.

"தங்கை! இப்பொழுது பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயம்கொள்ளுகிருய்?"

"அஃதிருக்கட்டும் இப்பொழுது என்னநேரிட்டபோதிலும் அவளைநாம் மீட்கவேண்டும்."

"முதலில் நான் அவளைப்போய்ப்பார்க்கவேண்டும்."

"இன்னும்நான் அவளைமறக்கவில்லையென்றும்; அவளைமீட்க நான் தக்கபிரயத்தனம் செய்வேனென்றும் [illegible]சொன்னதாகச் சொல்லும்"

நான் அவளிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு வீதிகளுக்குக் கீழே சுரங்கவழியாகச்செல்லும் புகைவண்டியிலேறிப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில்வந்துசேர்ந்தேன். அங்கிருந்த போலீஸ் உத்தியோகஸ்தரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு அவளிடம்சென்றேன். இஸபெல்லா, அழகிய பெண்மணியானதால் ஒருவசதியான தனிஅறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தாள்.

நான் அறைக்குள் நுழைந்தவுடன் தேம்பி அழுதுகொண்டு அவளிடம் ஓடினேன். உடனே அவள், தன்படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்து, "விரைவில்நீர் புறப்பட்டுவருவீரென்று நான் எதிர்பார்த்திருந்தேன்" என்றுசொல்லிக்கொண்டு அவளும் ஓடிவந்தாள்.

நாங்களிருவரும் தழுவிக்கொண்டு அவளுக்கு நான் முத்தங்கொடுத்தேன். அவளுடைய கண்களினின்றும் கண்ணீர் தாரைதாரையாகச்சொரிந்தன. நான அக்கண்ணீரைத்துடைத்து அவளுடைய படுக்கையில் இருவரும்சென்று உட்கார்ந்தோம்.

"இஸபெல்லா! இஃதெல்லாம் என்னுடைய குற்றமே. நாடகக்கொட்டகையில் நேற்றிரவு நான் ஹாரிஸனைக்கண்டேன். என் தங்கையினிமித்தம் அவ்விஷயத்தை இன்றுகாலை உம்மிடம்சொல்லலாமென்று நினைத்திருந்தேன். அதற்குள் உம்மைப்பிடித்து——"

"உம்முடையகுற்றம் ஒன்றுமில்லை. நானும் அவனைக்கண்டேன். இன்றைக்கு உமக்குச்சொல்லலாமென்று நினைத்திருந்தேன். அதற்குள் நான் பிடிபட்டேன்"

"இஸபெல்லா! இப்பொழுது ஒன்றும்செய்யமுடியாதோ?"

"இதற்குள் நான் ஒன்றும்சொல்லமுடியாது. என்னுடைய புத்தி இன்னும் சரியான நிலைமைக்குவரவில்லை. உடனே இப்பொழுது நீர் ஒருபாரிஸ்டரை நியமிக்கவேண்டும். முதல்விசாரணையில் அவருடையவாதத்தால் நமக்கு ஏதேனும் சாதகம்கிடைக்கும்போல் தோன்றுவிடில் பிறகு வேறுசூழ்ச்சிசெய்வோம்."

"சூழ்ச்சியா! இஸபெல்லா! அது முடியாததென்பது உமக்குத்தெரியாதோ?"

"தக்க புத்திசாதுரியமும் வேண்டிய ஐசுவரியமுமிருந்தால் உலகத்தில் முடியாதது ஒன்றுமில்லை"

"ஆனால் நீர் ஏதேனும் சூழ்ச்சிசெய்ய நினைத்திருக்கிறீரோ?"

"இன்னும் நான் ஒன்றையும் தீர்மானிக்கவில்லை. ஒன்றும் தீர்மானிக்காவிடில் என்நிலைமை என்னவாகும்? தம்ஸன்! எனக்குவேண்டிய உதவியை நீர் தைரியத்தோடு செய்யவேண்டும்"

"என்னைப்பற்றி நீர் சிறிதும் ஐயங்கொள்ளவேண்டாம். என் உயிரைக்கொடுத்தேனும் உன்னைக்காப்பாற்றுவேன்"

"அஃதிருக்கட்டும். நான் இன்னவளென்று உன்தங்கை தெரிந்துகொண்டிருக்கக்கூடும். அவள் என்னைப்பற்றி என்னசொல்லுகிருள்?"

"அவள் இப்பொழுது அதிகநட்புப்பாராட்டுகிருள். இன்றுகாலையில் நம்முடையசரித்திரத்தை அவளுக்குச்சொன்னேன். அதைக்கேட்டு அவள் என்னவானாலும் உம்மைக்காப்பாற்றவிருப்பமில்லையென்று சொன்னாள்.

"பண்டிதை மெஸ்மரிஸா, கடைசியிற்பிடிபட்டாள் என்பதைக்கீழ்த்தேசத்தார் கேள்விப்புற்றால் நகைப்பாடுவரே" என்றுசொல்லி இஸபெல்லா, கண்ணீருகுத்தாள்.

"கீழ்த்தேசத்தாக்கு இன்னும் சமாசாரம் எட்டியிராது. எட்டினாலும் குற்றமொன்றுமில்லை. ஆனால் நான் ஹாரிசன் அன்று போடு ஐந்துநிமிஷம் சம்பாஷிக்கலாமென்று நினைத்திருக்கிறேன். அதற்கு——"

நான்பேசி முடிக்குமுன் பேசவேண்டியகாலம் முடிந்துவிட்டதென்று உத்தியோகஸ்தர் உள்ளேநுழைந்தார். பிறகுநான் அவ

ரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீண்டேன். அவளைமீட்கும்பொருட்டு எவ்வகை உபாயமானாலும் செய்தேழுவேனென்று அவனுக்கு உறுதிசொல்லிவிட்டுத்திரும்பினேன். நான் புறப்பட்டவுடன் அறையின்கதவு சாத்தப்பட்டது. அதன்தாழ் என்மனத்தைத் துணிப்பதுபோல் சப்தம்செய்தது. அப்பொழுது மணி எட்டாயிற்று. கடைவீதிகளில் நான் சமாசாரப்பத்திரிகைகளை எதிர்பார்த்தேன். கடைசியில் ஒன்று அகப்பட்டது. அதில் "அயோக்கிய பண்டிதைமெஸ்மரிஸா அகப்பட்டுவிட்டாள்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

உடனே தந்திபாபீசுக்குச்சென்று என்னுடைய நண்பரான ஆலன்பாரிஸ்டருக்குத் தந்திகொடுத்துவிட்டு வீடுபோய்ச் சேர்ந்தேன். அப்பத்திரிகையில் அவளைப்பிடித்த சமாச்சாரம் எழுதப்பட்டிருந்தது.

மணி ஒன்றடித்தவுடன் ஆலன்துரை வந்துசேர்ந்தார்; சிறிது நேரம் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்து பிறகு பத்திரிகையை அவர் கையிற்கொடுத்தேன்; என்முகக்குறியைக் கண்டவுடன் அவர், எனக்கு ஏதோ விபத்துநேரிட்டிருக்கக்கூடுமென்று தெரிந்துகொண்டார். நான் காட்டிய விஷயத்தை அவர்வாசித்து, "நான் தெரிந்துகொண்டேன்; இவளுடைய விஷயத்தில் நீர் தலையிட்டிருக்கிறீர்; இவளுக்காக நான் வாதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறீர்போலும்" என்று புன்சிரிப்போடு சொன்னார்.

"அவளுக்காக நான் என்செய்வதென்று புலப்படாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது உம்முடைய ஞாபகம்வந்தது; அவளைக்காப்பாற்றக்கூடியவர் உம்மையன்றி வேறொருவருமில்லை".

"நண்பரே! நான், என்னால் கூடியமட்டும்செய்கிறேன்; அஞ்சவேண்டாம்; அவள் இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறாள்?"

"அவள் இப்பொழுது போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருக்கிறாள்; பகல் பன்னிரண்டுமணிக்கு விசாரணைக்காக நியாயாலயத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுவாள்"

"நல்லது; இன்னும் அதிகநேரமில்லை; நான் அவள்பால் நேரிற்சென்று சிலவிஷயங்கள் பேசிவரவேண்டும்; நாம், நம்மால் இயன்றவரையில்செய்வோம்"

என்கையைப்பிடித்துக் குலுக்கிவிட்டு அவர் வண்டியிலேறிச் சென்றார்.

பன்னிரண்டுமணி அடிக்க அதிகநேரமிருக்கும்போதே நான் நியாயஸ்தலத்துக்குச்சென்றேன்; இலபெல்லா பிடிபட்ட சமாசாரம் ஊர்முழுதும் பரவிவிட்டது; உலகமுழுதும் பெயர்பெற்ற பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவை ஒருமுறையேனும் கண்ணாற்காணவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தோடு நகரவாசிகளெல்லோரும் கோர்ட்டில்வந்து கூடினார்கள். அங்கேவாராதவர் நகரத்தில் ஒருவருமில்லை; மாஜிஸ்திரேட்டு நாற்காலியில் உட்கார்ந்தவுடன் இருமருங்கிலும் ஜூரிகள்வந்து உட்கார்ந்தார்கள். பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவைக் காணும்பொருட்டு அத்தனை மனிதர்கள்வந்து நிறைந்திருப்பதை நான் கண்டபோது அவர்கள்மேல் எனக்கு இனியில்லாக்கோபம் பிறந்தது.

மணி பன்னிரண்டு அடித்தவுடன் நியாயஸ்தலத்தின் வலப்பக்கத்திலுள்ள கதவுதிறந்தது. இலபெல்லா உள்ளே நுழைந்து இருப்புக்கூண்டில் ஏறினாள். அவள் தலையை உயர்த்திக்கொண்டு கெம்பீரமாக நடந்துவந்து எல்லோரையும் மெஸ்மரிஸம் செய்பவள்போல் நோக்கினாள். அவளுடைய அழகிய தோற்றத்தைக்கண்டவுடன் கோர்ட்டிலுள்ள வேலைக்காரர்கள் பல்வாறு மு[illegible]ம் அடங்காமல் அங்கே கூடியிருந்தவர்கள் அவளைப்புகழ்ந்து பேச ஆரம்பித்தார்கள். புதுமனிதர்களைக் காணவிரும் வழக்கம்போல் இன்றைக்கும் அவள் தன்னுடைய கறுப்பு ஆடையை உடுத்திக்கொண்டுவந்தாள். நியாயாதிபதிக்கு வந்தனம்செலுத்திவிட்டு விசாரணைக்கு ஆயத்தமாக நின்றாள். மாஜிஸ்திரேட்டு வாதியாகிய போலீஸ்வீரர்களைக்கூப்பிட்டு விசாரித்தார். அவர்களுடைய தலைவர் பின்வருமாறு வாதிக்க ஆரம்பித்தார்:

"இந்தப் பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவைப் பிடிக்கும்பொருட்டு அநேகம் ஆண்டுகளுக்குமுன் ஆதாரங்க உத்தரவு பிறந்திருந்தும் இதுகாறும் இவள் ஏமாற்றிவந்தாள். சில நாட்களுக்குமுன் இவள் லண்டன் நகரில்வந்திருப்பதாகக் கேள்வியுற்றோம். உடனே இரகசியப் போலீஸ் மூலமாகத்தேடினோம். பிறகு இவள் பிடிபட்டாள்"

இதைக்கேட்டு நியாயாதிபதி ஒரு சாக்ஷியும் விசாரிக்காமல் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் பிடித்ததுபோதிய சாக்ஷியென்று

நம்பியிருந்தார். சிங்கப்பூரிலிருந்து ஒரு உத்தியோகஸ்தர் வரவேண்டியிருந்ததனால் விசாரணையைத்தள்ளிவைக்க நினைத்தார்.

அப்பொழுது ஆலன்பிரபு எழுந்திருந்தார். அவளுக்காக அவர், வாதித்து அவளை மீட்சிசெய்தால் நலமாயிருக்குமென்று எண்ணங்கொண்டவர்போல் கூடியிருந்தவர்கள் குதூகலித்தார்கள். அவர் பேசியவிஷயமாவது:

“பிரபுவே! இப்பொழுது தங்களுடைய சமுகத்தில் நடக்கும் விசாரணையின் பிரதிவாதியாகிய இஸபெல்லாவுக்காக நான் வாதிக்கும்படி உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும். இந்த விசாரணை மிகுந்த சட்டவிரோதமாகக் காணப்படுகிறது. இந்தப்போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் பிடித்துவிட்டார்கள் என்ற ஒருகாரணத்தைவைத்துக்கொண்டு எவ்வாறு கைதியை உறுதிப்படுத்தமுடியும்? தாங்கள் கௌரவம் பெறும்பொருட்டு ஏன் வேறொருகெதியற்றபெண்ணைப் பிடித்துவந்திருக்கக்கூடாது? இப்பெண் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து இங்கிலாந்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொருட்டு வந்திருக்கிறாள். இந்தப்பெண்மணியின் சாந்தமான தோற்றத்தைக்காணும்பொழுதே இது போலீஸ்வீரர்களுடைய கட்டுக்கதையென்று புலப்படவில்லையா? இந்த லண்டன்மாநகரத்தில் மிக்கபெயர்பெற்றவரும், என்னுடைய உயிர்த்தோழருமாகிய ஒருகௌரவமுள்ள ஆங்கிலேயரை இப்பெண் இன்றுபகல் விவாகம்செய்யக் கோரியிருந்தாள். பிரபுவே! நியாயத்தில் நிகரற்ற நீதிபதியென்று பெருமைபாராட்டிக்கொள்ளும் ஆங்கிலேயர்கள்வசிக்கும் இந்நாட்டில் சீர்திருத்தம் அதிக உச்சியை அடைந்திருக்கும் இந்தப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தப் போலீஸ்வீரர்களின் வாக்கை நம்பி ஒருவிஷயத்தை உறுதிசெய்யலாமோ? இவள்தான் பண்டிதைமெஸ்மரிஸா என்பதற்கு என்ன அத்தாக்ஷியுண்டு. அநியாயமாகத் தாங்கள் ஒருபெண்மணியின் உயிரை வீணாக்க நினைக்கிறீர்கள். விசாரணையைத் தள்ளிவைப்பதற்கு ஒருகாரணமுமில்லை. இப்பொழுதே அதைத்தள்ளி இவ்வாறு இனி நடந்துகொள்ளாமலிருக்கும்பொருட்டு, போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் புத்திபுகட்டி அனுப்பவேண்டும். ஆகலின், இவ்விசாரணையைத்தீர ஆலோசிக்கும்படி தங்கள்பால் கேட்டுக்கொள்கிறேன்”

இவ்விவாதத்தைக் கேட்டவர்களெல்லோரும் இஸபெல்லா ஒரு குற்றமும் அறியாத அ[illegible]வென்று தீர்மானம்செய்தார்கள்.

ஆயினும், கோர்ட்டார் சிறிதும்மனம்மாறவில்லை. சிறிதுநேரம் மாஜிஸ்திரேட்டு ஆலோசனைசெய்து பின்வருமாறு சொன்னார்:

“விசாரணை ஒருவாரம்வரை நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜாமீன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது”

பிறகு இஸபெல்லா வணக்கத்தோடு கூண்டைவிட்டு இறங்கி வெளியிற்சென்றாள். உடனே அவளைப்போலீஸார் கொண்டுபோனார்கள். பித்தன்போல் ஒன்றும்புலப்படாமல் நானும்வெளியிற்சென்றேன். நான் கோர்ட்டைவிட்டுக் கீழேயிறங்குமுன் என்கண்மணியைக் கண்ணிற்காட்டாமற் கொண்டுபோய்விட்டார்கள்.

அன்றுமாலை மூன்றுமணிக்கு நானும் என்தங்கையும் புறப்பட்டோம். இப்பொழுது போலீஸ்ஸ்டேஷனுக்குச்செல்லவில்லை. ஆனால், சிறைச்சாலைக்குநேரேசென்றோம். இஸபெல்லாவைப்பார்ப்பதற்கு அதிகாரம் பெற்றிருந்தகடிதத்தை ஜெயில்உத்தியோகஸ்தரிடம் காட்டி, உள்ளேசென்றோம்.

அப்பெண்களிருவரும் இன்னது பேசிக்கொண்டிருந்தார்களென்பது எனக்குப்புலப்படவில்லை. ஜேன் இஸபெல்லாவைத் தழுவிக்கொண்டு அழுதாள். அவள்சிறிதும் மனங்கலங்காமல் இவளைத்தேற்றினாள். நான், இஸபெல்லா இருக்கும் அறையின்வசதியைப்பற்றி விசாரித்தேன்.

“எனக்குச்சுகமான அறைகொடுத்திருக்கிறார்கள். படிப்பதற்குப்புத்தகங்களும் எழுதுவதற்குச்சாமக்கிரியைகளும் இருக்கின்றன. சாப்பாடும் சுகமாகஇருக்கிறது”

“உமக்காகஆலன் வாதித்ததைப்பற்றி நீர் என்னநினைக்கிறீர்?”

“அது மிக்கநன்றாகஇருந்தது. ஆனால், அதனால்எனக்கொன்றும் உதவிகிடைக்காதென்பது எனக்குத்தெரியும். விசாரணையில் மீட்சிபெறுவது ஒருபோதுமில்லை. சிங்கப்பூரிலிருந்து அவ்வுத்தியோகஸ்தர்வந்தவுடன் என்னைக்கப்பிட்டிசெய்து ஹாங்காங்குக்கு அனுப்புவார்கள். அதற்குள் தப்பிக்கொள்ளவேண்டும்”

“தப்பிக்கொள்ளவா!” என்றுஜேன் பெருமூச்செறிந்தாள்.

"ஆனால், இங்கிருந்து தப்பமுடியாது. சிக்கற்சுவர்கள் பலமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காவற்காரர்களும் நிபுணர்களாயிருக்கிறார்கள்."

"இஸபெல்லா! பாரிஸ்டர் உமக்கு என்ன சமாதானம் சொன்னார்" என்றுநான் கேட்டேன்.

"நான்தான் பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவென்று நிரூபிக்கமுடியாதென்றும், ஹாரிஸன் ஒருவனுடைய சாக்ஷியத்தை நம்பித் தீர்ப்புச்சொல்லமாட்டார்களென்றும், அபாகோவும்வாசியும் இறந்துபோனார்கள், இன்னும் உயிரோடிருப்பவர்களையும் இங்கே அழைக்கமாட்டார்களென்றும் அவர்சொன்னார். ஆனால் அதில் எனக்குச்சிறிதும் நம்பிக்கையில்லை"

"இல்லை! இல்லை!! அப்படிச்சொல்லவேண்டாம். நீர் தைரியத்தை இழக்காமலிருந்தால் நியாயவழியால் முடியாவிடின் வேறுவழியாலேனும் உம்மை மீட்டுக்கொண்டுபோவேன்".

"தாம்ஸன்! எனக்காகநீர் தவறான துறையில் இறங்கவேண்டாம்"

"அந்தோ! லால்மோகன்மட்டும் இப்போது இங்கிருந்தால் ஏதாவது ஒரு சூழ்ச்சி செய்வாரன்றோ?"

"லால்மோகன் இப்பொழுது பதினாயிரம்மயிலுக்கப்பால் இருக்கிறார். அவரைநினைத்து ஆவதொன்றுமில்லை. இதோகாவற்காரன் வந்துவிட்டான். நீங்கள் புறப்படலாம். நான் உங்களுக்கு இவ்வளவு துன்பத்தை உண்டாக்கியதற்காக என்னைமன்னிப்பீர்களாக"

அவ்வாறு சொல்லவேண்டாமென்று என்தங்கை அவளுக்குச் சமாதானம் செய்தாள். ஜேட்டின் வெளியில் வந்தவுடன் இஸபெல்லா என்சட்டைப்பையில் ஒரு காகிதத்தைச் செருகினாள்.

ஜேனட்டை அவள் வீட்டிற்கனுப்பிவிட்டு நான் என்இல்லம் சென்றேன்.

வண்டியினின்றிறங்கி அதிகவேகத்தோடு என் அறைக்குச் சென்றேன். அறையின் கதவைத்திறந்தபோது அங்கே ஒருவர் உட்கார்ந்திருந்ததைக்கண்டு நான் திகைத்துநின்றேன். அவர் சிறியவடிவமுள்ளவராகக்காணப்பட்டார். கணுக்கால்வரையில் தொங்

கிக்கொண்டிருக்கும் நீண்ட அங்கியணிந்திருந்தார். அவர் தேகத்தில் நரைமயிர் நிறைந்திருந்தது. தாடி ஒட்டக்கத்திரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவருடைய வெண்மையான மீசை பக்கவாட்டாக முறுக்கிக்கொண்டிருந்தது. அவரைப்பார்த்தபொழுது நான் மிக்க அச்சங்கொண்டேன். அவர் என்பால்பேச எழுந்துவந்தபோது என்னுடைய அச்சம் அதிகரித்தது.

"ஐயோ! நான் உம்முடைய பழைய நண்பனன்றோ?" என்னை நீர் அறிந்துகொள்ளவில்லையோ?" என்று நாக்குத்தடுமாறிப்பேசினார்.

நான் நினைத்தேன்! நினைத்தேன்!! நினைத்தேன்!!! அதிகநேரம் நினைத்தேன். அவரைநான் முன்புகனவிலும் கண்டதாகஎனக்குத் தோற்றவில்லை. நான் பேசஆரம்பிக்கும்போது அவர் என்னைத் தடுத்துத் தாம்செவ்வியநடையில் பேசினார்:

"என்னை அறியவில்லையா? நான் உம்மைத்தெரிந்துகொண்டேன். நல்லது, இப்பொழுதேனும் தெரிந்துகொண்டீரோ" என்றுசொல்லித் தம்முடைய தாடியையும் மீசையையும் கையிலெடுத்தார்.

அப்பொழுது லால்மோகனை என்னெதிரில் கண்டேன்.

அத்தியாயம் 11.

பெருஞ்சூழ்ச்சியும் நிறைவேற்றும் மார்க்கமும்.

அவரை நான் தெரிந்துகொண்டவுடன் இருகையாலும் சென்று தழுவிக்கொண்டேன். உலகத்தில் வேறொருமனிதரையும் கண்டால் எனக்கு அவ்வளவு ஆனந்தம் விளைந்திராது. தெய்வமே அவரைக்கொண்டுவந்ததென்று ஆனந்தபரவசமடைந்தேன்.

"நீர் இங்கிலாந்தில் வந்திருப்பது எனக்குத்தெரியாது. நானும் இஸபெல்லாவும் நீர் பதினாயிரம் மயிலுக்கப்பாலிருக்கிறீரென்று நினைத்தோம். நீர் எவ்வாறு இவ்விபத்தைத்தெரிந்துகொண்டீர்?"

"ஒவ்வொரு பத்திரிகை விற்பவனும் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா பிடிபட்ட விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது

எனக்கது எவ்வாறு தெரியாமலிருக்கும்? ஒவ்வொரு வீதியிலும், ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இவ்விஷயமே பேசப்படுகிறது. எவ்வாறு இஸபெல்லாவைப் பிடித்தார்கள்."

"அஃதிருக்கட்டும் நீர் எவ்வாறு இங்கிலாந்துக்கு வந்துசேர்ந்தீர்?"

"ஹாரிசன் இங்கிலாந்துக்குப் புறப்பட்டானென்று தெரிந்து நானும் புறப்பட்டேன். அவன் விடுமுறைபெற்ற சமாசாரத்தை நான் ஹாங்கோங்கிலிருந்து வந்த தபாலால் தெரிந்துகொண்டேன். லண்டனில் இவன் இஸபெல்லாவைத் தெரிந்துகொள்ள நேரிட்டால், தான் அவன்பால் அடைந்த சிட்சைக்காக அவள்மேல் பழிதீர்த்துக்கொள்ள நினைப்பானென்று நான் தெரிந்துகொண்டேன். ஆனால், நான் இங்கு வருவதற்குமுன் ஹாரிசன் வந்துவிட்டான். நான்வந்தவுடன் இஸபெல்லா பிடிபட்ட விஷயத்தைக்கேள்வியுற்றேன். இன்றைத்தினம் விசாரணை நடக்கும்போது நீர் என்னைக் கோர்ட்டில் பார்க்கவில்லையா?"

"நான் ஒவ்வொருவரையும் கவனித்துப்பார்த்தேன். அங்கே நீர் காணப்படவில்லை"

"ஆனால், நான் உமக்கருகிலே நின்றுகொண்டிருந்தேன்"

"[illegible] பக்கத்திலா நின்றுகொண்டிருந்தீர்?"

"உம்பக்கலேயே ஒருபோர்வீரன் உயர்ந்தசட்டையணிந்துகொண்டு நிற்கவில்லையா?"

"நல்லது; அதிக நெடுமையும் குறுமையுமில்லாத ஒருவர் நின்றுகொண்டிருந்தார்"

"அம்மனிதன் நான்றான்; என்னுடைய மாறுவேஷத்தை நீர் அறிந்துகொள்ளவில்லையா?"

"நீர் ஏன் இத்தனை மாறுவேஷங்கொள்ளுகிறீர்? லண்டனில் யாருக்காக நீர் அஞ்சுகிறீர்?"

"ஹாரிசன் கண்ணில் நான் அகப்படக்கூடாது; நடுச்சமுத்திரத்தில் நான்றான் அவனைப்பற்றியெழுதிக்கொண்டுவந்தேன்; என்னுடைய தோற்றத்தை அவன் ஒருபோதும் மறவான்; என்னை அவன் தெரிந்துகொண்டால் நம்முடைய சூழ்ச்சியெல்லாம் பாழாகிப்போம்"

"இஸபெல்லாவுக்காக நீர் உதவிபுரிவீரோ? அஃதும்மால் முடியுமோ?"

"அவளுக்குநேரே உதவிபுரிய முடியாது; ஆனால் அவளை ஹாங்கோங்குக்குக் கமிட்டிசெய்து அனுப்பிவிடுவார்களாயின் நம்மால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது; உடனே அவளுக்கு மரணதண்டனை நேரிடும்; இங்கிலாந்திலிருக்கும்பொழுதே அவளை மீட்டுக்கொள்ளவேண்டும்; ஆனால், இங்கிலீஷ் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களை இந்நேரமாற்றமுடியாதென்று தோற்றுகிறது. எவ்வாறாயினும் நாம் ஒருசூழ்ச்சிசெய்து முடிக்கவேண்டும்"

"அஃதெவ்வாறு முடியும்? நீர் ஏதேனும் யோசித்திருக்கிறீரோ?"

"இப்பொழுது நான் ஒன்றும் யோசிக்கவில்லை; இன்றைக்குள் நான் ஒன்றைத்தீர்மானிக்காவிடில் துன்பம் நேரிடும்; ஆனால் இஸபெல்லாவும் தன்னுடையயோசனையைத் தெரிவித்தால் நலமாயிருக்கும்"

"இன்றுமாலை [illegible] அவளைப்பார்க்கப்போயிருந்தபோது என்னுடைய சட்டைப்பையில் [illegible] ஒரு கடிதத்தைச்செருகினாள். அதில் ஏதேனும் இருக்கலாம் [illegible]"

உடனே நான் அக்கடிதத்தைப் [illegible] வாசித்தேன்; அதில் பின்வருமாறு சில அருமையான வசனங்கள் காணப்பட்டன:

"நாம் இன்றுகாலையில் பேசிக்கொண்டிருந்த விஷயத்தைப் பற்றிப்பிறகு நீர்க்காலோசனைசெய்தேன்; நான் தப்பிக்கொள்ளவேண்டுமாயின் என்னைச்சிறையிலிருந்து கோர்ட்டுக்குக்கொண்டுபோகும்போதுதான் நீங்கள் ஏதேனும் சூழ்ச்சிசெய்யலாம்; ஆனால், ஜெயில்வண்டி ஓட்டிக்கொண்டுபோகும் காவற்காரர்களுக்கு லஞ்சங்கட்டமுடியுமோ என்பதுதான் சந்தேகம்; இதைப்பற்றி நீங்கள் முடிவுசெய்யவேண்டும்"

நான் வாசித்து முடிந்தவுடன் லால்மோகனுடைய முகத்தைப்பார்த்தேன்; நான் படித்ததை அவர் அறிந்துகொள்ளாதவர்போல் நாற்காலியிற்சாய்ந்துகொண்டு என்னுடைய கையிலிருந்து கடிதத்தை வாங்கிக்கிழித்தெறிந்துவிட்டுச் சிறிதுநேரம் சும்மா உட்கார்ந்திருந்தார். பிறகு [illegible] எழுந்துசொல்வார்:

"இஸபெல்லாவின் யுத்தி ஒருபொழுதும் தவறிப்போவதில்லை; எனக்கு இப்பொழுது ஒருமார்க்கம் தோன்றுகிறது"

அஃதென்னவென்று நான் மிக்க ஆவலோடுவிசாரித்தேன்.

"நான் இப்பொழுது ஒன்றும்சொல்லமுடியாது; நான் வெளியிற்சென்று சில ஏற்பாடுகள்செய்துவரவேண்டும்; இன்றிரவு ஒன்பதுமணிக்கு நானெப்படியும் இங்கேவந்து நம்முடைய சூழ்ச்சியெல்லாவற்றையும் விவரித்துச்சொல்லுவேன்; இஸபெல்லாவை மீட்டுவிடுவோம்; நீர்சிறிதும் கவலைகொள்ளவேண்டாம்; நான் இப்பொழுதுபோய்வருகிறேன்"

அவர் திடுக்குண்டான யோசனையால் ஆவேசங்கொண்டவர்போல்குதித்தெழுந்து வெளியிற்புறப்படும்போது நான் வேறொரு வார்த்தைசொன்னேன்:

"லால்மோகன்! இஸபெல்லாவும் நானும் கொண்டிருக்கும் எண்ணம் உமக்குத்தெரியுமோ?"

"இன்றுபகல் பண்டி[illegible]க்கு நீங்களிருவரும் விவாகம்செய்துகொள்ள நினை[illegible]ர்கள்; இஸபெல்லா சிறையினின்று தப்பிக்கொண்ட[illegible] அவள் உமக்கேபாரியாவாள்; அவளுக்காக நாமெல்லோ[illegible] பிரைக்கொடுத்தும் அவளைக்காப்பாற்றவேண்டும்"

அவர் புறப்பட்டவுடன் நான் என் அறைக்குத்திரும்பிச்சென்று அவருடைய சூழ்ச்சி இன்னவாறிருக்குமென்று சிந்திக்கத்தலைப்பட்டேன்; அன்றுமுழுதும் எனக்குச்சிறிதும் நிலைப்படவில்லை; இரவு ஒன்பதுமணிவரையில் பொறுமையோடு காத்திருந்தேன்; கடிகாரத்தின்முள் ஒன்பதைக்காட்டும் வரையில் எனக்கு ஒவ்வொருநிமிஷமும் ஒவ்வொருயுகமாகத்தோன்றிற்று; கடைசியில் மணி ஒன்பதடித்தது; லால்மோகன் வரவில்லை; ஒன்பதாவது மணியோசை நின்றவுடன் ஒருவர் உள்ளேவந்தார்; வந்தவர் தம்முடையபெயர் சாமுவல்பேக்கர் என்றுசொன்னார். யாரேனும் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர் மாறுவேஷம்பூண்டு வந்திருக்கக்கூடுமென்று அஞ்சினேன்; அவருடைய உடம்புமிகப்பருத்திருந்தது; தாடிமயிர்ஒன்றுமில்லை; மீசைமட்டும் முறுக்கப்படாமல் தொங்கிக்கொண்டிருந்தது; வீதிகளில் வஸ்திரம் விற்றுத்திரியும் சிறு வியாபாரிபோல் காணப்பட்டார்; தம்முடைய தொப்பியைக்

கழற்றி ஒருகையால் மூக்குக்கண்ணாடியை எடுத்துவிட்டு, "டாக்டர் தாம்ஸன்! இப்பொழுது என்வேஷம் எவ்வாறிருக்கிறது" என்றுசொன்னார்.

"லால்மோகன்! உம்முடையகுரலை நான் தெரிந்துகொண்டும் எனக்குள்ளஐயம்நீங்கவில்லை; நீர் வருவதற்குமுன் இந்தச்சாமுவல்பேக்கர் வந்துவிட்டாரோவென்று கவலைகொண்டிருந்தேன். மாறுவேஷம்கொள்ளும் ஒருவரும் உம்மை வெல்லமாட்டார்."

"நான் அநேகமுறை மாறுவேஷம் பூண்டிருக்கிறேன். அதில் நான் மிக்க தேர்ச்சியடைந்துவிட்டேன்"

"ஏதேனும் க்ஷேமசமாசாரமுண்டோ?"

"அதிகமுண்டு"

"அப்படியாயின் சொல்வீராக"

"நல்லது; இன்றுமாலை நான் உம்மைவிட்டுச்சென்றபோது என்னுடைய யோசனையை நிறைவேற்றும்பொருட்டு ஒரு ஏகாந்தமான இடத்திற்போய் உட்கார[illegible] முதலில், இஸபெல்லா சிறையிலிருக்கும்போதாவது கோர்ட்டிலிருக்கும்போதாவது நம்மாலொன்றும் செய்யமுடியாது; அப்பொழுது ஏதேனும் செய்தால் நம்முடைய சூழ்ச்சியும்கெட்டு நாமும் அகப்பட்டுக்கொள்வோம்; வெற்றியோடு நம்முடைய சூழ்ச்சியை நிறைவேற்றக்கருதினால் குற்றவாளியைக் கோர்ட்டிலிருந்து சிறைச்சாலைக்குக்கொண்டுபோகும்போதுதான் நாம் முயற்சிசெய்யவேண்டும்; இஸபெல்லா ஜெயில்வண்டியிலிருக்கும்போது நாம் அவளை மீட்டுக்கொள்ளலாம்; எப்படி மீட்பதென்பதுதான் சிறிது சந்தேகமாயிருக்கிறது. இஸபெல்லாசொல்வதுபோல் ஜெயில்வண்டிக்காரர்களுக்கு லஞ்சங்கொடுப்பது சிறிதும் முடியாதகாரியமாகும், அவர்களுடைய வண்டியையேனும் பெற்றுக்கொள்வதென்றால் அதுவும் கஷ்டசாத்தியமாகும்; அவ்வாறுசெய்ய எத்தனித்தால் நம்முடைய அந்தரங்கம்வெளியாகிப்போம்"

"இவ்வகைக்கஷ்டத்துக்கு நாம் என்செய்வது"

"கஷ்டந்தான்; ஆனால் நீர்நினைப்பதுபோல் அவ்வளவு முடியாதகாரியமன்று; நான் ஒருயோசனை செய்திருக்கிறேன்; அதற்கு நீரும் உம்மாலியன்ற உதவிபுரியவேண்டும்"

"என்றால் முடியாதகாரியம் ஒன்றுமன்றென்று நீர் சந்தேகிக்கவேண்டாம்"

"நாம் வெற்றியடைந்தாலும் தோல்வியடைந்தாலும் நீர் இங்கிலாந்தில் மறுபடியும் குடியிருப்பது முடியாது; தோல்வியடைந்தால் நாமிருவரும் [illegible] கையில் அகப்பட்டுக்கொள்வோம். வெற்றியடைந்தால் நீர் இஸபெல்லாவோடு உடனே புறப்படவேண்டும். மறுபடியும் நீர் ஜெனனதேசத்தை நினைக்கமுடியாது".

"இஸபெல்லாவைக்காப்பாற்றும் பொருட்டு நான் என்னுடைய ஜனனதேசத்தை இழக்க நேரிட்டால் எனக்கொன்றும் தீங்குவிளையாது"

"நல்லது; இனி, என் சூழ்ச்சியைச்சொல்லுகிறேன்; ஒவ்வொருநாளும் குறிப்பிட்ட ஒரே நேரத்தில் வண்டி ஜெயிலிலிருந்து புறப்படுகிறது; அது கோர்ட்டுக்குச்சென்று அங்கேவிசாரணைக்காகச்சென்றிருக்கும் கைதிகளையேற்றிக்கொண்டு மீண்டும் வருகிறது; ஆகலின், இனிமேல் [illegible] விசாரணையில் சிறையிலிருந்து இஸபெல்லாவை அழைக்கும்பொருட்டுக் கோர்ட்டுக்குப் புறப்படும்போது நாம் அவ்வண்டியைத்தடுக்கவேண்டும்; மறுபடியும் அரைமணி நேரம்வரையில் வண்டி கோர்ட்டுக்குவராமலிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்; இதற்குள் நாம் ஜெயில்வண்டியைப்போல் அமைக்கப்பட்ட வேறொருவண்டியைக்கோர்ட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும்; இவ்வண்டியை ஒவ்வொருவரும் உண்மையான ஜெயில்வண்டியென்றே நினைக்கும்படி உண்மையானவண்டிக்கும் இதற்கும் சிறிதும் வித்தியாசமில்லாமற்செய்யவேண்டும்; வண்டிகள் போக்குவரவு செய்யாததொருவீதியில் நாம் ஒருபெரியவீட்டை வாடகைக்குப்பேசிக்கொள்ளவேண்டும். வெளிப்புறத்தில் உயர்ந்தமதிலும் உள்ளே முற்றவெளியும் வண்டிகள் போக்குவரவு செய்யும்படியான மதில்வாயிலும் அமைந்திருக்கவேண்டும்; அவ்வீட்டின் கொல்லைப்புறத்திலுள்ள வீதியும் மனிதர்கள் மிகவும் போக்குவரவு செய்யக்கூடாததாயிருக்கவேண்டும்; கோர்ட்டிலிருந்து வண்டிபுறப்பட்டுச்சிறிது நேரம் வந்தபின் ஒருவருக்குந்தெரியாமல் வேறுவீதிகள் வழியே நுழைந்து நம்முடையவீட்டு முற்றத்தில் வந்து நுழையவேண்டும்; உடனே கொல்லைப்புறத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கும் மோட்டார்காரில் ஏறிக்கொண்டு ரெயில்வே

ஸ்டேஷன்போகவேண்டும்; அங்கொருவன் டிக்கட்டுவாங்கிக்கொண்டு ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும்; உடனே எக்ஸ்பிரஸ்வண்டியிலேறி போர்ட்ஸ்மவுத்து துறைமுகஞ்சென்று கப்பலிலேறவேண்டும்; அங்கே சமுத்திரத்தில் வந்துநிற்கும் ஏகாந்த நக்ஷத்திரத்தின் மாலுமிக்குத்தந்திகொடுக்கவேண்டும். பிறகு நாம் தப்பிக்கொள்வோம்"

"ஆனால் நம்முடையமாலுமிக்கு எவ்வாறு நீர் தந்திகொடுப்பீர்?"

"அதைப்பற்றி நீர் கவலைகொள்ளவேண்டாம்; எங்களுக்குள் ஏற்பட்டிருக்கும் தந்திமுறையை உமக்கு விஸ்தரித்துச்சொல்வதென்றால் இப்போதுமுடியாது; ஆனால் என்னுடைய சூழ்ச்சியைப்பற்றி நீர் என்ன அபிப்பிராயங்கொள்ளுகிறீர்?"

"சூழ்ச்சி நன்றாகத்தானிருக்கிறது; அதை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவதென்பதுதான் எனக்குச்சந்தேகமாக இருக்கிறது"

"அதை நிறைவேற்றுவது அதிகசிரமந்தான்; ஆயினும் அதற்குவேண்டிய ஒவ்வொன்றையும் நாம் சிறிது சிறிதாகமுடிவு செய்வோம்; இதற்காக நாம் பணச்செலவுசெய்வதில் சிறிதும் பின்வாங்கக்கூடாது; பதினாயிரம் சவரன் வேண்டுமாயினும் அந்தப் பதினாயிரம் பவுனையும் செலவுசெய்துதான் முடிக்கவேண்டும்; முதலில் நமக்குவேண்டிய வண்டியைச்செய்யக்கூடிய ஒரு கைதேர்ந்த தச்சனைக்கண்டுபிடிக்கவேண்டும்; அவனிடத்தில் முன்னமே செய்யப்பட்ட ஒருவண்டியிருந்தால் அதை நாம் வாங்கிக்கொள்ளலாம்; ஆனால் ஜெயில்வண்டியை ஒருவரும்செய்து வைத்திருக்கமாட்டார். இரவும்பகலும் வேலைசெய்தாயினும் நமக்குவேண்டிய தினத்துக்குள் அவன் வண்டிகொடுக்கவேண்டும்"

"ஆனால், ஒரு தச்சனிடம்சென்று நமக்கு ஒரு ஜெயில்வண்டிவேண்டுமென்று எவ்வாறு நாம் தெரிவிப்பது?"

"நான் சாயங்காலம் உம்மைவிட்டுச் சென்றபோது இவ்வாறு தந்திகொடுத்தேன்" என்றுசொல்லி அவர், தம்சட்டைப் பையிலிருந்து அந்தத்தந்தியின் நகலையெடுத்து வாசித்தார்:

"மாஞ்சஸ்டர், ஒலிம்பிக்தியேட்டர் குத்தகைக்காரருக்கு:

"நாடகம் ஆரம்பிக்கவேண்டும். இரவொன்றுக்கு வாடகையென்ன? உடனே பதில்.

"ஆல்பிரட், மேலத்தந்தியாபீசு, லண்டன்"

"ஆல்பிரட் என்பவர் யார்? மாஞ்சஸ்டரிலுள்ள ஒலிம்பிக்நாடகசாலைக்கும் அவருக்கும் என்னசம்பந்தம்?"

"இன்னும் உமக்குத்தெரியவில்லையா? உலகமுழுதும் பெயர்பெற்ற அபிநயக்காரனை ஆல்பிரட் நான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவருடைய காரியதரிசியான லாங்மென் நீர். மாஞ்சஸ்டரிலிருந்து மறுதந்திவந்தவுடன் அங்கே நாம் நாடகம் ஆரம்பிக்கலாமென்று தீர்மானஞ்செய்தேன். எல்லோருக்கும் வியப்பைத்தரும் ஜெயில்நாடகம் என்னும், 'சுமாலியின் சூழ்ச்சி' என்ற ஒருபுதிய சரித்திரத்தை நான்முதலில் ஆடப்போகிறேன். ஜூன்மீ 20உ சனிக்கிழமை இரவு சுமாலியின் சூழ்ச்சியென்ற நாடகம் நடத்தப்படும்: அதற்குவேண்டிய விளம்பரங்களை நான் அச்சடித்திருக்கிறேன்" என்றுசொல்லி லால்மோகன் தம்முடையகைப்பெட்டியிலிருந்து ஒருகட்டுநோட்டீசைஎடுத்துவெளியிற்போட்டார். வீதிகளின் சுவர்களில்ஒட்டத்தக்கபெரியநோட்டீசாகக்காணப்பட்டது. அது அநேகவர்ணமான எழுத்துக்களால் அச்சடிக்கப்பட்டிருந்தது. பார்ப்பவர்கண்களைக் கவரும்படியான வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தன. அதில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது:

ராயல் ஒலிம்பிக்தியேட்டர் மாஞ்சஸ்டர்.

பத்துநாள் மட்டும்.

ஜூன்மீ 20உ சனிக்கிழமை இரவு ஆரம்பம்.

ஜெயில்நாடகம் நடத்துவதில் உலகமுழுதும் பெயர் பெற்ற ஸ்டாண்டர்ட் கம்பெனியார்.

"சுமாலியின் சூழ்ச்சி".

என்னும் புதியநாடகத்தை நடத்துவார்.

இரகசியப்போலீஸ் —— தண்டப்போலீஸ் —— உண்மையான வேட்டைநாய்கள் —— உண்மையான குதிரைகள் —— உண்மையான ஜெயில்வண்டிகள் —— நாடகமேடையிற் காட்டப்படும்.

மானேஜர் அண்டு புரோப்ரைட்டர்.

மிஸ்டர், ஆல்பிரட்.

மிஸ்டர், லாங்மென்; காரியதரிசி.

மிஸ்டர், வில்லியம்ஸன்; குத்தகைக்காரர்.

"ஆ! ஆ!! என்ன அச்சரியம். இந்தப்பெரிய விளம்பரங்களை என்செய்யப்போகிறீர்?"

"உமக்கொன்றும் விளங்கவில்லையா?"

"நம்முடைய சூழ்ச்சிக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம். எனக்குத்தினையளவும் விளங்கவில்லை"

"நாளைக்காலையில் நாம் ஒருதச்சன்பாற்சென்று ஒருஜெயில் வண்டி செய்யச்சொல்லவேண்டும். அவன்பால் இந்தவிளம்பரத்தைக்காட்டி இன்றைக்கு எட்டாவது நாள் ஒருவண்டிவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது விளக்கமாயிற்றோ? இவ்வாறு விளம்பரத்தைக்காட்டாமல் ஒருவண்டி செய்யச்சொன்னால் அவன் சந்தேகிப்பான். இதைக்கண்டவுடன் அவன் மகிழ்ச்சியோடு வண்டிசெய்து கொடுப்பான்"

"இப்பொழுதுதான் நீர் சொல்வது என்னுடைய மந்தபுத்தியில் ஏறிற்று. பிறகு என்செய்யலாம்?"

"பிறகு இரண்டு அந்தரங்கமனிதர்களைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அவர்களுக்குப்போலீஸ் உடுப்பும் தைத்துக்கொடுக்கவேண்டும். ஒருவன்வண்டியை ஓட்டுவான். மற்றொருவன் பின்புறத்தில் காவலாக நிற்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தை நிறைவேற்றுவது சிறிதும் கஷ்டமாகாது. அதற்கடுத்த விஷயந்தான் சிறிது கடுமையாகும்"

"அதென்ன?"

"உண்மையான ஜெயில்வண்டி புறப்படும்போது அதை எவ்வாறு தடுப்பது என்பதுதான் எனக்கு விளங்கவில்லை"

"அவ்வண்டிக்காரர்களை வழிமறித்துச் சண்டைசெய்யக்கூடாதா?"

"அவ்வாறு செய்யலாம். ஆனால், அதில்சிறிதும் நம்பிக்கை வைக்கமுடியாது? வண்டியை வழிமறிப்பதென்றால் அவ்வண்டிக்காரன் நமக்கு அந்தரங்கனாயிருக்கவேண்டும். இல்லையேல் சிறிது நேரம் நின்று பிறகு அவன் இரண்டுபங்கு வேகத்தோடு கோர்ட்டுக்குப்போய்ச் சேருவான். அது நன்றன்று; எவ்வாறாயினும் அவ்வண்டி அரைமணிநேரம் பிந்தும்படிசெய்யவேண்டும். அவ்வாறு பிந்துவதில் ஒருவருக்கும் சந்தேகம் பிறக்கக்கூடாது. சிறிது சம்

மாயிரும். நானும் யோசிக்கிறேன். இப்பொழுது எனக்கொன்று தோன்றுகிறது. நான் ஒரு முதல்தரமான மனிதனைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அத்தகைய மனிதன் வேண்டுமாயின் நான் அமெரிக்காவுக்குத் தந்தி கொடுக்கவேண்டும்"

"என்னசெய்வதாக யோசனைசெய்தீர்?"

"ஜெயில்வண்டியோடு வேறொருவண்டி மோதி அதைக்கீழே தள்ளவேண்டும்; நம்முடைய வண்டியின் குதிரைகள் வெறித்துக்கொண்டுபோய் அந்தவண்டியின் குதிரைகள்மேல் பாயவேண்டும்"

"அப்படிச்செய்தால் போதுமோ?"

"நான் தேடிய மனிதனும் இரண்டுகொடிய குதிரைகளும் அகப்பட்டால் இதுவேபோதும்"

"இப்படிச்செய்வதால் வெற்றியுண்டாகுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை"

"நமக்குவேறொருபாயம் புலப்படாவிட்டால் இதைத்தான் செய்துமுடிக்கவேண்டும்; பிறகு சமீபத்தில் ஒரு வீடுபார்க்கவேண்டும்; அதன் கொல்லைப்புறத்திலுள்ள வீதி மனிதப் புழக்கமில்லாததாக இருக்கவேண்டும். தெருப்புறத்தில் உயர்ந்த மதில்களும் வண்டிகள் உள்ளே நுழையத்தக்க உயர்ந்தவாயிலும் அமைந்திருக்கவேண்டும்; பிறகு ஒரு மோட்டார்கார் ஆயத்தம் பண்ணவேண்டும்"

"இன்னும் இரண்டுவாரத்தில் இவ்வளவு விஷயங்களையும் செய்துமுடிப்பது வேறொருமனிதனால் முடியாது"

"வேலைபார்ப்பதற்கு நாம் ஒருவரும் பின்வாங்கவில்லை; நம்முடைய உயிரைக்காட்டிலும் உயர்ந்த இஸபெல்லாவுக்காகப் பாடுபடுகிறோம். நான் பரீக்ஷைக்குப்போகுமுன் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் அநேகம். காலை ஐந்தரைமணிக்குத் தச்சன் வீட்டுக்குப் போவதற்காக உம்மை அழைக்கவருவேன்"

"மூன்று மணிக்குவந்தாலும் நான் ஆயத்தமாக இருப்பேன்"

அவர் புறப்பட்டவுடன் நான் படுக்கைக்குச்சென்றேன். காலையில் ஐந்துமணிக்கு எழுந்திருந்து கீழேசென்றேன். அப்பொழுது ஒரு யூதசிரவகாரி அங்குவந்தார். அவர் கழுத்துநிறைய விலையுயர்ந்த ஆபரணமணிந்திருந்தார். லால்மோகன் என்று தெரிந்துகொள்ளச் சிறிதும் முடியாமற்போயினும் அந்த யூதரை நான் உள்ளே அழைத்துச்சென்றேன்.

"டாக்டர்! இப்பொழுது நீரும் மாறுவேஷங்கொள்ளவேண்டும். இஸபெல்லாவை நீர் விவாகம்செய்ய நினைத்திருந்ததால் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் உம்மை இரகசியமாகக் கவனித்துவருவார்கள்"

"நான் உம்வசத்திலிருக்கிறேன். உம்முடைய இஷ்டம்போல் நடந்துகொள்வேன்,"

நான், என் அறைக்குச்சென்றவுடன் ஒரு கிழிந்தகால்சட்டையும் பழைய மேல்சட்டையும் அணிந்துகொண்டேன். நான் அவருக்கெதிரில் உட்கார்ந்தவுடன் அரைமணிநேரம் வரையில் அவர் எனக்கு மாறுவேஷம்போட்டார். என்தலையிலிருந்த ரோமத்தைக்கத்தரித்து மேல்உதட்டில் ஒட்டவைத்தார். பிறகு நான் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிமாட்டிக்கொண்டு அங்குள்ள ஒருகண்ணாடியில் முகம்பார்த்தேன். என்னுடைய உண்மையானதோற்றம் சிறிதும் காணப்படவில்லை.

"என்னை இப்பொழுது ஒருவரும் தெரிந்துகொள்ளமுடியாது" என்று நான் சொன்னேன்.

"நான் ஆல்பிரட்; நீர் என்னுடைய காரியதரிசி லாங்மேன். இதை நீர் மறக்கக்கூடாது,"

உடனே நாங்களிருவரும் புறப்பட்டு [illegible]யிலேறி, சிம்ஸன் என்னும் தச்சன் வீடுவந்துசேர்ந்தோம்.

"ஐயா! உம்முடைய பெயர் தானோ சிம்ஸன் என்பது?" என்று என் நண்பர் விசாரித்தார்.

"என் பெயர் அது தான்; நீர்தாமே நேற்று எனக்குக் கடிதமெழுதிய நாடகக்கார ஆல்பிரட்?"

"ஆம். இவர் என்னுடைய காரியதரிசி"

"ஐயா! நீங்கள் என்னைத்தேடிவந்த தன் காரணம்யாது?"

"அதைப்பற்றி விரிவாக என்காரியதரிசி சொல்லுவார்; எனக்கு நன்றாக இங்கிலீஷில் பேசமுடியாது"

நான் என்னுடைய கடமையைச் சரியாகச்செலுத்தவேண்டுமென்று தீர்மானித்தேன்:

"ஐயா! சிம்ஸன்! எங்களுடைய தலைவரான ஆல்பிரட் என்பவரைப்பற்றி நீர் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம்; இவர் அருமையான

விஷயங்களையெல்லாம் நாடகத்தில் நடத்திக்காட்டுவார். இவர் இப்பொழுது ஒரு நூதனச்சரித்திரத்தை நடத்தப்போகிறார். ஜுன் மீ 20வ் சனிக்கிழமை தாம் எழுதிய, 'சுமாலியின் சூழ்ச்சி' என்னும் நாடகத்தை மாஞ்சஸ்டரிலுள்ள ராயல் ஒலிம்பிக் நாடகக் கொட்டகையில் நடத்துவார். அதற்குவேண்டிய விளம்பரங்களும் ஆயத்தமாயிருக்கின்றன"

உடனே ஒரு நோட்டீசையெடுத்து விரித்து அத்தச்சனுக்கெதிரில் காட்டினேம். அவன் அதைவாசித்து முடிந்தவுடன், "ஸிம்சன்! இவர் மிக்க வியப்புண்டாகும்படி அதை நடத்தப்போகிறார். போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள், உயிருள்ள வேட்டை நாய்கள், குதிரைகள், ஒரு ஜெயில்வண்டி முதலியவெல்லாம் இவர் நாடகமேடைமேல் காட்டுவார். அதற்கு உம்மிடம் எங்களுக்குச் சிறிதுவேலையிருக்கிறது"

"உங்களுக்கு ஒரு ஜெயில்வண்டி செய்துகொடுக்கவேண்டுமோ?"

"அதுதான்வேண்டும்?"

"அரசாட்சியார் உபயோகிக்கும் வண்டிபோலிருக்கவேண்டுமோ?"

"அப்படித்தானிருக்கவேண்டும். நாடகத்தில் புகைவண்டி காட்டவேண்டுமாயின் உண்மையான புகைவண்டியாயிருக்கவேண்டுமென்றும், ஜெயில்வண்டிகாட்டவேண்டுமாயின் அதுவும் உண்மையான வண்டியாயிருக்கவேண்டுமென்றும் இவர் பிடிவாதம் செய்கிறார்; அரசாட்சியார்வண்டிக்கும் இதற்கும் எவ்வகை வித்தியாசமுமிருக்கக்கூடாது"

"அப்படிச்செய்வதானால் பணச்செலவு அதிகமாகும்"

"அரசாட்சியார் வண்டிபோலிருந்தால் நல்லது; இல்லையேல் ஒன்றும்வேண்டாம்" என்று லால்மோகன் சொன்னார்.

"இவர், அதிக துரிதப்படுகிறார். சில இடையூறுகளால் நாடகத்தைக் குறிப்பிட்ட தேதிக்குமுன் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குள் நீர் வண்டிசெய்துகொடுத்தால் தக்க கூலிகொடுப்போம்" என்று நான் சொன்னேன்.

"எத்தனை நாளைக்குள் உங்களுக்கு வண்டிவேண்டும்?"

"இன்றைக்கு எட்டாவது நாள்வேண்டும்" என்று அவர் மறுமொழிசொன்னார்.

"எட்டுநாளைக்குள் வேலை முடிவுபெறாது"

"அப்படியாயின் நாங்கள் வேறிடம் செல்லுகிறோம். அந்த செவ்வாய்க்கிழமை பன்னிரண்டுமணிக்குள் நீர் வண்டிசெய்துகொடுப்பீராயின் இரண்டுபங்கு கூலிதருவோம்"

அத்தச்சன் தன்வேலைக்காரனோடு சிறிதுநேரம் ஆலோசனைசெய்த பிறகு சொன்னான்:

"அதற்குள் வண்டிசெய்யமுடியுமென்று நினைக்கிறோம். நாங்கள் இரவும் பகலும் வேலைசெய்யவேண்டும்; அதற்குத் தக்க கூலிகொடுக்கவேண்டும்"

"கூலியைப்பற்றி நீர் சிந்திக்கவேண்டாம். செவ்வாய்க்கிழமை பன்னிரண்டுமணிக்குள் வண்டிகொடுத்தால் இரண்டுபங்கு கூலிகொடுக்கிறேன். ஒருநிமிஷமேனும் பிந்திவிட்டால் உமக்கு ஒரு பைஸாவும் கொடுக்கமாட்டேன்"

"அதற்கு நான் உடன்படுகிறேன். குறிப்பிட்டகாலத்துக்குள் வண்டி ஆயத்தமாயிருக்கும்"

"இவ்வண்டிக்கு ஒரு மூடுதிரையும் நீர் தைத்துக்கொடுக்கவேண்டும். அதை நாங்கள் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் கொண்டுபோகவேண்டும்"

பிறகு நாங்கள் வண்டியிலேறித் திரும்பினோம்.

"இதுகாறும் ஒரு பெரியவேலைமுடிந்தது" என்று அவர் சந்தோஷமாகச்சொன்னார்.

"இவ்விஷயத்தை இரகசியமாகவைத்துக்கொள்ளும்படி நீர் ஏன் அவனுக்குச்சொல்லவில்லை"

"அவனுடைய கையில் நம்முடைய நாடகவிளம்பரம் இருக்குமட்டும் ஒன்றும் அச்சமில்லை"

"ஆனால், போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் அதைக்கேட்டுச் சந்தேகங்கொள்வார்களாயின்?"

"சந்தேகங்கொண்டால்சிம்ஸனைப்போய் விசாரிப்பார்கள்; அவன்கையிலுள்ள விளம்பரத்தைக்கண்டவுடன் மாஞ்சஸ்டரிலுள்ள நாடகக்கொட்டகைக்காரருக்குத் தந்திகொடுத்து விசாரிப்பா

ர்கள்; ஆல்பிரட் நாடகம் நடத்தப்படுமென்று புதில் தந்திவந்தவுடன் போலீசாருடைய சந்தேகம் நீங்கிப்போம்"

அவர் அமெரிக்காவுக்குத் தந்திகொடுத்துவிட்டு வீடு திட்டம் செய்வதற்காகவும், போலீசாருடைய உடுப்புத்தைப்பதற்காகவும், அதற்குவேண்டிய மனிதர்களைத் தேடுவதற்காகவும் புறப்பட்டுச்சென்றார்.

அவர் போகும்போது எங்களுக்கு உதவிபுரிவதற்காக ஒரு பெண்மகள் வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுச்சென்றார்.

நான் உடனே என் தங்கை ஜேனட்டை அழைத்து எங்களுக்கு உதவிபுரியுமாறு கேட்டுக்கொண்டேன்.

அத்தியாயம் 15.

நாங்கள் வெற்றியடைந்தோம்.

இஸபெல்லாவின் விசாரணை நடக்கும் தினம்வரையில் நான் ஒருவாறு பொறுத்திருந்தேன். இரண்டுவாரம் கழிந்தன. லால்மோகனுடைய விடாமுயற்சியும் பேருழைப்பும் இல்லாவிடில் நான் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் உன்மத்தனாயிருப்பேன். எங்களுடைய சூழ்ச்சி வெளியாய்விட்டால் என்னநேரிடுமோ என்று நான் அஞ்சிக்கொண்டிருந்தேன். அந்தச் சந்தேகமே இரவும் பகலும் என்மனத்தில் குடிகொண்டிருந்தது. ஒவ்வொருநாளும் சமாசாரப்பத்திரிகைகள் இஸபெல்லாவைப்பற்றிப் பயங்கரமான கதைகளை வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருந்தன. பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவின் பராக்கிரமம் அதிகமாக வெளிப்பட்டபோது நகரவாசிகளுக்கு மிக்க ஆச்சரியமும் அச்சமும் விளைந்தன. விசாரணை நடக்கும்போது கோர்ட்டில் கூட்டம் அதிகரிப்பதுபோல தோன்றிற்று. ஆனால் நான் அங்கே போகத்துணியவில்லை.

கடைசியில் விசாரணை நடக்கும் வியாழக்கிழமைக்கு முந்திய புதன்கிழமைவந்தது. இன்றைக்குத்தான் நாங்கள் எல்லாவற்றையும் முடிவுசெய்துகொள்ளவேண்டும். (அன்றுமாலை) லால்மோகன் வருவதாகத் தெரிவித்திருந்தார். அப்பொழுது என்னுடைய தங்கையையும் வருத்தியிருந்தேன். இரவு எட்டுமணிக்கு அவள் வந்துசேர்ந்தாள். அப்பொழுது நான் சொல்வேன்:

"ஜேனட்! லால்மோகன் உன்னோடு சம்பாஷிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். உனக்கு விருப்பமில்லையாயின் இப்பொழுதே தெரிவித்துவிடலாம்"

"ஒருபொழுதும் எனக்கு விருப்பமில்லாமற்போகாது. நீரும் இஸபெல்லாவும் இங்கிலாந்தை விட்டுப் புறப்பட்டால் நானும் பின்பற்றுவேன். உம்மையன்றி எனக்கு வேறு கதியுமில்லை. என் கணவரும் இறந்துபோனார்"

"தங்கை! நான் நினைந்தவாறே நீ நடக்கிறாய்"

இவ்வாறு நான் சொன்னவுடன் எழுபது பிராயமுள்ள ஒரு கிழவர் வீட்டுக்குள்வந்தார். உள்ளே நுழைந்தவுடன் தம் கூனல் முதுகை நிமிர்த்துக்கொண்டு செவ்வனே நடந்துவந்தார்.

"நான் இப்பொழுது மூன்றாவது வேஷம்பூண்டிருக்கிறேன். உம் வீட்டுக்குள்வரும் ஒவ்வொரு மனிதனையும் போலீஸார் கவனிக்கிறார்கள். நான் ஒரே மனிதன்போல் இரண்டு மூன்று முறை வந்தால் அகப்பட்டுக்கொள்வேன். இப்பொழுதும் ஓர் இரகசியப் போலீஸ்வீரன் வெளியில் நின்றுகொண்டிருக்கிறான்"

"நம்முடைய சூழ்ச்சி எவ்வாறு முடிவுபெற்றிருக்கிறது"

"மிகச்செவ்வையாக நிறைவேறியிருக்கிறது. நாளைப்பன்னிரண்டுமணிக்குப் பிறகு தான் விசாரணைநடக்கும். விசாரணைமுடிந்தவுடன் நான் அமெரிக்காவிலிருந்து வருவித்த மனிதர் நேற்று வாங்கிய இரண்டு புதிய குதிரைகளைப்பூட்டிக்கொண்டு ஜெயில் வண்டி புறப்படும்வழியில் வருவார். ஜெயில்வண்டியைக்கண்டவுடன் இவர் மதுபானத்தால் மயக்கங்கொண்டவர்போல் குதிரைகளை வேகமாகஓட்டுவார். குதிரைகள்வேகமாகப் புறப்பட்டவுடன் இக்குதிரைகளை ஜெயில்வண்டிக்குதிரைகள்மேல் ஓட்டுவார். அதனால் அக்குதிரைகள் வெறித்துக்கொண்டு வண்டியைக்கீழேதள்ளிவிடும். எப்படியும் அவ்வண்டி புறப்படுவதற்கு அரைமணிநேரமாகும். அதற்குள் நம்முடைய வண்டி கோர்ட்டுக்குச்சென்று இஸபெல்லாவை ஏற்றிக்கொண்டுவந்துவிடும். அப்பொழுது ஜேனட்டும் ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். தாம்ஸன்! நீர் ஒருகப்பல் மாலுமிபோல் வேஷந்தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். வண்டி முற்றத்துக்குள்வந்தவுடன் நாம் எல்லோரும் கொல்லைப்புறத்திலுள்ள மோட்டார்காரில் ஏறிச்செல்லவேண்டும். மோட்டார்காரும் வசதியானவிடும் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மோட்டார்காரர் பன்னிரண்டுமணி

க்கேவந்துவிடும். வீட்டை ஆறுமாதத்துக்கு வாடகை பேசியிருக்கிறேன். பக்கத்திலுள்ளார் சந்தேகங்கொள்ளாமலிருக்கும்பொருட்டு அதில் சில்சாமான்களையும் நிறைத்திருக்கிறேன். எல்லாம் ஆயத்தமாயிருக்கின்றன"

"நம்முடையவண்டியும் அதிற் பூட்டப்பட்ட குதிரைகளும் எவ்வாறாகும்?"

"நாம் புறப்பட்டு ஒருமணிநேரத்துக்குள் சிப்பாய்கள் குதிரைகளை ஓட்டிக்கொண்டுபோய்விடுவார்கள். வண்டி அம்முற்றத்திலேயே கிடக்கட்டும். இரகசியம் வெளிப்படுமுன் நாம் இங்கிலாந்தை விட்டுப் புறப்பட்டுவிடுவோம்."

"இவையெல்லாம் இஸபெல்லாவுக்குத் தெரியுமோ?"

"நான் இன்றுகாலை பாரிஸ்டர் கிளார்க்போல் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றிருந்தேன். அவள் தன்னுடைய காரியத்தைச் செவ்வனே செய்துமுடிப்பாள்"

"பிறகு, லால்மோகன், உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டார். இரவில் நெடுநேரம்வரையில் நானும் என் தங்கையும் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம்.

வியாழக்கிழமை பொழுது விடிந்தது. எனக்கு வேலை ஒன்றுமில்லை. முன்னமே என் சாமான்களையெல்லாம் துறைமுகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டேன். பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு நானும் என் தங்கையும் பகல்போசனம் செய்துவிட்டு இஸபெல்லாவைச் சந்திக்கும் வீட்டைநோக்கி வெவ்வேறுதிசையிற் புறப்பட்டோம்.

பன்னிரண்டரைமணிக்கு நாங்களிருவரும் அவ்வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தோம். உடனே வேலைக்காரி எங்களை உள்ளே அழைத்துச்சென்றாள். உள்ளே லால்மோகன் உட்கார்ந்திருந்தார். என்னுடைய தங்கையும் ஒரு மருத்துவச்சிபோல் மாறுவேஷம் பூண்டாள்! என்னை அவர் ஒரு அறைக்குள் அழைத்துச்சென்றார். சிறிதுநேரத்துக்குள் நான் ஒரு மாலுமியாகிவிட்டேன். என்னைக்கண்ட ஒவ்வொருவரும் நான் ஒரு பிறவிமாலுமியென்று சந்தேகம் கொள்வார்போலிருந்தது. என்னை ஒருவரும் அறிந்துகொள்ளமுடியாது. மணி இரண்டடித்தது. இரண்டரைமணிக்கு விசாரணை ஆரம்பமாகும். எங்களுடைய சூழ்ச்சியைப்பற்றி நான்

அவ்விடத்தில் பலமுறை விசாரித்தேன். அப்பொழுது வண்டியில் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டன. குதிரைகளின் தோற்றமும் வண்டிக்காரர்களின் தோற்றமும் உண்மையான ஜெயில் வண்டியின் குதிரைகளையும் ஆட்களையும் போன்றிருந்தன. சிறிதும் வித்தியாசம் காணப்படவில்லை. வண்டிக்காரர்கள் கொஞ்சமும் அச்சமில்லாமல் தைரியமாகப் புறப்பட்டார்கள்.

"லால்மோகன் நாம் எவ்வாறு இவர்களை நம்பக்கூடும்" என்று நான் ஆவலோடு கேட்டேன்.

"இவர்கள் என்னுடைய பழையநண்பர்கள். என்னுடைய அதிர்ஷ்டவசத்தால் இவர்கள் அகப்பட்டார்கள். நம்முடைய வேலையை முடித்துக்கொடுத்தால் ஒவ்வொருவனும் ஆயிரம்பவுன் பெற்றுக்கொள்வான். அவர்களைப்பற்றி நாம் சிறிதும் சந்தேகம் கொள்ளவேண்டியதில்லை. கோர்ட்டில் நடக்கும் விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு நான் இங்கே டெலிபோனை வைத்திருக்கிறேன்"

அதற்கருகில் நாங்களிருவரும் சென்றுஉட்கார்ந்தோம். பத்து நிமிஷம்வரையில் சும்மாஉட்கார்ந்திருந்தோம். அந்தப் பத்து நிமிஷங்களும் எனக்குப் பத்து வருஷங்கள்போல் தோன்றின. இஸபெல்லாவுக்கு எவ்வகைத்தீங்கு நேரிடுமோவென்று நான் அஞ்சிக்கொண்டேயிருந்தேன். நான் அதிசயங்கொண்டவனென்று நீங்கள் நினைத்துக்கொள்வீர்கள். இப்படிப்பட்டநேரத்தில் யார்தாம் தைரியமாக இருப்பார்?

உடனே டெலிபோன் மணியடித்தது. நாங்களிருவரும் அதில் காதுகொடுத்துக் கேட்டோம். தெய்வத்தின் குரல்போல் அதில் ஒருசப்தம் கேட்டது:

"விசாரணை தள்ளிவைக்கப்பட்டது. கோர்ட்டு கலைந்துவிட்டது"

இவ்வாறு செய்திதெரிந்தவுடன் லால்மோகன் முற்றத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த வண்டியைப் பிரயாணப்படுத்தியனுப்பினார்.

வண்டி வெளியிற்சென்றவுடன் நாங்கள் கொல்லைப்புறத்தில் போய் மோட்டார்க்காரை ஆயத்தமாயிருக்கச்செய்தோம். இதற்குள் எனக்கு அச்சம் அதிகரித்து உடம்பு முழுதும் நடுக்கங்கொண்டது.

மறுபடியும் ஒன்றும்பேசாமல் திகிலடைந்து உட்கார்ந்தேன். இஸபெல்லாவருகிறவண்டியின் சப்தம்கேட்கிறதாக நினைத்து அநேகமுறைவீதியில் எட்டிப்பார்த்தேன். நாங்கள் எதிர்பார்த்த நேரத்துக்குள் அவ்வண்டிவந்து சேரவில்லை. உடனே நான் வெவ்வேறுவகையாக எண்ண ஆரம்பித்தேன். வண்டியின் குதிரைகள் தடுமாறிக்கீழேவிழுந்தாற்போலவும் எங்களுடைய போலிப் போலீஸ்வீரர்கள்கீழேவிழுந்தாற்போலவும், அரசாட்சியார் கையில் அவர்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டாற்போலவும் நான் எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். கடைசியில்ஒருவண்டியின் சப்தம்கேட்டது. அவ்வண்டி சிறிதுநேரத்துக்குள் சமீபத்தில் வந்து மதில்வாயிலைக்கடந்து நுழைந்தது; உடனே அம்மதிலின்கதவுகள் சாத்தப்பட்டன; இஸபெல்லா வண்டியினின்றிறங்கி வீட்டுக்குள் நுழைந்தாள். நான் அவளை எதிர்சென்று தழுவிக்கொண்டேன்.

"சீக்கிரம் புறப்படவேண்டும். ஒரு விநாடியும் தாமதிக்கக்கூடாது; இதற்குள் அரசாட்சியார் நம்முடைய சூழ்ச்சியைத்தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்" என்று லாஸ்மோகன் சொன்னார்.

எல்லோரும் அறைக்குள் நுழைந்து கொல்லைப்புறம் சென்றோம்; கோர்ட்டிலிருந்து வருவதற்குள் இஸபெல்லா தன்னுடை உருவத்தை மாற்றிக்கொண்டாள். நாங்கள் நால்வரும் உடனே மோட்டார்காரில்போய் உட்கார்ந்தோம்.

வண்டி அதிகவேகத்தோடுபுறப்பட்டது; இரண்டு நிமிஷத்திற்குள் ஒரு பெரியவீதியைக்கடந்து சென்றோம். அப்பொழுது வண்டியிலுண்டான ஏதோகுற்றத்தால்யந்திரம் நின்றுவிட்டது. வண்டிக்காரன் ஐந்து நிமிஷம்வரையில் தன்னாற்கூடியமட்டும் முயன்றுபார்த்தான். மோட்டார்கார் சிறிதும் நகரவில்லை. எல்லோரும் கீழேயிறங்கினோம். ஒன்றும்புலப்படாமல் நாங்கள் திகைத்து நிற்கும்போது அந்தவீதியின் மேலக்கோடியில் வேறொரு மோட்டார்கார் வந்ததுபோல் தோன்றிற்று. அரைநிமிஷத்துக்குள் அந்தமோட்டார் வண்டியில் போலீஸ்வீரர்கள் எங்களைத்துரத்திக்கொண்டு வந்தார்களென்று தெரிந்துகொண்டு ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருதிசையை நோக்கி ஓடினோம்; இஸபெல்லா அருகுள்ள ஒருவீட்டில் நுழைந்தாள்.

இவள் உள்ளே நுழைந்தவுடன் ரிவால்வர் சுடப்பட்ட சத்தங்கேட்டது. இரண்டு நிமிஷத்திற்குள் போலீஸ்வீரர்கள் அ

ந்வீட்டில் நுழைந்தார்கள். அங்கே இஸபெல்லாவின் ஆடையை பூண்ட பிரேதம் ஒன்றுகிடந்தது. இஸபெல்லா கறுப்பு ஆடை தரித்திருந்ததைப்போலீஸார் கோர்ட்டில் பார்த்திருந்தவராதலாலும் அந்தப்பிரேதத்தின்முகம் துப்பாக்கிக்குண்டால் மாறுபட்டிருந்ததனாலும் அந்த இஸபெல்லாவின் பிரேதத்தைப்போலீஸார் எடுத்துக்கொண்டு திரும்பினார்கள். அப்பிரேதத்தின் சட்டைப்பையில் ஒருபுகைப்படம் காணப்பட்டது. அதில் இஸபெல்லா என்னும் பண்டிதை மெஸ்மரிஸா என்று எழுதப்பட்டிருந்தது; உலகத்தவருக்குத்தீங்கு செய்துவந்த பண்டிதைமெஸ்மரிஸா அச்சத்தால் தற்கொலைபுரிந்துகொண்டாள் என்று ஊர்முழுதும் வதந்திபரவிற்று.

அன்றுமாலை 6-40-க்கு ரெயில்வே ஸ்டேஷனில் ஒருமானும், வியாதியால் பிணிக்கப்பட்ட அவனுடைய மனைவியும், அவளுக்கு உபசாரம்செய்யும்பொருட்டு ஒருமருத்துவச்சியும் அவர்களுடைய வேலைக்காரனும் பிளாட்பாரத்தில் புகைவண்டிபோக ஆயத்தமாய் நின்றார்கள். அவர்களுக்காக நியமிக்கப்பட்ட தனிவண்டியில் இந்த நால்வரும்சென்று ஏறினார்கள். பிறகு ஒரு நிமிஷத்திற்குள் கார்டு பச்சைக்கொடியைவீசினார். புகைவண்டி அதிர்ச்சிசெய்துகொண்டு புறப்பட்டது.

இந்தப்புகைவண்டி கடற்கரைபோவதற்குள் இடையில் ஒரு ஸ்டேஷனிற்றான் நிற்கும்; வண்டிபுறப்பட்டவுடன் நம்முடைய மானுமியின் மனைவிதன்னுடைய நடிப்புவியாதியைவிட்டு நன்றாக உட்கார்ந்தாள்.

"பெண்ணரசிகே! இப்பொழுது நாம் தப்பிக்கொண்டோமல்லவா?" என்று மானுமிகேட்டார்.

மனைவி:—இன்னும் தப்பிக்கொள்ளவில்லை; கப்பலேறும் வரையில் நாம் நம்முடைய வேஷத்தை மாற்றக்கூடாது. இதற்குள் இவ்விலாந்து முழுதும் தந்திபரவியிருக்கும். இடையிலுள்ள ஸ்டேஷனில் போலீஸார் நம்மைப்பரிசோதிக்கக்கூடும்; துறைமுகத்திலும் நமக்கு அபாயம்நேரிடக்கூடும்.

புருஷன்:—பண்டிதை மெஸ்மரிஸா, இறந்துவிட்டாளென்று வதந்திபரவியிருக்கிறது; நாம் சிறிதும் அஞ்சவேண்டியதில்லை.

மனைவி:—அந்த வதந்தி அரைமணிநேரத்திற்குள் பொய்யாகிவிடும்; மறுபடியும் தேட ஆரம்பிப்பார்கள்.

இவ்வாறு இவர்களிருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது புகைவண்டி அநேகம் ஸ்டேஷன்களைத்தாண்டிச்சென்று பிறகு, ஓரிடத்தில் வந்துநின்றது. உடனே மாலுமியின் மனைவிதேகமுழுதும் போர்த்துக்கொண்டு படுத்துக்கொண்டாள். மருத்துவச்சி விசிறியால் வீசிக்கொண்டிருந்தாள். வண்டிநின்றது; மூன்று நிமிஷம்வரையில் பிரயாணிகள் ஏறுவதும் இறங்குவதுமாயிருந்தார்கள். வண்டியின் கார்டு பச்சைக்கொடியைவீச ஆரம்பிக்கும்போது ஸ்டேஷன்மாஸ்டர் தம்கையை உயர்த்தி வண்டியைநிறுத்தினார். உடனே ஒருபோலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரும் நான்கு கான்ஸ்டேபிள்களும் ஒவ்வொருவண்டியையும் பரிசோதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். மாலுமியும் மற்றைமூவரும் திகிலடைந்தார்கள்; தெய்வத்தின் கட்டளைபோல் நடக்குமென்று நால்வரும் சும்மா உட்கார்ந்தார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்வந்து இவர்களுடைய அறையைத்திறந்தார். அவர்வருவதன் காரணத்தைத்தெரிந்துகொள்ளாதவர்போல், "ஐயா! மன்னிக்கவேண்டும்; இந்தக்கம்பார்ட்மெண்டில் நால்வரிருக்கிறோம். அடுத்தவண்டிக்குப்போனால் தங்களுக்கு இடங்கிடைக்கும்" என்று மாலுமிசொன்னார்.

"நான் உட்காருவதற்கு இடம்பார்க்கவில்லை. சிறையிலிருந்து தப்பிவந்த ஒருகுற்றவாளியைப்பார்க்கிறேன்"

"ஐயா! தயவுசெய்யும்; என்னுடைய மனைவி, வியாதியால் மிக்க துன்பப்படுகிறாளாதலின் நீர் சப்தம்செய்யாதிருப்பீராக".

"ஐயா! மன்னிக்கவேண்டும். நானுள்ளே நுழையவில்லை" என்று சொல்லிக்கொண்டு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அப்பாற்சென்றார்.

பிறகு இரண்டு நிமிஷத்திற்குள் வண்டிபுறப்பட்டது. அது ஒரே ஓட்டமாய்ப்போர்ட்ஸ்மவுத்வந்து நின்றது. இவர்கள் நால்வரும் துறைமுகஞ்சென்று ஒரு ஸ்டீமரில் ஏறினார்கள். ஸ்டீமர் புறப்பட்டவுடன், "நாங்கள் பிழைத்துக்கொண்டோம்" என்னும் கூச்சல் அக்கப்பலில் மிக்கொலித்தது.

அதிக வேகத்தோடு செல்லக்கூடிய ஸ்டீமரானதால் இருள் மூடுமுன் நாங்கள் கரையைவிட்டு அதிக தூரம் சென்றோம். துறைமுகம் எங்களுடையகண்ணில் அறைத்தோற்றமாகக் காணப்படும்போது அங்கே போடப்பட்ட ஒரு பீரங்கியின் சப்தம்கேட்டது. அதன்காரணம் இன்னதென்று இந்நால்வரும் கப்பல் மாலுமியை விசாரித்தார்கள்.

"பண்டிதை மெஸ்மரிஸா என்னும் பராக்கிரமம் வாய்ந்த ஒருபெண் அரசாட்சியாரால் பிடிபட்டுப்பிறகு சிறையிலிருந்து தப்பிக்கொண்டாளாம். ஆதலின், ஒவ்வொரு கப்பலும் பரிசோதனை செய்யப்படாமல் துறைமுகத்தைவிட்டு புறப்படக்கூடாதென்னும் அரசாக்கினையைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு இந்தக்குண்டு போடப்பட்டது" என்று அம்மாலுமி சொன்னார். எல்லாரும் தங்களுக்குண்டான க்ஷேமத்துக்காகக் கடவுளைச்சிந்தித்து வந்தித்தார்கள். பீரங்கியின் சப்தங்கேட்டவுடன் மாலுமியின் மனைவிமூர்ச்சையடைந்து விழுந்தாள்.

சிறிது நேரத்துக்குள் மூர்ச்சைதெளிந்தாள். மணி 7. ஆயிற்று. எல்லோரும் மேற்தளத்துக்குச் சென்றார்கள். அப்பொழுது மேற்கு வானத்தில் இளஞ்சந்திரன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. காற்று இனிமையாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. வேலைக்காரனும் மருத்துவச்சியும் ஒரு புறத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். போலிமாலுமியும் அவர் மனைவியும் மற்றொருபுறத்துக்கு வந்தார்கள்.

"காதல! இவ்வாறு நாம் முதல்முறை கப்பலில் சென்றுகொண்டிருந்தது முதல் இதுகாறும் எத்தனைவிபத்து நேரிட்டிருக்கின்றன!"

"குதலைச்சொற்கிளியே! உனக்குநேரிட்ட துன்பமனைத்திற்கும் நானே காரணம். இல்லையேல் நீர் அரசாட்சியாரால் பிடிபட்டிருக்கமாட்டீர்"

"நீர் அவ்வாறு சொல்வது தகாது".

"இல்லை; நான்தான் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம்"

"அப்படியாயின் நான் உமக்கொரு [illegible] செய்வேன்"

"அதென்ன?"

"அது —— அது —— அதாவது மெடீரியா தீவு சென்றவுடன் நான் உம்மைமணந்து கொள்வேன்".

"அருந்தோழியே! இன்னும் நீர் அதை மறக்கவில்லையா?"

"இல்லை; மெடீரியா தீவுசென்றவுடன் விவாகத்தை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்"

அத்தியாயம்-16.

மணம்முடிந்தபின் தீவுக்குச்சென்றோம்.

நான் இப்பொழுது என்னுடைய சரித்திரத்தை முடிப்பதற்குமுன் இன்னும் இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லவேண்டும். பிறகு என்கதையை முடித்துவிடுவேன்.

முதல்விஷயம்:—எனக்கும் இஸபெல்லாவுக்கும் நடந்தவிவாகம். இங்கிலாந்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு ஏழாவதுநாள் ஜூலை 18உ நாங்கள் மெடீரியா தீவுக்குச்சேர்ந்தோம். அத்தீவுக்கு வருமுன் எங்களைப்பற்றி லால்மோகன், நாங்கள் நல்லகுலத்தில் தோன்றியவர்களென்றும், பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் மணமுடித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு ஓடிவந்துவிட்டோமென்றும் அந்தக்கப்பலின் மாலுமியிடத்தில் சொல்லியிருந்தார். அதைக்கேட்டுக் குதூகலத்தோடு அவர் அந்தக்கப்பலை அத்தீவுக்குத் திருப்பினர்.

கப்பல்துறை சேர்ந்தவுடன் எல்லோரும் இறங்கி நகரத்துக்குச்சென்றோம்; விவாகத்துக்குவேண்டிய குருக்களை ஆயத்தஞ்செய்துகொண்டு முகூர்த்தத்தைக்குறித்தோம்.

[illegible]ல் நாங்களிருவரும் மறுநாள் பத்துமணிக்குக்கோவிலுக்குச்சென்றோம்; பார்ப்பவருக்குச் சந்தேகம்பிறக்காமலிருக்கும்பொருட்டு லால்மோகனும் ஜேனட்டும் வேடிக்கைபார்ப்பவர்போல் வந்தார்கள். எங்களுடைய குதூகலத்தை அதிகப்படுத்துபவன்போல் சூரியன் பிரகாசித்தான். ஐந்து நிமிஷத்திற்குள் வேதகோஷத்தோடு நானும் இஸபெல்லாவும் மணமகனும் மணமகளுமாயினோம். பிறகு நகரத்தைச்சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு கப்பலுக்குச்சென்றோம். கல்யாணம்முடிந்தவுடன் குருக்கள் எங்களுடைய பெயரைமறந்துவிட்டார்; ஆதலின், ஒருவரும் எங்களைத்தேடிக்கொண்டு வரமாட்டாரென்று அச்சத்தைவிட்டிருந்தோம்.

மாலை மூன்றுமணிக்கு ஸ்டீமர் புறப்பட்டது. வழியில் அச்சமில்லை; ஆனால் இங்கிலாந்திலிருந்து ஒருசண்டைக்கப்பல் எங்

களைத்துரத்திவரக்கூடுமென்று நினைத்தேன்; அப்படி ஒருகப்பல் வந்திருந்தால் நாங்கள் அகப்பட்டிருப்போம்.

ஆனால், எங்களுடைய விவாகமகிழ்ச்சியைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லையென்று நீங்கள் நினைக்கக்கூடும்; கப்பலில் விவாகத்தைக்கொண்டாடி ஒருவிருந்துசெய்தோம்; அன்றுமுதல் நானும் என்மனைவியும் உடலும் உயிரும்போல் வாழ்ந்துவந்தோம்.

எங்களுடைய கடல்யாத்திரையைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியது ஒன்றுமில்லை; மறுநாட்காலையில் நான் மேலேசென்று உலாவிக்கொண்டிருந்தேன்; கிழக்கே சூரியன் அப்பொழுதுதான் உதித்தான்; அதேகாலத்தில் என்னருகில் ஒருசந்திரன் உதித்தது; என்மனைவி என்கையைப்பற்றிக்கொண்டு, "நம்முடைய ஏகாந்த நக்ஷத்திரம் தெரிகிறதோ?" என்று கேட்டாள்.

நான், நான்குபுறத்திலும் சுற்றிப்பார்த்தேன்; தூரத்தில் ஒருதீவும், அதற்கருகில் மீன்பிடிக்கும் சில படகுகளும் காணப்பட்டன.

"யாழிசை மொழியினளே! இன்னும் நம்முடைய கப்பல் காணப்படவில்லை" என்று நான்சொல்லும்போது லால்மோகன் அங்கேவந்தார்.

"லால்மோகன்! நீர் நம்முடைய மாலுமிக்குத்தந்தியனுப்பினீரோ?" என்று இஸபெல்லா கேட்டாள்.

"ஒருவாரத்திற்கு முன்னரே இங்குவந்திருக்கும்படி தந்திகொடுத்தேன்; இன்றைக்குப்பொழுது படுமுன் ஏகாந்தநக்ஷத்திரம்காணப்படும்"

"பிறகு நமக்கொன்றும் அச்சமில்லை"

நாங்களிருவரும், எங்களுடைய பின்வரும் வாழ்நாளைப்பற்றிப்பேசிக்கொண்டிருந்தோம்; அரைமணி நேரத்துக்குள் ஒருகப்பல் காணப்பட்டது; அது எங்களைநோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது; அது ஐந்துமைல் தூரத்துக்கப்பால் வந்தபோது ஏகாந்த நக்ஷத்திரம் என்று தெரிந்துகொண்டோம்; அதில் கொடிகள் ஏற்றப்பட்டன.

நாங்கள் இவ்வாறு அக்கப்பலிலுள்ளவர் விசாரிப்பதாக லால்மோகன் கண்ணாடிவழியாய்ப் பார்த்துச்சொன்னார். நாங்கள் பதில் தெரிவித்தவுடன் அக்கப்பல் அரைமைல் தூரத்தில் வந்துநின்றது. அங்கிருந்து இரண்டுபடகுகள் வந்தன; படகுகள் பக்கத்தில்வந்தவுடன் எங்களுடைய சர்மான்களையிறக்கிக்கொண்டு நாங்களும் புறப்பட்டோம்; அப்பொழுது என்மனைவி கேட்டுக்கொண்டபடி நான் பின்வருமாறு பேசினேன்:

"ஐயா! நாம் ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரியுமுன் உமக்குச் சிலவார்த்தைகள் சொல்லவேண்டும்; என்னையும் என்னுடைய மனைவியையும் இதுகாறும் நீங்கள் அச்சமில்லாமல் கொண்டு வந்ததற்காக நாங்கள் நன்றிபாராட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உங்களுடைய அதிருஷ்டத்தால் எங்களுக்கும் விவாகம் நிறைவேறிற்று; நான் உங்களுக்குச்சிலதொகைப் பணம்கொடுக்கிறேன். நீங்கள் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றவுடன் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து பவுன் விகிதம்கிடைக்கும். முதல் மாலுமிக்கும் முதல் உத்தியோகஸ்தருக்கும் இரண்டு தங்கப்பதக்கம் கொடுக்கிறோம்; எங்களுடைய நட்பைநீங்கள் ஒவ்வொருவரும் மறக்கக்கூடாது"

மாலுமி, நான்கொடுத்த இனாம் தொகையைப்பெற்றுக்கொண்டு வந்தனமளித்தார்; நாங்கள், எங்கள் கப்பலை நோக்கிப்புறப்பட்டோம்.

ஏகாந்தநக்ஷத்திரத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் எங்களை எதிர்நோக்கி நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். எல்லோரும் அதிக உபசாரத்தோடு எங்களைவரவேற்றார்கள்.

கப்பலில் ஏறியவுடன் படகுகளைமேலே தூக்கிவைத்துக்கொண்டு கப்பலைப்பிரயாணப்படுத்தினோம்; அந்தயாத்திரையில் ஒன்றும் விசேஷமில்லை. நாங்கள்முன் சுழற்காற்றில் அகப்பட்டகதையையும், இங்கிலாந்தில் பிடிபட்ட சமாசாரத்தைப்பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருந்தோம்; கப்பல் மறுநாள் சீனக்கடலில் நுழைந்தது; அடுத்தநாள் ஜாவாகடலில் யாத்திரைசெய்தோம். மறுநாட்சாயங்காலத்துக்குள் எங்கள் தீவுக்குப்போகலாமென்று எதிர்பார்த்திருந்தோம்.

அந்தநாள் உதயமாயிற்று; பொழுதுபடுமுன் ஆவலோடு தீவை எதிர்நோக்கினோம்.

அந்தச்சமுத்திரத்தைப்பார்த்து இஸபெல்லா அழுதுகொண்டிருந்தாள். அதன்காரணத்தை நான் விசாரித்தபோது அவள் சொன்னாள்:

"நான் இக்கடலில் மூழ்கும்படி கடவுள் அருள்புரியவேண்டும்; மனிதருடைய கையில் அகப்படாமலிருக்கும்படி அவர்கிருபைசெய்வாராக; என்றென்றைக்கும் நான் இக்கடலிலேயே மரணமடைவேன்."

அப்பொழுது கப்பலில் ஒரு கூக்குரல்கிளம்பிற்று; மேலே சென்று பார்த்தபோது இரண்டு சண்டைக்கப்பல்கள் தூரத்திற் காணப்பட்டன.

"அக்கப்பல்கள் ஆறுமைல் தூரத்திலிருக்கின்றன;
இன்னும் கால்மணிநேரத்தில் நம்மைப்பிடித்துக்கொள்வார்கள்;
அவர்களுடைய ஒரு பீரங்கிக்குண்டால் நம்முடையகப்பல் பொ
டியாகிப்போம்" என்று நான் சொன்னேன். பிறகு எல்லோரும்
ஒருமித்து ஆலோசனைசெய்தோம்; இரண்டு கப்பல்கள் துரத்தி
வருவதால் சமுத்திரத்தில் ஓடுவது முடியாதென்றும், இரண்டு
கப்பல்களும் சமீபத்தில்வந்தவுடன் கப்பல்யந்திரத்தை நிறுத்தி
ஆகாயத்தில் பறக்கும்யந்திரத்தின் உதவியால் மேலே கிளம்பிவி
டவேண்டுமென்றும் தீர்மானம்செய்தோம்.

காற்று எங்களுக்குவசதியாக அடித்துக்கொண்டிருந்தது;
ஆனால், சண்டைக்கப்பல்களும் சமீபத்தில்வந்துகொண்டிருந்தன;
அப்பொழுது, "நீயும்ஒரு நாளும்தூரத்துகிறேன்" என்று அடை
யாளம்செய்து அவர்கள் கொடியேற்றினார்கள்.

"நான் அவ்வாறு அகப்படமாட்டேன்; அவர்கள் என்னைப்
பிடிக்கவேண்டுமாயின் வேறு சூழ்ச்சிசெய்யவேண்டும்"

உடனே ஏகாந்தநக்ஷத்திரத்தை ஈரோப்லேனாகச்செய்தார்
கள்; பிறகு அது சமுத்திரத்தைவிட்டு மேலேகிளம்பிற்று; காற்று
வசதியாய் அடிக்காததால் கப்பல் அதிக உயரம் கிளம்பவில்லை; இ
ரண்டு கப்பல்களும் நெருங்கிவந்தன; அப்பொழுது ஒருசப்தம்
கேட்டது; எங்களுடைய ஆகாயக்கப்பலைத்தாக்குவதுபோல் ஒரு
பீரங்கிக்குண்டுகிளம்பிற்று; ஆகாயத்தில் கிளம்பியகுண்டு எங்கள்
கப்பலுக்குமேலே கிளம்பி அப்பாற்சென்று விழுந்தது.

பிறகு எங்கள் கப்பல் மிக்க அதிர்ச்சியோடு உயரத்திற்கிளம்பிற்று; வேட்டையில் அகப்பட்டமான்போல் நாங்களெல்லோரும் பதஷ்டமடைந்தோம். மறுபடியும் பீரங்கிச்சப்தம்கேட்டது; அப்பொழுதும் தப்பிக்கொண்டோம்.

"நாம் இப்பொழுது உயிரைக்காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். இதுவரையில் இவ்வகை விபத்துநேர்ந்ததில்லை" என்று இலபெல்லா சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது இரண்டு கப்பலிலிருந்தும் இரண்டுகுண்டுகள் புறப்பட்டன; ஒன்று விலகிப்போயிற்று; மற்றொன்று ஒருபாய்மரத்தின் நுனியைச்சிதைத்துச்சென்றது.

"பீரங்கிக்கெட்டாத உயரத்தில் கப்பலைச்செலுத்தவேண்டும்; இன்னொருகுண்டு புறப்பட்டால் கப்பலைத் துளைத்துவிடும்"

"இப்பொழுதே கப்பல் அதிர்ச்சியடைந்திருக்கிறது; இதற்குமேல் வேகமாகச்செலுத்தினால் துன்பம்நேரிடும்"

ஜேநட்டும் நானும் இதுவரையில் ஆகாயக்கப்பலில் ஏறியிராததால் அச்சங்கொண்டிருந்தோம்; சமுத்திரத்துக்குமேல் இருநூற்றைம்பதடி உயரத்தில் கிளம்பிற்று; இன்னும் பீரங்கிக்குண்டுகள் கிளம்பிக்கொண்டிருந்தன.

"ஆங்கில அரசாட்சியார் பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவை விடக்கூடாதென்று பின்பற்றிவருகிறார்கள்; ஆனால் அவர்கள் ஆகாயத்தில் பறப்பார்களென்று எனக்குத்தோன்றவில்லை" என்று இலபெல்லாசொன்னாள்.

"நம்முடையகப்பல் ஆகாயத்தில் பறப்பதற்குச்சிறிதும் பின்வாங்காது" என்று நான்சொன்னேன்.

நாங்கள் எதிரியின் பீரங்கிக்குண்டுக்கெட்டாத உயரத்தில் கிளம்பியதால் அவர்கள் பீரங்கியைச்சுடவில்லை; ஆனால், எங்கள் கப்பலைத்துரத்திக்கொண்டு சமுத்திரத்தில் கப்பலைச்செலுத்திவந்தார்கள். மாலை மூன்றுமணிக்குள் நாங்கள் இருபதுமைல் தூரம் சென்றுவிட்டோம்.

எங்களைப்பிடிக்கமுடியாதென்று அவர்கள் தெரிந்துகொண்டார்கள்; அரைமணிநேரம்வரை ஆகாயத்திற்பறந்துசென்று பிறகு சமுத்திரத்தில் கப்பலையிறக்கினோம்; எதிரிகளின் கப்பல் கண்ணுக்குத் தோற்றவில்லை; நாங்கள் இலைநோக்கிப்புறப்பட்

டோம்; மாலை மணி 7 ஆயிற்று; நாங்களெல்லோரும் இராப்போசனம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது எங்களுடையகப்பல் ஒரு கற்பாறையில் மோதியதுபோலத் தாக்கப்பட்டது.

நான் திடுக்கிட்டு எழுந்திருந்து, "நம்முடைய கப்பல் கரைதட்டிவிட்டது; எல்லோரும் ஓடிவாருங்கள்" என்று சொல்லி முதலில் ஓடினேன்.

பிறகு எல்லோரும் மேலேசென்றவுடன் எங்களுடைய கூக்குரல் நின்றுவிட்டது. அணைஉடைத்தவெள்ளம்போல் கடல்நீர் உள்ளே பொங்கிக்கொண்டிருந்தது; நாங்களெல்லோரும் கப்பலிலுள்ள ஓட்டையை அடைத்து மேலேபறக்க எத்தனித்தோம்; நீர் அதிகம்கொண்டுவிட்டதால் ஆகாயத்தில் கிளம்பும்யந்திரமும் அசைவற்றுநின்றது; இன்னும் இரண்டு நிமிஷத்திற்குள் கப்பல் முழுகிப்போகும்போல் தோன்றிற்று; நாங்கள் திகைத்து நிற்கும்போது முக்கால்கப்பல் உள்ளேசென்றுவிட்டது.

"இனித்தப்பமுடியாது; கப்பலைவிட்டு நாம் அப்பாற்செல்லவேண்டும்" என்று இலபெல்லா கண்ணீர்விட்டுச்சொன்னாள்.

உடனே எல்லோரும் படகுகளைக்கீழேயிறக்கினோம். இலபெல்லாவோடு நானும் தங்கையும் ஒருபடகில்சென்று ஏறினோம்; மற்றெல்லோரும் வேறு மூன்றுபடகுகளில் ஏறிக்கொண்டார்கள், நாங்கள் நூறுகெஜதூரம் செல்லுமுன் ஏகாந்தநக்ஷத்திரம் மூழ்கிற்று. ஐந்துநிமிஷத்திற்குள் அது பாதாளலோகம் சென்றது; மனிதருடைய கண்ணுக்கெட்டாமல் மறைந்தது; நான் இலபெல்லாவைத் தழுவிக்கொண்டேன்; அவள் மிக்க நடுக்கங்கொண்டிருந்தாள்.

"கடவுள் செய்வதெல்லாம் நம்முடைய நன்மைக்கே; நாம் கழிவிரக்கப்படக்கூடாது" என்று நான் என் மனைவிக்குச் சொன்னேன்.

ஆனால், கப்பல் முழுதுமறைவதைப்பார்த்து கவலையாகச் சொன்னாள்:

"ஏகாந்தநக்ஷத்திரம் [illegible] வந்ததோ"

பிறகு கைகளால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு தேம்பித்தேம்பி அழுதாள்; நான் அவளுக்கு ஆறுதல்சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன்.

காற்றுவசதியாக வீசிற்று; இரவு பன்னிரண்டு மணிக்குத் தீவுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தோம். துறைமுகத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் கற்பாறைகளுக்கிடையில் ஒரு சிறு துவாரமுண்டு. அதன் வழியே மூன்றுபடகுகளும் உள்ளே நுழைந்தன. கற்பாறைபோல் வர்ணந்தீட்டப்பட்ட ஒரு பெரிய இருப்புக்கதவு அவ்வழியில் சாத்தப்பட்டது; உண்மையான கற்பாறைக்கும் இதற்குஞ் சிறிதும் வித்தியாசம் தோற்றவில்லை.

கடற்கரையில் தீவிலுள்ள குடிகளெல்லாம் வந்துவிட்டனர்; நான் அவர்களைப் பார்த்தவுடன், "குடிகளே! கடைசியில் உங்களுடைய அரசியார் ஊர்வந்துசேர்ந்தார்; நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம்" என்று அவர்களுக்குத் தைரியஞ்சொன்னேன். பிறகு நாங்கள் மாளிகைக்குப்போய்ச் சேர்ந்தோம்.

முடிவு.

ஏகாந்த நக்ஷத்திரம் மூழ்கி மூன்று மாதம் கழிந்தன; நாங்கள் கரைவந்து தொண்ணூறாவது நாள் இன்றுதான்; சூரியன் களங்கமற்றுப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கது; அன்றைத்தினம் அதிக விமரிசையாக லால்மோகனுக்கும் ஜேநட்டுக்கும் விவாகம் [illegible]தேறிற்று; மாலை ஐந்துமணிக்கு மணமகனையும் மணமகளையும் அழைத்துக்கொண்டு ஊர்முழுதும் சுற்றிவந்தோம்; அவ்வூரிலுள்ளார் அந்தத் தம்பதிகளை வாழ்த்துவதோடு இஸபெல்லாவுக்கும் எனக்கும் ஆசிகூறினார்கள்; கெடிகாரத்தில் மணி 6 அடித்தது; அப்பொழுது ஒருவன் ஒரு சமாசாரப்பத்திரிகை கொண்டுவந்தான்; அதை இஸபெல்லா வாங்கி ஆவலோடு உடைத்துப்பார்த்தாள்; அதில் பின்வருமாறு வரையப்பட்டிருந்தது:—

"பண்டிதைமேஸ்மரிஸா ஏமாற்றிவிட்டாள்.

"உலகத்தவரெல்லாரும் பண்டிதைமெஸ்மரிஸா பிடிபட்ட விஷயத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தார்கள். சிங்கப்பூரிலிருந்து சாக்ஷிகள் வந்தவுடன் விசாரணை இங்கிலாந்தில் முடிவுசெய்து அவளைக் கமிட்டிபண்ணி ஹாங்கோங்குக்கு அனுப்புவார்களென்று நேற்றைப்பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தோம். விசாரணைமுடிந்தபின் ஒரு ஆச்சரியம் நடந்தது. குற்றவாளிக்கு அநுகூலமுள்ள சிலமனிதர்கள் அரசாட்சியாருக்கு விரோதமாகச் சூழ்ச்சி செய்தார்கள். ஜெயில்வண்டி கோர்ட்டுக்கு வரும்வழி-

யில் வேறொருவண்டி இதைமோதிற்று. அதனால் கீழேவிழுந்த அந்தவண்டி மறுபடியும்புறப்பட்டு வருவதற்குள் அந்தவண்டியைப் போல் வேறொருவண்டி கோர்ட்டுக்குவந்து பண்டிதைமெஸ்மரிஸாவை ஏற்றிக்கொண்டுசென்றது; அவ்வண்டியைப்பார்த்தபோது ஒருவருக்கும் சந்தேகம் பிறக்கவில்லை; பிறகு பதினைந்து நிமிஷத்திற்குள் உண்மையான ஜெயில்வண்டி கோர்ட்டுக்கு வந்தவுடன் குற்றவாளி தப்பிக்கொண்டாளென்று தெரிந்து இங்கிலாந்து முழுதும் தந்திகொடுக்கப்பட்டது. போலீஸ்வீரர்கள் நான்கு மோட்டார்க்கார்களில் ஏறிக்கொண்டு லண்டன் நகர்முழுதும் சுற்றினார்கள். அப்பொழுது ஒருவீதியில் யந்திரம்கெட்டு அசைவற்று நின்றுகொண்டிருந்த ஒரு மோட்டார்க்காரிலிருந்த நான்குமனிதர்கள் போலீஸாருடைய ஒருமோட்டார்க்காரைக்கண்டு திக்குக்கொருவராக ஓடினார்கள். பண்டிதை மெஸ்மரிஸா ஒருவீட்டில் நுழைந்தாள்; சில நிமிஷங்கள்சென்று போலீஸாரும் அவளைத் துரத்திச்சென்றார்கள்; கோர்ட்டிலிருக்கும்போது மெஸ்மரிஸா உடுத்திருந்த கறுப்பாடையால் போர்த்தப்பட்ட பிரேதமொன்று வீட்டுக்குள் கிடந்தது; அப்பிரேதத்தை எடுத்துக்கொண்டு போலீஸார் திரும்பினார்கள்; எல்லோரும் பண்டிதைமெஸ்மரிஸா தற்கொலை புரிந்துகொண்டாளென்று நினைத்தார்கள்; ஒருமணிநேரத்துக்குள் முழுஇரகசியமும் வெளியாயிற்று; லண்டன் நகரிலுள்ள கார்ட்டன் வீதியில் 1251-ஆம் நம்பர்வீட்டில் ரேச்சல் என்னும்பெயர்வாய்ந்த பெண்ணொருத்தியிருந்தாள். அவளுடைய கணவன் வாணிபத்தினிமித்தம் சிங்கப்பூருக்குச்சென்றிருந்தான். இவள், கணவனையே தெய்வமாகக்கொண்டொழுகும் பண்புவாய்ந்தவள், "மாசிலாக்குலத்துவந்தாள் வருவிருந்தவப்பளூட்டும், நேசமிக்குடையாள் கொண்கனினைப்பணிந்தொழுகுநேராள், பேசுதின்கற்புவாய்ந்தாள்" என்றபடி நற்குணநற்செய்கைகள் வாய்க்கப்பெற்ற இவள் [illegible]ம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது சிங்கப்பூரில் தமியளாய் இல்லை[illegible]யகணவன் வேறு விவாகம்செய்துகொண்டானென்று கேள்[illegible]யுற்றுத் தற்கொலைபுரிந்துகொள்ளத்தனித்துக் கையில் ரிவால்வரை வைத்துக்கொண்டிருந்தாள். சுட்டுக்கொள்வதற்காக அவள் சிறிது மயங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது பண்டிதை மெஸ்மரிஸா அவ்வீட்டில் நுழைந்தாள். தன்னைப்பிடிப்பதற்குயாரோ போலீஸார்வருவதாக அச்சங்கொண்டு உடனே சுட்டுக்கொண்டாள். உடனே இஸபெல்லா அவளுடைய உடை[illegible]

ளைக்களைந்து தன்னுடைய கறுப்பு ஆடையை அவள்மேற்போட்டுவிட்டுக் கொல்லைப்புறத்தால் ஓடிவிட்டாள்; மெஸ்மரிஸா தன்னுடைய படத்தையும் அப்பிரேதத்தின்மேல் வைத்துச்சென்றாள்.

பிறகு எல்லாத்துறைமுகங்களுக்கும் தந்திகொடுக்கப்பட்டன; இங்கிலாந்திலுள்ள ஒவ்வொரு புகைவண்டியும், ஒவ்வொருகப்பலும் பரீக்ஷிக்கப்பட்டன; அவள் அகப்படவில்லை; அவளை உயிரோடாவது இறந்தபின்னராவது கொண்டுவருபவருக்கு 10000 பவுன் சன்மானங்கொடுப்பதாக லண்டன், சிங்கப்பூர், ஹோங்கோங் முதலிய நகரங்களில் அரசாட்சியார் பிரசுரஞ்செய்திருக்கின்றார்கள்; அவள் கூடிய சீக்கிரம் பிடிபடாவிடின் கப்பல் யாத்திரை செய்வதே முடியாமற்போகும். யாத்திரைசெய்யும் ஒவ்வொருவரும் இவளைப்பிடிப்பதற்கு வேண்டிய உபாயம் செய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

இஸபெல்லா இதைமுழுதும் புன்சிரிப்போடு வாசித்துப்பிறகு என்னிடம்சொல்லுவாள்:

“என்வாழ்நாள்முழுதும் என்னைத்துயரப்படுத்த நினைப்பவரெல்லோரையும் ஒருவர்பின் ஒருவராகக் கடுமையாய்ச் சிட்சித்துவிட்டுப்பிறகு நான் சமுத்திரத்திலேயே மரணமடைவேன்; இது சத்தியம்: தாம்ஸன்! அஃதிருக்கட்டும். என்னைப்போன்ற துஷ்டையால் உமக்கு எத்தனை துன்பம் நேரிட்டிருக்கின்றன. என்னிமித்தம் நீரும் உம்தந்தையும் உம்முடைய ஜன்மதேசத்தைத்துறந்துவிட்டீர்கள்”

“எனக்குத்துன்பம் நேரிட்டிருக்கின்றதென்று நினைக்கவேண்டாம். கயலைப்பழிக்கும் விழியணங்கே! நான் சர்வவல்லமையுள்ள ஆண்டகையை——”

அப்பொழுது இஸபெல்லா என்னைத்தழுவிக்கொண்டு, என்னுடைய செவியில், “நீர் என்னசொல்லுகிறீர்” என்று இரகசியமாகமொழிந்தாள்.

“முன்னொருகாலத்தில் நளனுக்கு[illegible] இருந்த தமயந்தியையும் எய்க்கும்படியான அழகுவாய்ந்த இந்தப்பண்டிதை மெஸ்மரிஸாவை எனக்கு மணஞ்செய்வித்த சர்வசக்தனாகிய இறைவனை நான் என்றென்றைக்கும் மறவேன்”

முற்றுப்பெற்றது.

நூதன மருந்து.

1. ‘எச். பி. முகவசீகர ரோஜாப்பால்’

எண்சாண் உடம்பிற்கும் சிரசே பிரதானம். அதிலும் பிரதானமானது முகமேயாம். அம்முகத்தில் கரும்புள்ளி, படர்தாமரை, பவ்வீத்தேமல், அழுக்குத்தேமல், வங்கு, கருமேகம் முதலியவையுண்டாவதனால் முகம் அவலக்ஷணமாகிப் பார்க்கிறவர்கள் கூசிப்படும்படி நேரிடுகிறது. ஆகையால் அவற்றை நீக்குவதற்கு வெகுநாள் ஆராய்ச்சியின்மீது இந்த முகவசீகரரோஜாப்பூப்பால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நமது அனுபவத்தில் உபயோகித்துப்பார்த்துக் குணங்கண்டதின்மேல் இப்போது வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனினும், இதனைச்செய்து முடிப்பதற்கு தேகப்பிரயாசையும், பொருட்செலவும் அதிகமாயின. ஆயினும் பலர்வேண்டுகோளின்மீது எல்லோருக்கும் இலகுவாகக்கிடைக்கும்படி இதற்குக்குறைந்தவிலையே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சேர்ந்திருக்கும் சரக்குகளெல்லாம் உயர்ந்த மூலிகைசம்பந்தமானவைகளே. இதனால் உண்டாகும் பிரயோசனத்திற்களவில்லை. மேற்கண்ட வியாதிகள் தீர்வதோடு இன்னும், தழும்பு அம்மைத்தழும்பு முதலியவைகளும் தீர்ந்து முகத்தில் பளபளப்புண்டாகி முகவசீகரமாம். இன்னும் இதனைப்பூசிவருவதினால், சுகந்தம் அதிகமாகி வாய்நாற்றம் முதலிய துர்நாற்றமும் மாறும். இதையெடுத்துப்பூசினவுடன் பக்கத்திலிருப்பாரெல்லாரும் இனிமையடையும்படியான அளவற்ற உயர்ந்தவாசனை உண்டாகும். இதனை உபயோகிக்கும் விதத்தை இதனுடன் அனுப்பப்படும் அச்சுப்பத்திரிகையால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஒரு அவுன்ஸ்புட்டி விலை 0—8—0
வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. வீரிய சிந்தாமணித் திலா.

யௌவன காலத்தில் அறியாமையினாலும், துஷ்டசிநேகத்தினாலும் தங்கள் கையினாலேயே தங்களை நாசப்படுத்திக்கொண்டவர்களுக்கு இது மிகவும் உபயோகப்படத்தக்கது. இன்னும் இதனை நம்முடைய வீரியசிந்தாமணி மாத்திரைகளுடன் உபயோகித்துவந்தால் அதிக சிறந்த குணத்தைக்காணலாம். முக்கியமாய் நாட்பட்ட வியாதியஸ்தர்கள் மேற்கண்ட திலா, மாத்திரை ஆகிய இரண்டையும் உபயோகிக்கவேண்டும். விலை புட்டி 1-க்கு ரூ. 1-0-0.

1. மனோவசியம்.

2. மானிடவசியம்.

(மகாரகசியம்.)

உலகத்தவரை வசப்படுத்தி அவர்களை இன்பசாகரத்திற்குள்ளாக்கக் கூடியதும், அவரவர்களுடைய புத்தியைத் தெளிவாக்கிக் கோரிய விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதுமாகிய மகா ஆச்சரியமான வசியவித்தையில் உமக்கு விருப்பம் இருக்கிறதா? உமக்கு நேரிடும் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் வெற்றிபெறவேண்டுமென்னும் விருப்பமிருக்கிறதா?

மனத்தை அடக்கியாளக்கூடிய மனோவசியம் மானிடவசியமென்னும் வித்தை உடையவர்களுக்கு இவ்வுலகமே வெற்றிமயமாகவும் ஆனந்தமயமாகவும் தோற்றும்.

மருந்தில்லாமல் வீட்டில் வியாதியை நீக்கிக்கொள்வதற்கும், கெட்ட வழக்கங்களை விலக்குவதற்கும் வேண்டிய சாமர்த்தியம் உமக்குண்டாகும். பிறருடைய நேசத்தையும் விருப்பத்தையும் பெறுவதற்கும், உம்முடைய வரும்படியை விருத்திசெய்து கொள்வதற்கும், உம்முடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்து கொள்வதற்கும், மனத்திலுள்ள துன்பத்தையும் துக்கத்தையும் நிவர்த்திசெய்துகொள்வதற்கும், ஞாபகசக்தியை விருத்திசெய்துகொள்வதற்கும், குடும்பசாகரத்திலுள்ள துக்கங்களை நிவாரணம் செய்வதற்கும் உம்முடையமுகத்தில் ஜ்வலிக்கும் ஆச்சரியமான மானிடவசிய சக்தியை வளர்ப்பதற்கும், உம்முடையவெற்றிக்குத் தடையாயிருக்கும் இடையூறுகளைக் கடப்பதற்கும் அவசியமாயிருக்கும் இரகசியசக்தியைப்பெறுவதில் உமக்கு விருப்பமில்லையா?

நொடிப்பொழுதில் திடீரென்று மனிதர்களை நீர் வசப்படுத்தலாம். உம்மையும் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களையும் [illegible] பகலிலும் நினைத்தநேரத்தில் தூங்கவைக்கலாம். மனோசோர்வையும், தேகப்பிணியையும் நீக்கலாம். நம்முடைய மனோவசியம், மானிடவசியம் என்னும் 2 புத்தகமும் உமக்கு இவ்விஷயத்தில் மிக்க உதவிபுரியும். உலகத்தை வசப்படுத்தும் சக்தி இன்னதென்று தெரியுமா? அதுதான் [illegible]வசியம். வக்கீல்களும், டாக்டர்களும், வியாபாரிகளும், ஜனத்தலைவர்களும், பொதுவாக உலகத்தில் வெற்றியடையும் எல்லோரும் மானிடவசிய சக்தியை உடையவர்களே. இப்புத்தகங்களிலுள்ள விஷயம் ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியமானதே. இவற்றிற்குக் கொடுக்கும் பணம் வீண் என்று மனக்கருதவேண்டாம். இதனால் [illegible] சம்பாதிக்கப்போகிறீர்கள்.

1. மனோவசியம் ரூ 2 0 0
2. மானிடவசியம் ரூ 2 8 0

ஹக்கீம், பா. முகம்மது அப்துல்லாசாயபு,
12 அப்புமேஸ்திரி தெரு,
ஜார்ஜ்டவுன், சென்னை.